รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๕/๒๔๙๐ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันอังคารที่ ๒๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๙๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้สมาชิกมาประชุม ๑๕๓ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป

ในอันดับนี้ ขอให้อภิปรายในประเด็นข้อ ๓ ในเรื่องการเศรษฐกิจซึ่งค้างพิจารณามาแต่เมื่อคืน เมื่อคืนนี้การอภิปรายได้สิ้นสุดลงตอนที่สมาชิกฝ่ายสนับสนุนผู้เสนอ อภิปรายต่อไปนี้เป็นโอกาสของผู้คัดค้าน ผู้ใดมีความเห็นคัดค้าน ขอเชิญ

นายกระมล ชลศึกษ์ (สุพรรณบุรี) : การที่ข้าพเจ้าลุกขึ้นมาอภิปรายสนับสนุนฝ่ายรัฐบาลนี้ ความจริงการเปิดอภิปรายทั่วไปนี้หน้าที่ฝ่ายค้านจะต้องทำการต่อสู้ชักไช้ไต่เลียงกับรัฐบาลโดยนะเพาะ แต่อย่างไรก็ตาม ที่ข้าพเจ้าขึ้นมาขัดจังหวะเช่นนี้ ก็หาใช่ว่าจะมีการขัดจังหวะเล่นตลอดๆ หามิได้ ในการเปิดอภิปรายนี้นพระเอกจะต้องต่อสู้กับผู้ร้าย ประธานโทม ที่ข้าพเจ้าว่าผู้ร้ายนี้มิใช่หมายความว่าฝ่ายค้านเป็นผู้ร้าย ถ้าเปรียบเทียบการเล่นหนังทั่วไปเมื่อมีพระเอกก็ต้องมีผู้ร้าย เมื่อมีฝ่ายคัดค้านก็ต้องมีฝ่ายสนับสนุน เพราะฉะนั้นที่ข้าพเจ้าขึ้นมาอภิปรายเช่นนี้ก็ดูคล้าย ๆ ว่าจะออกเป็นการสนับสนุน เพียงแต่สมาชิกจะได้ฟังทางฝ่ายผู้สนับสนุนฝ่ายรัฐบาลบ้าง เมื่อวานนี้ข้าพเจ้าได้ลุกขึ้นอภิปรายผิดจังหวะแล้วนั่งไปตามที่ท่านประธานทักท้วง แต่อย่างไรก็ดี วันนี้ข้าพเจ้าคิดว่าท่านประธานคงจะไม่ขัดจังหวะอีก และท่านประธานคงจะให้ข้าพเจ้ามีอารมภบทบ้างพอสมควร

ต่อไปนี้ ข้าพเจ้าจะประหยัดเวลาก้าวล่วงเพื่อยกปรายถึงปัญหาข้อ ๓ เรื่อง
การเศรษฐกิจ ซึ่งฝ่ายค้านได้อภิปรายค้างไว้เมื่อคืนนี้ ความจริงตามที่คุณส
เศรษฐบุตร ได้กล่าวว่าการเศรษฐกิจของประเทศชาตินั้นเป็นเรื่องสำคัญ ถ้าหา
ว่าเราได้ดำเนินการเศรษฐกิจผิดพลาดแล้วก็จะทำให้ชาติเราถึงล่มจม นี่ข้าพเจ้า
ความเห็นส่วนใหญ่ต้อง ต้องด้วยตามที่คุณชาย เศรษฐบุตรกล่าว แต่อย่างไรก็ตาม
เท่าที่รัฐบาลได้ดำเนินการเศรษฐกิจมาในระยะเวลาเพียง ๗ เดือนเศษเช่นนี้ ข้าพเจ้า
ก็ยังไม่เห็นอะไรที่จะเป็นการผิดแปลกหรืออาจจะทำให้ประเทศล่มจมลงไปได้ คุณชาย
เศรษฐบุตร ได้เปรียบเทียบฝ่ายรัฐบาลว่า ประเทศบ้านเมืองของเราเวลานี้ การ
เศรษฐกิจดูคล้ายกับเป็นไข้ แต่รัฐบาลได้วางยาไม่ถูก เป็นต้นว่าปวดหัวเอายา
ขาดุให้กิน เป็นไข้เอายาแก้ปวดศีรษะให้รับประทานเช่นนั้น ความจริงการรักษา
โรคเศรษฐกิจของประเทศชาติไทยเรานั้น ข้าพเจ้าขอกล่าวด้วยความจริงใจว่านี้
เป็นการยากเหลือเกิน เศรษฐกิจของไทยไม่เพียงแต่เป็นไข้หรือปวดหัวตัวร้อน
เท่านั้น มันเป็นเศรษฐกิจที่เพียบและหนัก ที่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้เพราะเหตุว่า
ขอให้มองดูรอบ ๆ พระนครไม่ต้องดูอื่นไกล ว่าการเศรษฐกิจของชาติเราส่วนมาก
ต้องตกอยู่ในกำมือของชาติใด ทั้งนี้พอมองดูได้แต่ว่า การที่จะแก้ไขเศรษฐกิจ
ให้ทันท่วงทีหรือทันตกทันใจนั้นเป็นของที่กระทำได้ยาก เพราะฉะนั้นจะต้องค่อย
ค่อยไป เราไม่ใช่เทวดาที่จะบรรดาลแก้ไขเศรษฐกิจของประเทศชาติชาตินี้ซึ่งจะ
ดีขึ้นได้ในวันนี้ได้ ถึงเทวดาท่านเองท่านก็บรรดาลไม่ได้ นี่เป็นเช่นนี้ เพราะ
ฉะนั้นการที่จะแก้ไขเศรษฐกิจของประเทศไทย ก็จะต้องค่อยดำเนินค่อยไป ด้วยความ
ระมัดระวัง ทั้งนี้เพราะเหตุว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้นถ้าจะเปรียบคนไข้ก็
บรรดาโรคนั้นเอง ข้าพเจ้าเคยอภิปรายในสภาว่า ถ้าจะแก้ไขเงินเฟ้อนี้จะต้อง
ทำกันเป็นขนาดหนัก แต่เมื่อมองดูพฤติการณ์รอบด้านแล้วเราจะต้องแก้ไขในทาง
สุขุมคัมภีรภาพ นั่นแหละถึงจะเป็นการได้ผล เพราะฉะนั้นตามที่ท่านว่าท่านไม่

หมอที่จะรักษาคนไข้ และการที่ท่านบอกว่า ท่านเกรงว่าท่านรัฐมนตรีทองเปลว จะเรียกท่านเป็นหมอลำซำนั้น ข้าพเจ้าขอเรียกท่านว่า ขอประทานโทษ ขอให้นามท่านว่าเป็นหมอกลางบ้านอาจจะถูกกว่า อย่างไรก็ตาม ในการอภิปรายเมื่อคืนนี้ข้าพเจ้าได้ยินนายสานนท์ ชายชาวได้อาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยให้มาช่วยบัดเบาการเศรษฐกิจของเราให้ฟื้นคืนดีนั้น อันเรื่องเศรษฐกิจของมนุษย์นั้นไม่ได้เกี่ยวกับคุณพระศรีรัตนตรัยอะไรเลย มนุษย์นี่แหละจะต้องแก้เศรษฐกิจให้สำเร็จลุล่วงไป นี่ข้าพเจ้าเห็นดังนี้ เพราะฉะนั้นการที่เศรษฐกิจของชาติบ้านเมืองเช่นนี้มันก็ต้องอาศัยมนุษย์เรานี่แหละ และเป็นเรื่องของคนนี่แหละ แต่ที่จะต้องแก้เศรษฐกิจไปให้ทันใจ ตามที่ท่านอ้างนั้น มันก็เป็นเรื่องค่อนข้างยากอยู่สักหน่อย

คุณชาย ว่าการที่จะแก้ไขเศรษฐกิจนั้นก็ให้เร่งผลิต และแทนที่รัฐบาลจะเร่งการผลิต รัฐบาลกลับมาขัดขวางการผลิตนั้น ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเลยว่ารัฐบาลได้ขวางการผลิตอย่างไร ท่านก็ทราบดีอยู่แล้วว่าเราจะต้องส่งข้าวให้แก่สหประชาชาติตามสัญญาอย่างบูรณ์แบบ ก็เป็นความจำเป็นอยู่เองที่ชาติของเราหรือรัฐบาลของเราจะต้องเร่งการผลิตให้ชาวนาผลิตข้าวให้มาก เพื่อจะได้ส่งข้าวนี้ครบถ้วนตามสัญญา เพราะฉะนั้นการที่ท่านว่ารัฐบาลขัดขวางการผลิตนั้น รัฐบาลได้ขัดขวางไม่ให้ทำอะไร การที่เราจะผลิตอย่างเดียวนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเราจะแก้เศรษฐกิจไม่ได้ เพราะสิ่งต่าง ๆ อันเป็นสิ่งที่จำเป็นแก่การครองชีพของมนุษย์นั้นมันมีหลายอย่าง ไม่แต่เพียงพืชพันธุ์ธัญญาหารเท่านั้น มันยังมีเครื่องอุปโภคหลายอย่างที่จำเป็น และเครื่องอุปโภคนี่เราผลิตเองไม่ได้ ต้องซื้อหาจากต่างประเทศเข้ามา เช่นเสื้อผ้า หยูกยา อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นการเร่งการผลิตภายในอย่างเดียว โดยเราไม่หาสิ่งที่เป็นเครื่องอุปโภคที่จำเป็นมาจากต่างประเทศที่เขาสามารถผลิตได้ ถ้าเราก็ไม่อาจจะทำให้ทำการครองชีพของสูงอยู่นั้นลดลงได้ และในเรื่องนี้รัฐบาลได้แถลงแล้วว่า ไม่แต่เพียงเราเร่งผลิตภายในประเทศเท่านั้น สิ่งใดที่ประเทศ

เราผลิตไม่ได้เราก็สั่งมา และเมื่อสั่งสินค้าเข้ามาในประเทศของเรา ราคาของสินค้าก็จำเป็นก็จะได้ถูกน้อยถอยลง

ขอประทานโทษ คุณสุข ได้กล่าวว่าครั้งรัฐบาลนายควง อภัยวงศ์ ที่ท่านได้เทียบเงินปอนด์กับเงินของไทยหกสิบบาทต่อหนึ่งปอนด์เป็นการดี ทั้งนี้เพราะเหตุว่าชาวนาจะได้ขายข้าวได้ราคาสูงนั้น ที่ท่านกล่าวเช่นนั้น ข้าพเจ้าฟังดูแล้วก็รู้สึกสงสัย การที่เราเทียบอัตราเงินปอนด์กับเงินบาทของเราในอัตราที่สูงเช่นนี้ ก็แต่ดูให้เห็นว่าค่าของเงินประเทศไทยนั้นไม่ดี และการที่ชาวนาขายข้าวได้ราคาดีได้เงินบาทมามากนั้นจะเป็นประโยชน์อะไร ทั้งนี้เพราะเหตุว่าสิ่งต่างๆ มันไม่ถูกมันแพงขึ้นตามส่วนเทียบของอัตรา เช่นชาวนาขายข้าวได้เกวียนหนึ่ง ก็ไม่สามารถจะซื้อเสื้อผ้าซึ่งแพงๆ ได้ ดังที่ปรากฏอยู่แล้วว่าเมื่อมีการเทียบเงินปอนด์กับเงินบาทของเราหกสิบบาทต่อหนึ่งปอนด์นั้น ข้าวราคาเกวียนละห้าสิบ—หกสิบ—เจ็ดสิบบาท แต่ตรงกันข้ามผ้าเมตรๆ ราคา ๓๐—๔๐ บาท ชาวนาขายข้าวไป ๑ หรือเกวียน ก็ไม่สามารถที่จะซื้อเครื่องนุ่งห่มได้ ๓ ชุด นี่เป็นอย่างนี้จะมีประโยชน์อะไร ถ้าเราเทียบเงินปอนด์ๆ หนึ่งเท่ากับ ๒๐ บาท มีประโยชน์อะไรที่จะกดอย่างนั้น และไม่มีประโยชน์อะไรแก่ชาวนาเลย แต่ความจริงนั้นไม่ใช่ ถ้าท่านว่าการเทียบเงินปอนด์ ๑ ปอนด์เท่ากับ ๒๐ บาทแล้วในข้าวจึงไม่สูงขึ้น ท่านก็จึงไปสร้างเจดีย์ศรีทนนชัยเป็นฉางไว้เก็บข้าวให้พ่อค้า ข้าวที่ขนราคาเป็นอย่างนี้เพราะฉะนั้น อย่างไรก็ตาม ตามที่รัฐบาลนี้ได้ตกลงกับสหประชาชาติทำการแก้อัตราแลกเปลี่ยนเงินจาก ๑ ปอนด์เท่ากับ ๒๐ บาท มาเป็นตกลงเหลือ ๔๐ บาทนั้นก็แสดงว่า ค่าน้ำเงินของเราดีขึ้น ดังที่ได้ปรากฏอยู่ในเวลานี้ ข้าวก็ได้มีราคาสูงขึ้น เครื่องอุปโภคบริโภคก็มีราคาตกลง การที่ค่าน้ำเงินของเราเป็น ๑ ปอนด์ต่อ ๔๐ บาทนั้นก็เป็นอัตราที่ดีอยู่แล้ว และข้าพเจ้าก็เห็นด้วยในข้อที่ว่าชาวนาเวลานี้ก็สามารถที่จะซื้อเครื่องนุ่งห่มได้ ๓ ชุดเมื่อเราได้ขึ้นค่าน้ำเงินของเราแล้ว โดยเหลือ ๔๐

คย ๑ ปถนดี แตะชาวนาก็ขายข้าวได้ราคาสูงขึ้น ก็สามารถซื้อเครื่องนุ่งห่มได้หนึ่งชุด อย่างนี้เป็นต้น

การที่ท่านกล่าวว่าเรื่องของแพงนั้นไม่ทำให้ราษฎรเดือดร้อน ที่เดือดร้อนนั้นก็เพราะของน้อยต่างหาก ถ้อยคำของคุณสุดกับของคุณจำลองนั้นขัดกัน เพราะว่าคุณจำลองนั้นบอกว่าของแพงจึงทำให้ราษฎรเดือดร้อน ฉะนั้นการที่รัฐบาลแก้นั้นก็แก้เหตุไปหาผล คือแก้เหตุให้มันน้อยของมากขึ้น แล้วของจะได้มีราคาถูกลง ความจริงเป็นอย่างนี้ และการที่คุณจำลองกล่าวว่า สำหรับประเทศไทยเวลานี้อยู่ในภาวะที่ขัดแค้นที่สุด จึงได้มีการควบคุมข้าวและควบคุมอะไร ๆ กัน แต่ว่าในต่างประเทศนั้นไม่มีการควบคุม ที่พูดมาเช่นนี้ข้าพเจ้าสงสัยว่า ต่างประเทศมีประเทศไหนบ้างที่ไม่ควบคุมข้าว หรือควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคในเวลานี้ โดยฉะเพาะประเทศรัสเซีย อัครราชทูตที่ได้เข้ามาเมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็ยังได้ให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ว่า ของทุกอย่างในประเทศรัสเซียแพงมาก ซึ่งทาง ๆ ที่ประเทศรัสเซียเองเป็นประเทศที่มีอุตสาหกรรม มะนาวยังตกลูกละ ๒๐ บาท แต่ว่าของเรายังไม่ถึงขนาดนั้น เพราะว่าเรามีฐานะดีกว่าของเขามาก ราคาของ ๆ เราก็ยังไม่แพงเท่าไรนัก ฉะนั้นการที่ท่านพูดอย่างนี้จะทำให้ประชาชนไม่รู้ความจริง และจะทำให้หลงเชื่อ ทั้งนี้เพราะเหตุผลว่ารัฐบาลนี้มีความเห็นอกเห็นใจชาวนาเป็นอย่างยิ่ง ชาวนาซึ่งเป็นกระดูกสันหลังของประเทศเวลานี้ ถ้าท่านไปพิจารณาดูให้ดีแล้วเหลือแต่กระดูกจริง ๆ ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่ช่วยเหลือแล้วจะเหลือแต่กระดูกแท้ ๆ เพราะประเทศไทยเราส่วนใหญ่ก็มีชาวไทยเราประกอบกสิกรรม เป็นต้นในการทำนามีประมาณถึงร้อยละ ๘๐ เช่นนี้ เพราะฉะนั้นเราจะไม่มองหัวอกชาวนาผู้อาบเหงื่อต่างน้ำเพื่อผลิตข้าวให้เรากินหรือ ถ้าเราปล่อยให้ชาวนาขายข้าวราคาถูกเช่นนี้แล้วสภาพการณ์แห่งประเทศไทยจะเป็นอย่างไร ท่านเหนื่อยยากตลอดปีอาบเหงื่อต่างน้ำ เข้าไปนา กลับมาก็นอนทอดหุ่ย ข้าวเข้าเป็นจาย ข้าว

บ่ายเป็นต้น เช่นนี้เราไม่ส่งเสริมชาวนาหรือ เมื่อผลิตข้าวได้แล้วจะต้องขายถูกเสียมิได้ แต่รัฐบาลนี้เห็นหัวอกชาวนาเป็นอย่างดีจึงได้แก้ไขสัญญาซื้อขายให้ถูกต้องกับสหประชาชาติ คือ ข้าวแรกตันหนึ่งราคา ๓๒ ปอนด์เท่ากับ ๔๘๐ บาท แต่ขายเป็น ๑ ตันราคา ๒๐ ปอนด์เท่ากับ ๗๐๐ บาท ชาวนาขายข้าวได้ราคาสูงขึ้นก็สามารถที่จะดำรงชีพอยู่ได้ ถ้าหากว่าไม่เช่นนั้น ข้าวราคาถูกแต่เสื้อผ้าของอื่นๆ เครื่องนุ่งห่มราคาแพงแล้ว ชาวนาก็ไร้ที่นาหมดทั้งสิ้น ในที่สุดชาวนาก็ไม่มีนาทำกินต่อไปเอง ขนบดีเอาไปหมด เพราะฉะนั้นการที่ข้าวแพงเช่นนี้เป็นการดีแก่ชาวนา คุณจ้าวสองเป็นเพียงคนค้าข้าวทำบนหลังชาวนาเท่านั้น หรือรู้จักรับประทานข้าวเท่านั้น จึงไม่รู้ว่าความเหนื่อยยากของชาวนาเป็นอย่างไร เมื่อชาวนาขายข้าวแพงเช่นนี้เป็นการดีแก่ประเทศชาติอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอรับว่าการที่ราษฎรชาวนาขายข้าวได้ราคาแพงนั้น เป็นเพราะรัฐบาลนี้หรือสมาชิกที่สนับสนุนรัฐบาลนี้มีแนวนโยบายในทางที่จะบำรุงชาวนาให้อยู่ดีกินดีขึ้น

โดยฉะเพาะเมื่อคืนนี้ คุณสานนท์ สายสว่าง ได้พยายามพูดเป็นการปลุกปลอบน้ำใจให้ประชาชาติไทยสมัครสมานสามัคคีกัน ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่เราจะแก้ไขเศรษฐกิจนี้ ถ้าประชาชาติไทยไม่มีความสามัคคีกันแล้วเราจะแก้ไม่สำเร็จ เราก็เห็นอยู่ทุกวันนี้ว่าถ้าหากว่าคนไทยคิดต่อตัวไปทำมาค้าขายอะไรสู้คนต่างด้าวเขาไม่ได้ เขามีทั้งประหยัดมีทั้งความหมั่นขยันและช่วยกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน เราไปทำตัวต่อตัวสู้เขาไม่ได้ ต้องช่วยกันโดยองค์การรูปใดรูปหนึ่ง เช่นสหกรณ์อย่างนี้เป็นต้น นี่แหละจะค่อยแก้ค่อยไป ถ้าแก้ได้สำเร็จภายหลัง ข้าพเจ้ามีความเห็นด้วย แต่คุณสานนท์ว่าขอให้สมาชิกที่มีสภานี้อยู่เป็นพรรคเป็นพวกให้รวมกัน คือหมายความว่าคนละพรรค คนหนึ่งพรรคหนึ่ง ให้มารวมกันเช่นนั้นข้าพเจ้าคิดว่าในระบอบประชาธิปไตยเช่นนี้ทำไม่เป็นไปไม่ได้ เมื่อเราจะเล่นการเมืองโดยระบอบพรรคเช่นนี้แล้วเราก็ต้องมีทั้ง

ฝ่ายค้านและฝ่ายสนับสนุน นั้นเป็นเช่นนั้น และในระบอบการปกครองโดยมีพรรคเช่นนี้ ฝ่ายค้านก็มีหน้าที่ที่จะท้วงติงฝ่ายรัฐบาลซึ่งมีเสียงมากกว่า มิให้ดำเนินการไปในทางที่จะทำให้เสียเปรียบเสียประโยชน์แก่ประเทศชาติ ดังที่เรามาเบิ่ดอภิปรายกันในวันนี้ เป็นการถูกต้องและเป็นการเตือนสติรัฐบาลไม่ให้ผิดพลาดไปในทางที่จะนำความเสื่อมเสียมาสู่ประเทศชาติ เพราะฉะนั้นก็ต้องมีฝ่ายค้าน เราจะต้องมีความตำหนิติเตียนกันไปทั้งในและนอกสภา นี่แหละระบบประชาธิปไตย ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเช่นนั้น การที่คุณสำนนท์ ฯ เสนอว่าคนละพรรค ๆ นั้น ข้าพเจ้าคิดว่าต่อไปจะต้องเป็นอันขาดเผด็จการเข้ามาอีก เพราะฉะนั้นต่างฝ่ายต่างก็ทำหน้าที่ของตน ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล ข้าพเจ้าก็ทำหน้าที่ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ใช่พรรคพวกอันดับอย่างที่คุณคึกฤทธิ์ว่า พรรค ๆ หนึ่งหัวหน้าก็ต้องขนมะโมแล้วก็ต้องตงตัสสะ ข้าพเจ้าก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นการที่เราจะมาเล่นการเมืองในเรื่องพรรคเช่นนี้แล้ว เราก็ต้องว่ากันไปในเรื่องพรรคอย่างมหาเกษม ฯ ว่า เล่นกันอย่างปาร์ตี้ซิสเต็ม (Party System) การที่คุณสำนนท์ได้กล่าวในเรื่องการเศรษฐกิจของชาติว่าเกี่ยวกับเรื่องโจรผู้ร้ายและโจรผู้ดีด้วย ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างยิ่ง โจรนั้นไม่ใช่แต่จะเพาะโจรผู้ร้ายแต่ยังมีโจรผู้ดีอีกข้าพเจ้าเห็นด้วย เพราะว่าโจรผู้ร้ายอาจทำร้ายคนจะเพาะครอบครัวจะเพาะบุคคลไป แต่โจรผู้ดีทำร้ายชาติ โจรผู้ร้ายถูกปราบด้วยตาชุย โจรผู้ดีถูกปราบด้วยอะไร คุณสำนนท์ ฯ ควรจะมาปรึกษากันว่าควรจะปราบด้วยอะไร อย่างจังหวัดสุพรรณของข้าพเจ้า ในตำบลเดิมบางนางบวช โจรผู้ร้ายชุกชุม ประชาชนในอำเภอนั้นก็ต้องมารวมกันอยู่เป็นกะจุกเช่นนั้น ก็ไม่มีการทำงาน ทั้ง ๆ ที่เพิ่งทำสังคายนาเสร็จแล้ว และหยูกยาข้าวก็ส่งไปแจกแล้ว ข้าพเจ้าก็พอใจอย่างที่คุณจำลอง ฯ ว่าข้าวของเราในประเทศไทยนี้น่าจะขาดแคลน ข้าพเจ้าได้ฟังเมื่อคืนนี้ ข้าพเจ้าได้เอาถ้อยคำของท่านไปนอนตรองมาก น่ากลัวจะเป็นเช่นนั้น ขาดแคลนไม่พอกิน ข้าพเจ้าคิดว่าม

ท่านรองประธาน ประการสำคัญก็คือคนอื่นมาช่วยกัน แต่อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยเราไม่เหมือนข้าว รัฐบาลก็ได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้วว่า ข้าวของเราอย่างไรก็ต้องพวกกัน เราเป็นเมืองข้าว จะลอดข้าวไม่ได้ ดังระเบียบการของท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ได้แถลงเมื่อคืนนี้แล้ว นี่เป็นต้นมา

ในเรื่องรถบัสที่ท่านสุกฤทธิ์ฯ กับตกแล้วว่า มีตกันเสียที่เพราะเรื่องนี้ไม่น่าจะพูด ก็คนเข้างบประมาณเข้าสู่สภา เราก็ได้โต้กันเล่น ไม่น่าจะมาพูดกันอีกในเรื่องรถบัสคน เพราะเราเล่นการเมืองกันในเรื่องพรรค เราไม่แน่ว่าฝ่ายไหนจะเป็นรัฐบาล ชาจะเป็นพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้ อย่างท่านควง ฯ เห็นว่ารถบัสไม่ดี จะเอาบัสหรืออะไรอื่นเป็นเกียรติยศให้ท่านนั่งขี่ เวลาเข้างบประมาณเข้ามาข้าพเจ้าจะยกมือให้ถ้าไม่ยกก็จะยอมให้เขาเหล็กตอกหน้า

ที่ข้าพเจ้าพูดมานี่คือตาย ๆ กับตัวสดับฉาก มันเป็นปาดซีนเต็มอย่างที่ท่านมหาเกษม ฯ กล่าว เพราะฉะนั้นขอยุติเพียงเท่านี้

๑๔.๓๒ น.

นายกว้าง ทองทวี (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้ารู้สึกซาบพระคุณท่านประธานให้โอกาสข้าพเจ้าพูด ในการที่ข้าพเจ้าได้พูดในวันนี้นี่ พูดถึงตามหลักเดิม ท่านประธาน ๓ วันมานี้ถ้าข้าพเจ้าไม่มีโอกาส เรื่องเดิมท่านประธานขอประทานโทษ คือว่าข้าพเจ้าเองตามันมันเป็นหัวเดียวกระเทียมลีบ ไม่ใช่พรรค ไม่ใช่พวก ไม่ใช่อะไรของใคร ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎร และทุก ๆ ท่านก็เป็นผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าพูดในฐานะที่ข้าพเจ้ามาเป็นผู้แทนราษฎร การที่ข้าพเจ้ารับเลือกมานั้น ข้าพเจ้ารับปากราษฎรมาอย่างนี้ว่า ฐานะของประเทศไทยในฐานะที่เราแพ้สงครามคราวนี้นั้น ปัญหาท้องนาซึ่งใคร ๆ ก็ยกขึ้นมาว่าประเทศที่แพ้สงครามจะได้ประสพก็คือเรื่องปัญหาท้อง เรื่องไส้ เรื่องปาก เรื่องยุ่ง ปัญหาทั้งนี้เป็นปัญหาที่เราถกกันอยู่ ไม่ใช่อื่น เพราะปัญหาเศรษฐกิจ

ปัญหาทุก ๆ ชาติที่ประสพการสงครามจะต้องประสพอย่างหนักเมื่อเสร็จสงคราม
แล้ว ดังที่ประเทศไทยประสพอยู่ขณะนี้ แล้วราษฎรผู้เลือกข้าพเจ้ามาอย่างท่าน
ก็เคยรู้นั้น เขาไม่ได้เลือกมาจะให้ช่วยแก้ปัญหาอย่างนั้นอย่างนี้ เขาเลือกมาแก้
ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาเศรษฐกิจข้าพเจ้าถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ ข้าพเจ้าได้พบ
เห็นอันไม่ดี เพราะเมื่อก่อนข้าพเจ้าเป็นผู้แทนอยู่ในพรรคสหชีพ แต่ข้าพเจ้า
ต้องกระโดดออกมา ก็เพราะที่ข้าพเจ้าพบนี้มตรไม่ดีอันหนึ่งเกิดจากปัญหาเรื่อง
ข้าวเรื่องข้าว ขณะนั้นข้าพเจ้าได้ทราบว่าทางราชการได้ให้ทางตำรวจขายข้าว
รวมทั้ง ขอประทานโทษบ้านท่านรัฐมนตรี บ้านท่านนายกรัฐมนตรี บ้านใคร
คือใครขายข้าวกันเป็นการใหญ่ เพื่อช่วยให้ราษฎรได้รับซื้อข้าว แต่มีเรื่อง
อันหนึ่ง ข้าพเจ้าไปในท้องตลาดไปได้ยินได้ทราบจากราษฎรที่ซื้อข้าวไม่ได้ พากันบ่น
เรื่องการบริการต่างๆ ว่าของเขานั้น ข้าพเจ้าถือว่าเป็นความจริง เพราะเหตุว่าการ
ขายข้าว ก่อนจะซื้อข้าวต้องเข้าคิวแถวการเข้าคิวซื้อนั้น ข้าพเจ้าเห็นกับตาเพราะ
ทางราชการจ่ายให้สิบกระสอบให้ร้านจ่ายแก่ราษฎรแล้วภายหลังร้านนั้นขายไป กระ
สอบเดียวอีกเก้ากระสอบเข้าตลาดมืด ราษฎรซื้อไม่ได้เขาก็ด่าว่ารัฐบาล ด่าว่า
เจ้าหน้าที่รวมตลอดทั้งผู้แทนราษฎรด้วย ข้าพเจ้าได้ประสพนิมิตรอันนี้และข้าพเจ้า
รู้สึกว่าเรามาเป็นผู้แทนราษฎรโดยประสงค์อะไร ข้าพเจ้าเคยถามเขาว่า นี่คุณ ก็
ผู้แทนของคุณก็มาคุณโชติ เสนีย์ คึกฤทธิ์ เมื่อเกิดเดือดร้อนทำไมไม่ไปร้องเรียน
ต่อท่านเล่า เขาว่าผู้แทนเหมือนกันหมด เมื่อเข้าสภากเชิงดเพื่อค้าขายกัน
เขาพูดอย่างนี้ ทนข้าพเจ้าพูดว่าผู้แทนไม่มีแต่ผู้แทนพระนคร ผู้แทนหัวเมืองก็มี
ทำไมไม่บอกเล่า เขาก็บอกว่าผู้แทนหัวเมืองก็เหมือนกันนั่นแหละ เข้ามาก็เช่นดี
นิมิตรอันนี้ทำให้ข้าพเจ้าสลดว่า บัดนี้ราษฎรที่ได้รับทุกข์เหล่านั้น พวกเราไม่
สามารถจะแก้ได้ แล้วเมื่อกลับทองที่ก็ได้รับต่อว่าต่อขานว่าเข้ามาเป็นผู้แทนทำไม
ไม่สามารถลดความขาดแคลนได้ ไม่สามารถแก้เศรษฐกิจได้ ทำไมไม่แก้ใช

ตอรับขั้นในวงราชการได้ หมายความว่าทางราชการเกลียดชังรังเกียจท่านเช่นนั้น ปัญหาเหล่านี้ข้าพเจ้าก็จำใจต้องกระโดดออกจากพรรค เมื่อความเห็นไม่ตรงกันแล้วก็อยู่ไม่ได้ เรื่องนี้ท่านทั้งหลายคงทราบว่า ข้าพเจ้าเคยทำอะไรมาแล้วในเรื่องที่จะต่อต้านปัญหาเศรษฐกิจนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะกล่าวในเรื่องความประสงค์ให้ทราบว่าข้าพเจ้ามีอุดมคติอันนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าพูดเรื่องพรรคเรื่องพวก ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรมาเพื่อช่วยกันแก้ปัญหาเรื่องท้องเรื่องใด ขอยืนยันได้คิดเป็นอย่างอื่น

สำหรับปัญหาเรื่องเศรษฐกิจนั้น ข้าพเจ้าได้ฟังท่านนายก ฯ กล่าวว่า ท่านรู้สึกเสียใจที่ฝ่ายค้านได้ตำหนิท่านว่า ท่านไม่ได้มีส่วนทำให้ราคาของถูกลงเลย ในเรื่องนี้ข้าพเจ้ารู้จักใจท่านนายก ฯ ดี ข้าพเจ้าเคารพน้ำใจของท่าน ท่านเป็นนักต่อสู้ ท่านเป็นนักประชาธิปไตยที่ดี ในเรื่องถูกต่อว่าต่อขานนิดหน่อยท่านก็เสียใจ แต่บังเอิญฝ่ายค้านไปแหย่ด้วยกรณีสรรพาหาร แหย่ท่านด้วยว่าสรรพาหารไม่ช่วยให้ของถูก เป็นต้นว่าเรื่องหัวเรื่องอะไรต่ออะไรเป็นต้น ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าทางฝ่ายนี้พูดถูก ที่นี้ปัญหาที่ท่านนายก ฯ ได้กล่าวเสียใจนิดหน่อย หมายความว่าผ้าถูกลง แต่อาหารบางอย่างก็ถูกลงแล้ว ความจริงนั้นของที่ถูกลงถ้าหากว่าข้าพเจ้าจะกล่าวว่าไม่ใช่ฝีมือของรัฐบาลก็ดูเหมือนจะเป็นการอยุติธรรมนิดหน่อย เพราะรัฐบาลได้รับเงินงบประมาณก้อนหนึ่งสำหรับส่งซื้อส่งของ เรียกว่าเงิน อ.จ.ส. แล้วรัฐบาลก็ระดมซื้อเสื้อผ้าสำเร็จรูป เพื่อมาแจกแก่ประชาชน ข้าราชการ กำนัน ครู ใครต่อใครดังที่เราทราบกันอยู่นั้น ก็ทำให้พ่อค้าผ้าเอาผ้าไว้เกรงว่าจะขาดทุนก็ลดลงมานิดหน่อย ความจริงลดลงนิดหน่อยเขาก็ได้กำไรขูดเลือดเนื้อราษฎรคนจนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็เป็นไปตามวิถีทางเหตุการณ์ เพราะรัฐสภานี้ได้ให้เงินรัฐบาลไว้แล้ว ถ้าท่านไม่ทำอย่างนั้นก็ผิด นอกจากนั้นท่านได้ระบุถึงว่าเงินสำหรับทุนหมุนเวียนที่ท่านจัดตั้งขึ้น

สรรพาหารนั้นนั้น ท่านก็บอกว่าเพื่อสำหรับตัดค่าครองชีพให้ต่ำลง แต่ข้าพเจ้าเสียใจที่จะเรียนว่า ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนได้ออกไปเชตรเวย์ได้พบเห็นเหตุการณ์มาแล้ว แทนที่จะทำให้ค่าครองชีพถูกลงนั้นมันกลับแพงขึ้น ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าคิดว่าองค์การสรรพาหารนี้ไม่อยากเรียนถึงรถรากของรัฐบาลว่าเกิดขึ้นด้วยเหตุใด เพราะทางฝ่ายค้านได้พูดแล้วว่า การตั้งองค์การสรรพาหารนั้น ตั้งขึ้นโดยมีชอบด้วยระเบียบแบบแผน เพราะเหตุว่าองค์การสรรพาหารนั้น ถ้าพูดถึงการกระทำแล้วเป็นรัฐพาณิชย์ รัฐพาณิชย์ก็อยู่ในกระทรวงพาณิชย์ แต่ทำไมจึงไปขึ้นสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็สงสัยมาก่อนแล้ว มีหน้าข้าท่านนายก ฯ ยังให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์อีกว่า รัฐบาลนี้จะอยู่หรือจะไปเพราะสรรพาหารนี้ ทุก ๆ คนคงจำได้อย่างนี้ ข้าพเจ้าก็คิดใจว่าท่านนายกก็อดคอยสรรพาหารมาช่วยชาติแน่ แต่ทว่าองค์การสรรพาหาร เมื่อวานนี้ท่านรัฐมนตรีสรรพาหารก็กล่าวแล้วว่าตั้งขึ้นระหว่างสมัยประชุมอยู่ ความจริงเราไม่ได้รับรู้ และท่านท้ากันมาแล้วว่าจะสู้เต็มที่ แต่พอจวนสมัยประชุมถูกเสียงหนังสือพิมพ์โจมตีหนักเข้า เจ้าหน้าที่องค์การสรรพาหารทำเหลวนี่ออกมาอีกขั้น แม้แต่ท่านรัฐมนตรีบางท่านก็ทราบว่ามีอะไรเข้าอยู่ในนั้น จำเป็นจะต้องยุบตัวเองทำลายตัวเองตั้งไปเสีย ถ้าหากว่าเป็นน้ำเงินที่ถูกต้องสู้จริง ตั้งน้ำยองค์การณ์สรรพาหารเข้ามาสู้ในสภาฯ แต่ท่านรีบยุบเสียก่อนประชุมในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม แสดงให้เห็นว่าคำพูดของท่านนายก ฯ จะออกสู้ยิบตาไม่จริง ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอประทานโทษพูดอย่างเพื่อราษฎร แม้ว่าจะรุนแรงไปก็ขอได้โปรดอภัย คือว่าองค์การสรรพาหารข้าพเจ้าไม่เห็นชอบมานาน ข้าพเจ้าจะพูดมีอะไรบางอย่างจะต้องขยับขยายเป็นการลำบาก ๆ เป็นแน่ ๆ อยู่บ้าง ก็แต่ว่าอย่างไรก็ดีข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกระหงิด ๆ คือว่าพวกเราที่มาเป็นผู้แทนนี้ก็ย่อมรู้ฐานะกันดี เมื่อมาเป็นผู้แทนแล้ว จะเกิดองค์การณ์นี้ขึ้นนิดลำบาก ๆ จ่าท่านนายกมีใจกรุณาสำหรับให้พวกเราได้มีฐานะช่วยตนเองบ้าง เพราะได้มีสมาชิกบางคนได้ร้อง

เรียนต่อท่านนายกว่า ได้เท่าครับ ผมดาษแต่งเงินหมดจะถูกเบียกถูกเร่ง ขอความ
กรุณาหยิบยิ้มบ้าง ท่านนายกเคยก็เคยพูดว่า ผมแต่งกันยกทั้งบ้านใช้เดือนตั้ง ๒
ไม่พอ นี่เป็นคำพูดของบางคน ขอประทานโทษข้าพเจ้าไม่ยอกซึ่ง แม้จะโก
ก็ขอให้ไปดูข้าพเจ้าได้ และบางคนก็ไปเรียนท่านนายก ฯ และบอกว่าถ้าท่านไม่ช่า
แล้วผมก็แย่ เรื่องของท่านเท่านั้น เล่นกันแบบนี้เองแล้วเดิมท่านจะวางความเ
เดียวของท่านข้าพเจ้ายกมือสนับสนุนแต่ต้น ข้าพเจ้ารู้สึกส่งสารเหลือเกิน ท่า
นายก ฯ ข้าพเจ้านับถือ ระหว่างยื่นญัตติ ของประทานโทษอภิปรายเรื่องรัฐมนต
พาณิชย์ ข้าพเจ้าเคยได้พูดอย่างมากพอใจแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้านับถือ
ว่าท่านเสียอย่างนี้ คือว่ามาเสียด้วยทางด้านอารมณ์สรรพาหารนั่นแหละ กับเสียเรื่
ปัญหาเรื่องท้อง เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วก็ต้องปล่อยตามเรื่อง และข้าพเจ้ารู้สึก
ต่อไปท่านจะเป็นนายก ฯ ก็ขอให้ความเข้มแข็งเป็นของท่าน และจงระวังว่าจะก
องค์การค้าข้าวไทย ซึ่งถ้าเกิดขึ้นแล้วจะชักจูงรัฐบาลและคณะรัฐมนตรีไปในทาง
มิชอบทำให้งงงวยไปตาม ๆ กัน เพราะฉะนั้นต้องระมัดระวังองค์การค้าข้าวไทย
ข้าพเจ้าได้กล่าวมาเพื่อเรียนสนองที่ท่านนายกท่านเสียดายเสียใจว่าท่านไม่สามารถ
ค้ำครองชีพอย่างใดนั้น แต่สำหรับข้าพเจ้านั้นเข้ามาถึงปัญหาท่านรัฐมนตรีพาณิช
สำหรับท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ โดยทางส่วนตัวแล้ว ข้าพเจ้าไม่เคยรู้จักมักคุ้น
มังเอิญเราไปอยู่เรือลำเดียวกัน ท่านก็บอกว่าท่านไม่รู้จักข้าพเจ้า ในฐานะที่
รู้จักกันข้าพเจ้ามีโอกาศพูดได้เต็มที่เพราะไม่มีการเกรงอกเกรงใจ ในเรื่องค้า
เป็นอยู่ของชาตินั้นอยู่ที่ปัญหาเศรษฐกิจ ก็อปัญหาของท้องและใส้ ท่านทั้งห
ทราบแล้วว่าใครจะต้องรับผิดชอบ ในคณะรัฐบาลนั้นก็คือ ๑. กระทรวงพาณ
๒. กระทรวงเกษตร ๓. กระทรวงคมนาคม แล้วก็ ๔. กระทรวงอุตสาหก
๕ กระทรวงนี้แหละจะต้องช่วยกันอย่างเต็มที่ ฉะเพาะกระทรวงพาณิชย์นั้นจะ
เต็งางปัญหาเรื่องการค้าขายทั้งภายนอกและภายในนั้น เรื่องการค้าขายทั้งภา

และภายในนั้น ท่านนายกก็ได้แถลงไว้แล้วซึ่งท่านก็ย่อมรับทราบกันอยู่แล้ว และจะปฏิบัติการนั้นเหลวแหลก ในการปฏิบัติการเหลวแหลกนั้นข้าพเจ้าไม่อยากตำหนิว่าท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ไม่สามารถ ท่านรัฐมนตรีท่านก็ได้พูดแล้วว่าท่านสามารถ เพราะท่านเป็นนักการค้าอย่างยอดเยี่ยม และท่านเป็นคนร่ำรวยแล้วข้าพเจ้าจึงไม่อยากตำหนิว่าท่าน ขอตำหนิในส่วนที่ว่าท่านจะคุมกันให้หยุดอยู่ได้อย่างไร ข้าพเจ้าไม่อยากให้ท่านเป็นเสมียนเทียวงดูว่าองค์การข้าวเป็นอย่างไร ใครจะต้องการข้าพเจ้าไม่ต้องการให้ท่านทำอย่างนั้น แต่ข้าพเจ้าต้องการให้รัฐบาลทำลงไปว่าจะควบคุมคนของท่านอย่างไร ความเหลวแหลกที่ท่านทำลงไปจนถึงภายในรัฐสภามันเกิดอยู่ที่คนต่างหากไม่ใช่อยู่ที่ระเบียบแบบแผน เพราะแบบแผนต่าง ๆ นั้นดีแต่ปัญหาเรื่องคนมันไม่ดี ปัญหาเรื่องคนนั้นข้าพเจ้าเห็นใจว่ากระทรวงพาณิชย์นั้นมีงานมาก มีกรมกองมากมายก่ายกอง ท่านคนเดียวไม่สามารถไปวิ่งเต้นควบคุมได้ มันก็เกิดช่องโหว่ให้หากินได้ เพราะปัญหาการครองชีพมันแพง ข้าราชการทรงชีพอยู่ไม่ได้แล้วจำเป็นจำต้องหา แม้แต่ผู้แทนของท่านก็ยังต้องหา ขอเรียนว่าข้าราชการพูดอย่างนั้น ราษฎรพูดอย่างนั้น และเป็นความจริงอย่างนั้นด้วย เพราะฉะนั้นอย่าไปคิดว่าข้าราชการทุจริตมากมาย เรื่องนี้ท่านนายกก็เคยพูดกับข้าพเจ้าส่องต่อสองในวันที่ข้าราชการเดินขบวนว่า "กว้างเอ่ย ข้าราชการมันเย่อเสียแล้ว ข้าไม่รู้จะทำอย่างไร" ให้เงินเดือนขึ้นแล้วมันก็คงบอกว่าไม่พอ มันก็บอกว่านี่มันเรื่องการภายใน และปัญหาที่เดินขบวนนั้นก็อยู่ที่นายกจะเอาขึ้นหนึ่ง รัฐมนตรีจะเอาเท่าไร ผู้แทนจะเอาพัน เมื่อข้าราชการเดินขบวนกันนั้น ผู้แทนตกใจวิ่งหนีกัน มันเป็นอย่างนี้มันเป็นเรื่องของคน และเพราะฉะนั้นอย่าไปหนีเขาว่าควบคุมไม่ตลอดรอดฝั่ง ดังที่ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์จะได้ประสพข้อขัดข้องของท่านดังข้าพเจ้าจะชี้แจงต่อไปนี้ ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์แถลงเมื่อคืนนี้

ว่าอยู่ที่เรื่องข้าวข้าพเจ้าเห็นด้วย เรื่องข้าวเป็นเรื่องสำคัญข้าวเป็นกระดูกสันหลังช่วยเอกราชของประเทศไทยไว้ ถ้าเราไม่มีข้าวเราถูกญี่ปุ่นยึดครองไว้ แต่ไม่ยึดก็เพราะเขาได้กินข้าวของเรา ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์พูดถึงเรื่องข้าวว่าสำคัญกว่าเรื่องอื่นข้าพเจ้าเห็นด้วย ก่อนที่ข้าพเจ้าจะแถลงเรื่องอื่น ท่านกล่าวถึงหัวหน้าฝ่ายค้านว่าข้าหลวงประจวบถูกกล่าวหาเรื่องจับกุมข้าวที่หัวหินนั้น ในการถอดถอนรัฐมนตรีนั้นเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าได้รับคำบอกเล่าว่ามันเป็นจริงเช่นนั้นด้วย ข้าพเจ้ากับคุณเทวงไม่เคยพูดกันเลย ตั้งแต่มาเป็นสมาชิกร่วมกันเพิ่งได้พูดกันเมื่อวันที่ ๑๒ นี้ ข้าพเจ้าไปแสดงความเสียใจเท่านั้นแหละ แต่ความคิดทำไมมาตรงกันเข้าได้ ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นพรรคประชาธิปัตย์ ไม่ได้เสนอให้รู้ แสดงว่านายส่ำเภาถูกจับเป็นอย่างไร แต่เผอิญความคิดมาตรงกันเข้า เพราะฉะนั้นก็ย่อมทราบมาอีกทางหนึ่งเหมือนกัน คือเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้มีหลักฐานดีๆ มาแต่เผอิญว่ามาถึงเมื่อวันที่ ๕ เดือนแล้ว ข้าพเจ้าเคยเป็นคณะกรรมการจับหลักฐานที่จะเอาตัวรอดที่จะช่วยชุมนุมสงฆ์ย่อมทำได้ ในที่สุดคนภายนอกก็เรื่องตกนี่มัน ๕ เดือนแล้วข้าพเจ้ายอมจำนน แม้ท่านจะว่าเอาหลักฐานมาพูดซึ่งท่านท้าว่าท่านจะลาออกจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไปแล้วก็พึงได้ มัน ๕ เดือนแล้วข้าพเจ้ายอมจำนน แต่จำนนเพราะความบริสุทธิ์ในสิ่งนี้ ท่านว่าการโยกย้ายข้าวไปตามบ้านนอกตลอดมาเพื่อช่วยเหลือประชาชนได้ทำมาหม่อมหลวงกรีแล้ว ความจริงไม่ต้องชี้ทางทำเพราะการยักย้ายข้าวเป็นช่วยเหลือประชาชนไม่มีใครค้านหรอก แต่การปล่อยข้าวไปทางเรือที่ท่านว่าเรือบรรทุกข้าวถูกมรสุมแล้วเผอิญเป็นโชคดีไปชนที่ประจวบบ้าง หัวหินบ้าง ข้าพเจ้าได้ว่าระหว่างเดือนสิงหากับกันยายนนี้ท่านก็เป็นรัฐมนตรีอยู่ในคณะรัฐบาลเดือนสิงหากับกันยายน ข้าพเจ้าเคยอยู่ทะเลตั้งแต่ตกมาแล้วขอเรียนว่า เดือนสิงหากันยายนมรสุมตั้งแต่ตกลำตังเกิดพัดมาทางนี้ มรสุมตั้งแต่ตกยังไม่มี เรือที่ม

ไปจากกรุงเทพฯ เมื่อถูกมรสุมแล้วจะต้องพัดไปทางนั้น กลับพัดมาหัวหินได้ ข้าพเจ้าก็ปลาดเหมือนกัน

สมาชิกในที่ประชุมหัวเราะ

นายกว้าง ทองทวี (มหาสารคาม): ขอข้าพเจ้าเรียนรัฐบุรุษนิยมคำสองคำบ้าง คือในระหว่างเดือนสิงหาคมกับเดือนกันยายน ถามท่านสมาชิกทางบัญชีได้ท่านย่อมทราบดี นอกจากเหตุจะเผอิญ ก็มีข่าวใหม่เกิดขึ้นแล้ว ต้องมีคำคุณสำเภามารองเรียนว่าราษฎรอดอยากขออนุญาตนำข้าวไปหัวหิน คือนำข้าวไปจากกระทรวงพาณิชย์โดยไม่มีใบอนุญาต เจ้าพนักงานอำเภอไปตรวจพบเข้าก็ขอตรวจแต่ไม่พบ ก็เกิดจับกุมกันขึ้น แล้วเผอิญไปถูกคุณสำเภาซึ่งเขาว่าตามเสียง ขาประทานโทษ คือเป็นผู้รู้จักมักคุ้นกับท่านรัฐมนตรี แล้วเผอิญท่านรัฐมนตรีก็ไปตากอากาศที่หัวหินในวันนั้นด้วย เรื่องประจวบเป็นเคราะห์ของท่านแท้ๆ ถ้าท่านไม่ไปหัวหินก็จะไม่ถูกเคราะห์อย่างนี้ เมื่อคุณสำเภาถูกจับท่านรัฐมนตรีพักอยู่บังกาโล เรื่องหลักฐานมันผ่านมาแล้วมันหมดไป ทีนี้ท่านรัฐมนตรีก็ตบสวนของ ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านรัฐมนตรีไปตากอากาศไม่มีหน้าที่ตบสวน ข้าพเจ้าเห็นว่าจะไปได้ถามต่อหน้าต่อตาก็เป็นทางที่ไม่ควร แต่เมื่อท่านไปตบสวนภายหลังก็ไม่เกิดมีใบอนุญาตกำกับขึ้น พยานมีคนรู้เห็นเข้า หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งไม่รู้เรื่องเข้าก็เอาข่าวใหญ่ พอกลับกรุงเทพฯ ท่านรัฐมนตรีก็อ่านรายงานพบว่ารัฐมนตรีมหาดไทยทันทีหาว่าข้าหลวงประจวบทำการปฏิบัติหน้าที่เหลวไหล ผู้ทำมิใบอนุญาตไม่ตรวจข้าวอยู่แล้วยังจับเขาไปลงโทษ ข้าพเจ้าขอเรียนว่า หนังสือที่ท่านพ้นจากตำแหน่งมหาดเล็กวันที่เท่าไรก่อนวันที่ครบหลังวันที่หนังสือพิมพ์ประกาศ เรื่องนี้ไม่ใช่ข้าพเจ้าจะซ้ำเติม เพราะเหตุว่าเป็นรัฐบาล ซึ่งอยู่ในความดูแลของผู้แทนราษฎรควรรักษาผลประโยชน์ของประชาชน ถ้าหากว่ามีคนเดียวถูกตำหนิติฉิน แม้แต่รัฐมนตรีคนเดียวถูกว่ากล่าวก็พลอยเสียหายไปหมด เรื่องข้าหลวงประจำจังหวัด

ประจวบครั้งนี้นั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่า คณะกรรมการ อ. ก. พ. กระทรวง ถงมติให้ปลดฐานหย่อนความสามารถ คำที่ว่าปลดฐานหย่อนความสามารถนี้มันดังออกมาแล้วมีคนรู้แล้ว แต่ภายหลังกลับลืมเสีย ให้ย้ายทันทีแล้วตัดเงินเดือนอย่างนี้ ถ้าหากว่าข้าหลวงประจำจังหวัดประจวบครั้งนี้ทำผิดอย่างที่ท่านรัฐมนตรีพูดแล้วไม่สมควรเอาไว้เลย เพราะเป็นความรับชั้นของข้าราชการอย่างร้ายแรง ข้าพเจ้าก็ไม่อยากเรียนอะไรมากมาย ขอเรียนไว้เพียงเท่านี้ แต่ถ้าท่านสามารถชี้แจงให้หายข้องใจได้ก็ได้โปรดชี้แจงให้เข้าใจด้วย เพราะปัญหาเรื่องข้าวเป็นเรื่องที่ท่านถูกตำหนิอยู่

ที่นี้ปัญหาเรื่องข้าวก็จบลง ขอประทานโทษท่านที่ยกมือจะค้าน ไหน ๆ ท่านประธานให้ข้าพเจ้าพูดแล้วก็ขอให้ข้าพเจ้าพูดให้เต็มที่ คือว่าเรื่องข้าวนั้น เมื่อคืนนี้รัฐบาลพยายามอธิบายชี้แจงถึงเหตุการณ์หลายอย่าง ซึ่งข้าพเจ้าเองก็เห็นใจว่าท่านพยายามทุกวิถีทางเพราะเหตุว่าเราถูกบีบคั้นโดยสัญญาสมบูรณ์แบบ ซึ่งเรารู้กันอยู่ ๆ แต่ทว่าแต่เดิมจะว่าข้าพเจ้าโง่ก็ได้แต่ยังโง่อยู่ตั้งเดี๋ยวนี้ เมื่อท่านเสนีย์เป็นนายกรัฐมนตรีได้ไปยอมเซ็นสัญญาสมบูรณ์แบบโดยยกข้าวให้เปล่า ๆ นั้น ข้าพเจ้ากลับเห็นชอบ เพราะว่าข้าพเจ้าไม่นับถือเรื่องเงิน แต่ประเทศไทยมีข้าว ข้าพเจ้าจะเปรียบให้ฟังดังนี้ ทำไมข้าพเจ้าจึงชอบว่า เซ็นสัญญายกให้เขาเปล่า ๆ เพราะเหตุว่าเราจะได้รับความเห็นอกเห็นใจจากชนประชาชาติมากมาย เพราะเหตุว่าคนไทยเป็นพุทธศาสนิกชน คนไทยไม่เคยคิดร้ายอะไร ไทยจะมีมรสมแล้วขอให้ท่านช่วย ก็นึกเข้าคนละถังสองถัง รัฐบาลนี้ชักช้าจะสร้างนางเสียอีก ดูแต่เมื่อครามันโดนจนเห็นหรือเปล่าเราช่วยได้ เรื่องนี้ชาติจะล่มจมไม่มีใครช่วยนั้นไม่จริง ทุกทุกคนจะต้องช่วยเพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าการเสนอให้เปล่า ๆ จะได้รับความเห็นใจภายหลัง ที่เราไม่ยอมในภายหลัง คือขุปมาเหมือนข้าวนั้นเป็นลูกสาวที่ดี พ่อแม่ยิ่งหวงแหนเท่าไรชายหนุ่มก็อยากเข้าเกี่ยวข้องเท่านั้น ข้าวก็เหมือนกัน พ

ได้ราคาจากสหประชาชาติเข้า ยังเกิดมีพ่อค้าหน้าเลือดตักตวงนำออกนอกประเทศมากขึ้น

ทนกมถ้าพันตันละ ๓ ชั้นมา นี่เป็นเรื่องยุ่งยากตรงนี้เองจะทำให้ไทยอดอยาก ในเรื่องข้าวตันละ ๓ ท่านนายกรัฐมนตรีเคยบอกข้าพเจ้าว่าเป็นความเห็นของมิสเตอร์คนดี ที่ปรึกษาแนะนำว่าอย่างนี้ ถ้าจะเอาเปล่า ๆ ไม่ได้หรอก ถึงคราวที่ลำบาก ใครจะช่วยเหลือ แม้จะยังคั่งข้างอยู่ก็ตามไม่มีใครนำมาขายให้ นอกจากจะตั้งรางวัลให้แก่ผู้นำข้าวมาส่งองค์การ เพื่อมิให้มีการนำออกจำหน่ายนอกประเทศ และนอกจากองค์การข้าวขนเอาไปรับซื้อข้าวใครมามาขายให้ร้อยละ ๓ ร้อยละ ๓๐ เรื่องนี้จึงเกิดเป็นเรื่องปล่อยช่องโหว่ให้คนทุจริตนำข้าวออกนอกประเทศ ซึ่งได้ไปกับข้าวของขององค์การสหประชาชาติ สมมติว่าเราเอาข้าวมาขายให้องค์การ ๑๐๐๐ กระสอบ ทางการให้ ๑๐๐ กระสอบ เขาบอกว่าผมขอลัก ๕๐๐ ให้ออกนอกประเทศไปด้วย เรื่องก็ไปถึงใหญ่ แล้วนอกจากนี้ผู้ที่ซื้อข้าวจากชาวนามาขายองค์การก็ได้ร้อยละ ๓ อีก และผู้ไปซื้อชาวนาบังคับขายมาอีกต่อหนึ่ง แล้วเอามาขายให้องค์การสหประชาชาติหรือขายให้โรงสี แล้วเอาร้อยละ ๓ หลายต่อหลายทอดกัน ข้าพเจ้าจึงว่าเป็นช่องทางที่เรียกว่าเรามีนโยบายผิดเสียเลย แต่ว่าท่านนายกบอกว่าเป็นความเห็นของ มร. ดอลล์ ซึ่งที่แท้ดอลล์เป็นความเห็นของรัฐบาล ไม่ใช่ของรัฐมนตรีเพียงคนเดียว ข้าพเจ้าขอรับว่าเป็นจริงดังนั้น แต่ท่านไม่พยายามควบคุมการทุจริตไว้ได้ และข้าพเจ้าเห็นว่ามันเป็นช่องโหว่ช่องหนึ่ง ซึ่งทำให้เกิดการยักยอกข้าวเวียดนาม ปัญหาเรื่องข้าวเขมรนี่เถียงกันไปเถียงกันมาชาวบ้านฟังแล้วงง ตามหัวเมืองต่างๆ ก็เรื่องข้าวไม่มีจะกิน มีบัตรแจกซื้อไม่ได้ รัฐบาลแก้ปัญหาไม่ตกแต่นายกฯ บอกว่าของถูกลง จริง ถูกลงในจำพวกเครื่องสำอางค์ และสิ่งของฟุ่มเฟือยบางชนิดที่ไม่มีประโยชน์ แต่ในเรื่องข้าวนี่กลับแพงขึ้น ข้าพเจ้าเป็นคนที่ได้ไปดูมาตามตรอกซอกซอยทุกหนทุกแห่ง ข้าพเจ้ารู้สึกว่าราคามันสูงกว่าเมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้แทนใหม่ ๆ

ข้าพเจ้าขอรับรองด้วยเกียรติยศว่ามันเป็นอย่างนี้ ถ้าไม่เชื่อลองให้ประชาชนไปดูว่าราคาข้าวสารราคาปลาแพงขึ้นหรือไม่ เรื่องมาขึ้นราคาข้าวก็ดี ซึ่งทำให้การข้าวตื่นเต้นกัน ทุกบ้าน ทุก ๆ แห่ง ต้องวิ่งวุ่นหาข้าวสารกัน ซึ่งทางราชการต้องส่งคนออกขาย แม้แต่ตำรวจก็ต้องมาขายข้าวสาร เรื่องนี้มันก่อให้เกิดข่าวอกุศลว่าพวกเราเกิดคอรัปชั่นกันใหญ่โตแล้วแม้แต่บ้านของท่านนายก ฯ ก็ขายข้าวสาร บ้านรัฐมนตรีก็ขายข้าวสาร ขายกันใหญ่ก็เกิดเป็นเรื่องที่ราษฎรน้อยใจว่าข้าวไปไหนเสีย และเราประเทศไทยไม่ควรเป็นอย่างนี้ แต่ก็ต้องเป็นอย่างนี้ ทั้งนี้เพราะอะไร ก็เพราะเหตุว่า ข้าพเจ้าขอประทานโทษว่าการนโยบายพาณิชย์ภายในผิด ที่เรื่องข้าวนี้มีอยู่มาก พูดไปก็เป็นเวลา ๕ นาทีกว่าแล้ว อย่าพูดเสียดีกว่า ขอทิ้งไว้แค่นี้

ต่อไปเรื่ององค์การสรรพาหาร ในเรื่ององค์การสรรพาหารนี้ ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยที่ฝ่ายค้านว่าตั้งขึ้นเป็นโมฆะ ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยทีเดียว เพราะควบคุมการจ่ายเงิน สภานี้เป็นผู้ควบคุม แต่ท่านได้ตั้งเป็นองค์การค้าของไทย ซึ่งเป็นข้อที่ข้าพเจ้าไม่ชอบแน่ ๆ และท่านก็ไม่ได้แจ้งสักเรื่อง แต่องค์การสรรพาหารท่านตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือพวกผู้แทน ช่วยทุกคนแต่ข้าพเจ้าไม่ได้เอาเงินไป ตั้งแต่เกิดมาก็ไม่เคยเอาไปเลย จะไปเอาข้าวมาก็ไม่ให้ ท่านว่านายกว้างปากจัดนักให้กินดอก ข้าพเจ้าเลยไม่ได้กิน

สมาชิกในที่ประชุมหัวเราะ

นายกว้าง ทองทวี (มหาสารคาม) : ที่เรื่องเงินนี้ ข้าพคิดไปว่า ที่จะขอเรียนถามท่านนายก ท่านบอกว่าเงินสภาให้ฉันค้าขาย เอาเงินเดือน ทำไมฉันจะทำไม่ได้ ข้าพเจ้าก็เห็นชอบด้วย แต่ที่ท่านบอกว่าเมื่อมันขาดทุนเราก็ตั้งมันขึ้นไว้เป็นยอดเงินหนี้ค้าง แล้วก็ภายหลังของสิ่งใดที่เหลืออยู่ เราก็เอาเงินมาใช้ แต่ขายแล้วก็ไม่พอ ใครจะเป็นคนรับผิดชอบ ฝ่ายค้านก็ได้ถาม

ชัดแจ้งอยู่แล้ว ข้าพเจ้าขยายกล่าวยกตัวหนึ่งว่าท่านรัฐบาลได้ทำให้พวกเราตกหลาย
คนได้อกได้ใจ ไปเอาเงินของของค์การสงเคราะห์ทหารกันหลายคน ซึ่งข้าพเจ้าไม่อยาก
จะบุ๋ย ไม่ต้ รู้กันเอาเองก็แล้วกัน นอกจากนั้นรัฐมนตรีบางคน ก็ยังเข้าชื่อ
รับรองเป็นผู้ค้ำประกันให้ท่าน ผู้แทนเอาเงินไปยักยอกเป็นอันมาก และเรื่องนี้ถ้าหากว่า
ท่านจะหาเงินมาจ่ายไม่ได้ถึงไปกู้เขามา ก็ไม่คุ้มแล้ว ท่านไม่เข็ดบังคับของค์การบุหรี่
เอาเงินมาใช้ก็ไม่คุ้ม เงินตั้ง ๑๐ ล้านแล้วใครจะรับผิดชอบผู้เอาไปก็ส่งมายเถิด เสีย
ดายที่ข้าพเจ้าไม่ได้กู้ ถ้ากู้ได้ข้าพเจ้าก็ยินดีคงจะมีส่วนได้ อันนี้ขอประทานโทษ
และต่างว่าระไรก็ตาม แต่อย่างไรก็ตาม ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอเรียนด้วยความเป็น
ธรรมว่าข้าพเจ้าไม่ได้เกลียดรัฐบาล เพราะเหตุว่ารัฐบาลก็คือพวกเราจะทำงาน
เพื่อชาติ เราเข้ามานี้มาร่วมกันแก้ปัญหาต่างหาก เมื่อพวกเราทำอะไรไม่ถูกก็ชม
กันได้โดยใจสุภาพ ติเพื่อก่อไม่ใช่ติเพื่อทำลาย เพราะฉะนั้นความเห็นในเจตนาดี
ของข้าพเจ้าและเจตนาดีของราษฎรหลายแสนที่เลือกท่านมาด้วย ข้าพเจ้าได้พูดมา
ก็นาน ความเรื่องที่จะพูดก็มากเหมือนกัน แต่ขอให้ข้าพเจ้าพูดมาก ข้าพเจ้า
เรียนต่อท่านประธานแล้วว่าจะขอพูดอย่างพอหอมปากหอมคอ เมื่อหอมปากหอมคอ
แล้วข้าพเจ้าก็ขอยุติ

๑๕.๐๕ น.

นายสิงห์ ปภาสิทธิ์ (ระยอง เอก) : ท่านประธานสภาและท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ ประชาชนทั่วประเทศไทยที่เคารพทั้งหลาย ก่อนอื่นในการที่ข้าพเจ้า
จะยกข้อกล่าวอภิปรายแก้ของฝ่ายค้านบ้างเล็กน้อย เท่าที่ข้าพเจ้าสามารถจะมีความเห็น
ความจริงในการที่ได้ซักถามมาถึง ๓ วันนี้ ข้าพเจ้าก็รู้สึกอัดอั้นใจเหลือเกินว่าทำไม
ข้าพเจ้าจึงไม่มีโอกาสได้กล่าวแก้อย่างครึ่ง ข้าพเจ้ารู้สึกอย่างนี้ สำหรับข้อเสนอการ
เปิดอภิปรายทั่วไปของหัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน และ พร้อมทั้งสมาชิกฝ่ายรัฐบาลซึ่งเสนอ

ตามที่ผู้แทนของต่างไปนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วย ในการที่เราปกครองระบอบประชาธิปไตย คือว่า การที่ข้าพเจ้าเห็นด้วยนั้นข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างนี้ว่า โลกทั้งโลกนี้จะมีโดดเดี่ยวอยู่ไม่ได้ ต้องมีคู่ คือว่ามี ๒ เมื่อเช่นอย่างนี้ต้องมีสิ่งตรงกันข้ามนี้เป็นหลักธรรมดาเหลือเกิน ขอประทานโทษเมื่อข้าพเจ้ามีสิ่งที่ตรงกันข้ามนี้ก็ต้องมีคู่กันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเราจะให้ฝ่ายเดียวทำทุกสิ่งทุกอย่างให้ถูกหมดและผิดหมดนั้นย่อมเป็นของเป็นไปไม่ได้ เป็นการผิดหลักของธรรม เมื่อเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าจึงรู้สึกขอบคุณท่านหัวหน้าฝ่ายค้านในการที่จะร่วมมือจรรโลงประเทศชาติเพื่อประชาชนไปโดยความเห็นอกเห็นใจทางฝ่ายรัฐบาลนี้ว่าได้ทำอะไรผิดไปบ้าง ที่สำหรับฝ่ายค้านที่ข้าพเจ้าสนับสนุน แปรว่าท่านเห็นว่าการปฏิบัติงานของประเทศชาตินั้นถ้าจะเปรียบก็เหมือนกับลูกโป่ง ขอประทานโทษลูกโป่งเหมือนกับการปฏิบัติงานทั่วไป ส่วนฝ่ายค้านนั้นคล้าย ๆ กับผู้ที่จะมีโอกาสสูบลมเข้าลูกโป่งหรือเอาลมออก เมื่อลูกโป่งจะโป่งเกินไปก็เอาลมออก นี่เป็นหลักคู่กัน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพูดถึงส่วนรวมแล้วข้าพเจ้าเห็นดังนี้ คือว่าเราทั้งหมดทุกคนในที่นี้ในฐานะที่ประชาชนเขาไว้วางใจให้มานั้นไม่ใช่เพื่อให้เราทั้งหลายมาโต้คารม เพราะไม่ใช่เวทีที่เราจะมาเอาแพ้ชนะกันด้วยเรื่องคารม ถ้าหากว่าไม่เหมาะสมด้วยเหตุผลของการเมืองระยะนี้ควรจะเอาเหตุผลมาพูดกันในหลักใหญ่จริง ๆ สำหรับการทำงานของคนทั่วโลกทั้งหมดแม้นักปราชญ์ก็ยอมรับว่า ซึ่งเป็นได้ในทางดีไม่ที่ร้อยเปอร์เซ็นต์ และก็ไม่ใช่เอาระยะเปอร์เซ็นต์ ข้าพเจ้าได้นั่งฟังคำกล่าวของฝ่ายค้าน โดยฉะเพาะสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่าน และบัดนี้เราก็ได้พูดกันถึงเรื่องที่สาม คือ เรื่องการเศรษฐกิจ หรือในเรื่องการคลังก็ตาม หรือในเรื่องความสงบเรียบร้อยก็ตาม หรือในเรื่องการเศรษฐกิจก็ตาม ถ้าข้าพเจ้าฟังไม่ผิดแต่ว่าก็คงจะได้ความว่าทางฝ่ายค้านได้กล่าวต่อว่ารัฐบาลต่าง ๆ นา ๆ ว่ารัฐบาลนี้ทำอะไรลงไปทำไปในทางเหตวแหง ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจเหลือเกินว่า พวกเรานี้ทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมราชการแผ่นดินแต่

ชนชาวไทยแต่ตัวท่านเองจะมาเห็นว่าสิ่งนี้ทำอะไรเหตุผลอย่างเช่นนี้เล่า ข้าพ-
เจ้าก็ยังว่าไม่เป็นความจริง ๑๐๐% ดังที่ข้าพเจ้าได้ยกตัวอย่างให้เห็นแล้วว่าจะ
มีการผิดพลาดบ้างเป็นหลักธรรมดาของคนที่ทำงาน และเป็นที่แน่เหลือเกินว่า
ไม่ได้ทำอะไรจะต้องพูดคำหนึ่งเดียวได้ ในหลักข้อนี้ข้าพเจ้าขอยืนยัน และ
ขอเจ้าของกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า เมื่อสมาชิกฝ่ายค้าน และท่านที่เคยได้เป็น
รัฐบาลมาแล้วในระยะเวลาภายหลังสงครามนี้ ท่านเหล่านั้นได้แสดงผลไม้ลายมืออะไร
ออกมาบ้างที่ปรากฏว่าท่านทำได้เพื่อประเทศชาติของท่าน ขอให้บอกมาข้าพเจ้า
ก็อยากจะฟัง, เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ทีนเมื่อมันเป็นอย่างนี้แล้วข้าพเจ้าจึงอยากจะขอ
ร้องเรียนต่อที่ประชุมว่านโยบายต่างๆ ของรัฐบาลที่ได้นำมาเสนอต่อที่ประชุมสภานี้
ก็ทำนองผูกด่าวหาว่าการเขียนนโยบายโก้ๆ มาอ่านกันนั้นก็ทำได้ แต่ว่าปฏิบัติไม่ได้
นั่นมันเหตุผลอย่างไรที่รัฐบาลต้องการที่จะแถลงนโยบายแล้วทำไม่ได้ ในเรื่องนี้
ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า ทุกๆ รัฐบาลไม่ว่ารัฐบาลใด เมื่อจะแถลงนโยบายต่อสภาแล้ว
ก็เป็นที่จะต้องเขียนนโยบายไว้สวยๆ มีเช่นนั้นแล้วสภานี้ก็จะไม่รับหลักการ หรือ
ไม่ไว้วางใจ ฉะนั้นจำเป็นจะต้องเขียน แต่ว่าที่เขียนนั้นจะปฏิบัติได้เต็มที่ ๑๐๐%
หรือไม่นั้น รัฐบาลนี้ก็ได้แถลงแล้วว่านโยบายแต่ละอย่างนั้นไม่ใช่เป็นการแสดงอภิ-
หริอว่าจะต้องมีตัวพระเอกอะไร และที่เขียนมานั้นอาจจะทำได้ หรืออาจจะเป็น
นโยบาย ๑๐ ปีก็ได้ จริงอยู่อาจจะทำได้อย่างที่รัฐบาลแถลงไว้ แต่ว่าไม่ใช่จะทำ
ได้ในทันทีทันใด อาจจะต้องใช้เวลานานอยู่เหมือนกัน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเหตุใดเล่า
พวกเราจึงต้องมาทุ่มเถียงแตะทะเลาะกันให้ประชาชนฟัง และเมื่อประชาชนฟังแล้ว
ประชาชนจะรู้สึกอย่างไรบ้าง แต่ข้าพเจ้าก็เห็นชอบด้วยที่ฝ่ายค้านได้เปิดโอกาส
ให้มีการวิพากวิจารณ์ต่างๆ และรัฐบาลก็ยอมรับฟังของอันนี้ นี่เป็นความเห็นของ
ข้าพเจ้า ฉะนั้นที่ประชาชนได้เลือกเขาพวกเราเข้ามานั่งในที่นี้ก็เพื่อต้องการที่จะให้
เป็นผู้ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินซึ่งรัฐบาลทุกๆ รัฐบาลได้ปฏิบัติไป ทั้งนี้เพื่อ

จะได้นำประเทศชาติก้าวเป็นที่รักของเรา เดินไปสู่จุดหมายปลายทางที่ราษฎร

ปรารถนา

ทีนี้สำหรับเรื่องการเศรษฐกิจนี้ ข้าพเจ้าไม่ใช่นักเศรษฐกิจและไม่ใช่นักเศรษฐศาสตร์อะไร ข้าพเจ้าเป็นผู้มีอายุอย่างเข้า ๕๓ ปีแล้ว ข้าพเจ้าได้ผ่านชีวิตด้วยการทรงชีพอย่างช่วยตนเอง ข้าพเจ้าย่อมรู้สึกนึกคิดอยู่บ้างถึงแม้ว่าไม่มาก จึงอยู่ในการที่ท่านว่ารัฐบาลนี้ได้ดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจซึ่งข้าพเจ้าแล้วว่าข้าพเจ้าไม่ใช่นักเศรษฐศาสตร์และไม่มีปรัญญาอะไร แต่เป็นผู้ที่ผ่านชีวิตมาในทางด้านการทรงชีพ ข้าพเจ้ารู้สึกตั้งแต่ในระยะเวลาอันสั้นนั้น คือเป็นระยะเวลาที่ประเทศไทยหรือทั่วโลกอยู่ภายหลังมหาสงคราม ซึ่งเป็นเหตุแห่งความอดอยากหรือความเดือดร้อน พวกเราก็มาร้องว่ารัฐบาลนี้ดำเนินเศรษฐกิจจนเหตุทำให้ประชาชนมีการครองชีพเดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า นี่ทุกๆ ท่านว่าอย่างนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจว่าอาจจะไม่ถึงอย่างนั้น ไม่ใช่ทุกหย่อมหญ้า แต่ทุกหย่อมหญ้านั้นเป็นไปไม่ได้ เพราะความเดือดร้อนนอกจากแล้ว คือแล้งอาทิตย์แล้งไฟ ความจริงในเรื่องทุกหย่อมหญ้าฟังไม่ได้ เมื่อทีวังว่าทำไมรัฐบาลจึงไม่แก้ปัญหาในเรื่องเศรษฐกิจให้ประชาชนทั่วประเทศได้อยู่ดีกินดี ข้าพเจ้ายอมรับว่ารัฐบาลทำอยู่บ้างแต่ว่าทำไม่ได้ดีดังนี้ด้วยระยะเวลาตามหลักนโยบายที่ให้ไว้ เรารับกันว่าประเทศไทยทั้งประเทศถ้าจะเปรียบเสมือนครัวเรือนหนึ่ง และครัวเรือนนั้นจะอยู่โดดเดี่ยวไม่ได้ ต้องคบค้าสมาคมประเทศต่างๆ เป็นเพื่อนร่วมโลก และมีหลายประเทศด้วยกันที่เมืองต่างคนต่างค้าขาย เช่นนี้ท่านต้องคิดดูหรือประเทศไทยทั้งประเทศจะดำเนินการเศรษฐกิจได้อย่างไร เพราะในหลักการเศรษฐกิจที่ข้าพเจ้าจำไม่ผิดแล้วมันมีขึ้นได้ก็ด้วยประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการอุตสาหกรรมมาก ประเทศไทยข้าพเจ้าอาจจะกล่าวโดยความรู้สึกของข้าพเจ้าว่าไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมสำหรับผลิตเครื่องบริโภคบริโภคเท่าที่ต่างประเทศเขามีหรืออาจกล่าวว่าไม่มีก็ว่าได้ เพราะว่าประเทศ

ประเทศก็ถึงกรรม ก็ด้วยคนมาเป็นเมืองจากสงครามเป็นมูลเหตุ ก็ขอให้
นึกดูสิ เพื่อนบ้านของเราที่ถูกต่างประเทศซึ่งเราเคยได้รับสนับสนุนหรือได้รับ
อาณานิคมเขาเหล็กใช้เหล็กจ่ายจากต่างประเทศของเขานั้น แต่ตัวเขาเองเขา
ก็ยังตั้งไม่ได้ยั่งยืน พูดโดยตรงไปตรงมาก็คือว่า แม้แต่ตัวเขาเองก็เดือด
ร้อนยิ่งกว่าประเทศเราเสียอีกในเมื่อมหาสงครามครั้งที่ข้าพเจ้า ถ้าจำไม่ผิดแล้วข้าพเจ้า
โดยพึ่งท่านควงได้แต่งตั้งปาฐกถาเมื่อวันที่ ๒๙ หรือ ๒๙ อันว่าความหรือเดือนอะไรจำไม่ได้
ที่มหาวิทยาลัยจุฬา ท่านบอกว่าสำหรับความเด็ดขาดของมนุษย์ทั่วโลกนั้น ถ้า
หากว่าจะเปรียบเทียบโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ประเทศไทยของเรายังมีภาษีดีกว่า นี่เป็น
คำกล่าวของท่านผู้มีเกียรติ และเป็นผู้ที่ได้เคยเป็นนายกรัฐมนตรีแล้ว ข้าพเจ้า
เชื่อว่าเป็นความจริงของท่าน ทีนี้สำหรับในด้านเกี่ยวแก่การอภิปรายกันในระหว่าง
เรื่องส่วนตัวสมาชิกหรือพรรคบ้าง ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ แต่ว่าถ้าหากว่าจะไม่
กล่าวออกแก้เสียบ้างก็จะรู้สึกอัดไว้ไม่อยู่ โดยฉะเพาะข้าพเจ้าขยากจะขอกล่าวขอ
ประทานโทษต้องขอถามคุณกว้าง ทองทั่ว ซึ่งข้าพเจ้านับถือคนนี้เหมือนน้องเพราะ
เป็นผู้แทนภาคอีสานและเป็นผู้แทนชุดแรกชุดเดียวกันเสียด้วย คำกล่าวของท่านว่า
แต่ก่อนท่านเข้าไปอยู่ในพรรคสหชีพแล้วท่านกระโดดออกมาด้วยการกระทำอันมิดีมิ
ร้าย ไม่ทราบว่าอะไรมิดีมิร้าย นี่ขอถามเท่านี้จริงเป็นอย่างนี้ ทีนี้เมื่อคำกล่าวหา
มาในพรรค ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกพรรคสหชีพคนหนึ่ง ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจแทน
พรรคสหชีพว่า คุณกว้าง ฯ เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาดีและมีเกียรติเป็นผู้แทนเช่น
เดียวกัน ก่อนอื่นถ้าท่านจะกระทำอะไรลงไปนั้น ตามหลักทั่ว ๆ ไปของผู้มี
ความคิดนึกแล้ว ย่อมต้องเป็นผู้ใช้สติปัญญา หรือมีสติสัมปชัญญะรอบคอบโดย
ว่าเชื่อมั่นในแหล่ง หรือในพรรคซึ่งตนจะเข้าไป หรือออกตามอุดมคติ ไม่ใช่
ตามอารมณ์ว่าสหชีพมีนโยบายอย่างไร ข้าพเจ้าต้องคิดว่าข้าพเจ้ามีการมณ์ตรง
กันไม่ใช่ข้าพเจ้าเป็นแต่ฉะเพาะตัวบุคคล ข้าพเจ้ายอมรับว่าข้าพเจ้านับถือบูชาตัว

บุคคลด้วย แต่ไม่ใช่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ในทางอุดมคติแล้ว ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
บุคคลที่ควรมีคือสิ่งเช่นนั้น ต่างมีข้อบกพร่องอยู่ก่อน ฉะเพาะคุณกอ่างท่านรู้สึก
ตัวดีและอย่างไรไม่ทราบ ท่านได้ยินกล่าวโจมตีมาด้วยความรู้สึกในการ
กระทำโดยถือนโยบายของรัฐบาลในการแก้ปัญหาในเรื่องข้าวว่า นายกรัฐมนตรี
บ้าง รัฐมนตรีแต่ละคนบ้าง ผู้แทนราษฎรบ้าง น่าข้าวไปขายทำให้ประชาชนยุ่งยาก
ลำบาก ในการที่จะไปซื้อข้าว โดยไปเข้าคิว ซื้อข้าวไม่ได้อะไรอย่างนั้น โดย
กล่าวถึงคงคำการสรรพาหารทำได้โดยวิธีไม่ชมมัวมระเบียบ ไม่มีกฎหมาย และ
เป็นไปอย่างด้วยนานาประการ ดังได้กล่าวลงไปว่าท่านเองไม่ได้รับเงินไป ในเรื่อง
นี้ถ้าหากว่าข้าพเจ้าคิดนึกไม่ผิดแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านนั้นอาจจะอยากเข้าไปอยู่ใน
พรรคที่ร่วมในทั่วไปก็ตาม เป็นไปตามอารมณ์ธรรมดา จึงเป็นเช่นนั้น คล้ายๆ กับว่า
ไม่ได้รับประโยชน์สมประสงค์แล้วก็ไม่เอาด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าช่วยไม่ได้ในฐานะที่
ข้าพเจ้าเป็นสหชีพ แม้สหชีพซึ่งมีอยู่ในเวลานี้ ๒๐ คนกว่า ใครก็ตามหัวหน้าหรือ
รองหัวหน้าพรรคไม่มีอุดมคติยั่นยืน ข้าพเจ้าขอนมตาย แต่ข้าพเจ้าจะเป็นสหชีพ
เหนียว ข้าพเจ้าถืออย่างนี้ คนเมื่อได้กล่าวถึงหลักการเศรษฐกิจแล้ว ข้าพเจ้า
มีจะต้องขอกล่าวว่าเมื่อประเทศไทยทั้งประเทศอยู่โดดเดี่ยวไม่ได้ในโลก ก็ต้อง
อาศัยต่างประเทศเขาช่วยเหลือสนับสนุน ความยากลำบากเช่นนี้รัฐบาลไทยก็พยายาม
ทุกวิถีทางที่จะมีการติดต่อปรับปรุงในเรื่องเกี่ยวกับการครองชีพในด้านอุปโภคบริโภค
แล้ว เรายอมรับว่าเวลานี้มีความเดือดร้อนลำเค็ญต่างๆ ได้ผ่อนน้อยถอยลง แต่
ว่าขอย้ำข่าวว่าการค้าเป็นการบกครองของชาติ ซึ่งเป็นของใหญ่นั้น มีนโยบาย
หลายประการที่จะต้องใช้อยู่เวลานี้ ไม่ใช่ว่าจะเอาตามใจของเราได้ ฉันใดก็ตาม
อย่าไปตัดว่าส่วนดีจะเกิดขึ้นได้เลย เมื่อเราอยู่ในโลกซึ่งหมุน เมื่อหมุนไปทุก
ระยะเวลาซึ่งจะต้องเป็นไปเช่นนั้นจะต้องมีเป็นหลักธรรมดา แต่อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้า
ขอยกจงกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า เมื่อเรามีอุดมคติในส่วนใหญ่เป็นจุดหมาย

ปลายทางอันเดียวกันแล้ว คือว่าจุดที่จะช่วยเหลือประเทศชาติโดยวิธีควบคุมรัฐบาล ให้ดำเนินการตามนโยบายที่เสนอไว้เพื่อประชาชน ๑๗ ล้าน เพื่อประเทศไทยทั้งประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรือง แต่ข้อขัดข้องเหตุผลว่า อันใดผิด อันใดชอบแล้วควรปรับปรุงอย่างไรให้แก่รัฐบาล แต่รัฐบาลไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม ให้ให้เหมาะสมดีกว่า อย่าถือว่าตนเป็นเจ้าโลกคะแนนเสียงเลย ข้าพเจ้าไม่ชอบ

๑๕.๒๗ น.

พ.ต. วิลาส โอสถานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : เมื่อคืนนี้เรื่องยังได้คั่งค้างมา แต่ที่ข้าพเจ้าจะได้มีโอกาสตอบสมาชิกผู้มีความสงสัย และใคร่ให้ข้าพเจ้าชี้แจงในกิจการงานเพื่อจุดประสงค์ให้ถ่องแท้ ในวันนี้ข้าพเจ้าไม่ได้ลุกขึ้นพูดก่อน ก็เพราะท่านสมาชิกอาจมีข้อความใดที่จะเกิดสงสัยต่อไปอีก ข้าพเจ้าจึงนั่งอยู่เพื่อรวมตอบเป็นระยะเดียวเพื่อสงวนเวลาของสภาด้วย

เมื่องจากเรื่องเมื่อคืนนี้ ข้าพเจ้าก็ตอบคำชี้ของ คุณเด่น พงษ์โสภณ ท่านนั้นหมดแล้วว่าถึงระเบียบที่เราได้จัดไปนั้นเป็นของดีและงาม แต่กระทรวงพาณิชย์มิสามารถจะทำให้ประชาชนที่ขาดแคลนข้าวนั้นได้รับความสดวกไม่ และไม่สามารถส่งข้าวให้ถึงประชาชาติได้ทั่ว ในข้อนี้ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงดังต่อไปนี้ คือจำเดิมแต่เราได้ส่งข้าวไปถึงสหประชาชาติมานั้น ข้าพเจ้าได้มีตัวแทนและขอเท็จจริงให้ท่านทราบได้เป็นรายการดังต่อไปนี้ คือ เรือเดินพยุหจักรยน ๒๔๘๘ ระหว่าง๒ เดือนนี้ ทางค์การข้าวอยู่ในความควบคุมดูแลของนายทวงในสมัยนั้น เราได้ส่งข้าวให้สหประชาชาติก็อโดยไม่มีมูลค่าอย่างที่ผู้แทนรัฐ นั้นข้าพเจ้าไม่กล่าว และต่อมารัฐบาลได้ตกลงเซ็นสัญญาไปแล้ว ผ่านสภาไปแล้ว ท่านย่อมทราบดี ในจำนวนข้าวเดือนพฤหจักรยนที่ส่งไปนั้นจำนวน ๒๗,๐๐๐ กว่าตัน และเดือนธันวาคม ๒๘,๐๐๐ กว่าตัน รวม ๒ เดือนนี้ส่งข้าวประมาณ ๕๐,๐๐๐ กว่าตัน เป็นจำนวนซึ่ง

ไม่ได้รับค่าชดใช้ประการใด ต่อมาสมัย ม. ร. เอช สันทนงค์ เป็นผู้อำนวยการ
องค์การข้าว พ. ศ. ๒๔๘๙ เราได้ส่งข้าวให้สหประชาชาติเดือนมกราคม ๓๕,๖๙
กว่าตัน และเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕,๐๐๐ กว่าตัน เดือนมีนาคมเขาเรียกคืนให้
เดือนละ เราส่งข้าวให้ ๓,๒๒๙ ตัน ในเดือนเมษายนเราได้ส่งเพิ่มขึ้นอีกเป็น ๓๙,๐๐
กว่าตัน เดือนพฤษภาคมเราส่งประมาณ ๑๙,๐๐๐ กว่าตันเช่นเดียวกัน ในเดือน
มิถุนายนเราส่ง ๕๒,๐๐๐ กว่าตัน นี่จะเห็นได้ว่าจำนวนและปริมาณข้าวที่ส่งให้เขา
นั้นมีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงกัน ส่งได้บ้างไม่ได้บ้าง เพราะว่าระหว่างนั้นเป็นเดือน
กุมภาพันธ์และมีนาคมอยู่แล้ว ในเดือนเมษายนนี้อยู่ในความควบคุมดูแลเอง ม. ร.
เอช ฯ จนถึงเดือนมิถุนายนจึงได้เสร็จสิ้นไปในตอนนั้น ส่งข้าวได้ประมาณ ๕๒,๐๐๐
ตัน ในระยะ ๓ เดือน ต่อมาเดือนกรกฎาคม คือปีนี้ ได้มีการเปลี่ยนรัฐบาลใหม่
และอยู่ในความควบคุมดูแลของ ม. ร. เอช เดชาติวงศ์ ซึ่งมีพระโชติศิลปคุณเป็น
ผู้อำนวยการองค์การข้าว ข้าวก็ได้เริ่มขยายต่อขึ้นอีก ในเดือนกรกฎาคมได้ ๒
๒ พันกว่าตัน ในเดือนสิงหาคม ๒ หมื่น ๔ พันกว่า และเดือนกันยา ๔ หมื่น
เดือนกันยานี้เราได้ส่งไป ๔ หมื่น ในสมัยที่รัฐบาลนี้เข้ามาทำงานอยู่คอยรับภาระ
ในการส่งข้าวให้แก่สหประชาชาติ ระหว่างนี้เจ้าพนักงานได้ขอให้ท่านสมาชิกทั้งข้อสังเ
นี้ได้ไปรดดูตัวเลขที่เราจัดหาได้ในเดือนสิงหาคมเป็นต้นมานี้ ในเดือนสิงหาค
เราประมาณว่าจะส่งได้ ๘ หมื่นตัน ในเดือนกันยา ๘ หมื่น ในเดือนตุลาเราได้ส่งเ
จำนวน ๕ หมื่น ๕ พันตัน ในเดือนพฤศจิกายนหนึ่งแสนเศษกว่าตัน และในเดื
ขณะนี้เหมือน ๕ หมื่น ๔ พันกว่าตัน ต่อมาถึงเดือนมกราคม ในตอนนี้จำนว
ข้าวในเดือนนี้ตกลงเหลือหนึ่งหมื่นกว่าตัน ในเดือนกุมภาพันธ์ ๕ หมื่น ในเดื
เมษา ๔ หมื่น ๔ พัน เกือบ ๕ หมื่นตัน ในข้อนี้ท่านจะเห็นได้แล้วว่าถึงแม้เราได้
ระเบียบการอย่างที่ข้าพเจ้าได้อภิปรายมาเมื่อกี้นี้ ยังอาจจะทำให้เสียเวลาแก่
ให้ท่านง่วงนอนก็ได้ แต่ที่ข้าพเจ้าชี้แจงมายืดยาวนี้ก็เพื่อที่จะได้จับประเด็น เ

ในการดุกขนตบปรายนาเยังจับประเด็นไม่ได้ ไม่ทราบว่าท่านจะพูดประเด็นไหนก่อน ข้าพเจ้าจึงขอพูดว่าข้าพเจ้าจะพูดถึงเรื่องข้าวก่อนแล้วจึงจะพูดถึงเรื่องอื่นๆซึ่งข้าพเจ้าจะพูดต่อไป ข้าพเจ้าจึงขอแถลงให้ทราบชัดเจนจริงว่า ตั้งแต่เดือนมกราคมเป็นต้นมานั้นข้าพเจ้าได้ส่งข้าวให้แก่ประชาชาติเป็นที่พอใจ จนข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากหลายแห่งว่าเป็นการช่วยชีวิตคนไว้ ซึ่งเป็นกรรมการของคณะกรรมการสำรวจอาหารที่สงค์โปร์ว่าถ้าหากรัฐบาลไทยได้ร่วมมือเช่นนี้แล้ว ก็จะเป็นที่พอใจที่รัฐบาลได้ช่วยพลโลกให้พ้นอดอยากซึ่งมีอาหารเลวกว่าเมืองไทยมาก และแม้ของเรานี้เขาก็ยังอยากซื้อไปกินซึ่งข้าพเจ้ามีหลักฐานที่จะได้ถือรายต่างๆไปในคราวหน้า ในเรื่องข้าวนี้รัฐบาลได้กระทำสัญญาให้แก่เขาเมื่อเดือนมกราคมเป็นเวลา ๓ เดือนซึ่งมีสมาชิกบางท่านข้องใจอยู่นั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าเท่าที่เราได้ทำสัญญาส่งข้าวไป ๒ แสนตันนั้น มีเหตุผลหรือการประชุมจะได้เชิญจากกันมาอย่างไร ในข้อนี้ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงให้ท่านเข้าใจเพื่อประดับความรู้อย่างหนึ่ง และเพื่อเป็นการศึกษา มีเหตุผลว่ารัฐบาลนี้ได้ทำไปโดยมีเหตุผลอย่างไรบ้าง มีคนเป็นอันมากพูดจากันในเรื่องข้าวปีใหม่ว่าตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนสิงหาคมนั้นเป็นเวลา ๗ เดือน ความจริงในตอนแรกนั้นรัฐบาลอังกฤษและอเมริกันได้แสดงความจำนงให้ทำสัญญาส่งข้าวให้เขา ๗ แสนตัน แต่เหตุผลอะไรที่เราให้เขาไม่ได้ ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่ากระทรวงพาณิชย์มิได้ตอบไปโดยไม่มีเหตุผล หรือมีตัวเลขอะไรประกอบการที่ว่าเราไม่มีอะไรอยู่ในกระเป๋านั้น ที่จะส่งข้าวไปโดยประชาชนไม่อดนั้นเราจะส่งได้เท่าไร ขอให้ท่านเห็นใจรัฐบาลว่าตัวเลขที่เรามีอยู่ในมือนั้นเพื่อเราจะได้ให้ข้าวอยู่ในมือ และในบางเวลาข้าพเจ้าก็ไม่สามารถจะอธิบาย และในสภาข้าพเจ้าก็ขอบอกท่านสมาชิกไม่ได้ว่าเราให้ตัวเลขนั้นเรามีอะไรอยู่ในกระเป๋าเราบ้าง แต่ท่านสนเท่ห์ขึ้นมาว่าทำไมข้าพเจ้าจึงไม่ตอบในหน้ากระดาษหนังสือพิมพ์นั้น ข้าพเจ้าขอเรียนด้วยความจริงใจว่าเป็นความลับเกี่ยวกับกิจการของประเทศ ที่ข้าพเจ้าไม่สามารถจะพูดถึง

ธิการขึ้น ๆ ไปได้ ถ้าขาวเจ้าพูดแล้วไม่ทำตามที่ขายนั้นย่อมจะเป็นการเสียหมดเสียก็ได้ และทำให้ตลาดนั้นไม่เป็นที่ต้องการซื้อขายกันต่อไปภายหน้า ซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้คิดเห็นท่านผู้ใดทั้งนั้น ขอให้ท่านเข้าใจว่าที่ข้าพเจ้าเรียนให้ท่านทราบนี้ ก็ด้วยความตั้งใจดี และไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรแล้วก็จะต้องแถลงให้เป็นการชาบซึ้งถึงข้อเท็จจริง คือเหตุใดรัฐบาลไปทำสัญญาส่งให้เขาหกแสนตันนั้น ความจริงรัฐบาลไม่ได้ตั้งใจจะให้หกแสนตัน เมื่อข้าพเจ้าไปประชุมร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศเมื่อเดือนอันว่าคมนั้น ข้าพเจ้าได้ชี้แจงต่อท่านเอกอัครราชทูตอังกฤษ ซึ่งเวลานั้นเป็นอัครราชทูต ของอังกฤษ และยืนยันว่า เราจะส่งได้ไม่เกินจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ ตัน ในระยะ ๗ เดือนนี้ ท่านจะเอามากกว่านี้เราไม่สามารถจะส่งให้ได้ ในข้อนี้ขอให้ท่านเห็นใจในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรีและรัฐบาลในปัจจุบันนี้ การที่จะพูดจาสิ่งใดเราจักต้องพินิจพิเคราะห์วางแนวทางลงไปว่าเรามีเหตุผลอะไรที่จะต่างกับเขาได้ ข้าพเจ้าได้พยายามชี้แจงร่วมกับคุณติเรกซึ่งในขณะนั้นเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในคณะรัฐบาลปัจจุบันนี้ ได้แสดงเหตุผลถึงกับได้ประมวลตัวเลขว่าค่าครองชีพของชาวนาและชาวนาที่มีนายอยู่นั้นในครอบครัว ๕ คนนั้น เขาจะต้องมีค่าครองชีพการกินอยู่ในระยะเวลานั้นประมาณ ว่าขายข้าวได้เพียงนนตันเท่าใด เขาจึงจะมีค่าครองชีพพอกับสมรรถภาพแรงอัตภาพของเขา ในข้อนี้ข้าพเจ้าต้องนำเอาตัวเลขออกไปแสดงให้เขาทราบ แต่ถึงกระนั้นก็ดี ในวันนั้นได้พูดจากันเป็นเวลานาน ท่านเอกอัครราชทูตอังกฤษก็บอกว่าไม่ได้ อย่างน้อยที่สุดที่อังกฤษจำทำสัญญากับเมืองไทยนั้นต้องเป็น ๒๐๐,๐๐๐ ตัน ข้าพเจ้าก็หมดสิ้นปัญญาที่จะชี้แจงได้ในขณะนั้น ข้าพเจ้าก็ยังยืนยันว่าจะเอา ๒๐๐,๐๐๐ ก็ได้ แต่มันจะไม่ได้ อย่างมากที่สุดจะทำได้เพียง ๔๒๐,๐๐๐ ตัน ๔๒๐,๐๐๐ ตันนี้ ข้าพเจ้าจะมีข้าวไว้สำหรับพอขายถูกพอกินและเป็นพันธุ์ข้าวของชาวนาทั้งหลายได้ คือมีตัวเลขอยู่เท่านั้น ข้าพเจ้าก็ให้ตัวเลขฝ่ายเขา

ว่าเราจะขยายตลาดได้อย่างไร ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าท่านจะขอดูจะดูได้จากข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าจึงขอกราบเรียนว่าตัวเลขมาชี้แจงว่าเป็นอย่างไร การที่คิดคำนวณมาได้นั้นเราได้ประชุมกันถึง ๓ ครั้ง ๓ หน ผู้มีความรู้ต่าง ๆ เช่นกรมวิชาการเกษตร กรมเกษตร ปลัดกระทรวงเกษตร และผู้ทรงความรู้ชำนาญการเกษตร ตลอดทั้งกระทรวงมหาดไทยและพาณิชย์ เราได้คำนวณโดยใกล้ชิดที่สุดและเป็นธรรมดาอยู่เองเราจะต้องเอาสต๊อกไว้ให้พอกินในประเทศ เราจึงได้ขอกันไว้เพียง ๕๒๐,๐๐๐ ตัน และคุณเดิรกได้ลดหย่อนโทรศัพท์ถึง ๒ ครั้ง ๒ หน แต่เอกอัครราชทูตก็ไม่ยอม ผลที่สุดก็ต้องให้เขา ๖๐๐,๐๐๐ ตัน แต่ในกิจการทางการทูตนั้น ข้าพเจ้าต้องยกให้คุณเดิรกว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทูตนี้ ซึ่งสมัยต่าง ๆ มาท่านก็คงทราบแล้ว คุณเดิรกก็ได้ปรึกษากับท่านนายกรัฐมนตรีถึง ๒ ครั้ง ครั้งสุดท้ายเห็นว่าเราจะต้องเซ็นสัญญา ทางรัฐบาลก็ได้เซ็นสัญญาให้เขา ๖๐๐,๐๐๐ ตัน เมื่อเซ็นสัญญาไปแล้ว ถ้าส่งไม่ทันและจะมีหนทางช่วยเหลือเราอย่างไรบ้าง เขาได้บอกกับข้าพเจ้าในเวลานั้นว่า เขาได้ช่วยเหลือเมืองไทยมาแล้วถึงครั้ง ได้แก้ไขให้เมืองไทยไม่ต้องส่งข้าวโดยไม่ได้รับเงินตราต่างประเทศจากเขาเลย จนมาเป็นว่าได้เงินตราต่างประเทศมาแล้วในราคาที่สมควร ในขณะนั้น และเขาได้แก้ไขในเรื่องที่เราจะต้องส่งข้าวให้เขาในกำหนดเวลาปีหนึ่งนั้น หนึ่งล้านห้าแสนตันนั้นได้ลดลงมาเหลือเพียงหนึ่งล้านสองแสนตันนี้ก็ได้แก้ไขแล้ว ข้าพเจ้าจำได้ว่าในเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้เคยชี้แจงในที่ประชุมนี้ว่าถ้าหากจะมีการซักถาม เช่นอย่างในรัฐสภาหรือที่ไหนก็ตาม จะถามว่าด้วยเหตุผลประการใดที่จะเซ็นสัญญาไปเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะตอบได้หรือไม่ เขาอนุญาตให้ข้าพเจ้าตอบได้ ข้าพเจ้าจึงตอบได้เต็มปาก เขาบอกว่าถ้าเราส่งไม่ได้ครบหกแสนตันแล้ว ก็จะได้มีการผ่อนผันหรือพูดจากันได้ในโอกาสต่อไปอย่างที่เคยทำมาแล้ว ในข้อนี้ข้าพเจ้าได้รับมอบฉันทะและได้ขออนุญาตท่านนายก ฯ แล้วว่าพูดได้ เพราะว่าเขาอนุญาตไว้ในข้อนี้ และในประการเช่นนี้เอง

การเมือง การเศรษฐกิจ และการค้าต่าง ๆ เราพูดได้บางขณะ ๆ เราพูดไม่ได้ เมื่อเช่นนี้ในวันนี้ข้าพเจ้าก็ขอเรียนในที่ประชุมไว้ทราบเสียด้วยว่า ข้าพเจ้าได้พูดแล้วว่าเราจะส่งข้าวให้เขาเพียงสี่แสนตันหนึ่งนั้นก็ถ้าหากว่ามันจะมากกว่านั้นก็การพูดกันได้ เมื่อถึงเดือนตุลาคม มาจนถึงเดือนเมษายน ตั้งแต่มกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม มาจนถึงเดือนเมษายน สี่เดือนนี้ข้าพเจ้าขอแถลงให้ที่ประชุมทราบว่า ในระหว่างนี้มันมีเรื่องเกิดขึ้นเหมือนกัน ทำไมเราจะต้องเร่งรีบส่งให้เขาในระยะเวลาที่ได้เจรจากันนั้น เพราะเขาได้ส่งผู้แทนของเขามาจากอังกฤษ คือ ซำโรดแซนเดอร์สันเข้ามา ซึ่งมาจาก มินิสตรี ออฟ ฟูด หมายความว่ากระทรวงการอาหารของเขาได้ส่งคนมาเจรจากับข้าพเจ้าที่กระทรวงพาณิชย์ เพื่อเร่งรีบให้ได้ข้าวในเดือนมีนาคม และเมษายน ให้ได้จำนวนมาก ให้ได้หกแสนตันนี้ได้เช็นได้นั้นแล้ว เราบอกว่าในการจะส่งนี้ส่งได้เพียงสี่แสนสองหมื่นตัน และในการเจรจาคราวนั้นได้มีการโต้เถียงกันเป็นอันมาก ว่าถ้าหากว่าจะเร่งเอาข้าวในระยะเวลาสองเดือนเช่นนั้น เราไม่สามารถจะทำได้ เพราะด้วยเหตุอะไร ด้วยเหตุการที่เราวางโครงการณ์ส่งไปก็เพื่อย้ายข้าวของเรามาจากต่างจังหวัดเพื่อมาสีในโรงนั้น เราต้องมีระยะเวลาไม่ใช่ว่าเราจำมารถจะส่งข้าวสารหรือสีข้าวสารจากข้าวเปลือกได้ ในวันสองวัน หาเป็นเช่นนั้นไม่ ท่านผู้ถือหุ้นและท่านผู้ซักถามบางท่านคงจะมีจิตคิดใจยินดีกว้างขวางที่จะฟังความที่ข้าพเจ้าได้อธิบาย ว่าการที่รัฐบาลได้ดำเนินการส่งไปตรงไปนั้น ต้องมีแผนการณ์และคำนึงถึงการณ์ที่จะกระทำเราเคลื่อนย้ายข้าวลงมาเท่าไร มาจากจังหวัดไหนบ้างและมาอย่างไรจึงจะถึงกรุงเทพ ฯ จะส่งออกมาเป็นข้าวสาร ในอันที่จะให้เข้าสู่หมู่ประชาชาติ และหาไม่จะต้องส่งให้สหประชาชาติเท่านั้นไม่ จะต้องเก็บเอาไว้กินในพระนครและธนบุรี และจะต้องไปเสียงในจังหวัดต่าง ๆ ที่ไม่มีข้าว และขาดแคลนข้าวจะบริโภค เช่นอย่างจังหวัดสมุทร ฯ จังหวัดชายทะเล และจังหวัดทางปักษ์ใต้ ในการที่เราจะต้องจัดหา

ดังข้าวเช่นนี้ ขอให้ท่านคิดว่าเวรานี้มีไหม วันหนึ่งมีกิจโมงหรือข้าพเจ้าจะต้องท้า
ว่าข้าพเจ้าไม่ได้คุยและข้าพเจ้ามิได้โกหกอย่าง เมื่อคนนี้ ข้าพเจ้าจะได้โดยมิสัตย์
สัมปชัญญะว่าข้าพเจ้าไม่ได้อวดอ้างว่าข้าพเจ้าเป็นเศรษฐี หรือมหาเศรษฐีทรัพย์
เป็นทองหรือว่ามีวิชาความรู้อะไรยิ่งกว่าท่านผู้มีเกียรติซึ่งนั่งในที่นี้หามิได้ ข้าพ-
เจ้าไม่ได้พูดเลย ข้าพเจ้าบอกว่าด้วยความเคารพ ข้าพเจ้ายินดีจะชี้แจงทุกอย่าง
และไม่ได้มีจิตคิดใจที่จะเป็นเรื่องโมโหหรือโกรธเคืองท่านได้ ในการที่เอาความจริงมา
พูดบ้าง ไม่จริงบ้างมาพูดเป็นข่าวว่าได้ยินมาจากทางโน้นบ้างทางนี้บ้าง นี่หรือเรื่อง
ที่ท่านสมาชิกผู้ตั้งกระทู้ถามให้ข้าพเจ้าตอบ เพราะฉะนั้นเมื่อคืนนี้ข้าพเจ้าก็จบ
ประเด็นไม่ได้ว่าจะตอบอย่างไร แต่มาบัดนี้ข้าพเจ้ายินดีจะตอบท่านเป็นข้อๆ ไป
ตั้งต่อไปนี้ เริ่มต้นด้วยข้าพเจ้าจะต้องตอบคุณกว้างซึ่งเป็นสมาชิกแห่งสภาผู้แทนราษฎร
ความจริงท่านบอกว่าท่านตั้งใจดี และเจตนารมย์ของท่านตั้งใจจะให้ข้าพเจ้าต่างตัว
ของข้าพเจ้าทั้งๆ ที่ข้าพเจ้าไม่รู้เลยว่า ข้าพเจ้าได้มีมลทินอะไร ทั้งๆ ที่ข้าพเจ้า
ได้พยายามส่งกระจกดูตัวเองอยู่เสมอ แต่ก็ไม่เห็นมีอะไร การตอบของข้าพเจ้านั้น
ก็พูดตรงไปตรงมา มิได้ตอบจากยกเมฆ การที่ข้าพเจ้าจะตอบนี้ข้าราชการกระทรวง
พาณิชย์เป็นส่วนมากที่อยู่ในสภานี้ ย่อมจะเป็นพยาน ข้าพเจ้าได้ว่าผิดพลาดออกนอก
ทางไปอย่างไร เพราะท่านเป็นผู้ที่ทราบดีและเป็นผู้ที่ควบคุมทั้งในทางระเบียบและ
วิธีการ ตามระเบียบและวิธีการในปัญหาเรื่องที่ท่านว่ากระทรวงพาณิชย์มีนโยบาย
ภายนอกภายใน ได้รับปากแล้วว่าจะคุมกระทรวงพาณิชย์ให้อยู่มือ แต่ยังทน
การโกงการกินกันไม่ได้ ในข้อนี้ข้าพเจ้าอยากทราบว่า ถ้าหากว่าท่านเป็นผู้ที่ทน
ที่เกียรติแล้วควรจะบอกว่าใครโกงที่ไหน ข้าพเจ้าจะได้เอาเป็นพยานหลักฐาน เอา
ขึ้นศาลให้ติดคุกตามๆ ไปคนอย่างนี้จึงสมควร แต่ท่านพูดกว้าง ข้อของท่านก็เป็นการ
กว้างเกินขอบเขตที่ ในระยะ ๕ เดือนนี้มีอะไรที่ผิดหรือเสียหายลงไปท่านก็ว่าได้
ท่านมีความจำเป็นอย่างไรที่จะยกเอาไว้เช่นนี้ ทำให้ประชาชนเข้าใจว่าข้าพเจ้า

เป็นผู้เสียหายอย่างที่ท่านกล่าว ในข้อที่ท่านบอกว่าข้าราชการข้าหลวงประจำจังหวัด
ประจวบ ฯ เรื่องนี้ขอประทานกราบ เมื่อครั้งข้าพเจ้าได้พยายามชี้แจงเป็นเวลาเกือบ
๑๕ นาที ข้าพเจ้าไม่มีใจไม่ บริสุทธิ์อย่างที่จะไปลงโทษข้าหลวงประจำจังหวัด
ประจวบ ฯ ได้เลย ข้าพเจ้าขอเรียนอย่างจริงใจว่าข้าพเจ้ามีเพียงเท่าที่ชี้แจงเมื่อ
ครั้นเท่านั้น แต่ถ้าท่านจะถามกว้าง ๆ ขอท่านไปถึงข้าพเจ้าก่อนที่จะชี้แจงให้ท่านฟัง
ท่านบอกว่าเรื่องนี้รู้เรื่องดีเหลือเกิน แต่ไม่ตรงกับที่ข้าพเจ้ารู้มาจากกระทรวง
มหาดไทยหรือข้าหลวงประจำจังหวัด ข้าพเจ้าได้รับทราบรายงานมาจากข้าหลวง
มหาดไทยในข้อนี้ก็ไม่ตรงกัน เพราะว่าได้มีหนังสือพิมพ์ลงกล่าวหาต่าง ๆ และพูด
เปรียบเปรยไปในเรื่องการขนย้ายข้าว เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยจึงถาม
ข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าก็จะต้องตอบไปตามข้อเท็จจริงว่า ถึงการควบคุมข้าวนั้นเขา
ทำอย่างไรบ้าง และได้ตอบไปว่าได้สั่งให้ข้าหลวงทราบแล้วว่า เมื่อข้าวไปถึง
ท่าหินแล้วให้ลงไปตรวจตราดูแลในการที่จะจำหน่ายแจกจ่ายข้าวไป ในข้อนี้ท่าน
ท่านจึงไม่สั่งไป ในขณะนี้ข้าพเจ้าได้พูดเฉพาะว่าเป็นระเบียบวิธีการ เมื่อทาง
กระทรวงจะต้องร่วมมือด่วนกระทรวงต่าง กันเข้าบ้างหรือไม่สั่งเสียไปเท่า ปล่อย
ให้หนังสือพิมพ์ลงกิจการณ์ในทางที่ไม่สมควรเช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่โกรธเพราะว่า
มีใจบริสุทธิ์ไม่เคยคิดว่าคนอ่านหนังสือพิมพ์จะประการใดเลย และไม่เคยรู้สึกว่า
ผู้ใดจะมีเจตนาร้ายต่อข้าพเจ้า แต่ที่เขียนไปนั้นเพื่อนโยบายของเขา ข้าพเจ้าเป็น
นักการเมืองยอมทนได้และยอมทนมาจนบัดนี้ เพื่อช่วยประเทศชาติให้หยุดยั้งให้ประ
ชาชนได้รับความสุขสมบูรณ์เท่านั้นท่านว่ายู่จนบัดนี้ ในรายที่ท่านว่าหักย้ายข้าวในสมัย
หม่อมหลวงกึ่นนั้นว่าข้าพเจ้าประชุมลับกับรัฐมนตรีผู้อื่นนั้น ข้าพเจ้าเชื่อใจจริง
เมื่อตอนนั้น ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้ว ถึงแม้ว่าข้างหน้าสงครามข้าพเจ้าก็ได้ชมว่า
ท่านได้ปฏิบัติงานแผนกของกิจการข้าวเรียบร้อย ข้าพเจ้าดำเนินนโยบายตามท่านมา
แต่แก้ไขให้ดีไปเท่านั้น ข้าพเจ้าไม่ได้ว่าหม่อมหลวงกึ่นได้ลาออกไปนั้น ข้าพเจ้า

ขอถวาย ข้าพเจ้าไม่ได้พูดเลย แต่ท่านสมาชิกพูดอยู่เสมอ จะเป็นอุปนิสัยของท่านก็ไม่ทราบ ข้าพเจ้าไม่ได้พูด ท่านชอบพูดเพื่อจะให้ประชาชนเขาใส่ใคร่ข้าพเจ้า เพราะว่าการพูดอันนี้ประชาชนเขาได้ยินข้าพเจ้าพูดด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่มีการจัดเกรงอำนาจอิทธิพลใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถวายในข้อนี้ ขอให้ท่านเข้าใจเสียใหม่ว่าข้าพเจ้าไม่ได้โทษผู้ใด จริงอยู่ในสมัยนั้นเมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบงานก็ดำเนินการไปตามระเบียบที่เขาวางไว้ แต่ท่านบอกว่าท่านเป็นผู้รู้จริงอย่างยิ่งเบ้ง จะต้องรู้ว่าสมพัดทางนั้นทางนี้ ข้าพเจ้าไม่เถียง แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าวันนั้นเมื่อขนข้าวไปนั้นเกิดลมแปรปรวนขึ้นมาจึงได้พัด และข้าวนั้นเขาเอาไปบักษ์ได้จะพัดไปทางจันทบุรีนั้นไม่ได้ เมื่อลมมีปรากเช่นนี้ก็ไปจอดอยู่ที่จังหวัดประจบ ไม่ใช่มรสุมจะเกิดทุกปีเป็นระเบียบไป แต่เวลานี้ท่านก็ย่อมรู้ มรสุมนั้นเป็นไปตามระยะเวลาหรือเปล่า อาจมีการปรวนแปรได้เพราะว่าเกี่ยวกับดินฟ้าอากาศย่อมทำให้ลมปรวนแปรได้ทุกสมัยทุกระยะ แต่ข้าพเจ้าไม่เถียงในข้อนี้ ถ้าท่านว่าลมไม่ดีหรือดีนลมไม่ดีก็ไม่ว่าอะไร แต่ข้าวอยู่ที่นั้นเมื่อเข้าไปรับงาน ในเรื่องข้าวนกพาดพิงถึง ข้าพเจ้าเผอิญเคราะห์ร้ายไปอยู่ที่หัวหิน ข้าพเจ้าหยุดราชการ ๖ วัน ไปอยู่ก่อนและในขณะที่มีเรื่องที่ข้าหลวงสอบสวน ท่านพูดนั่นผิดข้าพเจ้ารู้เรื่องดี เพราะว่าข้าพเจ้าอยู่ที่นั้น ข้าพเจ้าไม่ได้เกี่ยวข้องอะไรเลยในเรื่องนี้ ท่านพูดว่าข้าพเจ้าไม่มีหน้าที่นี้ความจริงท่านไม่รู้เลย ข้าพเจ้าเสียใจเหลือเกิน ข้าพเจ้าเป็นประธานคณะกรรมการจัดหาข้าวให้สังหประชาชาติ จะยืนเดินนั่งที่ไหนข้าพเจ้าก็มีหน้าที่ทุกเวลา และสามารถตอบสวนใคร ๆ ได้ตามพระราชบัญญัติ เพราะว่าข้าพเจ้าเป็นผู้รักษาพระราชบัญญัติ ข้าพเจ้ามีหน้าที่จะต้องสอดส่อง นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังเป็นรัฐมนตรีซึ่งไม่ข้าพเจ้าก็สอดส่องได้ และขอนี้ข้าพเจ้าพูดด้วยความบริสุทธิ์ใจ ข้าพเจ้าไม่ได้เกี่ยวข้องกับเขาเลย และข้าหลวงก็ไม่ได้ตอบเอง ข้าหลวงใช้ให้นายอำเภอปรานบุรีมา นี้ข้าพเจ้ารู้จากคนกระทรวงพาณิชย์ที่ประจำอยู่ที่นั่น

ข้าพเจ้าไม่ได้ม้วลุมอยู่ที่นั่นเพราะข้าพเจ้าเป็นผู้มีเกียรติเป็นรัฐมนตรีคนหนึ่งที่ไปตาม
ชากาศ ไปตากอากาศจริง ๆ ไม่ได้เล่นหัวหรือสมคบสมคิดกับใครอย่างที่ท่านเข้าใจ
เพราะฉะนั้นขอให้เข้าใจเสียด้วยในข้อนี้ข้าพเจ้าอาจพูดกว้างขวางเกินไปอย่างที่ท่านว่า
แต่ว่าในการสอบสวนนั้นเมื่อข้าหลวงเขาไม่ได้มามอบให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอ
ข้าพเจ้าก็ไม่เกี่ยวข้อง เพราะไม่ได้ไปถามดูเพราะว่าเขามาเรื่องกิจการของเขา
และการสอบสวนนั้นในที่สุดก็มีเรื่องทางกระทรวงพาณิชย์และมหาดไทย เมื่อเขามาบอก
ว่าไม่มีอะไร และ ข้าราชการที่คุมการขายก็บอก ว่าขายหมดข้าวไม่พอขายเสียด้วยซ้ำ
เพราะว่าแย่งกันซื้ออย่างมากมาย และในจังหวัดประจวบเวลานั้นก็ได้เรียนแล้วว่า
ข้าวไม่พอกัน และข้าหลวงจังหวัดประจวบแกไม่จ่ายข้าว จ่ายให้ ๒ กิโลกรัม
ต่อเดือนเท่านั้น เพราะฉะนั้นการไม่พอกินนี้ข้าพเจ้าก็ต้องดูแลทุกข์สุขของประชาชน
นั้นเอง ในเรื่องต่อไปนั้นท่านผู้แทนผู้นั้นได้พูดพาดพิงไปถึงเรื่องข้าว ๓% ๑๐% ซึ่ง
ก็เป็นเรื่องหนึ่งข้าพเจ้าขอชี้แจง หากจะมีท่านสมาชิกอื่นมีข้อสงสัยแคลงใจในเรื่องนี้
จะได้ไม่ต้องตอบอีกครั้งหนึ่ง ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าจำได้ดีว่าขายในข้าว ๓% ๑๐%
ข้าพเจ้าจะเปิดอกพูดกับท่านผู้แทนในวันนี้ว่ามีความจริงอย่างไร ในการที่ข้าพเจ้า
กล่าวนี้มิได้เป็นการเหลือมล้ำละไรหามิได้ แต่เป็นการพูดเพื่อรักษาและปฏิบัติตาม
แนวนโยบายของรัฐบาลที่จะต้องดูแลความเคลื่อนไหวของข้าวว่าเป็นเช่นไร ที่
ยังคงจำได้ในครั้งหนึ่ง ข้าวเกิดขาดแคลนในกรุงเทพและธนบุรีไม่มีขายให้ประชาชน
ได้นั้นเป็นปัจจัยอันหนึ่ง ซึ่งเกิดมาจากปลายเดือนพฤศจิกายนเป็นเดือนที่ฤดูข้าว
จะหมดจากปีไป และข้าวย่อมจะขาดแคลนมาก เมื่อเป็นเช่นนี้ท่านหาทราบไม่ ข้าพเจ้า
ได้ทราบอะไรมาบางอย่าง คือได้มีมนุษย์หมู่หนึ่ง ซึ่งจะเป็นผู้กักข้าว ได้รวบรวม
เงินประมาณ ๓๐ ล้านบาท พร้อมที่จะช่วงชิงข้าวในสมัยนั้น แต่ข้าพเจ้าไม่ทราบ
ว่าจะมีพวกใครบ้าง แต่ข้าพเจ้าเข้าใจว่าน่าจะไม่ผิด ว่าคงจะมีมนุษย์คนใดที่ข้าพเจ้า
เรียกว่ามนุษย์พวกนี้และจะเล่นงานชนชาวไทย ข้าพเจ้าเรียกว่าเช่นนั้น เพราะมี

ได้รวบรวมเงินประมาณ ๓๐ ล้านบาทนี้ เขามาเป็นกลุ่มเป็นก้อน เพื่อจะค้นข้าว
ทั้งหมดซึ่งเรามีอยู่ ในสมัยนั้นยังไม่ได้ใช้พระราชบัญญัติค้าข้าว ถึงจะควบคุมได้ถ้า
ยกว่าจะมีคนหนึ่งคนใดในประเทศสยามเรานี้ จะเก็บข้าวไว้ได้แต่ละบ้านบ้านละ ๙
กระสอบ ซึ่งไม่ผิดตามพระราชบัญญัติเขาก็เก็บไว้ได้แต่ละใคร ๆ เขาก็เก็บไว้กัน ถ้า
หากว่าเก็บได้บ้านละ ๙ กระสอบเป็นจำนวนตั้งแสนคน ข้าวก็จะขาดไป ทำให้รัฐบาล
หนักอกหนักใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้ไปรู้มาเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็ได้ไปปรึกษาหารือคณะ
รัฐมนตรี และปรึกษาหารือผู้ใหญ่ที่มีความรู้ในเรื่องนี้ เพราะท่านเคยปฏิบัติการ
เรื่องข้าวมาก่อน ท่านหารู้ไม่ว่าถ้าเราไม่ทำ ๓% ๑๐% ตามที่ทำมาแล้ว ป่านนี้
จะไม่กินข้าวกระสอบละ ๓๐๐ — ๕๐๐ บาท หรืออย่างไร ท่านพูดโดยไม่มีตัวเลข
ไม่รู้เรื่องในขณะนั้น เราจะประกาศให้ประชาชนทราบได้ไหม ข้าพเจ้าพูดไม่ได้
เพราะนะนั่นกลยุทธ์ ในการที่เราปฏิบัติงาน ๓% ๑๐% นั้น ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจง
ตั้งแต่ว่า เวลานั้นเกิดมีการเก็บข้าวกันได้ พ่อค้าจะมาเซ็นสัญญากับองค์การข้าวมื้อ
น้อยลงทุกวัน จนเป็นที่สังเกตเราก็คิดอ่านใช้วิธีหนามยอกเอาหนามบ่ง โดยหูตาของ
ข้าพเจ้าจะต้องมีบ้าง หรือข้าพเจ้าจะต้องใช้ท่านเหล่านี้ให้ออกความคิดไม่ใช่ว่าจะ
ให้ทิศส่งเลขไปทุกวัน หรือไม่รู้ก็พูดกันไปเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ได้ชี้แจงแสดงเหตุผล
ให้รัฐบาลทราบแล้วในเรื่องเหตุผลต่าง ๆ แล้วก็เป็นอันตกลงว่าวิธีการที่ทำให้มีประ—
โยชน์ตอบแทน ๓% และ ๑๐% ขึ้น การให้ประโยชน์ตอบแทน ๓% หรือ ๑๐% นั้น
หมายความว่า ผู้ใดที่ได้นำข้าวมาขายให้กับองค์การข้าวตามความประสงค์ขององค์การแล้ว
ก็มีสิทธิที่นำข้าวออกนอกประเทศได้โดยมีใบอนุญาตออกไปให้ และ
เมื่อพวกเหล่านี้ได้นำข้าวออกไปขายต่างประเทศตามจำนวน ๓% หรือ ๑๐% แล้วก็
จะได้นำเอาเงินตราที่ขายข้าวได้นั้นไปซื้อของเครื่องใช้ต่าง ๆ มาให้พวกเราที่นั่งอยู่ในนี้ใช้ และจำนวนนี้ทางฝ่ายประชาชาติเขาก็หักให้เราจากสัญญา การที่ทำเช่นนี้ก็
เพราะเหตุว่าแต่แรกนั้นข้าวได้หายไปหมด ครั้นเมื่อรัฐบาลประกาศเช่นนี้โดยให้ผล

ประโยชน์ตอบแทน ๓ ถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ และ ชาวนาจะขายออกมาเป็นจำนวนมาก เพราะว่าในตอนแรกนั้นพวกทุนจีนจะมีเงินมากได้ทำการกดขี่ข่มเหงเอาไว้ เพื่อที่จะทำการหลบหนีออกนอกประเทศ และทุนบางท่านกล่าวว่าข้าพเจ้าทำเช่นนี้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวเพื่อทำการเช่นนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนด้วยความจริงว่า ข้าพเจ้าทำไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ มิได้ทำเพื่อพรรคพวก หรือทำเพื่อส่วนตัวแต่อย่างใด ในเรื่องนี้ท่านถามพวกที่เคยคบและเคยรู้จักนิสัยข้าพเจ้าได้ และข้าพเจ้าขอเรียนท่านด้วยความเคารพอีกที่หนึ่งว่า หน้าที่ของรัฐมนตรีพาณิชย์นั้น มันเป็นอย่างนอยู่เอง ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงทนได้ ที่ข้าพเจ้าพูดแล้วเมื่อคืนนี้ว่าข้าพเจ้าทนทำงานเพื่อประเทศชาติ มิใช่ทนทำงานเพื่อส่วนตัว หรือเพื่อพรรคพวก เพื่อนำเอาผลประโยชน์ต่าง ๆ มาใส่ตัวของข้าพเจ้า และในการที่นำข้าวออกโดยให้ผลตอบแทน ๓ เปอร์เซนต์ หรือ ๑๐ เปอร์เซนต์นั้น ก็เป็นความประสงค์ของรัฐบาลอยู่เหมือนกันที่ทำให้ข้าวที่หายไปโดย พวกเหล่านี้ เอาไว้ ทะลักออกมา กับทั้งยังได้เงินค่าเข้ามาในประเทศอีกด้วย โดยเหตุที่พวกนี้นำข้าวออกไปขายแล้วจะได้สั่งของเข้ามาด้วย และเป็นคนที่เอาข้าวนั้นไปเลี้ยงพลโลกที่อดอยากเพื่อไม่ให้ตาย ซึ่งเป็นจุดประสงค์ของคนไทยและเราเป็นเมืองข้าวมีข้าว ค้าข้าว ขายข้าว เราต้องเลี้ยงเขา ต้องช่วยเขาตามจิตใจของเรา สิ่งจะของท่านนั้น ท่านมีอย่างไรแก่ที่ใดนั้น ข้าพเจ้าคิดไม่ตกได้ แต่ว่าที่พูดกล่าวแล้วว่าท่านมีสิ่งจะ ท่านจะออกไปจากพรรคที่ท่านออกไปอย่างไร ข้าพเจ้าก็มีสิ่งจะ ข้าพเจ้ารับว่าในนโยบายข้าพเจ้าจะปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ข้าพเจ้าปฏิบัติแล้วซึ่งนโยบายนั้น เอาข้าวนี้มาให้พวกเรา เอามาให้กินกันอยู่ในสมัยนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนต่อไปอีกที่หนึ่งว่าเมื่อเราจะประมูลข้าวของเมืองไทยไว้ได้แล้ว ท่านทั้งหลายย่อมรู้อยู่ดีว่าในวันหนึ่งนั้นทราบหรือไม่ว่าร้านขายข้าวทั้งในกรุงเทพฯ และธนบุรีมีหมด ไม่มีการขายข้าว ซึ่งรัฐบาลไม่ได้เตรียมตัวเลย ข้าพเจ้าไม่รู้มาก่อนว่าจะหยุดการขาย

ทรงทันที ข้าพเจ้าและข้าราชการในกระทรวงพาณิชย์ ตลอดจนข้าราชการ
กระทรวงอื่นๆ ต้องทำงานกันเกือบ ๒๔ ชั่วโมงเพื่อจะเอาข้าวออกมาจำหน่ายจ่ายแจก
แก่ประชาชน และท่านก็จะเห็นด้วยจึงดีใจอันมีสุขที่ของท่านว่าต้ารวจได้ร่วม
มือกับเราโดยไม่คิดเห็นแก่ประโยชน์อย่างใดเลย ข้าพเจ้าไม่ให้เขาแม้แต่เบี้ยเลี้ยง
เพราะว่าเป็นการชุลมุนวุ่นวายเป็นการใหญ่ เราเสียทุกอย่าง เรือ รถยนต์ และ
ยังจะขอยืมได้นำข้าวออกไปขายให้แก่ประชาชนในราคาถูก คือราคาที่รัฐบาล
ประกาศไว้ มีเขาผู้เป็นคนจีนไม่ใช่คนไทยและเขาผู้ซึ่งเป็นคนต่างด้าวกระทำแก่
คนไทยเช่นนี้ แทนที่จะโกรธเขากลับโกรธข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าทำให้เกิดความเดือด
ร้อน จริงอยู่เดือดร้อน และเดือดร้อนจริงๆ แม้บ้านข้าพเจ้าเองก็เดือดร้อน
เพราะต้องรับหาซื้อข้าวมากินเพื่อให้พอในวันหนึ่งในขณะนั้น ต่อมาจึงได้คิดวาง
มาตรการณ์ที่จะให้ต้ารวจได้ช่วยเหลือในการขายข้าว และในขณะนั้นเราได้วาง
มาตรการณ์ว่า ถ้ารัฐบาลทำเองเวลานั้น คนไทยที่เคยค้าขายตามร้านย่อยต่างๆ
ร้านค้าอยู่ในความอุปการะของกระทรวงพาณิชย์ แต่ถ้าหากว่าจีนเอาข้าวไปให้
ขายก็ไม่มีที่เก็บข้าว เพราะเป็นร้านย่อยเล็กๆ ก็ให้มีไว้ประมาณ ๘—๑๐ กระสอบ
เพื่อให้พอแก่ประชาชนที่จะไปซื้อข้าวได้ ต่อมาจึงได้คิดหาโอกาสปรึกษาหารือใน
คณะรัฐมนตรีว่าควรจะมอบหมายงานเช่นนี้ให้แก่คนหรือองค์การที่เหมาะสม หรือ
องค์การที่เหมาะสมเป็นหัวหน้า จึงตกลงมอบนายกสมาคมพ่อค้าไทย คือเวลานั้น
สมาคมพ่อค้าไทยมีอยู่แล้ว เราต้องการคนที่มีความเหมาะสมจำหน่ายข้าวแทนเรา
และก็ได้ปรึกษาหารือกันแล้วในเรื่องนี้โดยถ่องแท้และระเอียด จึงได้วางแบบและวิธี
ปฏิบัติให้เขาทำตามให้เป็นไปตามความจำเป็นในขณะนั้น ก็เมื่อเป็นเช่นนี้ข้าพเจ้า
จึงเรียนต่อมา เพราะได้มีท่านสมาชิกถามถึงข้อนี้ว่าประชาชนเวลานี้ขาดข้าว
ข้าพเจ้าขอถามท่านทั้งๆ มีคนยืนพูดเมื่อคืนนี้ ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสตอบเพราะว่าเป็น
เวลา ๒๔.๐๐ น. เสียแล้ว ก็อดหลับอดนอนกันมามาก ท่านขาดข้าวหรือเปล่า

เมื่อคืนนี้ เพราะว่าในบ้านของท่านก็ยังมีข้าวเหลืออยู่ เรื่องเป็นเช่นนี้ถ้าเรามอบให้หอการค้าเข้าปฏิบัติงานนั้น ข้าพเจ้ามีตัวเลขพร้อมที่จะแสดงให้ทราบว่าจำนวนพลเมืองในกรุงเทพฯ ชนบุรีเท่าไร เราได้ให้ข้าวต่อวันคนละเท่าไร มีปริมาณแล้ว ปริมาณเต็มคนละส่วนกระสอบที่จะให้ทุกคนกินอิ่ม ในเดือนแรกข้าพเจ้าจ่ายข้าวจากยุ้งการข้าวเพียง ๔ หมื่นกระสอบเท่านั้น ทั้งๆ ที่ทุกคนร้องว่าอด ขอทำไมไม่ถึงแสนกระสอบขอให้ท่านฟังให้ดีในข้อนี้ ในเดือนที่สองใช้ประมาณห้าหมื่นกระสอบหรือใกล้เคียงกัน ถ้าท่านจะเอาตัวเลขข้าพเจ้ามาให้ดูได้ ข้าพเจ้าขอเรียนท่านอย่างนี้ ในเดือนมกราคมนั้นเป็นเดือนที่เริ่มแรกที่ให้หอการค้าเข้าปฏิบัติงาน ที่กรมตำรวจได้เข้าร่วมมือช่วยเหลือในการแจกจ่ายข้าวที่เขาหยุดและปิดร้านนั้น ถึง ๗๘,๖๓๐ กระสอบ เพราะว่าเวลานั้นข้าวทุกบ้านขาดแคลนจริงๆ ไม่ได้เตรียมไว้เพื่อบริโภคสำหรับ ๗ วัน ๕ วัน เมื่อเช่นนั้นจึงได้ทำบัตรขึ้นเรียบร้อยแล้ว จึงได้มอบให้หอการค้าไปทำในเดือนมกราคม ที่หอการค้าทำได้จ่ายไป ๗๔,๑๓๗ กระสอบ ในการจ่าย ๗๔,๑๓๗ กระสอบนั้นทั่วถึงหรือเปล่า ได้มีการร้องหรือเปล่า ได้มีคนพูดในหน้าหนังสือพิมพ์หรือเปล่า ใครเห็นตามข้าพเจ้าข้าพเจ้าถูกกล่าวหาแต่ข้าพเจ้าไม่ได้โกรธเลย แต่รู้สึกขบขันตัวเองว่าการที่เดือดร้อนนั้นเป็นการแน่แต่ไม่ใช่คนที่ตายแล้วต่อมาก็เงียบไป เพราะเหตุว่าในเดือนกุมภาพันธ์มีนาคมนั้นเราจ่ายน้อยลงมาเหลือ ๕๑,๙๓๓ กระสอบ ในเดือนมีนาคมเราได้จ่ายน้อยลงไปอีก ๔๑,๙๘๕ กระสอบ และในเดือนมิถุนายนเราจ่าย ๔๙,๗๕๔ กระสอบ นี่ท่านจะเห็นได้ว่าเราเตรียมข้าวไว้เดือนละแสน แต่ข้าวนั้นได้จ่ายน้อยลงมาเพราะเหตุใด เพราะที่เราวางระเบียบไว้การตรวจหานั้นทำจึงได้เงียบไป และข้าพเจ้าขอรับสารภาพว่าข้าพเจ้าเข้าใจว่าทุกๆ บ้านมีข้าวเหลืออยู่ จึงจ่ายข้าวเพียงเล็กน้อยตามปริมาณตัวเลขที่ได้ข้างบน ต่อมาเดือนพฤษภาคมนี้เซอร์ชาโรได้เข้ามาเมืองไทย และได้ขอร้องประเทศไทยว่า ถ้าหากจะให้พลโลกแจ

ให้ประชาชาติเห็นอกเห็นใจได้ดีขึ้น ขอให้เมืองไทยส่งข้าวให้ได้ในเดือนมีนาคม เมษายน เพราะเขารู้ว่าพระมหากษัตริย์ทรงชอบ และเขายังรู้ว่าท่านๆ ทุกคนเป็นเกษตรกรมาก เพราะฉะนั้นขอให้คนไทยช่วยในข้อนี้จะไม่ลืมบุญคุณเลย และว่ามีนาคมนี้จะให้ใช้เงินเหมือนไร่ยอมเมื่อเช่นนี้ข้าพเจ้าไปปรึกษาหารือแล้วระดมกำลังและสติปัญญาทั้งหมายเอาข้าวส่งให้เขาให้ได้ตามจำนวนในเดือนมีนาคมและเมษายน เพื่อประโยชน์ให้ได้เงินตราต่างประเทศเข้ามาในตอนนี้ให้มากขึ้น และเงินตราต่างประเทศข้าพเจ้ารู้ว่าในวันหนึ่งข้างหน้า ข้าพเจ้าไม่ควรจะพูดแต่สักนิดพูดแล้วว่าเป็นหลักเศรษฐกิจอันหนึ่งเหมือนกัน ที่ทำเรื่อยๆ ช้าๆ นี้ เข้าใจว่าทุกคนคงจะทราบ ข้าพเจ้าพูดเช่นนี้เพราะนโยบายของคลังก่อนมาเป็นอยู่ตามเดิมวันนี้ ให้ท่านเห็นแต่ว่ารัฐบาลพยายามดำเนินตามเศรษฐกิจและการคลังอย่างเรื่อยๆ ไป ในข้อนี้ข้าพเจ้าก็ได้กล่าวอีกต่อไปว่า ข้าพเจ้ามีแผนการณ์และโครงการณ์ในการทำเศรษฐกิจพาณิชย์นี้ จะรวมเกษตรและมหาดไทยและคมนาคมนี้ คมนาคมได้จัดเต็มตามกำลังความสามารถของรถไฟในการเคลื่อนย้ายข้าว และข้าพเจ้าขอเรียนว่าคมนาคมและกระทรวงต่างๆ ก็ให้ความร่วมมือกับรัฐพาณิชย์เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าจะพูดถึงเรื่องคลัง เมื่อคลังผู้รักษานโยบายร่วมในการเศรษฐกิจก็จะต้องรู้เห็นและปรึกษาหารือกันใกล้ชิด ข้าพเจ้าจะส่งข่าวก็ดีจะทำการสิ่งใดก็ดีก็จะต้องมีความเห็นให้ถูกต้องกัน และดำเนินนโยบายให้กลมกลืนกันไปอย่างนี้ เพราะฉะนั้นในการที่ท่านจะอภิปรายเรื่องเศรษฐกิจ ขอให้ท่านพูดเป็นประเด็นเป็นข้อๆ ข้าพเจ้าจะตอบสนองคุณท่านเต็มตามสติปัญญาของข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าพูดเช่นนี้ก็ขอหวนกลับไปใหม่ คือว่าในการที่เราจะต้องให้ข้าวเขาในเดือนมีนายนและเมษายน เราก็รู้แล้วว่าเราต้องการเงินตราต่างประเทศเป็นจำนวนมากในระยะนี้เราส่งข้าวให้เขา เขาเปิดเครดิตปอนด์และตอลลาร์เข้ามาทางธนาคารชาติและกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังก็ให้เงินตราเป็นเงินบาทชำ

ข้าวเพื่อส่งให้สหประชาชาติ นี่เป็นการอนุมาตเงินเช่นนี้ท่านก็ย่อมทราบอยู่แล้วว่า กระทรวงการคลังก็ย่อมจะปริมาณแล้วว่าเดือนไหนเป็นเท่าไร เพื่อทำการคลังและเศรษฐกิจให้ดุล่วงไป ท่านจะเห็นได้ว่า ต่อไปข้างหน้าข้าพเจ้าไม่ทราบว่ารัฐบาลจะอยู่หรือจะไป ได้กล่าวแล้วนั้นเป็นมาก ถ้ารัฐบาลนี้ไปรัฐบาลหน้าส่วนจะทราบนโยบายในการดำเนินการคลังและเศรษฐกิจ จะทำกันอย่างนี้หรือจะแก้ไขก็ไม่ทราบ แต่ว่าในการที่ข้าพเจ้ารักษานโยบายการเศรษฐกิจข้าพเจ้าอยเรียนกว้าง ๆ ที่เรารู้อยู่แล้วว่าเราจะได้เงิน และเราจะต้องเอาอกเอาใจต่างประเทศเขา เราต้องให้ข้าวเขาในเดือนมิถุนายนและเมษายนไปเป็นจำนวนที่เขาพอใจ หมายความว่าอย่างอังกฤษได้ก็ยังมีเรื่องนั้น และอื่น ๆ อยู่ และเขาก็ได้ให้ข้อเท็จจริงว่าได้เกิดการอดอยากในพะม่า และเราก็คงจะทราบประกาศของสิงคโปร์ที่ให้ข่าวมาในหนังสือพิมพ์เขาได้ตัดปริมาณข้าวของเขาลงไปแล้ว เรื่องข้าวเขาก็ไม่พอกิน ที่ได้จากเมืองไทยก็ได้ไปหล่อเลี้ยงได้นิดเพราะที่เขากะไว้ และเรารับเงินตราเป็นปอนด์สเตอรลิงมาแล้วเวลานี้อยู่ในกระทรวงการคลังและธนาคารชาติ เวลานี้ข้าวทั้งหมดที่โรงสีได้เตรียมไว้ขายสหประชาชาติเขาใส่กระสอบชนิดหนึ่ง ด้วยกระสอบของสหประชาชาติต้องการ ด้วยแถบสีม่วง ๓ แถว และเป็นกระสอบ ๑๐๐ กิโล และข้าวเวลานี้เป็นกระสอบที่สหประชาชาติได้ให้ยืมมาเป็นกระสอบบรรจุข้าว ๘๕ และ ๖๐ กิโล เป็นกระสอบทางเชียงกงข้าพเจ้าไม่ชี้แจงเช่นนี้ ท่านจะไม่เข้าใจ สหประชาชาติเขาเอาแต่กระสอบของเขา เขาไม่รับกระสอบของเรา และเราใส่สำหรับกินภายในเราใช้กระสอบของเรา ของเรากม กมโรงสีและบริษัทต่าง ๆ เขาเตรียมข้าวใส่กระสอบไว้ที่จะส่งให้สหประชาชาติ บัดนี้ข้าวกรุงเทพ ฯ และธนบุรี เหลือน้อยลงมาก เพราะว่าเรือค้าเรือต่าง ๆ ไปกรุงเทพ ฯ น้อยลงไป เมื่อจะต้องเอาข้าวที่เขาเตรียมไว้สำหรับส่งให้สหประชาชาตินำมาใช้บริโภคภายในบ้าน โรงสีและบริษัทต่าง ๆ ก็จะต้องนำข้าวนั้นมาถ่ายกระสอบใหม่ ซึ่งเป็นกระสอบชนิดที่เป็นของเรา การทำเช่นนี้ย่อมต้องเสียเวลาหลายวัน

ทั้งต้องเสียค่าถ่ายภาพรังสีอีกประมาณกระสอบละ ๘๐ สต. เพราะฉะนั้นโรงสีและผู้ส่งจึงไม่ชอบที่จะทำการจ่ายข้าวจึงลำเข้าไปบ้าง ทั้งนี้มิได้หมายความว่าข้าวไม่มีความจริงข้าวมี แต่ต้องรอเสียเวลาไปบ้าง และเมื่อเป็นเช่นนี้ข้าวก็ลำเข้าหน่อยซึ่งในขณะนี้ข้าพเจ้าจะเรียนให้ทราบได้ว่า ข้าพเจ้าได้ติดตามอยู่ทุกขณะและได้เร่งรัดในเรื่องนี้ ได้เรียกออกตรวจทุก ๆ สายและในระยะ ๒ วันนี้ ก็พยายามจะให้ได้ข้าวมาทุกแห่งทั่วกันหมด ๕ หมื่นกระสอบ ข้าพเจ้าขอรับว่าจะไม่เป็นไร ไม่มีใครอดข้าวถ้าผู้ผลิตข้าวเขาลงเต็มงานข้าพเจ้าแล้ว นี่ไม่ใช่ข้าพเจ้าพูดโดยไม่มีหลักฐานจึงขอชี้แจงขอเรียนให้ท่านที่ห่วงใยทราบข้อเท็จจริงไว้เพื่อประดับความรู้และจะได้อภิปรายกันต่อไปในเรื่องอื่น ๆ

๑๖.๑๔ น.

นายชัน อยู่ภาวร (ช่างทอง) : ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณท่านประธานสภาเป็นอย่างมากที่ให้โอกาสกับข้าพเจ้าพูดในวันนี้ ข้าพเจ้าได้พยายามที่จะพูดมาหลายวันแล้ว เพิ่งจะมีโอกาสในวันนี้ ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้สนับสนุนญัตติของนายทวง ตยัคยงค์ ซึ่งได้เสนอเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจในนโยบายของรัฐบาลในครั้งนั้น โดยนะเพาะอย่างยิ่งในข้อ ๓ ในเรื่องปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลนั้น เท่ากับว่ารัฐบาลนี้ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาราษฎรอยู่ในขณะนี้ การเดือดร้อนซึ่งปรากฏขึ้นมานั้นประชาชนทุกหย่อมหญ้าในประเทศไทยของเราเป็นพยานได้ว่ารัฐบาลนี้ได้แก้ปัญหาเศรษฐกิจดีหรือไม่ เพราะว่าประชาชนทุกคนย่อมประสพเหตุการณ์ในเรื่องนี้ด้วยตัวของตนเอง แม้ที่สุดการแก้ปัญหาเศรษฐกิจข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลนี้คงจะไม่ปฏิเสธเลยว่าแก้ไขผิดพลาดไปบ้าง เพราะว่ารัฐบาลได้แก้ไขปัญหาอันนี้หลายประตูด้วยกัน และข้าพเจ้าเข้าใจว่ารัฐบาลถือว่าการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจนี้เป็น (Main Policy) นโยบายสำคัญของรัฐบาลชุดนี้ ถ้าหากว่ารัฐบาล

ชุดนี้แก้ไขปัญหาเรื่องนี้ไม่ตกต่ำเท่ากับว่ารัฐบาลชุดนี้ [illegible] ไม่มีปัญหา
แค่เท่าที่เหตุการณ์ ๗ เดือนเศษได้ผ่านมานั้น บรรดาชนพลเมืองทั่วประเทศก็พอ
จะพิศูจน์ได้ว่าการกระทำของรัฐบาลถูกหรือผิดอย่างไร ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็น
ผู้แทน ซึ่งข้าพเจ้าได้ควบคุม การบริหาร ของ รัฐบาล ชุดนี้มา นับตั้งแต่ รัฐบาลชุดนี้ มา
บริหารประเทศชาติ ข้าพเจ้าได้สังเกตดูการปฏิบัติงานของรัฐบาลในหลายกระทรวง
ที่ได้ร่วมมือกัน แก้ปัญหาเศรษฐกิจ โดยฉะเพาะ กระทรวงต่าง ๆ ที่ได้ร่วมมือกันเช่น
กระทรวงการคลัง กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตร
และกระทรวงคมนาคม รวมทั้งกระทรวงมหาดไทยด้วย แต่ละกระทรวงที่จะกล่าว
นั้นโดยละเอียดแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีเวลาเพียงพอที่จะพูดกันได้ในวันนี้ แต่
ทว่าข้าพเจ้าจะพูดเป็นแนวทางเพียงเป็นข้อสังเขปว่า รัฐบาลได้แก้ปัญหาเศรษฐกิจ
ผิดพลาดอะไรไปบ้าง โดยฉะเพาะเราได้ถกเถียงกันมาแล้วถึงเรื่องปัญหาความ
เหลวในเรื่องการคลังของประเทศชาติซึ่งรัฐบาลนี้ก็ยังไม่ได้แสดงข้อข้องใจให้ข้าพเจ้า
สิ้นสงสัยไปได้ เมื่อการคลังของเราได้ล้มเหลวลงแล้วการแก้ปัญหาเศรษฐกิจนั้น
จำเป็นอยู่เองที่จะต้องผิดพลาด เราได้พูดกันมามากถึงเรื่องการแก้ไข ปัญหา
การคลังเช่น การขายทอง การกู้เงินต่างประเทศและในประเทศเหล่านี้เป็นต้น
การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในด้านการคลังนี้ผิดพลาด ต่อจากนี้ไปข้าพเจ้าก็จะได้
ถึงงานกระทรวงอื่นที่แก้การเศรษฐกิจมาแล้ว โดยฉะเพาะในด้านการเศรษฐกิจ
ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างเช่นกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นต้น การดำเนินการแก้ไขปัญหา
เรื่องนี้ ข้าพเจ้าสงสัยนักสงสัยหนาว่า เหตุใดท่านรัฐมนตรีอุตสาหกรรมนี้
จึงไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่ท่านได้แถลงไว้เป็นต้นว่า โรงงานอุตสาหกรรมขั้น
โรงงานผลิตเครื่องอุปโภคบริโภคบางอย่าง ท่านกลับขายไปเสียอีกเช่นนี้
โรงงานสกัดน้ำมันพืชนี้ โรงงานทำสบู่ เหล่านี้เป็นต้น เพราะเหตุว่าการ
จะแก้ไขให้ข้าวของถูกลงนั้น ไม่ใช่เราจะมุ่งซื้อเขาแต่ฝ่ายเดียว เราจำเป็น

ต้องทำขึ้นมาด้วย เพราะเหตุว่าสงครามที่แล้วมานั้นเป็นเครื่องพิสูจน์ได้ว่า การที่เราชอบเข้าฝ่ายเสียวนั้น เมื่อเกิดการคมนาคมขัดข้องขึ้น เพราะเราเกิดสงครามขึ้นนั้น ข้าวของมาไม่ได้ เราก็จนแต้ม ในการเกี่ยวเครื่องอุปโภคและบริโภคมาจุนเจือกันได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงสงสัยว่าทำไมรัฐบาลนี้จึงไม่แก้ไขปรับปรุงในเรื่องโรงงานอุตสาหกรรมให้มีสมรรถภาพดีขึ้นแต่กลับไปขายเสียอีกอย่างนี้เป็นต้น โดยฉะเพาะในเรื่องการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัว การส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัวนอกจากจะเป็นการผลิตเครื่องอุปโภค และบริโภคใช้และกินในครอบครัวแล้ว ถ้าเหลือใช้เหลือกินแล้วเราก็สามารถจะขายได้ แต่กระทรวงอุตสาหกรรมหาได้กระทำการอย่างนั้นไม่ แม้ท่านจะว่าท่านแก้ไขเศรษฐกิจของชาติตกได้อย่างไร จึงสงสัยนัก นอกจากนั้นแล้วในด้านของกระทรวงคมนาคมในเรื่องการขนส่ง ข้าพเจ้าก็ยังไม่เห็นว่าท่านรัฐมนตรีคมนาคมจะแก้ไขปัญหาอันนี้ตกลงไปได้อย่างไร ไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าจะดูถูกท่าน แต่ข้าพเจ้าคิดว่าท่านไม่สามารถพอที่จะบริหารบ้านเมืองในยามวิกฤตการณ์เช่นนี้ไปได้ เพราะเหตุว่ารัฐมนตรีทุกท่านที่เข้ามาในชุดนี้ย่อมรู้ได้ดีว่าบ้านเมืองของเราหลังสงครามจะต้องใช้ระเบียบแบบโครงการณ์ที่มีสมรรถภาพในการทำงาน จึงทำให้ข้าพเจ้าสงสัยแล้วว่ารัฐบาลที่ไม่มีสมรรถภาพนั้น จะตายไปจากแนวทางแห่งความเจริญของชาติได้เพียงใดหรือไม่ ? ที่ข้าพเจ้าได้พูดเช่นนี้เพราะข้าพเจ้าได้เห็นแล้วว่า ๗ เดือนกว่าที่รัฐบาลชุดนี้บริหารประเทศชาติมานั้น ไม่สามารถจะบริหารประเทศชาติให้บ้านเมืองของเราได้รับความเจริญต่อไป มีแต่จะเสื่อมลงไปเป็นลำดับ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วข้าพเจ้าเห็นว่าการเปิดอภิปรายครั้งนี้เป็นการสมควรที่จะพูดกันถึงเรื่องเศรษฐกิจเพราะเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งที่ข้าพเจ้าได้แถลงมาแล้ว นอกจากนั้นข้าพเจ้าจะพูดถึงประเด็นเรื่องอื่นดังที่ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ได้พูดไว้ เช่นในเรื่องข้าว รัฐบาลนี้ได้บริหารงานในเรื่องข้าวนี้มาโดยฉะเพาะในเรื่องนี้ข้าพเจ้าก็ได้ทราบจุดประสงค์อันยิ่งใหญ่ว่า เราต้องส่งข้าวให้แก่ประชาชาติ

นอกจากนั้นแล้วรัฐบาลจะต้องหาข้าวไปช่วยราษฎรในจังหวัดที่ประสบภัย เรื่องการทำนาไม่ได้ผล แต่การทำงานในด้านนี้รัฐบาลก็จะมีเพียงอย่างเดียวเท่านั้น เมื่อสุดท้ายนาที่มีข้าวอยู่ก็ได้รับความเดือดร้อน ผู้ที่ไม่มีข้าวจะกินก็เดือดร้อน ดังนี้ข้าพเจ้าจะให้เหตุผลแก่สภาว่ามันเดือดร้อนอย่างไร ในเรื่องการซื้อข้าวเพื่อส่งให้ลูกหลานชาวนาคนนั้น ทำไมรัฐบาลนี้ส่งข้าวให้แก่ราษฎรประชาชาติไม่ได้ครบตามจำนวน ทำไมรัฐบาลนี้จึงนำความเดือดร้อนมาสู่ชาวนาโดยฉะเพาะ ข้าพเจ้าจะให้เหตุผลท่านได้ดังนี้ ระเบียบปฏิบัติที่รัฐบาลได้วางไว้นั้นได้นำความเดือดร้อนมาสู่ชาวนาเป็นอย่างยิ่ง เพราะการที่วางระเบียบนั้น มิได้มองถึงว่าเมื่อออกระเบียบปฏิบัติไปแล้วชาวนาจะเดือดร้อนเพียงใด รัฐบาลนั่งออกระเบียบอยู่กับโต๊ะ มิได้คำนึงถึงความทุกข์ยากของชาวนา เมื่อส่งระเบียบปฏิบัติออกบังคับใช้ ก็นำความเดือดร้อนมาสู่ชาวนา ดังที่ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้ฟังเป็นเรื่องๆ ดังนี้ เช่นในการที่รัฐบาลได้กำหนดข้าวกินและข้าวทำพันธุ์ให้กับชาวนาว่า ให้ราษฎรคือชาวนาเก็บข้าวเอาไว้กินปีละสิบถังข้าวเปลือกต่อปีต่อคน เก็บข้าวไว้ทำพันธุ์ไร่ละสองถังต่อปี ข้าพเจ้าขอให้ท่านนายกผู้เป็นประมุขของรัฐบาลถามชาวนาว่าพอกินไหม ถ้าพอกินข้าพเจ้าขอมให้ท่านลงโทษข้าพเจ้าได้อย่างเต็มขาด ชาวนาบอกว่า ยี่สิบถังข้าวเปลือกนั้นเมื่อสีเป็นข้าวสารแล้วได้แบ่งถังเท่านั้นเอง ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีหรือรัฐบาลชุดนี้ลอง เชื่อว่าพอกิน เพราะว่าเช้าๆ ท่านไม่ค่อยกินข้าวเหมือนชาวนา ท่านกินน้ำชากาแฟ ชาวนาต้องทำงานหนัก ต้องจับจอบจับไถจับเสียมอยู่เสมอ คนที่ทำงานโยธาย่อมเป็นของธรรมดาที่จะต้องกินข้าวมาก ท่านนายกที่ทราบได้ดี นอกจากนั้นแล้วในเรื่องการบุญการกุศลก็ต้องเก็บข้าวเผื่อไว้บ้าง การที่ท่านออกคำสั่งเช่นนั้น หมายความว่าท่านจะให้พระสงฆ์ตายก่อนคนอื่นอย่างนั้นหรือ เพราะเหตุว่าถ้าท่านจำกัดข้าวไว้ให้เขาพอกินแต่ว่าพอกินในบ้านของเขาเองเมื่อเขาไม่พอกินเขาก็ไม่ทำบุญสุนทาน ก็เป็นอันว่าท่านตั้งใจที่จะทำลายพระพุทธศาสนาของเราเช่นนั้นหรือ ข้าพเจ้า

ที่เนื่องจากชาวนาได้รับความเดือดร้อนในเรื่องนี้อย่างแสนเข็ญจริง ๆ เพราะ
ที่ข้าวไม่พอกินพอทำพันธุ์ เมื่อท่านสั่งไปว่าให้ชาวนาเก็บไว้คนละสิบถังข้าวเปลือก
ไว้ทำพันธุ์ไร่ละสองถัง แม้ที่สุดการทำพันธุ์ข้าวนาในท้องที่ภาคกลางนั้นเขา
ทำไปแล้ว เมื่อฝนแล้งข้าวก็เสีย หรือน้ำมาเร็วอย่างมีนาเป็นต้นข้าวก็เสีย ถ้า
ที่ข้าวที่สำหรับจะเพาะพันธุ์ได้บางแล้ว ถ้าข้าวเปลือกไม่เพียงพอแล้วโอกาสหน้า
ชาวนาจะไปเอาข้าวที่ไหน ข้าพเจ้าคิดว่าไม่เหมาะสมแน่ เรื่องนี้เป็นความจริง
ที่ปรากฏความเดือดร้อนมาแล้วเป็นเวลาหลายเดือน ซึ่งรัฐบาลนี้ไม่ควรปฏิเสธ
ความจริงอย่างเด็ดขาด ประชาราษฎรเข้าใจได้ทั่วทั้งประเทศว่าความเดือดร้อน
เรื่องข้าวกินและข้าวทำพันธุ์นี้ไม่เพียงพอย่างแน่นอน นี่เป็นประการหนึ่งที่น่า
ความเดือดร้อนมาสู่ชาวนา นอกจากนั้นแล้วรัฐมนตรีว่าการ ยังได้กล่าวว่าไม่เคย
การบังคับซื้อข้าวจากชาวนาเลย ในเรื่องนี้ข้าพเจ้ามีหลักฐานยืนยันให้กับท่าน
รัฐมนตรี ผู้ซึ่งไม่เคยลงไปตรวจราชการเลยว่าชาวนาจังหวัดอ่างทองของข้าพเจ้า
ถูกบังคับซื้อข้าวเข้าแล้วเกวียนละสามร้อยสิบบาทเท่านั้น น่าสงสารไหมท่าน
ชาวนาซึ่งเป็นกระดูกสันหลังของประเทศชาติ กระดูกอันนี้ก็จะมาหักเสียกลางคัน
เช่นนี้ก็น่าเสียดายอย่างยิ่ง ความเศร้าสลดใจของชาวนานี้ไม่น้อยต่อการกระทำ
ของรัฐบาลเช่นนี้ นี่เป็นความจริงซึ่งท่านไม่สามารถจะเถียงข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้า
จะพาท่านไปดูความเดือดร้อนของชาวนาในเวลานี้ก็ได้ ข้าพเจ้าจะเอาเรื่องรับท่านไป
ถ้าถ้วจะเสียน้ำมันของรัฐบาล นี่เป็นความเดือดร้อนซึ่งบังเกิดขึ้น ข้าพเจ้าขอ
ร้องให้ท่านแก้ไขเสียโดยด่วน ว่าการที่ท่านซื้อข้าวไม่ได้นั้น เพราะเหตุว่าระเบียบ
ข้อบังคับบางอย่างนั้นเป็นการเพิ่มเติมใจของประชาชนอย่างร้ายแรง นอกจากนั้น
เจ้าราษฎรที่ขอชาวนาที่มีข้าวไม่ถึงห้าเกวียน ก็ถูกขอซื้อแต่การขอซื้อนั้นผู้ซื้อกพูด
ไปเป็นในเชิงบังคับ ถ้าไม่ขายก็จะเกาเลี่ยหมด แม้ที่สุดเวลากลางคืนยังไปตาม
บ้านชาวนาถึง พ่อค้าก็ร่วมมือกับข้าราชการไปทำกิจการอันไม่งามนั้น และ

บอกว่าถ้าหากไม่ขายให้ในวันนี้พรุ่งนี้ก็เอาหมด ถ้าวันนี้ฉันเอาเพียง ๑๐๐
เท่านี้อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งเรื่องอย่างนี้เป็นความจริงข้าพเจ้าอยากจะเชิญท่านนา
รัฐมนตรีไปพบเมื่อไรก็ได้ นี่เป็นหลักฐานซึ่งพอจะยืนยันได้หรือยังรัฐบาลนี้บริ
งานในด้านนี้อย่างเหลือ นี่เพียงเป็นข้อสังเขปโดยย่อเท่านั้น เพราะเหตุว่าชาว
ได้รับการเดือดร้อนเช่นนี้ข้าพเจ้าจึงขอให้ท่านแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เสีย
จะร้องว่าทำไมท่านจึงไม่ได้ข้าวมาส่งให้สมประชาชาติได้ครบถ้วน เพราะการกระ
ของท่านนั้นไม่เหมาะสมที่จะนำข้าวมาให้ครบถ้วนได้ นอกจากนั้นแล้วข้าพเจ้า
ข้องใจเรื่องข้าวนี้เป็นอันมาก เพราะเหตุว่าเท่าที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทร
พาณิชย์ได้พูดมาตั้งแต่เมื่อคืนนี้ตั้งโมงกว่า แล้ววันนี้เกือบชั่วโมงนี้ ข้าพเ
ได้เห็นว่าท่านเล่าประวัติศาสตร์ของเรื่องข้าวมาสู่สภานี้ฟังมากกว่า เพราะเห
ความเดือดร้อนต่าง ๆ ที่บังเกิดขึ้นนี้ข้าพเจ้าคิดว่าท่านคงยังไม่ทราบแน่นอน
ฐานะที่ข้าพเจ้าได้อยู่ใกล้ชิดกับราษฎร ข้าพเจ้ารู้ได้ดีว่าชาวนามีความเดือดร
เพียงใด เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วการแก้ไขปัญหานี้จึงขอให้รัฐบาลได้จัดการแก้
เสียโดยด่วน มิฉะนั้นอาจสายเกินไปแล้วจะเกิดความลำบากขึ้นในวันข้างหน้า
นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังสงสัยนักว่ากฎหมายการค้าข้าวก็เปิดโอกาสให้กว้าง
ทั้งคณะกรรมการจัดหาข้าวนี้ได้ปฏิบัติการอันเป็นเหตุให้ชาวนาเดือดร้อนอีก
เป็นต้นว่าข้าวระหว่างจังหวัดสิงห์บุรีกับจังหวัดอ่างทอง เช่นจังหวัดอ่างทอง
อำเภอไม่มีข้าวจะกิน เขตติดต่อกับจังหวัดสิงห์บุรี เมื่อมาขนข้าวจากจังหวัด
สิงห์บุรีไปจังหวัดอ่างทองก็ต้องขออนุญาต ขอให้ท่านคิดว่าการขออนุญาตเ
นั้นไม่ใช่เป็นของง่าย ต้องยุ่งยากกันไม่ใช่น้อย ถ้าหากว่าท่านจะเปิดโอกา
ข้าวนั้นขนย้ายไปได้สะดวกประชาชนที่ขัดสนยากข้าวในจังหวัดใกล้เคียงก็สามารถ
บริโภคข้าวในจังหวัดที่มีข้าว เช่นเป็นต้นว่าในจังหวัดสิงห์บุรีมีข้าวมากอย่างนี้
และจังหวัดอ่างทองไม่มีข้าว ถ้าหากว่าท่านเปิดโอกาสให้ข้าวจังหวัดสิงห์บุ

ไปจังหวัดอื่นๆได้ ชาวนาจังหวัดอื่นๆก็ส่งไม่ได้ ข้าว แต่การกระทำของท่านหาเป็นเช่นนั้นไม่ ทุกจังหวัดไม่สามารถที่จะส่งข้าวเข้าไปได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วราษฎรบางตำบล โดยฉะเพาะในจังหวัดต่างๆ ของข้าพเจ้าก็เดือดร้อนเรื่องข้าวไม่มีกิน เพราะว่าท่านกักข้าวไว้เสียหมด อย่างนี้เป็นต้น แล้วนอกจากนั้นการปฏิบัติงานเรื่องข้าวก็ไม่สม่ำเสมอ เดี๋ยวทำอย่างนั้นเดี๋ยวทำอย่างนี้ ความเดือดร้อนย่อมตกอยู่กับใคร ก็ตกอยู่กับชาวนานั่นเอง ย่อมชาวนาซึ่งอยู่กับชาวนานั้นเป็นอยู่เต็มที่แล้ว มาตกอยู่ในมือพ่อค้าในเมืองราคาถึงเกวียนละพันบาท จังหวัดของข้าพเจ้าบางตำบลขายข้าวได้เกวียนละ ๓๒๐ บาทเท่านั้น ๆ ที่ชาวนาทำไร่ทำนาด้วยความยากเข็ญและความลำบาก แต่ราคาในกรุงเทพฯเกวียนหนึ่งถึงประมาณ ๗๐๐—๘๐๐—๑๐๐๐ บาท เป็นต้น ซึ่งนับว่าการปฏิบัติงานเช่นนี้รัฐบาลหาได้ให้ความเป็นธรรมแก่ชาวนาโดยฉะเพาะไม่ นอกจากนั้นแล้วข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างอีกว่าการดำเนินในการแก้ไขเศรษฐกิจของรัฐบาลดำเนินอย่างไร เช่นในเรื่องสรรพาหาร ข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอถามท่านรัฐมนตรีสรรพาหารว่าเท่าที่ท่านได้ดำเนินนโยบายจัดตั้งองค์การสรรพาหารขึ้นนั้น เป็นนโยบายแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่ท่านได้ดำเนินมาเช่นนี้หรือ? เพราะเหตุว่านโยบายการซื้อแพงขายถูกนั้นข้าพเจ้ายังสงสัยอยู่นิดนึก แต่ทว่าการดำเนินงานท่านก็ดูเหมือนซื้อถูกขายแพงเหล่านี้เป็นต้น ซึ่งนับว่าสับสนกันอยู่อย่างมาก ข้าพเจ้าเห็นว่านับตั้งแต่ที่ท่านได้ตั้งองค์การสรรพาหารขึ้นทำให้อาหารการกินในท้องตลาดแพงขึ้น ค่าย ๆ กับยุให้ราคาสินค้าสูงขึ้น และสมาชิกฝ่ายของข้าพเจ้าคือฝ่ายค้านก็ได้พูดแล้วว่าองค์การสรรพาหารนี้ตั้งขึ้นโดยไม่ต้องด้วยระเบียบข้อบังคับ และกฎหมายเลยด้วยซ้ำไปที่ท่านตั้งขึ้นนั้น และนอกจากนั้นแล้วการปฏิบัติงานขององค์การสรรพาหารเหลวแหลกอย่างที่ข้าพเจ้าไม่เคยพบเห็นมา ตลอดจนการที่ท่านได้ยึดข้าวสาร ท่านกลับทำให้ของแพงขึ้น โดยที่ท่านได้ว่านซื้อแป้งและหมูออกนอกประเทศเพื่อเอาเงินที่ขายได้มาชดใช้ที่ขาดทุนไป คือ

ว่าท่านขาดทุนไปเท่าไร ท่านขายของมาแล้วเอามาเพิ่มขึ้นเช่นนี้ ท่านนายก
เองก็เคยพูดว่าได้ขาดทุนไปแล้ว ข้าพเจ้าจำไม่ผิดอย่างน้อยห้าแสนบาท ส่วน
รัฐมนตรีสรรพาหารข้าพเจ้าได้ตั้งกระทู้ถามก่อนเปิดสมัยประชุม ที่แล้วมานี้ถึงเรื่องกา
ท่านเอาเงินอะไรมาใช้ ท่านพบกับข้าพเจ้าที่หลังสภานี้ท่านบอกว่าขอเลื่อนที่เรื่องน
ย่าเพิ่งถามให้ตอบเลย เอาไว้ตอบเมื่อเปิดสมัยประชุมเถิด นี่เป็นความจริง
แหละที่ว่าไม่ตอบนั้นเพราะมีเรื่องเสนียัย ข้าพเจ้าสงสัยหนักหนาว่าอะไรเป็นเรื่อง
เสนียัย ที่ชี้แจงต่อสมาชิกสภาไม่ได้เพราะเหตุว่าในระยะนั้นเงินคงขาดทุนไปมาก
นั่นเองจึงยังตอบสมาชิกไม่ได้

นอกจากนั้นท่านยังทำผิดหลักการในการกู้เงินต่างประเทศ เมื่อ
ของมันน้อยเข้าของก็ต้องแพงขึ้นเป็นธรรมดา และการดำเนินการเอาสินค้าข
นอกนั้นข้าพเจ้าได้ทราบมาและเชื่อว่าเป็นความจริง และขอถามท่านรัฐมนต
ว่าการกระทรวงพาณิชย์ดูก็ได้ว่า คณะกรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคนี้
ได้มีการเปลี่ยนขึ้นเมื่อสั่งเส้นหมี่และแป้งจากต่างประเทศ ได้มีการเปลี่ยนคณะ
กรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคขึ้นในระหว่างนั้น และท่านรัฐมนตรี
สรรพาหารได้ร่วมเป็นกรรมการด้วยในชุดนั้น และตอนเดือนเมษายนได้เป็นเลขานุการ
และเมื่อได้มีการเปลี่ยนคณะกรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคขึ้นเช่นนั้น เดี๋ย
ที่เดียวทางเลขานุการก็รับไปแต่เรื่องเดียวก็เรื่องของควบคุมรำ เรื่องขึ้นทางกร
ควบคุมการค้าบอกว่ารับเอาไปให้หมดเถอะ แต่จะเดี๋ยวเหตุผลกลใดไม่รู้เอาไปแ
เรื่องรำเรื่องเดียวเท่านั้น และหลังจากนั้นเมื่อเสร็จจากเรื่องร้านแล้วก็มาถึงคราว
สรรพาหารจะส่งของออกนอกประเทศ คณะกรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโ
ชุดนี้คือชุดใหม่ ก็ขอรับงานทั้งหมดจากกรมควบคุมการค้าทันที เรื่องเช่นนี้
เพราะเหตุผลกลใดที่จะสลับซับซ้อนกันอยู่เพียงใดนั้น ขอให้ท่านประชาชนคิดดูเอง
แล้วกัน ข้าพเจ้าจึงอยากที่จะให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจงข้อเท็จจริงให้ประชาชนทั

ข้อนี้ได้เข้าใจกันเสียที เพราะว่าการกระทำเช่นนั้นประชาชนย่อมมองไปในแง่ต่าง ๆ ได้ นอกจากนั้นแล้วในการที่ท่านขออนุญาตเข้าสินค้าเช่นเส้นหมี่และแป้งออกนอกประเทศนั้น นอกจากจะทำให้ของแพงยิ่งขึ้นแล้ว และยังมีการประกาศอนุญาตให้เวลาเพียง ๔๗ ชั่วโมงเท่านั้นที่จะให้ผู้ยื่นขอหนังสืออนุญาตนำแป้งและเส้นหมี่ออกนอกประเทศได้แต่ผู้ใครเล่าที่จะเป็นผู้ได้ นอกจากสรรพาหารและพวกพ่อค้าที่รู้ข่าวกระแนะกระแหนของสรรพาหารเท่านั้น การส่งเส้นหมี่และแป้งของสรรพาหารนั้นถ้าข้าพเจ้าจำไม่ผิดแล้วคงจะไม่ต่ำกว่า ๖ แสนกิโลหรือ ๖๐๐ ตัน ทางด้านประชาชนยังได้พูดถึงข่าวเรื่องนี้กันอย่างหนาหูมาก เมื่อเป็นเช่นนี้การดำเนินงานของสรรพาหารนอกจากจะไม่ได้ความแล้ว ยังจะนำความเดือดร้อนมาสู่ประชาชนอย่างมากมายดังที่ทราบกันอยู่ จึงขอให้ท่านรัฐมนตรีสรรพาหารได้ชี้แจงถึงเรื่องนี้ให้เป็นที่กระจ่างด้วยว่าเรื่องมันเป็นอย่างไรมาอย่างไรกัน และที่ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงเรื่องความผิดพลาดของรัฐบาลในเรื่องข้าว และเรื่องสรรพาหารนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องที่เพียงพอจะพิสูจน์ได้ว่าการแก้ปัญหาเศรษฐกิจเหล่านั้นมาเป็นการแก้ปัญหาชนิดที่ไม่ได้ความ และนำความเสียหายมาสู่ประเทศชาติอย่างมากมาย นอกจากนั้นแล้วยังได้นำความเดือดร้อนมาสู่ประชาชนทั่วทั้งประเทศอย่างมากมายอีกด้วย แต่รัฐบาลนี้ยังจะยืนยันอีกว่าการกระทำของท่านนั้นได้ผลดีแก่ประชาชน เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วทำให้ข้าพเจ้าสงสัยนักว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เพราะว่าของที่มันได้รับนั้นมันตรงกันข้ามแทนที่จะให้ผลดีแก่ประชาชนกลับทำให้ประชาชนทั้งหลายแหล่ได้รับความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัส นอกจากนั้นแล้วยังมีปัญหาอันหนึ่งซึ่งรัฐบาลนี้แก้ไม่ตก ปัญหานั้นก็ได้แก่อาหารการกินเราจะเห็นได้ว่า ทั้งไข่ไก่ ไข่เป็ด หมู ปลาต่าง ๆ เหล่านี้แพง และรัฐบาลนี้ก็ยังมิได้ทำการควบคุมการหลบหนีอาหารต่าง ๆ เช่นเป็นต้นว่าไข่เราก็ได้มีการหลบหนีเอาออกไปนอกประเทศแล้ว เมื่อวันที่ ๑๕ เดือนนี้เองได้มีเรือหลายลำหอบหนีเอาอาหารและข้าวออกไปนอกประเทศ เช่น ออก

ไปถึงคโปร์ เรือที่นำเอาข้าวและอาหารหลบหนีออกไปนั้นมีจำนวนถึง ๑๕ ลำ ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้รายชื่อของเรือเหล่านี้ไว้เหมือนกันที่ข้าพเจ้าได้รับรายงานมาก็มีเรือไทยนาวิน และเรืออะไรต่ออะไรอีกหลายลำ นอกจากนั้นปลายข้าวหรือแป้งที่ท่านรัฐมนตรีสรรพาหารได้ส่งออกไปนอกประเทศนั้นเมื่อถึงสิงคโปร์แล้ว จะจริงหรือเท็จประการใดนั้นไม่ทราบของเหล่านั้นได้กลับเป็นปลายข้าวไป เมื่อเรื่องมันเกิดขึ้นมาอย่างนี้แล้วใครเป็นผู้แบกรับในเรื่องนี้ นอกจากชาวนา สัญญาส่งข้าวให้สหประชาชาติงวดที่ ๑ แล้วก็ไม่พอ งวดที่ ๒ ก็ไม่พอ และท่านคำนวนได้หรือไม่ว่าที่ลักลอบออกไปนั้นเป็นจำนวนเท่าไร ข้าพเจ้าคิดว่าไม่น้อยกว่าจำนวนที่ส่งไปเป็นจำนวนทางราชการที่ส่งไปให้แก่สหประชาชาติ และนอกจากนั้นแล้วการส่งสินค้าของสรรพาหารบางอย่างได้ส่งไปทางบักษ์ใต้ แต่ทว่ากลายเป็นส่งไปทางสิงคโปร์อย่างนี้ก็มี ขอให้ท่านสืบสวนให้แน่ชัดสักทีหนึ่งนอกจากนั้นแล้วในการบริหารงานข้าพเจ้ายังสงสัยนัก คือข้าราชการประจำนี้รู้สึกอึดอัดเต็มทีแล้วในการปฏิบัติงานของรัฐบาลโดยฉะเพาะในกระทรวงพาณิชย์ ข้าราชการก็รู้สึกเกรงอกเกรงใจรัฐบาลในการที่จะทำอะไรไป เมื่อรัฐบาลสั่งอะไรลงไปแล้วเขาก็ต้องทำ บางครั้งผิดระเบียบเขาก็ต้องทำ ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้นายกรัฐมนตรีฟังสักเรื่องหนึ่งในการส่งข้าวและแป้งหมี่ไปทางภาคใต้นี้ และแล้วท่านนายกรัฐมนตรีโปรดแถลงว่าจะเท็จจริงเพียงไรข้าพเจ้าได้ยินได้ฟังมา จะเอาหลักฐานมายืนยันให้ท่านนั้นก็เป็นการยาก คือมีสมาชิกสภาคนหนึ่งซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีส่งไปทางกระทรวงพาณิชย์ โดยใช้วิธีสั่งงานทางโทรศัพท์โดยให้เขานำแป้งหมี่ไปทางบักษ์ใต้ได้อย่างนี้เป็นต้น เรื่องเช่นนี้ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างให้สภาฯฟังว่า ถ้าสมมุติเราไล่วัวข้ามแม่น้ำไปฝูงหนึ่ง ถ้าวัวตัวหน้ามันบ่ายโฉมหน้าคดแล้ว วัวตัวหลังๆ ก็ต้องคดตามไปด้วย เรื่องของบ้านเมืองก็เป็นเช่นนี้ จะอย่างไรก็ตามข้าพเจ้าก็เคารพนายกรัฐมนตรีขอให้ท่านแถลงความจริงอันนี้เสีย เพื่อให้ประชาชนหายข้องใจท่านเสียที เมื่อเป็นดังนี้ก็ตรงอย่า

คุณกว้าง ทองทวี พูดว่านายกฯชอบเล่นพรรคเล่นพวก ขอให้ท่านชี้แจงในเรื่องนี้ สำหรับท่านนายกรัฐมนตรีเอง ข้าพเจ้าก็เคารพเป็นอย่างยิ่ง แต่ทว่าถ้าหากว่าท่านแก้ข้อข้องใจให้ประชาชนได้ทราบแล้ว ประชาชนก็จะได้เข้าใจกันกระจ่างแจ้งขึ้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าการแก้ปัญหาเศรษกิจของรัฐบาลนั้นได้ผิดพลาดลงมากมาย จนถึงแก่ทำให้ประชาชนเดือดร้อนดังที่ประจักษ์อยู่ในบัดนาวเวลานี้

๑๖.๔๕ น.

นายวิเศษ พงศ์วิสิษฐ์ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดเป็นอย่างยิ่งที่ท่านประธานได้ให้โอกาสแก่ข้าพเจ้าลุกขึ้นมาอภิปรายดังนี้ ก่อนที่ข้าพเจ้าจะอภิปรายไปถึงประเด็นข้อ ๓ นั้น ข้าพเจ้าใคร่ที่จะแสดงความคิดเห็นของข้าพเจ้าเกี่ยวกับการขอเปิดอภิปรายครั้งนี้เป็นการทั่ว ๆ ไปเสียก่อน

โดยความรู้สึกของข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นท่าขอเปิดอภิปรายทั่วไปของฝ่ายค้าน ที่ข้าพเจ้าอึดอัดนั้นก็คือข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดว่าตามความคาดหมายของข้าพเจ้าแต่ต้นมานั้นถูกต้อง ทั้งนี้เพราะเหตุว่าข้าพเจ้าได้เฝ้าสังเกตดูความเคลื่อนไหวทางการเมืองมาตลอดระยะเวลาตั้งแต่ผมมาจนถึงจะเปิดอภิปรายครั้งนี้ ความจริงการเปิดอภิปรายครั้งนี้นั้น ถ้าเปรียบกับการเล่นยิมนาสติกการโหมโรงกันอย่างช้านานประมาณ ๗ ถึง ๘ เดือนแล้ว เมื่อโหมโรงหนักเข้าก็ออกแค่ตึง ความเห็นที่ว่าโหมโรงนั้นโหมโรงอย่างไรใครจะแสดงความรู้สึกของข้าพเจ้า ประชาชน และท่านสมาชิกจะเห็นด้วยกับข้าพเจ้าก็อาจเป็นได้ ตามข้ออภิปรายในข้อ ๑ นั้นก็ได้มีการโหมโรงในทางหนังสือพิมพ์ และทุก ๆ ข้อมีการโหมโรงทางหนังสือพิมพ์ตลอดระยะเวลาที่โหมโรงพอสมควรแล้วก็ยกขบวน และเมื่อข้าพเจ้าได้พิจารณาข้อเปิดอภิปรายของฝ่ายค้านนั้น ตลอดระยะเวลาดังกล่าวนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้นิตวามเชื่อถือความคิดเห็นของฝ่ายค้านเลยแม้แต่น้อย ทุก ๆ ข้อ ข้อ ๑ ข้อ ๒ ที่ผ่านมาแล้วนั้น เหตุผลของฝ่ายค้านไม่เพียงพอเลย ทางฝ่ายรัฐบาล

ได้เพียรชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในตอนที่ปฏิบัติการได้ชี้แจงแล้วว่า ขัดเมื่อ ภิปราย
ของฝ่ายค้านไม่มีความจริงเลยแม้แต่ประการใด

ที่นี้มาถึงข้อ ๓ ซึ่งกำลังอภิปรายกันอยู่ในบัดนี้ ข้าพเจ้าเพียรพยายามฟัง
แต่ต้น คือท่านหัวหน้าเศรษฐกิจฝ่ายค้าน คือ เศรษบุตร พยายามอภิปรายเรื่อง
เศรษฐกิจเป็นคนแรก ข้าพเจ้าฟังข้อของฝ่ายค้านนั้นคือจะแก้เศรษฐกิจด้วยวิธีการ
ที่ว่าของถูกไม่ให้พ่อแม่ค้าขึ้นราคาสินค้าที่สำคัญที่สุด คือการผลิต ท่านยัง ได้ตำหนิการกระทำ
ของรัฐบาลว่าถ้าหากจัดราแปกเปลี่ยนหกสิบบาทต่อปอนด์เป็นสี่สิบบาทนั้นไม่เหมาะสม
เพราะเป็นอุปสรรคการผลิตของชาวนา เพราะราคาต่ำกว่าเดิม และท่านของเลี่ยงกล่าว
สมาชิกฝ่ายค้าน ท่านเองและสมาชิกฝ่ายค้านทุกท่าน ได้ตำหนิติเตียนรัฐบาลอยู่
ว่าทำให้ค่าของการครองชีพสูงขึ้น ถ้าพิจารณาให้ถ่องแท้แล้วฝ่ายค้านนั่นทุก ๆ คน
ที่พูดขึ้นมานั่นก็เป็นการค้านกันอยู่ในตัว เช่นท่าน ส.ส. อภิปรายว่า ค่าครองชีพสูงขึ้น
ทุก ๆ วัน และเสนอความคิดเห็นว่าได้ลดค่าน้ำเงินลงอย่างนั้น การลดค่าน้ำเงินนั้น
ท่านว่าจะเป็นมูลเหตุจูงใจชาวนาให้ผลิตมากและได้ราคาดีนั้น ข้าพเจ้าเชื่อจริง ๆ
ชาวนาจะมีกำลังใจในการผลิต แต่ในท่านองเดียวกันจะยึดถือแต่ชาวนาไม่ได้ การที่
เราปกครองประเทศนี้ ไม่ใช่จะเพาะชาวนา ชาวไร่ ชาวสวนก็มี เราจะต้องถึง
อกชาวนาเหมือนกัน แต่เราต้องคำนึงถึงอกของคนอื่นด้วย ทางจะให้
รัฐบาลเพิ่มข้าวลดค่าน้ำเงินเป็น ๘๐ บาท ต่อ ๑ ปอนด์นั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นสมควรด้วย
เท่าที่รัฐบาลดำเนินการเศรษฐกิจอยู่ปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเหมาะสมแก่เหตุการณ์
แล้วการผลิตรัฐบาลก็มิได้นิ่งนอนใจ เช่นในเรื่องนา เราจะเห็น รัฐบาลก็ส่งเสริมเหมือน
เหมือนกันว่า ข้าวเป็นกสิกรรมอันหลักของชาติได้เอาใจใส่ส่งการผลิตข้าวเป็นอันมาก
ถึงกับช่วยเครื่องใช้ไม้สอยในการทำนามาแจกจ่ายให้ชาวนา และในท้องที่ชาวนา
ชาวนาขาดน้ำก็ส่งไปแจกจ่าย นี่รัฐบาลนี้เอาใจใส่ในการผลิตข้าวอยู่แล้ว แต่
สำหรับค่าน้ำเงินรัฐบาลก็มิได้ลดลงมาให้ต่ำจนเกินควร และให้สูงจนเกินควร ถ้า

ว่าถ้าน้ำมันตลาดลงมา ๕ บาทต่อ ๑ ปีบนำเอา เศรษฐกิจของชาติจะไปดีไหน ถ้าตลาดน้ำมันลง ๗ บาทต่อ ๑ ปีบนี้ก็จะทำให้ดีมากยิ่งขึ้นอีก และฝ่ายค้านก็จะว่าทำไมไม่ลดราคาน้ำมันให้ถึงภาพแห่งเงินตรา และทำอย่างไรจึงไม่ทำให้ดีขึ้นกว่านี้ก็จะมาว่ารัฐบาล และอีกฝ่ายหนึ่งก็จะมาว่ารัฐบาลว่าเสถียรภาพของเงินตราแย่เสียแล้ว รัฐบาลก็ไม่รู้จะไปในแง่ไหน นี่ข้าพเจ้าไม่ใช่รัฐบาล แต่เห็นอกเห็นใจรัฐบาล คิดว่าท่านทำพอเหมาะสม ในเรื่องเศรษฐกิจและการคลังมีร้อยแปดอันที่ว่ากันไปมันไปได้ทั้งนั้น แต่รัฐบาลจะคิดอย่างไรมันเป็นเรื่องที่ควรจะได้พินิจพิจารณา

ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงว่ารัฐบาลได้เอาใจใส่ต่อการผลิตข้าวมาแต่ไหนแต่ไร ที่นี้ในแง่ที่เราผลิตไม่ได้ เช่นเสื้อผ้าเหล่านี้รัฐบาลก็ได้เอาใจใส่สั่งซื้อมาเพื่อให้สินค้าซึ่งเราผลิตไม่ได้ได้หลั่งไหลเข้ามาจะได้มีจำนวนมากขึ้น ราคาก็จะตกลง การครองชีพก็จะอยู่ในระดับที่สมควร เมื่อเช่นนี้ข้าพเจ้าก็เห็นว่ารัฐบาลได้ทำไปพอเหมาะสมดีแล้ว นี่พูดถึงในแง่เศรษฐกิจโดยทั่วๆ ไป ข้าพเจ้าไม่ใช่นักเศรษฐกิจ แต่ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นอย่างนี้ซึ่งแตกต่างกับท่าน ซึ่งโดยนะเพราะอย่างยิ่งคุณกว้าง เมื่อตอนกลางวันวันนี้ได้อภิปรายถึงในแง่เศรษฐกิจ แต่ว่าท่านนั้นข้าพเจ้าจะพิสูจน์ว่าอภิปรายเประปะไปเป็นเรื่องประเด็นปลีกย่อย และเอาเกร็ดมาแสดง แต่คุณกว้างก็มีความคิดเห็นขัดแย้งกับรัฐบาลว่าส่งข้าวให้สหประชาชาติโดยขายให้ ท่านไม่เห็นด้วยที่ทำอย่างนี้ไม่ถูก เพราะต่างประเทศจะไม่เห็นอกเห็นใจ ให้เขาเปล่าๆ เขาจะได้เห็นอกเห็นใจเรา ข้าพเจ้าก็ยังสงสัยในความคิดเห็นของท่านสมาชิกผู้นั้นเหมือนเดิมว่า การที่เราเจรจาขอราคากับฝรั่ง คือสหประชาชาติ ได้เจรจากันก่อนที่รัฐบาลนี้ได้เข้ามาบริหารงาน ก็เมื่อท่านคิดคุณกว้างไม่เห็นด้วยแล้ว ทำไมไม่เห็นกระทู้หรือซักไรๆ เข้ามาก่อนที่จะเปิดอภิปราย จะเอามาแสดงเดี๋ยวนี้ว่าไม่สมควรที่จะเอาราคากับเขา นี่ก็แสดง

ให้เห็นแต่ว่าท่านไม่มีเรื่องอะไรจะมาต่อว่ารัฐบาลในการเบี่ยงบิดปราย คุณกว้าง
ก็ไม่มีอะไรแล้วก็จะมาว่ากันอย่างนี้

อีกประการหนึ่งคุณกว้างได้เอาสหชีพออกมาขาย ก็อมาประณามสหชีพ
และประณามสภานี้ ขอให้พระสยามเทวาธิราชเป็นพยานว่า คุณกว้างได้ประณามรัฐสภานี้ว่า สมาชิกมีแต่เชิงลดกันหมด ข้าพเจ้าจะไม่กล้าจาบจ้วงแต่ใหน ข้าพเจ้าไม่ทราบ ทนข้าพเจ้าขยับไปถึงคุณกว้างก็บิดปรายเพื่อหาคะแนนนิยมโดยว่ายกตัวออกมาว่าไม่ยอมอยู่ใต้พรรคการเมืองใด ๆ โดยมีความคิดเห็นขัดแย้งเพราะเห็นไม่ดีไม่งามในพรรคการเมืองนั้น นี่ข้าพเจ้าพูดในนามสหชีพ และข้าพเจ้าจะกล่าวแก่คุณกว้าง ทองทั่ว เมื่ออยู่ในพรรคนั้นเสนอะไรเข้าไปในพรรคก็เป็นการขัดแย้งกับสมาชิกเป็นส่วนมาก ข้อเท็จจริงของคุณกว้างนั้นข้าพเจ้ารู้และคุณกว้างเองก็รู้ ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าขอกไปนอกประเด็นสักหน่อย แต่ว่าคุณกว้างก็ได้ออกไปนอกประเด็นเล็กน้อย ข้าพเจ้าขอแก้ ขอท่านประธานได้โปรดกรุณาการที่คุณกว้างได้อภิปรายถึงการะหกคอกอะไรนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ได้เกี่ยวกับความคิดเห็น คุณกว้างอาจจะเห็นประโยชน์อะไร ๆ ไปนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าคุณกว้างอาจจะรู้ดีไม่ใช่เจตนาจะใส่ร้าย แต่ในนามของสหชีพก็ต้องยืนยันกันตัว

ข้าพเจ้าจะได้ผ่านไปถึงเรื่องการเศรษฐกิจ คุณกว้างให้เหตุผลว่า ที่เราเข้ามาเป็นผู้แทนนี้เพื่อเข้ามาช่วยกันแก้เศรษฐกิจของชาติ นั้นข้าพเจ้ารับว่าในฐานะที่เราเข้ามาเป็นนักการเมืองนี้เพื่อควบคุมรัฐบาลให้ไปในทางที่ดีที่ควร ข้าพเจ้าผู้หนึ่งถึงแม้จะมีอายุเพียงเล็กน้อย แต่ก็ได้พินิจพิจารณาการกระทำของรัฐบาลมา ข้าพเจ้ามองทุกแง่ทุกมุมเหมือนกัน ไม่ใช่มุ่งหวังยกมือให้รัฐบาลเท่านั้นหาก และข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลนี้ได้ดำเนินกิจการเศรษฐกิจไปด้วยดีพอสมควรจึงมิได้ค้าน ถ้าแม้ว่าคุณกว้างเห็นว่าการอะไรดีกว่าที่รัฐบาลกระทำในปัจจุบันนี้แล้ว ก็ควรจะเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติเข้ามาบังคับรัฐบาลให้กระทำเช่นนั้น ถ้าแม้ว่าเป็น

การที่แล้วรัฐบาลไม่ทำตามรัฐบาลก็ควรจะลาออกไป ข้าพเจ้าเห็นเป็นการตรงกันข้ามกับคุณกว้างอย่างนี้ และเห็นว่าที่คุณกว้างอภิปรายไปนั้นเป็นการรุนแรงใส่ร้ายสมาชิกพรรคเกินสมควร

อีกประการหนึ่งคุณกว้างได้อภิปรายถึง อ.ส. ว่าตั้งขึ้นผิดกฎหมาย ข้าพเจ้าไม่ขออภิปรายเพราะได้มีผู้อภิปรายอยู่มากมายแล้ว แต่รู้สึกว่าการที่คุณกว้างพูดนั้นพูดโดยไม่ได้เอาใจใส่ต่อคำพูดของฝ่ายรัฐบาลเลย คือรัฐบาลได้อภิปรายว่า ถ้าแม้ว่า อ.ส. ขาดทุนไม่สามารถจะใช้เงินงบประมาณได้ ก็จะได้เสนองบประมาณเข้ามาเพื่อชดใช้ แต่คุณกว้างก็ไปอภิปรายเป็นคุ้งเป็นแควในเรื่องซึ่งนอกประเด็น

อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้าใคร่จะขอตำหนิคุณกว้าง หรือบางท่านที่อภิปรายใส่ร้ายว่า รัฐบาลกระทำผิดในเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจนั้น ถ้าแม้ว่าผิดการกระทำผิดครั้งในฐานะที่ท่านเป็นผู้แทนเป็นพลเมืองดีคนหนึ่งเหตุไฉนจึงไม่จัดการเอาผู้กระทำผิดพวกเราไม่ช่วยกันปราบคนโกงแล้วใครจะมาปราบคนโกง ท่านดูแต่ตัวของท่านเองอย่างไรก็ดีเท่าที่ฝ่ายค้านได้บ่ายคนนั้นคนนี้อย่างนั้นอย่างนี้ ข้าพเจ้าไม่ชอบหรอกแต่เรื่องนี้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ข้าพเจ้าไม่ขอตอภิปรายแต่จะได้ยุติเพราะรัฐบาลมีหน้าที่จะอภิปรายอยู่แล้ว ข้าพเจ้าขอจบคำอภิปรายเพียงเท่านี้

๑๗.๐๐ น.

นายจำลอง ดาวเรือง รัฐมนตรี : ในด้านนโยบายเศรษฐกิจในฐานที่ข้าพเจ้าเกี่ยวข้องอยู่ในกระทรวงพาณิชย์ มีส่วนรับผิดชอบร่วมกันอยู่กับรัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าใคร่จะชี้แจงในสภานี้ ให้รับทราบข้อเท็จจริงบางอย่างและเหตุผลต่าง ๆ เท่าที่รัฐบาลนี้ได้ดำเนินมา ซึ่งเรื่องนี้พูดกันมาตั้งแต่เมื่อต้นนี้ ปัญหาเกี่ยวพันข้องทางรัฐบาลนี้ไม่ได้ชี้แจง ๒—๓ ประการ ข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อเราชี้แจงทุกข้อทุกกระทง ก็อาจเป็นที่เข้าใจดีแก่สภานี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอประธานชี้แจงต่อสภานี้ ว่าเรื่องต่าง ๆ ที่เราได้กล่าวมานั้น ต่างฝ่าย ต่างก็ไม่ พยายามที่จะได้เข้าใจ

กัน ด้านสมาชิกฝ่ายค้านก็ไม่พยายามจะฟังเหตุผลของรัฐบาลชี้แจง ยิ่งกว่านั้น ในบางประการรัฐบาลได้กล่าวไปอย่างหนึ่งแต่ฝ่ายค้านได้นำหลักฐานชี้แจงปิดข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งให้สภาและประชาชน ประชาชนได้รับฟังและรับทราบและฟังอยู่แล้ว ขอประทานชี้แจงต่อไปในเรื่องเกี่ยวพันธ์กับคุณเฉลียว พงศ์โสภณ ในเรื่องอนุญาตให้องค์การสรรพาหารนำเส้นหมี่ออกไปนอกประเทศ และเมื่อสักครู่นี้คุณชัยก็กล่าวเหมือนกัน เรื่องนี้ข้าพเจ้าขอเรียนว่าข้อเท็จจริงว่ามาอย่างไร ในการที่กระทรวงพาณิชย์ได้อนุญาตให้นำแป้งและเส้นหมี่ออกไปนอกประเทศนั้น ความจริงในเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องของกระทรวงพาณิชย์เป็น เรื่อง ของ คณะ กรรมการ ควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภค คือคณะกรรมการควบคุม เครื่อง อุปโภค บริโภค ซึ่ง รัฐมนตรี กระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงเกษตร ปลัดกระทรวงการอุตสาหกรรม และผู้แทนราษฎรอื่น ๆ อีกหลายคนเป็นกรรมการ เรียกว่าคณะกรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภค ในการที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคได้ทำในเรื่องเรื่องนี้เนื่องจากได้รับคำร้องของราษฎรของพ่อค้า ซึ่งร้องว่าได้มีเส้นหมี่และแป้งข้าวจ้าวค้างอยู่ก่อนประกาศของคณะกรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคและบริโภคได้ประกาศห้าม ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่า เมื่อประกาศฉบับนี้ได้ประกาศมาก่อนที่รัฐบาลนี้จะเข้ารับหน้าที่สืบจากรัฐบาลก่อน รัฐบาลก่อนได้เคยอนุญาตให้นำเส้นหมี่และแป้งข้าวจ้าวไปช่วยเหลือราษฎรทางภาคใต้ขาดแคลน และประชาชนพลเมืองบางส่วนมีความนิยมในเส้นหมี่เป็นอาหารแทนข้าวและเป็นการบันเทาเรื่องจ่ายข้าวได้บ้าง รัฐบาลในขณะนี้ก็เห็นว่าควรจะได้อนุญาตให้ขนย้ายไปทางภาคใต้ได้ โดยมีประกัน ในเรื่องนี้ช่วยเหลือต่าง ๆ เหล่านั้น ภายหลังมีการขนไปถึงแล้วนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏเมื่อไปถึงแล้วก็มีการเอ็ดตลดออกไปขายต่างประเทศทำให้การควบคุมในบัน ปลายสะดวกแต่รัดกุมพอ รัฐบาลนี้เข้ามารับมารับบริหารงานต่อจากรัฐบาลก่อน

มีความเห็นว่าถ้าเราจะให้ขนไปทางภาคใต้แล้วก็อาจจะมีผู้ขนเลยไป จึงได้ประกาศห้าม เมื่อประกาศห้ามแล้วจึงมีผู้ขนย้ายไปทางภาคใต้ค้างอยู่เป็นจำนวนมาก พ่อค้าเหล่านั้นก็ร้องว่า สิ่งเหล่านี้ได้เก็บไว้นานเสื่อมคุณภาพ ถ้าค้างไว้ก็จะเสียเปล่า ๆ และถ้าหากว่าจะได้ส่งออกไปสงเคราะห์พลโลก ต่างประเทศที่กำลังอดอยากอยู่ในขณะนี้ได้บ้างแล้วตามจำนวนที่เขามีอยู่ก็จะเป็นประโยชน์แก่เขา และเศรษฐกิจของโลกก็อาจจะไม่เสียหายและยิ่งกว่านั้นเราก็จะได้รับเงินตราต่างประเทศเข้ามา เราได้รับคำร้องเป็นจำนวนหลายฉบับ โดยฉะเพาะทางภาคใต้ ในระหว่างที่ประกาศห้ามนั้น ได้ประกาศให้แจ้งปริมาณและสถานที่เก็บเสียด้วย ส่วนในกรุงเทพ ฯ และธนบุรี ให้ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งแป้งและเส้นหมี่ มีผู้มายื่นคำร้องหลายราย และผู้ยื่นคำร้องก่อนวันประกาศห้าม เพราะได้มายื่นคำร้องต่อคณะกรรมการทุกรายรับรองว่าของ ๆ คนมีอยู่แล้วก่อนวันประกาศห้าม ทางคณะกรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภค จึงได้มีการประชุมเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๔๘๐ เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา ได้พูดถึงปัญหาเรื่องนี้ขึ้นว่าเราจะทำอย่างไรจึงจะส่งเคราะห์คนพวกนี้ได้และจะส่งเคราะห์นะเพาะบุคคลที่ได้ยื่นคำร้องนี้ไว้ คณะกรรมการจึงได้ตกลงกันว่าสำหรับจังหวัดทางภาคใต้นี้ไม่มีปัญหา เพราะว่าได้มีการแจ้งปริมาณสถานที่เก็บแล้ว และได้ส่งเจ้าพนักงานกระทรวงพาณิชย์ไปหนึ่งคน เมื่อไปถึงจังหวัดใดให้ขอหมายประจำจังหวัดนั้นแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในจังหวัดนั้นเป็นกรรมการไปตรวจว่าของที่เขาแจ้งปริมาณสถานที่เก็บไว้นั้นมีอยู่หรือไม่ ถ้าปรากฏว่ามีอยู่เท่าไร ก็ให้พิจารณาจะเพาะตามจำนวนที่มีอยู่ในกรุงเทพ ฯ และธนบุรีนั้นก็ได้ประกาศให้โอกาสบุคคลที่มีอยู่ในครอบครองก่อนวันประกาศห้ามนั้นภายในสองวัน ทางนี้ก็ได้ประกาศไปโดยมติของคณะกรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภค และในการที่จะส่งของที่เสื่อมคุณภาพออกไปนี้ ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ติดต่อกับสำนักงานดอร์ดิลเลอร์นและทางสำนักงานของดอร์ดิลเลอร์น เขาไม่ขัดข้องในเมื่อเราส่ง

ตัวอย่างของเหล่านี้ให้ดูแล้วทั้งไม่เป็นการขัดข้องแต่ประการใด เมื่อเป็นเช่นนี้
ได้ประกาศไป มีบุคคลที่มายื่นคำร้องเป็นจำนวนหลายรายด้วยกัน ทางคณะ
กรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคจึงได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งพร้อมด้วย
ผู้ช่วยเลขานุการกระทรวงพาณิชย์ หัวหน้ากองควบคุมของ กรมควบคุมการ
และนายตำรวจสันติบาลอีกหนึ่งนายให้ทางอธิบดีกรมตำรวจส่งมาร่วมด้วยอีกสามนาย
นอกจากนั้นทางอธิบดีตำรวจยังจัดให้นายตำรวจอีกวันละสี่คนไปร่วมกับการนี้ โดย
สลับเพื่อให้ไปทำการสำรวจผลิตภัณฑ์ข้าวเหล่านั้น คือแบ่งและเส้นหมี่ของผู้ที่ยื่น
คำร้องไว้นั้นว่าเป็นของที่มีอยู่จริงหรือไม่ ทางคณะกรรมการได้ดำเนินการสำรวจ
ตามหลักเกณฑ์ที่ได้ตกลงกันในที่ประชุมคณะกรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภค
คำร้องต่าง ๆ ที่ยื่นไว้เป็นจำนวนมากมายนั้นบางรายยื่นไว้หนึ่งหมื่นหาบ แต่ปรากฏ
ความจริงว่ามีเพียงสี่ร้อยหาบ ก็อนุญาตให้เพียงสองร้อยหาบ เท่าที่ปรากฏ
ความจริงและต้องทำโดยรีบด่วนก็เพื่อป้องกัน การโยกย้าย ของเหล่านี้ลับเปลี่ยน
การกระทำนี้ได้เป็นไปอย่างรัดกุมระวัง และในการยื่นคำร้องนี้ ก็มีองค์การสรรพา
หาร ซึ่งทางฝ่ายข้าพเจ้าไม่ทราบว่าองค์การสรรพาหารได้มีของเหล่านี้หรือว่าได้เป็น
ตัวแทนของพ่อค้าคนใด ที่ดำเนินการเพื่อประโยชน์ขององค์การสรรพาหารนั้น ได้
ดำเนินการมาอย่างนั้น ผู้อำนวยการองค์การสรรพาหารจะได้ชี้แจงว่า ของเหล่า
นั้นได้มาอยู่ในครอบครองของท่านได้อย่างไร เมื่อมีเหตุการณ์อย่างนี้แล้ว องค์การ
สรรพาหารก็ได้มายื่นคำร้องและในที่สุดก็ได้อนุญาตให้องค์การสรรพาหารหนึ่งราย
และเอกชน ๒๒ รายเท่านั้น ในกรุงเทพ ฯ ชนบุรีมีผู้มาขอหลายราย ที่ปฏิบัติ
ไม่ตรงตามประกาศ และยื่นคำร้องไม่ตรงกับความจริง และเมื่อเจ้าหน้าที่ได้ตรวจ
จำนวนแล้ว และไม่ตรงตามจำนวนที่ยื่นคำร้องไว้ เรื่องก็เป็นอันระงับกันไป
ส่วนที่จะอนุญาตให้ออกไปอีกนั้นทางคณะกรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภค
อนุญาตให้ออกใบอนุญาตตราที่แล้วมานั้นก็เพียงเป็นการส่งเคราะห์บุคคลที่มีชื่อ

ด้วยเท่านั้น และเป็นการช่วยเหลือประเทศด้วย ที่ทำไปนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นการกระทำที่ชอบและได้ปรึกษากันหลายตรังหลายหน ส่วนข้อหนึ่ง ๆ ที่สมาชิกกล่าวหาว่ารัฐบาลนี้ได้ปฏิบัติงานในทางเศรษฐกิจล้มเหลว และมีการกล่าวเริ่มตั้งแต่เมื่อคืนนี้นั้น ในข้อต่าง ๆ ที่ทางรัฐมนตรีว่าการพาณิชย์ยังไม่ได้ชี้แจงให้ทราบข้าพเจ้าขอถือโอกาสชี้แจงในข้อที่ยังเหลืออยู่ เมื่อคืนนี้คุณเดือน พงษ์โสภณ ผู้แทนนครราชสีมาได้กล่าวพาดพิงว่าสถิติรัฐมนตรีว่าการพาณิชย์ได้กล่าวถึง สถิติเรื่องข้าวนั้นคลาดเคลื่อน แต่ว่าสถิติทางกระทรวงมหาดไทยได้ยืนยัน เรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์มิได้กล่าวเช่นนั้น ได้กล่าวเพียงว่าการสำรวจข้าวนั้นได้สำรวจเป็นคราว ๆ และการสำรวจคราวหนึ่ง ๆ นั้นอาจจะมีการผิดพลาด เพราะการสำรวจข้าวนั้นเป็นการสำรวจได้ยาก กระทรวงพาณิชย์จึงตำเนินการที่จะสำรวจอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้รู้ตัวเลขแน่นอน ท่านทั้งหลายย่อมทราบอยู่แล้วว่าข้าวนั้นเป็นของใช้ไปหมดไปกินไปหมดไป เมื่อมีการสำรวจครั้งหนึ่งก็ทราบเป็นคราว ๆ และมีการสำรวจข้าวต่อไป และได้ยกข้อนี้ขึ้นว่า ถ้าเช่นนั้นสถิติของกระทรวงมหาดไทยนั้นก็ไม่มีความจริงเช่นเดียวกัน ข้อนี้ไม่เหมือนกันขอให้ผู้แทนนครราชสีมาและท่านสมาชิกทั้งหลายโปรดเข้าใจว่าสถิติคดีอาญานั้นไม่เหมือนการสำรวจข้าว คดีอาญานั้นเมื่อเกิดเป็นคดีขึ้นก็มีการแจ้งความและเมื่อมีการแจ้งความไปแจ้งไว้ ณ ที่ใดแล้ว ก็มีระบบ มีบัญชีรวมสถิติได้แน่นอน คดีอาญาที่เรื่องเกิดขึ้นจะศูนย์หายไปก็ต่อเมื่อไม่มีผู้ร้องเรียนเท่านั้น ส่วนที่ได้มีการร้องเรียนเป็นทางการแล้วตัวเลขสถิติเป็นของแน่นอน จึงเป็นเรื่องที่ไม่ใช่อย่างเดียวกันอย่างที่ท่านเข้าใจ ในเรื่องคำครองชีพซึ่งท่านสมาชิกฝ่ายค้านได้กล่าวตำหนิรัฐบาลนี้อย่างมากมาย และรวมถึงกระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้อง หมายถึงกระทรวงพาณิชย์กระทรวงยุติธรรมและมหาดไทย และเกษตร ทั้งหลายที่ได้กล่าวมานั้น มีท่านที่ได้แนะนำให้ความคิดเห็นแนะนำแต่ผู้เดียว คือคุณชัย เศรษฐบุตรได้แนะนำว่าที่เป็น

อยู่เดี๋ยวนี้ถ้าจะแก้ไขอย่างที่ท่านว่านี้ดีๆ ๑. ตลาดเงินตรา ๒. เพิ่มการผลิต
มากขึ้น ในข้อ ๑ นั้นท่านได้ชี้แจงแล้วว่าแม้แต่สมาชิกในพรรคของท่านเองก็มีความ
เห็นแตกต่างกัน และการให้ความเห็นต่อที่ประชุมนี้เป็นการให้ความเห็นโดยอิสระ
เพราะฉะนั้นในด้านรัฐบาลจึงมีความคิดเห็นตรงกันข้ามกับท่านสมาชิกผู้นั้น และหวังว่า
ท่านได้เพียงชี้แจงให้ท่านเข้าใจแล้วว่าการถืออัตราแลกเปลี่ยนเงินปอนด์ ๔๐ บาท
ขณะนี้ก็เพื่อรักษาเสถียรภาพแห่งเงินตรา ถ้าหากว่าเราจะลดค่าน้ำเงินเพิ่มขึ้นเป็น
๖๐ บาทอย่างที่ท่านพูดนั้นแล้ว อีกด้านหนึ่งก็เสียไป รัฐบาลจึงไม่มีความเห็นพ้อง
กับท่านในเรื่องนี้ และยืนยันที่จะรักษาค่าของเงินบาทต่อไปอีก ส่วนในข้อที่
ให้เร่งการผลิตนั้นทางรัฐบาลก็มีโครงการณ์ซึ่ง ทาง รัฐมนตรีมหาดไทยและกระทรวง
อื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการนี้จะได้ชี้แจงต่อไป

เรื่องที่คุณชิ้นบอกว่าได้มีการบังคับซื้อข้าวที่จังหวัดอ่างทองเกวียนละ ๕๐
บาทนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้รับทราบจนบัดนี้ว่าการบังคับซื้อข้าวนั้น ไม่ได้มีการบังคับ
ซื้อ เพราะการบังคับซื้อข้าวนั้นจะต้องทำตามพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักตุน
ข้าว ได้มีการบังคับซื้อณะที่ใด และการบังคับซื้อนั้นจะทำได้ฉะเพาะบุคคลที่ไม่
ยอมขายข้าวนั้น แต่เรื่องที่กล่าวมา เป็นเรื่องที่ท่านบอกว่าได้มีการบังคับซื้อที่
จังหวัดอ่างทอง รัฐบาลจึงรู้สึกว่าการกล่าวหาที่ฟังมาโดยไม่มีหลักฐานนั้น ก็ไม่
จะได้ระมัดระวังถ้อยคำหน่อยว่าที่กล่าวกันอย่างนั้นอย่างนี้ ถ้าหากว่าท่านสมาชิก
ฝ่ายค้านจะได้หลักฐานให้รัฐบาลรู้เรื่องอย่างนี้ก็จะยินดีอย่างยิ่ง รัฐบาลเองก็ได้
ชี้แจงด้วยความเห็นอกเห็นใจของท่านสมาชิกในด้าน ทาง กระทรวง อุตสาหกรรมที่
รัฐบาลนี้ไม่ได้ส่งเสริมในการอุตสาหกรรม และยิ่งกว่านั้นยังได้ขายโรงงานนั้น
รัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมก็จะได้ลุกขึ้นชี้แจงในเรื่องนี้ว่าเป็นมาอย่างไร ก็
ที่ข้าพเจ้าจะได้ชี้แจงเรื่องอื่นต่อไปใครจะชี้แจงให้สิ้นสงสัยทราบว่า เหตุต่าง ๆ ที่เป็น
มานั้น เราไม่ได้ก่อให้เกิดขึ้นเอง ท่านนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงมาแล้วว่าเหตุการณ์

เป็นมาเช่นนี้ และรู้อย่างคุณเสนีย์เคยว่าหลายพันปีมาแล้ว เมืองไทยไม่เคยรบข้างอย่างเดียวฉันนั้น ข้าพเจ้าอยากชี้แจงว่าเมื่อรัฐบาลนี้ประเทศไทยมีผลเมืองเท่าไร และสงครามได้เกิดขึ้นกลางเมืองไทยหรือไม่ และประเทศไทยได้รับความชอกช้าเหมือนอย่างเดียวนี้ไหม และที่ท่านกล่าวว่าประเทศที่เขาบอบช้ากว่าเรา เขาได้รับพินาศก่อนเรานั้น เช่นฟิลิปปินส์นั้น เรื่องนี้ไม่เป็นความจริง ข้าพเจ้าได้รับรายงานจากที่ต่าง ๆ ว่า สถานะการณ์ในฟิลิปปินส์นั้น เลวร้ายยิ่งกว่าประเทศไทยและมีโจรผู้ร้ายชุกชุม แม้แต่กระทั่งของของรัฐบาลเองก็ยังถูกปล้น เมื่อวานนี้หนังสือพิมพ์ก็ได้ลงข่าวว่าได้มีผู้ร้ายปล้นสถานที่ราชการในฟิลิปปินส์ได้รับความเสียหายบ้าง นี่รัฐบาลก็ทำด้วยความเห็นอกเห็นใจกันทุกฝ่าย ตามที่ท่านสมาชิกฝ่ายค้านกล่าวนั้นขอให้ท่านนึกว่าพันชะกรณีต่าง ๆ ที่เราได้รับอยู่เวลานี้ เราต้องการให้เป็นดังนี้หรือเปล่า แต่เมื่อเป็นแล้วเราก็ต้องนึกกันจนสุดปัญญา และเรื่องสัญญาและพันธะนั้นแต่ก่อนเคยมีมาไหม ? นะนั้นข้าพเจ้าจึงขอให้ท่านพิจารณาด้วยความเป็นธรรม

๑๗.๑๗ น.

พ.อ. ช่วง เชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ได้มีการอภิปรายพาดพิงมาถึงหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าจึงขอถือโอกาสชี้แจง ท่านสมาชิกจะได้หายข้องใจ

ปัญหาเรื่องการจัดหาข้าวเพื่อส่งให้แก่ราษฎรประชาชาติตามสัญญาไตรภาคีที่จะส่งข้าวให้เขานั้น ในตอนนี้เราจะเห็นว่าการที่จะให้กระทรวงพาณิชย์วางนโยบายให้ข้าวซึ่งอยู่ในท้องที่ต่าง ๆ ไหลมาตามธรรมชาติ และมาตั้งที่กรุงเทพ ฯ แล้วจึงมากวาดต้อนเอาจากโรงสีต่าง ๆ ในกรุงเทพ ฯ เพื่อส่งให้แก่ราษฎรประชาชาตินั้นเป็นวิธีการที่ไม่รัดกุม และด้วยเหตุที่ว่าในการยึดอ่าวยึดทะเลนั้นก็ยังอยู่ในขั้นที่ไร้ผล เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นฝ่ายปกครองจึงขันอาสาว่า ปัญหา

การหาข้าวขอให้มอบให้กระทรวงมหาดไทย เพราะเหตุว่าคณะกรมการจังหวัด ทั้งหลายย่อมจะเห็นข้อเท็จจริงได้ดีว่า ข้าวในจังหวัดของเขาควรจะมีเท่าไร และควรจะแบ่งให้ราษฎรไปทำพันธุ์ตามความจำเป็นที่ถูกต้องนั้นเท่าไร เมื่อได้ตกลงในหลักการเช่นนี้แล้ว เราก็ได้วางระเบียบการดำเนินการจัดหาข้าวส่งให้ตามความต้องการของกระทรวงมหาดไทย คือ องค์การข้าว ซึ่งจะได้จัดส่งให้แก่ฝรั่งเศาต่อไป ในการดำเนินการนี้ก็ได้มีระเบียบปฏิบัติ และกระทรวงมหาดไทยก็ได้วางวิธีการอันละมุนละม่อม โดยคำนึงถึงว่าถ้าหากเราจะไปกวดขันในการกักข้าวบางท้องที่แล้ว การกักกันเช่นนี้จะเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตได้ง่าย เพราะตรายใดถ้าเราได้มอบอำนาจและมอบหน้าที่ไปให้เจ้าพนักงานแล้ว กรณีต่าง ๆ ที่มีการเกิดเหลือมล้ำต่ำสูงก็กระทบกระเทือนขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงให้ราษฎรได้นำข้าวมาขายโดยอิสระ แต่ว่าให้อยู่ในความดูแลและรับรู้ของคณะกรมการจังหวัด และปรากฏว่าในหลายจังหวัดก็ได้ปล่อยข้าวออกมาเป็นที่พอใจ และคลังข้าวก็ได้รับข้าวตามความประสงค์เสมอมา จนบัดนี้ก็ได้มีการรับข้าวงวดสุดท้ายแล้ว ทั้งยังได้มีตัวเลขสถิติ และยังต้องระมัดระวังกันเหมือนกันในบางท้องที่ เพราะว่าข้าวได้ถูกไล่ตงมาในกรุงเทพ ฯ เป็นปริมาณเหลือหลาย ฉะนั้นในบางท้องที่จึงรู้สึกว่าข้าวได้ขาดจำนวนลงไปและลดลงทุกที และเมื่อข้าวขาดจำนวนและลดปริมาณลงไปทุกทีอย่างนี้แล้ว ความรู้สึกของประชาชนและพ่อค้าข้าวก็ได้มีความรู้สึกว่า เมื่อข้าวขาดลงไปแล้วข้าวจะต้องมีราคาสูงขึ้น จึงได้มีการกักตุนข้าวโดยตักตวง ซึ่งความจริงเราไม่มีความประสงค์หรือปรารถนาเช่นนั้น ฉะนั้นวิธีการดำเนินอันเคร่งเครียดจึงบังเกิดขึ้น การที่บังคับซื้อข้าวนกเพราะว่าข้าวได้ขาดจำนวนลงไปไม่พอส่งให้กับสหประชาชาติตามสัญญา ฉะนั้นในบางท้องที่ซึ่งท่านผู้แทนต่างทองได้กล่าวมานั้น เป็นข้อเท็จจริงที่อาจจะมีขึ้นได้ในขณะนี้ อาจจะเป็นได้บางครั้งบางคราวที่ได้เกิดในบางท้องที่เท่านั้น เพราะว่าทางคณะ

การจังหวัดไปขอซื้อแล้วเจ้าของข้าวอาจจะไม่ยอมขาย อาจจะเป็นเช่นนั้นก็ได้ ข้าพเจ้าก็สังเกตได้ว่าตามที่ท่านกล่าวมานั้น ก็ปรากฏว่ามีอยู่ ๒—๓ รายนี้เท่านั้น ที่คิดจะขัดขืนไม่ยอมขาย ทั้งนี้ ข้าพเจ้าก็ได้แถลงความข้องใจของท่าน แล้วว่ากระทรวงมหาดไทยรู้หน้าที่ของตนดีอยู่ว่า จะให้ราษฎรอดข้าวไม่ได้ เพราะว่าจังหวัดนั้นก็ได้ทำหน้าที่โดยมอบหมายให้กรมประชาสงเคราะห์รับส่งข้าวตามท้องที่ต่าง ๆ ที่ขาดแคลนข้าว และการดำเนินการก็มีวิธีการที่จะส่งข้าวไปหรือจำหน่ายให้มีการซื้อขายแจกจ่ายกันระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด เช่นเป็นต้นว่าทางจังหวัดของไม่มีข้าวก็ให้หาซื้อข้าวจากจังหวัดที่ใกล้เคียงมาช่วยเหลือ และถ้ากระทรวงมหาดไทยเห็นว่าจังหวัดนั้นไม่มีเงินทุนของตนเอง ก็ให้ขอมายังกระทรวงมหาดไทย เพื่อกระทรวงมหาดไทยจะได้ติดต่อขอเงินไปทางกระทรวงการคลัง โดยขอเป็นเงินหมุนเวียน ทั้งนี้เพื่อที่จะไม่ให้ราษฎรในจังหวัดต่าง ๆ ขาดข้าวบริโภค และในบางกรณีเราก็ได้อนุญาตให้พ่อค้าข้าวได้ทำการจำหน่ายเพื่อช่วยเหลืออีกทางหนึ่ง ถ้าหากว่าพ่อค้าเหล่านั้นมิได้เอากำไรจนเกินควรแล้วเราก็ยอม ด้วยเหตุที่ว่าในทางท้องถิ่นนั้นอาจมีความขาดแคลนเช่นนั้นขึ้นในวันหนึ่งที่จะต้องดำเนินการโดยด่วน การขาดแคลนนี้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยที่จะระวังดูแลมิให้ราษฎรอดอยาก มีบางท่านพูดไปจนถึงว่าราษฎรอดอยากมาแต่บึกลายแล้ว ได้ตรวจดูหนังสือพิมพ์หลายฉบับว่าราษฎรอดข้าวตาย ก็ได้ออกไปสืบส่วน แต่ไม่ใช่ราษฎรอดข้าวตาย ราษฎรไม่มีข้าวไม่ใช่อดข้าวตาย และเป็นโรคอย่างอื่น แต่ไม่ปรากฏว่าได้อดตาย เพราะไม่มีข้าวจะกิน และข้าพเจ้าขอยืนยันว่าเมืองไทยไม่อดตาย ข้าพเจ้าขอยืนยันแน่นอน ข้าพเจ้ารับผิดชอบ ราษฎรจังหวัดไหนอดอยากอย่างไรแล้วเราต้องรู้ แต่การอดอยากนั้นเป็นแต่ชั่วคราวหนึ่ง และชาวไร่ชาวนาเขาก็มีข้าวไว้กินอย่างพอเพียง ส่วนชาวเมืองในเขตสุขาภิบาลต่าง ๆ เหล่านี้ เราก็ได้จัดการให้มีการแบ่งสรรปันส่วนให้ทั่วถึงกัน และข้าพเจ้ารับรองว่าราษฎรไม่อดตาย นี่แหละ

ไม่ต้องวิพากษ์วิจารณ์และมาแสดงว่ารัฐบาลนี้ทำให้ราษฎรอดตาย ข้าพเจ้าเพียงแ
เห็นท่านมาร่ำร้องว่าจะอดตายตะ อย่างนี้ข้าพเจ้ายอมรับว่า เรายอมให้ราษฎร
อดตายไม่ได้ ขอให้เย็นใจ

๑๗.๒๕ น.

นายทองเปลว ชลภูมิ รัฐมนตรี: ความจริงนี้ข้าพเจ้าถือว่าข้าพเจ้
เป็นจำเลยคนสำคัญคนหนึ่งในคราวนี้ ในคดีแรกที่ข้าพเจ้าเป็นจำเลยข้าพเจ้าก็ได้
แถลงไปแล้ว และในคดีนี้ข้าพเจ้าปฏิเสธ แต่ว่าในคดีนี้โดยฉะเพาะข้าพเจ้าเป็น
ตัวการอันสำคัญ ข้าพเจ้ารู้มาเป็นเวลานานแล้ว และใครที่จะได้แถลงข้อเท็จจริ
ในสภา เพื่อจะได้ฟังผลของการพิจารณาพิพากษาต่อไป คดีนี้ข้าพเจ้าภาคเดี
คือรับสารภาพแต่มีข้อแก้ตัว ข้าพเจ้าขอขอบคุณฝ่ายประชาธิปัตย์ที่ขอเปิดอภิปราย
ในเรื่องสรรพาหารความจริงนี้ ข้าพเจ้าได้ พบการ พิพากษ์วิจารณ์ มาเป็นเวลา ๓ ถึง
๔ เดือน ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะแถลงข้อเท็จจริงทุกสิ่งทุกประการให้ทราบได้
ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลบางประการที่ข้าพเจ้าจะกล่าวต่อไป และในที่สุดข้าพเจ้าเอง
ก็ได้ตกลงใจแล้วที่ขอถอยออกจากการเป็นรัฐมนตรีต่อท่านนายกรัฐมนตรี และถ้าหาก
บังเอิญข้าพเจ้าได้ข่มขู่ไปในขณะนั้น ความมัวหมองจากการเข้าใจผิดในข้อเท็จจริง
บางประการ ก็อาจจะทำให้ข้าพเจ้าต้องมัวหมองต่อไป เพราะฉะนั้นในโอกาส
ที่ท่านได้เปิดอภิปรายในวันนี้นี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอย่างแท้จริง เท่ากับว่า
ให้ข้าพเจ้ามีโอกาสแสดงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในเรื่องสรรพาหาร ความจริงเป็นระยะ
เวลา ๔ เดือนมาแล้วที่เราได้วิพากษ์วิจารณ์ ทั้งในหนังสือพิมพ์ประชาชนและใน
การทั่ว ๆ ไป ถึงความชั่วและความเลวทรามของคณะการสรรพาหาร จนข้าพเจ้า
ได้ถูกเปลี่ยนชื่อใหม่จากนายทองเปลวเป็นนายทองปลอม จะเปลี่ยนชื่อคณะการจาก
ข้าพเจ้าจากคณะการสรรพาหารเป็นคณะการสรรพาห่า ซึ่งกรณีต่าง ๆ นี้ข้าพเจ้าเอง
รู้สึกว่า ชื่อก็ถูกเปลี่ยน ชื่อของคณะการก็ถูกเปลี่ยน หากข้าพเจ้ามีโอกาสได้แถลงคว

ครั้ง แต่ก่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ[illegible] ข้าพเจ้าสมควร
แต่หากยังมิได้เปลี่ยนชื่อเป็นทางราชการ [illegible] องค์การสรรพาหาร
อย่างที่เขาว่า ก่อนที่เราจะเข้าไปสู่จุดของการสรรพาหาร ข้าพเจ้าต้องขอโทษ
สมาชิกผู้มีเกียรติที่ข้าพเจ้าต้องใช้เวลาอภิปรายเสียยืดยาว เพราะเหตุว่าในเรื่อง
องค์การสรรพาหารนั้น ถ้าเราไม่ทราบกันให้ละเอียดแล้วแล้วแล้ว บางทีเราก็มี
ข้อสงสัยต่าง ๆ หลายอย่างหลายประการ ข้าพเจ้าไม่ปฏิเสธและข้าพเจ้ายินดีรับ
สารภาพโดยชื่นชมว่าบางสิ่งบางอย่างก็ยังคลุมเครือ ข้าพเจ้าไม่ปฏิเสธ เพราะฉะนั้น
เมื่อข้าพเจ้าได้แถลงจบแล้วก็เป็นหน้าที่ของท่านจะมีคำถามว่าข้าพเจ้าจะมีเหตุอันควร
ประการใดหรือไม่

สำหรับเหตุเริ่มแรกขององค์การสรรพาหาร ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย
ยังคงจะจำได้ว่า เมื่อรัฐบาลชุดนี้ได้เข้ามาเป็นรัฐบาลบริหารงานแผ่นดิน ในขณะนั้น
ปัญหาในเรื่องเศรษฐกิจหรือของแพงก็เป็นปัญหาที่สำคัญและต้องรีบด่วนรัฐบาล
เป็นอย่างมากทางรัฐบาลจึงได้พยายามประชุมหารือกันหลายครั้งหลายหนในอันที่จะคิด
หาหนทางโครงการปัญหาเศรษฐกิจ ได้ตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ในชั้นแรกมี
รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน และมีรัฐมนตรีหลายกระทรวงประกอบ
ด้วยเจ้าหน้าที่เทคนิคต่าง ๆ เป็นกรรมการ เราได้ประชุมหลายครั้งที่กระทรวง
มหาดไทย เราจะจัดรูปต่าง ๆ ซึ่งความจริงนั้นก็ได้ขนจากหลักฐานแบบแผน
ธรรมเนียมประเพณีที่เขาทำกันในต่างประเทศ เราได้ตกลงกันจะจัดเป็นรูปสหกรณ
บ้างจะจัดเป็นรูปคลาดสดบ้างและในขณะเดียวกันก็จะเร่งเร้าการผลิต และหลังจาก
การประชุมกันหลายครั้งหลายหนนั้นปัญหาก็ไม่ตกลงกันได้ทั้งนี้เนื่องจากว่าถ้าเราจะทำ
อย่างนั้นก็ขัดข้องจะมาอย่างนั้นเสมอ ไป ๆ มา ๆ ก็อยู่ที่ปัญหาเรื่องคนและปัญหา
ระเบียบราชการว่าอาจเป็นไปไม่ได้หรือว่าอาจเป็นไปได้แต่ว่าอาจมีการโกงเล็กโกงน้อย
หรือโกงใหญ่โกงหลวงนี่ก็เป็นปัญหารอบด้านทั้งนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้

ด้วยเพลาการ ด้วยคณะกรรมการ[illegible]ด้วยกัน อย่างหนึ่ง
ก็จัดเป็นรูปสหกรณ์ข้าราชการเช่นเดียวกับข้าราชการ ตัวอย่างหนึ่งได้จัดเป็นชนิ
ที่เรียกว่าของคัดการจัดซื้อสดของกระทรวงมหาดไทย ทำการจัดในของรูปนั้นแต่
งานจะเดินก็ต้องวางระเบียบ เราประชุมกันอยู่สองเดือน ในที่สุดงานก็เพิ่งจะ
เริ่มต้น ท่านทั้งหลายทั้งจะจำกันได้ว่าในเดือนพฤศจิกายนนั้น ได้มีเหตุการณ์
อย่างหนึ่งมาแสดงแข็งซึ่งความจริงนั้นข้าพเจ้าไม่อยากจะพูด แต่ความจำเป็นที่ข้าพเจ้าได้
บอกกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและประชาชนทั้งหลายเสมอว่า ข้าพเจ้าพูดนั้นนั้น พูดเพื่อ
ผดหย่อนผ่อนโทษอันข้าพเจ้ามีเหตุอันควรปรานี ในขณะนี้ยังคงจำได้เหตุการณ์
ครั้งแรกที่ได้เกิดขึ้นก็คือในเรื่องการยึดประกาศทั่ว ๆ ไป จะให้ร้านค้าต่าง ๆ ปิ
ปิดร้านซึ่งเหตุการณ์นั้นนั้นเอง ซึ่งเหตุการณ์นั้นนั้นในระยะภายหลังสงครามข้าพเจ้า
จำได้ว่าดูเหมือนจะเป็นรัฐบาลคุณเสนีย์ก็เคยโดนยึดมาครั้งหนึ่ง และทำให้ประชาช
พลเมืองซึ่งเขาไม่ได้เป็นผู้เกี่ยวข้องกับการยึดนั้นก็ถูกยึดไปด้วย และรัฐบาล
ขณะนั้นก็ได้รับความลำบากในการที่ประชาชนพลเมืองไม่สามารถที่จะหาเครื่องบริโภ
ได้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนั้นก็เป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวพันขึ้นมาจากกรณียุ่งยากต่าง
และในที่สุดเรื่องก็จะเข้าประวัติศาสตร์ร้ายลง เพราะเหตุว่ามีบางสิ่งบางประการ
ที่เข้ามาแสดงแข็งในขณะนั้น โดยเฉพาะท่านทั้งจำได้ว่าแม้แต่ในกรณีขายข้าวสา
ก็มีการยึดร้านหาข้าวสารกินไม่ได้ ในขณะเดียวกันก็ยังมีการซักซ้อนให้ยึดร้านไ
ทำการขายอาหารนั้นเป็นสาเหตุประการแรก ยิ่งอันหนึ่งก็คือว่าท่านทั้งหลายบางท่า
ก็คงจะไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ในขณะนั้น ถ้าจะมีการรับผิดก็รับเป็นส่วนตัวไม่
เป็นของรัฐบาล ท่านทั้งหลายคงจะจำได้ ได้มีหนังสือพิมพ์ไทยฉบับหนึ่งแ
บทความจากหนังสือพิมพ์อีกฉบับหนึ่งซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ไม่ใช่ภาษาไทย ค
ข้อความที่ประกาศปรากฏในหนังสือพิมพ์นั้นได้มีการ ชักชวนที่จะให้ประชาชน ที่ไ
คนไทยเข้าแทรกแซงในอำนาจเศรษฐกิจ ทุกด้าน และให้ยึดคลอง ถุม แม่น้ำเจ้าพร

ปัญหาทางเศรษฐกิจตกอยู่ในมือของเราเป็นการยั่งยืนเรื่อยไป ด้วยเหตุการณ์ที่ไม่น่าสบายใจต่างๆ ในปัจจุบันนี้ ทำให้ทุนของเราน้อยลงมาก สำหรับคนไทยเรา ซึ่งเหตุนี้เองจึงเป็นสาเหตุใหญ่ที่เราต้องแก้ไขเพื่อครอบครัวของเราให้ได้ ในทางการเงิน การพยายามลดจำนวนชนิดรายจ่ายทางต่างๆ ลงนั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก ในทางการเงินนั้นเราทำไม่ทันใจ เปรียบเสมือนว่าเราจะทำงานในเช้าไม่ทันวัน กว่าที่ระยะหนึ่งส่วนจะหดสั้นนั้นมันก็นานระยะเวลายาวนานไม่ทันใจ . รัฐบาลก็จำเป็นต้องหาทางอีกทางหนึ่งในการที่จะเจาะเข้าไปพบกัน หรือประสานกันในจุดใดจุดหนึ่งในขณะหนึ่งซึ่งจากระยะที่จะเข้าไปในจุดใดจุดหนึ่งนั้นได้ทางเดินทางต่างๆ ที่จะดำเนินไปสู่ทางนั้น ทั้งโดยเฉพาะในเรื่องเศรษฐกิจจำเป็นที่เราจะต้องนึกถึงเรื่องหนึ่งอยู่ในเรื่องชุดมติ ก่อนหน้าที่ข้าพเจ้าจะได้พูดถึงหลักการซึ่งมีคุณเด่นคุณชัน ได้สังเกตว่าหลักการนั้นเคยมีบ้างไหมเคยทำกันบ้างไหม ที่ไหนบ้าง ชุดมติซึ่งเป็นสิ่งนอกจากจะเป็นสิ่งที่ดีมาแล้ว ข้าพเจ้าก็จำเป็นจะต้องกล่าวว่าท่านทั้งหลายซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนของพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งหลายคงจะไม่มีใครปฏิเสธเลยว่าความยุ่งยากในทางเศรษฐกิจการเงินที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะเหตุว่าอำนาจที่จะบากบั่นในทางเศรษฐกิจนั้นมิได้อยู่ในมือคนไทยเราอย่างสมบูรณ์ เมื่อส่วนหนึ่งแห่งเอกราชในทางเศรษฐกิจไม่อยู่ในมือของเราอย่างบริบูรณ์แล้ว ปัญหาการแก้ไขหรือเรียกร้องความเห็นใจและขอความช่วยเหลือนั้นก็ได้รับอุปสรรคในนานาประการด้วย ในฐานะซึ่งความจำเป็นเข้ามาสู่นี้เพราะหน้าที่จะทำให้อย่างน้อยเอกราชในทางเศรษฐกิจของคนไทยได้มีส่วนในการจัดการบ้างในการที่จะเข้าช่วยเหลือในทางเศรษฐกิจของประเทศ เราก็จำเป็นที่จะต้องหาทางส่งเสริมหรือสนับสนุนให้คนไทยเราขึ้นได้ประกอบอาชีพได้ทำการค้าบ้าง เพื่อที่จะได้ให้เป็นเครื่องถ่วง ถ้าสมมติว่าจะมีเหตุการณ์ที่กระทบกระเทือนถึงความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชนขึ้น ชุดมติข้อนี้เป็นข้อแรก ชุดมติข้อสองก็คือว่า โดยฉะเพาะก็ในเรื่อง

ที่ว่าเราจะต้องมีการส่งเสริมที่จะให้มีการผลิตให้มากขึ้น โดยฉะเพาะที่ท่านสมาชิ
ผู้หนึ่งได้กล่าวต่อท่านนอกว่า นโยบายของรัฐบาลในทางเศรษฐกิจไม่ได้หันไปในทา
ส่งเสริมนั้น ความจริงได้หันไปอยู่แล้วบ้างแล้ว

ที่นี้ปัญหามีอยู่ว่า ถ้าหากเราจะได้เพิ่มหรือได้ทำในเรื่องนโยบายส่งเส
เราก็จำเป็นอยู่เอง ซึ่งเราจะต้องจัดตลาดเอาไว้ด้วย ในการจัดตลาดนั้นก็คงจ
ผู้ผลิต ถ้าเราผลิตขึ้นมาได้ แต่เขาไม่สามารถจะนำไปสู่ตลาดได้ เพราะ
ตลาดราคาจากคนกลางแล้ว ก็จะเกิดความท้อใจจากผู้ผลิต นี่เป็นประการ
นอกจากนั้นแล้ว ในการที่ทางรัฐบาลได้เข้าไปแซกแซงในเรื่องการจัดตลาด ก็
ที่จะหาทางในการที่จะยกระดับราคาของสินค้าให้สูงขึ้น เพื่อจะได้เข้าไปกระทบ
กับราคาสินค้าที่ผู้บริโภคจะพึงซื้อ ทั้งนี้เพื่อกำหนดระยะช่วงในความต่างกันของราค
ที่ผู้ผลิตจะได้รับราคาที่ผู้บริโภคจะซื้อนั้น ให้อยู่ในระยะระดับพอสมควร หม
ความว่า เท่ากับเป็นการช่วยผู้ผลิตนั้นเอง ด้วยยุคสมัยที่ได้มีอยู่อย่างนี้
พิจารณาว่า ถ้าเช่นนั้นแล้ว เราจะทำโดยวิธีหลักการอย่างไร ซึ่งทั้งนี้
ส่วนประเด็นที่คุณเสือนว่า ปัญหาของสรรพาหารซึ่งชาวเพาะปลูกนั้นไม่มี
ตั้งแต่ครั้งโบราณมาตลอดมา ความจริงในเรื่องนี้ ของสรรพาหารที่ได้ตั้งขึ้นย่อ
วิธีหลักการและหลักนี้ชาวประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้ทำกันในต่างประเทศ โ
ฉะเพาะท่านคงจะทราบว่า ในอังกฤษนั้นเขาก็มี มินิสตรีออฟฟูดส์ พัพลาย
ฝรั่งเศสก็มี มินิสเตร์ เดอ ทวิโตย์ยัง ถ้าจะพูดแล้วก็เท่ากับว่าเป็นกระทร
วิธีหาร และในหลักการต่างๆ นั้น ก็ย่อมมีหลักการหลายอย่างหลายประการ

โดยฉะเพาะในหลักการประการแรกที่ว่ากล่าวนี้ หลักการในเรื่อง ทุ่มตล
หรือที่เรียกว่า ดัมปิงซิสเต็ม ถ้าหมายความว่า ณ ที่แห่งใดที่มีราคาสินค้าข
ราคาสูง เพราะมีจำนวนสินค้าน้อยแล้ว ก็จำเป็นจะต้องไปหาสินค้าจากแหล่งอื่
มาทุ่มตลาด เพื่อลงราคาให้ตกต่ำลงมา นี่เป็นหลักการแรก

หลักการข้อที่ ๓ ว่าด้วยหลักการแห่งการตั้งราคาหรือที่เรียกว่าตั้งไพรซ์มันเป็นคำที่มาจากคำว่า ลูกบอลลูนซึ่งกำลังจะขึ้นไปสู่ท้องฟ้า มันก็ขึ้นไปได้ไม่มีการตั้งไว้บ้างแล้ว ลูกบอลลูนนั้นก็จะขึ้นไปโดยเร็ว แต่ถ้าหากว่ามันขึ้นไปได้สูงหนึ่งมาสองหรือมากกว่าไว้บ้างแล้ว ลูกบอลลูนนั้นแทนที่จะขึ้นเร็ว ก็อาจจะขึ้นหรือจะขึ้นแต่ก็อาจจะขึ้นช้าก็ได้ นี่เป็นหลักการข้อที่ ๒ ข้อที่ ๓ ว่าด้วยเรื่องราคาหรือที่เรียกว่าซับไซดีซ์เต็ม หลักการอันนี้ปฏิบัติอยู่ในประเทศอังกฤษโดยฉะเพาะหมายความว่าในการที่จะให้ร้านค้าได้ขายสรรพสินค้าในราคาที่กำหนดนั้น รัฐบาลก็จำเป็นจะต้องช่วยเหลือโดยวิธีการซึ่งขาดทุนบ้าง อย่างในกรณีที่ประเทศอังกฤษใช้นั้นเอง คือซื้อเนื้อจากประเทศเดนมาร์คและมาขายให้แก่ประชาชนในราคาถูกอย่างนี้เป็นต้น ข้อที่ ๔ ได้แก่หลักการซึ่งคุณเอ็ดเวิร์ดได้พูดเมื่อสักครู่นี้เองและได้กล่าวว่าข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าไม่ได้นึกถึงกฎในเรื่องการเสนอและเสนอง ความจริงนั้นข้าพเจ้านึกถึงเหมือนกันและก็ได้ทำ เพราะว่าสินค้าในกรุงเทพฯ ซึ่งมีราคาแพงนั้น เพราะคนมีการเสนองมากและการเสนอนั้นหรือที่เรียกว่าซัปพลายมันน้อยกว่าดีมานด์ก็จำเป็นอยู่เองซึ่งจะต้องหาทางอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะทำให้ซัปพลายมากขึ้น ข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่าง เช่นเมื่อก่อนหน้าคงจะมีการส่งข้าวสารเข้ามาในกรุงเทพฯ หมื่นเข่งก็อยู่เพียง ๒๐๐ ตัว และในขณะเมื่อมีองค์การส่งข้าวสารเข้ามาในระยะหลังนี้เพื่อจะเพิ่มซัปพลายในการที่จะเพิ่มจำนวนหมื่นเข่งจาก ๒๐๐ ตัวเป็น ๗๐๐ ตัว ถ้าว่าถึงกฎอย่างนี้แล้วก็พูดได้ว่าซัปพลายได้เพิ่มขึ้น แต่องค์การส่งข้าวสารนั้นมีย่อมจะเพิ่มขึ้นพอเพียงแก่ปริมาณแห่งความต้องการของประชาชนและราคาสินค้าก็จะลดลงมา แต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นไม่เป็นอย่างที่ข้าพเจ้าได้พูดมา ถ้าหากว่าหลักการอย่างนี้เองทางองค์การส่งข้าวสารนั้นได้ก้าวหน้าต่อไปอีกขั้นหนึ่งมาโดยข้าพเจ้าได้เสนอโครงการณ์เสนอไปยังที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อได้เสนอโครงการณ์นี้เสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีแล้ว ก็ได้วางหลักลงไปอีกข้อหนึ่งในขณะเดียวกันที่ว่าให้องค์การนั้นสามารถจัดตลาดได้อย่างใดนั้นก็จำจะต้องมี

การอำนวยการรวมทั้งด้วย ทางฝ่ายคณะรัฐมนตรีก็ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบไปด้วยกรรมการจากหลายฝ่าย เช่น เป็นต้นว่าจากกระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย และสัตว์แพทย์ กรมสัตวบาล และกรมรถไฟ คณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่ทำการเกี่ยวกับการขนส่งสัตว์ในขณะที่องค์การสัมพันธมิตรยังไม่มีการเริ่มเปิดฉากทางกระทรวงเกษตรได้จัดทำโครงการณ์ เช่นเป็นต้นว่าในการที่จะส่งเสริมการเลี้ยงหมูและโดยการส่งเสริมนั้นก็จะได้มีการขยายพันธุ์และได้แจกจ่ายไปยังที่ต่าง ๆ ตลอดจนส่งเสริมการปลูกผักและอาหารต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งทางกระทรวงเกษตรก็ได้ทำไปแล้วในขณะเดียวกันงานนี้ก็ได้ประสานกับงานของกระทรวงมหาดไทย ฝ่ายกระทรวงมหาดไทยก็ได้มีคำสั่งไปยังจังหวัดต่าง ๆ เพื่อให้ดำเนินการที่จะให้ราษฎรได้ทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ และในขณะเดียวกันนี้ก็ได้สั่งไปยังโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อขอให้โรงเรียนต่าง ๆ นั้นได้ใช้เศษอาหารของนักโทษที่เหลือจากการเลี้ยงหมูเลี้ยงไก่เผยแพร่การเลี้ยงหมูต่อไป ขั้นนี้ถ้าท่านนึกดูว่าตั้งแต่เราเริ่มต้นจัดทำมาเพียงเดือนเศษเวลา ๕ เดือน ในระยะนี้ถ้าเราจะเลี้ยงหมูมาเองสักเท่าไหร่ก็ไม่ทันเกินกว่าหนึ่งไปได้เท่านั้น มันยังไม่โต เพราะหมูจะต้องใช้เวลาถึง ๑๔ เดือน และถ้าจะต้องใช้เงินจ่ายงานเช่นนี้แล้ว งานที่เราผลิตต่าง ๆ นี้ก็ยังไม่เกิดขึ้น นี่เป็นปัญหาหนึ่ง

ทั้งจากเหตุการณ์และข้อเท็จจริงต่าง ๆ นั้น ที่เราพิจารณาดูว่า เราได้ดำเนินโครงการณ์ทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้กระทำไปนั้นสิ่งใดบ้างที่เป็นความบกพร่องที่เราทำให้องค์การสัมพันธมิตรทางทหารทั้งได้รับความว่า องค์การสงครามหรือองค์การสงเคราะห์ และข้าพเจ้าขอเรียนให้ท่านทราบตรง ๆ ว่า ถ้าข้าพเจ้าจะย่างเท้าเข้าไปจังหวัดใด พวกเขาผู้เข้าเฝ้าบอกว่ามาแล้วตัวจริงมาแล้ว จนข้าพเจ้าไม่รู้ว่าไปไหน แม้แต่พวกท่านในพรรคประชาธิปัตย์เองอย่างเป็นต้นว่าคุณควงไปพูดชุมนุมชนบอกว่า มีแต่ชาวชลบุรีที่ยังดีเหลือเกินนี่เพราะห้องการสงเคราะห์

สรรพาหาร ไม่มา ข้าพเจ้าก็ไม่รู้จะว่าอย่างไรบ้างที่ไม่เกี่ยวไม่เกี่ยวกับองค์การสรรพาหาร ราษฎรเห็นว่าถึงเวลาแล้วมาบังคับแล้ว หลาย ๆ คนข้าพเจ้าเป็นต้องห้ามไปให้หมดทุกคนก็ไปหมด เรื่องเป็นเช่นนี้ เพราะฉะนั้นจากการใส่ร้ายป้ายสีกันบ้างซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าท่านมีมูลเลยทีเดียว แต่ข้าพเจ้าหมายถึงว่าจากพ่อค้าหรือบุคคลที่เขาไม่พอใจที่จะให้องค์การนี้ดำรงขึ้นมา เพราะมันตัดผลประโยชน์ของเขา ทำให้มันสประโยชน์ซึ่งเขาควรจะมีจะได้สูญหายไปถ้าหากจะเป็นของชุมชนว่าเขาย่อมจะไม่พอใจ เพราะในสิ่งหนึ่งสิ่งที่เราดำไปนั้นเราได้ให้ประโยชน์กับบุคคลส่วนหนึ่งและเราจะไปตัดประโยชน์จากบุคคลอีกส่วนหนึ่งนั้นเป็นของธรรมดา เพราะฉะนั้นผลสะท้อนขององค์การนี้ได้รับมันก็เรงมาจากทุกด้าน เปรียบเหมือนว่าข้าพเจ้าขว้างลูกบอลไปหาข้างฝ่ายข้าพเจ้าขว้างไปแรงเท่าไรมันก็จะกลับมาประหน้าข้าพเจ้าแรงขึ้นเท่านั้น และในที่สุดผลสะท้อนนั้นเองได้มาประหน้าและตัวข้าพเจ้าจนข้าพเจ้าเป็นนายกองปลอมไป เรื่องมันเป็นอย่างนั้น ด้วยเหตุประการแรกที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมานี้ก็เนื่องมาจากผลสะท้อนที่พ่อค้าเขาย่อมจะหาทางต่าง ๆ ที่จะไม่ให้องค์การนี้ได้ดำเนินกิจการต่อไปได้ หรือให้ประสพความล้มเหลว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบอกว่าข้าพเจ้ารับสารภาพที่ท่านจะด่าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่โกรธเลย ตั้งแต่ได้เริ่มเปิดอภิปรายมาในเรื่ององค์การสรรพาหารนี้ ข้าพเจ้าจะชักตัวอย่างให้ท่านฟัง ข้าพเจ้าไปเอาหมูมาจากโคราช พอมาถึงหินลับมันก็เองคิดคดข้าไปเดาปูนขาวขว้างเข้าไปในรถหมูตาย เมื่อหมูมาถึงหัวลำโพงต้อนหมูเข้าไปในโรงฆ่าในที่สุดพอกลับถึงตัวนหมูหักขาหมู หมูตายเมื่อมันยังเหลืออยู่พอไปถึงโรงฆ่ามีพวกหน้าเก่าที่ฆ่า ถ้าหากว่าเป็นหมูสรรพาหารก็ต้อนมาเป็นกลุ่ม ๆ ด้วยกัน ถ้าหมูเด็กก็เป็นหมูสรรพาหาร ถ้าหมูใหญ่ก็ไปทางหนึ่ง ข้าพเจ้าได้จับก็ไม่รู้ว่าจะจับอย่างไร ทนเอาตะถึงกันฆ่า พูดถึงการฆ่าแต่วเทศนิกขององค์การฆ่ามันมีคิดว่าเมื่อฆ่าเสร็จแล้วเอาจุ่มน้ำลงไปในกะทะลงไปนั้นถ้าเป็นหมูสรรพาหาร จุ่มลงไปนานหน่อยหนังหมู

ก็สุก พวกเขาขึ้นมาก็เป็นหมูสรรพาหารแทนที่จะสูญเสียไปมากมาย ก็ขุดให้
พันหลุม ๆ เพราะฉะนั้นที่หนังสือพิมพ์และประชาชนว่า หมูสรรพาหารมีขนยาว
นั้นมันเป็นอย่างนี้

สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ

นายทองเปลว ชลภูมิ รัฐมนตรี : ยังไม่เสร็จเท่าไรเขามาขุดขนเสร็จ
แล้ว ถ้าเป็นหมูสรรพาหารก็เอามาแช่ไว้ในน้ำเย็นให้นาน ๆ พอมาถึงหน้าเตาก็เอา
น้ำเย็นเทลงไปก่อนจะเอามาถึงตลาดในเวลาดี ๆ ของอันรังเกียจหมูเน่า ทางนี้ปฏิรูป
รัฐบาลพยายามแก้ไขพัฒนาประการ พอไปถึงตลาดหมูเน่าแค่นี้ยังขายตลาดก็ยังมีหมูเต็มทั่วไป ถ้า
ถ้าหมูที่เรียกว่าตูกเชียงเราประสงค์จะให้คนไทยได้กินหมูหรือหันหมูมาเราหมูมาสด ๆ
ตัวพอไม่ถึงเข้าจริง ๆ ตัวหนึ่งแกก็โยนหลังม้าน ขึดตัวหนึ่งแกก็ขาย ในที่สุดแม่ค้า
หมูมาขังหมูตก ๆ ทาสีสดปากแดง ๆ ก็มีแล้ว ข้าพเจ้าไม่ให้ไปก็ว่าข้าพเจ้าก็
ดื้นบน เพราะฉะนั้นใครมาซื้อหมูก็ต้องให้ไปทั้งนั้น ถ้าไม่ให้ก็หาว่ากินสินบน
เขาแต่พวกแต่พ้อง แต่วันนี้ให้ไปก็ตายเป็นว่าพวกอิสลามขายหมู เรื่องมันเป็น
อย่างนี้ถูกบังคับจากบรรดาพ่อค้าที่เขาเสียประโยชน์ไป องค์การสรรพาหารต้องการ
ความช่วยเหลือจากพ่อค้าไทยที่ต้องการจะค้า และเขาก็ไม่ยอมร่วมมือ ทำงานมือก็มีบ้าง
แต่พอไปถึงเขาจะเห็นพวกอาตี๋บ้างพวกยาซมบ้างเอาเถอยาขึดไว้ซื้อ พอถึง
ไหนไปถึงหมูก็หมดเชียงแล้ว พวกนี้ก็ถือคนตะพองสองสาง หรือบางทีบางคนก็
พวกไทยไปซื้อพ่อไปเบิดเข้าหน่อยก็บอกว่าซื้อเกี่ยวเบิดตามาซื้อหมูสรรพาหาร
หน่อยก็ว่าน แต่ไปแล้วก็บอกว่าหนังก็ดิบ ขนก็ยาว บางทีก็มีคนเลยไม่ซื้อ หมู
บางทีเขาจะถึงจะซื้อก็นั่งด่าว่าตาซื่อนจะตรงไหน ก็โตมัน ๑๐ ขีด ขาดไปครึ่งขีดก็
บอกว่าโกงแล้ว เจ้าหน้าที่ของค์การโกง เมื่อก่อนนี้เราซื้อหมูเราก็ไม่ได้ดูว่าก็
ซื้อบาทหนึ่ง เขาก็หั่นให้ ซื้อกิโลหนึ่ง เขาก็หั่นให้บอกไป ทั้นพอรัฐบาลทำ
เขาก็มีความรู้สึกว่าจะโกงหรือไม่โกง ขาดขีดครึ่งขีดไม่ได้ทะเลาะกันไปทะเลา

ถูกว่าเราหมักสมอ[illegible] ประชาชนมีความเมตตาพากันพอใจ เพราะถือว่าเป็นของสุกแล้วโดยธรรมดา ทั้งพระสงฆ์ไม่ได้ทันที่ทันใด หมักเสียเป็นเวลาประชาชนก็จะกล่าวว่าสรรพาหารนี้เอาเงินมาซื้อมาสั่ง ข้าพเจ้าเองหรือไม่ได้ซื้อหมูสักกิโลเลย ถ้าเผื่อญาติโยมถึงร้านซื้อการสงเข้าก็ได้กัน ทุนทางสักนิด เช่นสามสิบสลึงบอกว่าให้หมดสรรพาหารไม่มาสักที เรื่องเป็นอย่างนี้ ถ้าเรามีสองคนสามคนขึ้นไป หมักเข้าที่ล่วงกันทั้งวันทั้งคืน พอถ่ายหนักเข้าท้องไรก็ไม่ไปหมด ความจริงเรื่องหมูนี้ข้าพเจ้าตั้งใจเด็ดขาดว่าจะเชือนเรื่องหมู ๆ นี้ทุกครั้งไป เพราะมีเหตุเกิดขึ้นมากอย่างเหลือเกิน ได้สรรพาหารไปชักหมูเข้ามา ผู้ชายก็ให้หมูตะเลียง ๒ วันก่อน เมื่อจะขายให้สรรพาหาร เขาก็บีบคั้นเหนียวให้กินเข้าไป ๆ หมูก็อ้วนท้องป่อง น้ำหนักก็มาก หมูท้องว่างเข้า หมูมันถ่ายไปหมด คืนมันก็ออกมาตัวมันก็เล็ก เรื่องเป็นอย่างนี้ สิ่งทุกอย่างข้าพเจ้าก็ล้วนยินยันได้ อย่างฉันหนึ่ง ข้าพเจ้าก็ล้วนยินยันได้ คุณงามความดีนั้นอยู่ บอกว่าให้เอาหมูมา พอบอกให้กรรมกรขนหมู ไม่มีคนขนเลย กรรมกรไทยพอไม่ทันเข้าหน่อยบอกว่าฉันรังเกียจไม่เคยขนหมู ข้าพเจ้าถอดเสื้อออกโดยว่าฉันเป็นรัฐมนตรีก็ขนได้ เอาหมูขึ้นไหล่ขนไป พวกนี้ถึงขนได้ อย่างใช้ให้ไปจับหมูมา ท่านก็บอกว่าท่านไม่รู้มนตร์จะต้องไปจับหมูมีตัวอย่างที่ไหนในโลก ความจริงที่แรกข้าพเจ้าก็ไม่ไปจับ ให้เจ้าหน้าที่ไป พอไปจับพวกพ่อค้าเขาก็บอกว่าเจ้าอ้วให้ตอบตัวละ ๕ บาท หมูก็เลยไม่ได้จับกัน ก็เล่นเอาเถิดถันอยู่อย่างนี้ จึงต้องไปจับเท็จจริงกัน เรื่องเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถือโอกาสชี้แจงมาก ๆ เพราะเหตุว่าบางท่านบางทีไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าไม่โทษท่านเพราะเหตุว่าข้าพเจ้าเองก็ไม่มารอจะตีแผ่ได้ที่ไหน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ขอกล่าวว่าเป็นโอกาสเหลือเกินและขอบคุณอย่างจริงใจจริง ๆ ที่ให้โอกาสข้าพเจ้าได้ชี้แจงเช่นนี้ นี่เป็นอุปสรรคแรก

ทั้งอย่างอื่นอีกมาก ๆ ที่ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวถึงในที่นี้ ซึ่งข้าพเจ้าไม่ชอบใจ และพยายามหาทางที่จะหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้าได้ ถึงแม้ว่าจะได้ประสบความไม่ราบรื่นของผู้ยากไร้ก็ตาม เมื่อข้าพเจ้าจะต้องเดินทางไปที่ใดที่หนึ่ง ข้าพเจ้าจะคิดอย่างง่าย ๆ ตามประสาคนที่ไม่ได้อยู่ข้างหน้า พอไปถึงบ้านก็ขอซื้อไข่ ไก่ ไก่เมีย เอามาเป็นอาหาร ข้าวสารไม่มี ก็ให้เอาไปให้ จะเท่าไรก็ได้ เพราะไม่ได้จ่ายเงินเอง ขอเพียงเดี๋ยวเช่นนี้เสมอกัน เมื่อเราไม่รู้ว่าเท่าไรแน่เราก็ไม่ต่อรองเลย เพราะบางทีก็ถูกบ้างไม่ถูกบ้าง ส่วนที่เหลือก็บอกว่าให้ยกยอดไปเดือนหน้า ความสะดวกสบายนี้ทำให้เป็นเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้ยากไร้ไม่สามารถอดทนต่อความลำบากบางประการได้ และโดยที่เขาไม่เคยได้รับความลำบากเช่นนั้นเขาจึงมักมีปรารถนา ๆ ที่เขาทนไม่ได้ เพราะถูกเขาต้องประนาม ซึ่งความจริงอย่างนี้ต้องช่วยกัน แต่เขาก็ไม่ช่วย แล้วจะให้ข้าพเจ้าทำอย่างไร นี่เป็นสาเหตุอันหนึ่ง นอกจากนั้นแล้วก็คิดว่าเจ้าหน้าที่ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะประนามว่าเจ้าหน้าที่ของข้าพเจ้าเอง แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ปฏิเสธไม่เอง เพราะต้องมีบ้างเองบ้าง พอข้าพเจ้าต้องงดการขึ้นมา ก็เป็นอย่างคุณสานนท์ว่าหัวละใบบ้านไม่หัง มาถึงก็มาบอกว่า ท่านรัฐมนตรีครับผมรับราชการมานานทำมาด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ผมขอรับราชการท่านท้างาน ผมก็ให้ทำชั้นแรกก็ทัศย์ ๒ บาทัศย์ก็ได้ แต่พอถึงบาทัศย์ที่ ๓ ที่ ๔ ก็ได้กินโอเลี้ยงแก้วหนึ่งหน่อยการกินโอเลี้ยงก็เปลี่ยนเป็นกินข้าว ต่อมาก็กลายกินเหล้าแถมเชยบ้านเป็นอย่างอื่น ในที่สุดก็คือจ่ายทรัพย์ เรื่องเป็นอย่างนี้ เมื่อข้าพเจ้ารู้เข้าก็ตกไปตามนั้นเป็นต้น หรือบางคนที่จับได้ว่าทุจริต ข้าพเจ้าก็ส่งโปรดเกล้าฯ ให้เขาเลิกกันอย่างนี้ คนก็กลัวเขาปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ แต่ปลาข้องเดียวกันก็เหม็นด้วยกัน และยังได้มีบอกกันว่า ถ้าจะดูว่าเป็นพวกสรรพาหารแน่ก็ให้ถ้าตาขึ้นขัดแล้วจะได้พวกสรรพาหารทั้งนั้น ทุกคนไม่ได้ขัวไปหมด ที่นครรัฐ

ตอน หนังสือพิมพ์เกี่ยวข้องกับ[illegible] ยุ่งไป
ให้ประชาชน ต้องร้อน [illegible] เจ้าหน้าที่ฝ่ายสรรพากร
ก็ถ้าสังใจที่จะทำงาน เพราะไม่รู้ว่าผู้ใด จะมีกระบวนไร ทั้งกฎหมายก็ไม่มี
ที่ใดที่ไม่มีน้ำขุ่นไปในทางที่จะหาประโยชน์ [illegible] ข้าพเจ้าชี้แจงอย่างไร ๆ ก็ได้ทำลาย
มากแย้งพระราชดำรัสมากว่า ๒–๓ ปีแล้ว ต่างคนก็พูดว่าจะเลิกแต่ก็ยัง
ไม่เลิกสักที เลยชวนไปยุโรป ๒–๓ เดือน พอกลับมาก็ไม่มีสิ่งบรรเทาแก่กิจการแล้ว
ก็ว่าทำไมไม่หาคนซื่อมาทำงาน ข้าพเจ้าพยายามหาทุกอย่าง พยายามเรียกให้
ช่วยกัน แต่มีคนเขาบอกว่า ไม่มีใครจะซื้อของไปขายมา ในที่สุดก็ไม่
รู้จะทำอย่างไร และโดยที่เพราะข้าพเจ้ามีภาระมาก ต่างคนก็ต่างมาหา ถามว่า
ให้ผมทำงานด้วย ไม่ให้ทำอะไรไปถึงต่างหาก นอกจากนี้แล้วการเบ่งข่าวนี้เป็นสิ่ง
สำคัญ ถึงบางครั้งไม่มีเรื่องอะไรเลยก็เบ่งข่าวเล่น ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างให้ฟังสัก
สองหนึ่ง ข้าพเจ้าขอโทษท่านหนังสือพิมพ์ด้วย อยู่ดี ๆ พาดหัวตัวโปงว่าส่ง
เสนาธิการทหารบกไปตรวจจัดการ ข้าพเจ้าอยู่เมืองชลเห็นเข้าก็สงสัยว่าตำรวจจับ
เราไปแล้วหรือ อย่างนี้จะให้ข้าพเจ้าทำอย่างไร และยิ่งกว่านั้นปัญหาต่อไปยังมี
ความจับผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ เกิดเป็นข่าว เราซื้อกล้วยมาก็บอกว่ากล้วยเน่านี่มัน
เป็นของขายกันย่อมเป็นธรรมดา เวลานี้ข้าพเจ้าอยู่เชียงใหม่ก็ว่าสังคมกับคุณคักฤทธ
ไม่ชอบกระเทียมดองยกว่ากระเทียมเน่า เรากินกระเทียมดอง เราไม่เคยดูว่าให้กระเทียม
ที่ดองเป็นอย่างไร เราเห็นแต่กระเทียมดองที่ตลาดใส่โหลไว้เสร็จแล้ว เราซื้อมาดอง
เองพันใหม่มันก็มีเน่าบ้าง เราก็ว่าเจ้าหน้าที่โกงเป็นต้น ธรรมดาการขายของก็ต้องมี
ตกไม้ เช่นหน่อไม้ก็เอาไม้ใหญ่ ๆ ใส่ลงไป ไหน ๆ ข้าพเจ้าพูดแล้วและให้โอกาส
ข้าพเจ้าพูด ก็ขอให้ข้าพเจ้าได้แสดงบ้างเพื่อชอบเหตุอันควรปราณีเท่านั้น ขอให้
ข้าพเจ้าพูดให้มาก ๆ สักหน่อยเถิด ขอยกตัวอย่างอีกเรื่องหนึ่งเป็นต้นว่ากระหล่ำปลี
เป็นกระหล่ำปลีมาจากเชียงใหม่มาในกรุงเทพ ฯ ในขณะนั้นกระหล่ำปลีกิโลละ ๗ บาท

เขามาขายกันโดย ๒.๕๐ บาท ถึงบ้านก็มีคนรับซื้อ เปลี่ยนถ่ายหาบกันขึ้นรถยนต์ มีเสียบ้าง พวกเดินหน้าเข็ดมีเพื่อน ข้าน้อยคิดว่า กระหล่ำปลีสรรพาหารเน่าทิ้งเขาทำไม่ว่าเขาขายจะต้อง ลอกปลิ้นออกเสียก่อน เราไม่เคยเห็นกัน แจ้งให้ทำอย่างไร ในที่สุดข้าพเจ้าเห็นว่ากระหล่ำมันเน่า มันเสีย ก็เอาไปทำต้มจืดว่าสรรพาหารหมดค่าแล้ว เอาเปลือกกระหล่ำปลีไปทำต้มจืดมันเป็นอย่างข้าพเจ้าใช้คนไปซื้อของ ถ้าให้ไปคนเดียว ถูกจริง แต่ซื้อพวกหนึ่งก็ ๒๐ คนนักสันนอน เขาเห็นของถูกไม่ซื้อ ดันไปซื้อของแพง นักสันนอนอย่างนั้นข้าพเจ้าบอกว่าไม่เอา ต้องกรรมการ ๓ กรรมการก็เตยเตี้ยเสียเต็มทรงวาด พ่อค้าพอเห็นก็มองว่าสรรพาหารมาแล้ว โทรศัพท์กรุงเทพ ฯ หนังสือพิมพ์ก็ลงทันทีว่า ข้าพเจ้าทำให้สินค้าในเชียงใหม่แพงขึ้นไปกระหล่ำปลีแต่ก่อนเขาซื้อกันกิโลกรัมตะบาทห้าสิบ มาขายเจ็ดบาทห้าสิบ ข้าพไปซื้อเขา ๒ บาท ๕๐ สตางค์ มาขาย ๓ บาทบ้าง ๔ บาทบ้าง แล้วแต่คุณจะเสี่ยมเสียค่าไหนนักช่วยไม่ได้ ในที่สุดร้านค้าที่มักจะส่งหลงจู้ไปดูที่สรรพาหารว่ามีสินค้าอะไร ถ้าไม่มีเขาก็ขึ้นราคาเรียบไป ถ้ามีเขาก็ลดราคายกตัวอย่างกระเทียมข้าพเจ้าไปซื้อมาจากต่างพูนนักโลกรัมละ ๕ บาท ข้าพไม่ได้ซื้อแพงมาขายถูก ข้าพเจ้าซื้อถูกขายถูก คิดเขาก่ำไรแค่เล็กน้อย ซื้อแพงมาขายถูก ทุกอย่างมันก็มีบางสิ่งบางอย่างไม่เหมือนกัน ที่ข้าพเจ้าราคาถูกก็ไปเพิ่มให้ผู้ผลิตเขาเอาตัวไปขายในราคาที่สมควร เราก่ำไรเพียงเล็ไม่ใช่ต่ำที่เดียว ข้าพเจ้าไปซื้อกระเทียมมาหนึ่ง บังเอิญเจ้ากรรมรถคันบนหลังคา กระเทียมถูกตัดทิ้นครส่วรรค์ ส่นดกลงมาเราจะทำอย่างไร ทำรุงขึ้นแดดคอก พอถึงกรุงเทพ ฯ กระเทียมก็ฝ่อ คนบอกว่ากระเทียสรรพาหารมีแต่ฝ่อ มันฝ่อในสภาพ ข้าพเจ้าเกิดมาก็ไม่เคยค้าหอมกร

ข้าพเจ้าเองก็ไม่รู้ เราจะ[illegible] ของเหล่านี้มาแต่ไหน ตนชอบ
ชั่งตนมาด้วย เราจะเอาอะไรกินก็ไม่ได้ เรื่องเรื่องความสำนาญข้าพเจ้ารับ
สารภาพก็เราบกพร่องบ้าง หอม กระเทียม พริก กะปิ เราก็ไม่รู้ว่ามันเป็น
อย่างไหนที่ ๑ ที่ ๒ หรือที่ ๓ เราก็แต่น้ำพริก เราไม่เคยค้า ข้าพเจ้าก็ไม่รู้
จะทำอย่างไร นี่เสียกันมาเช่นนี้ตั้งแต่ครั้งโบราณ ข้อบกพร่องต่าง ๆ เหล่านี้
เรื่องที่เป็นไปตามธรรมชาติเราก็มาดูหนังสือพิมพ์ที่เดียว เราจะเห็นว่าถ้าหนังสือ
พิมพ์ฉบับใดไม่มีข่าวสรรพาหารก็ขายไม่ได้ ถ้ามีข่าวในหนังสือพิมพ์ก็ไม่เอาข่าว
สรรพาหารนี่ก็ช่วยให้หนังสือพิมพ์ขายดี นักข่าวหนังสือพิมพ์เดินเกร่อยู่หน้าโกดัง
ประเดี๋ยวก็เขียนข่าวว่าเจ้าหน้าที่รถผักตกหล่นน้ำบ้าง บอกว่าข้ายนั้นเสียบ้าง ตอย
แต่จับข้อบกพร่องอยู่ตลอดเวลาเหล่านี้ ในเรื่องการค้าเราไปถามแม่ค้าทุกคนดู เขา
ก็ยอมรับว่ามีการเสียหายก็ต้องตัดเอากำไรไว้เพื่อจะช่วยในการเสียหาย พอเราทำ
ก็เป็นเรื่องแปลกไปหมดคล้ายเป็นของสนุกปากกันไป ทำให้ผู้อื่นซึ่งไม่เต็มใจแต่เรก
ก็เลยหมดความเต็มใจกันพอดี ข้าพเจ้าจำได้ถึงคุณอินทร พอเห็นข้าพเจ้าขึ้น
รถไฟก็สังเกตว่าตัวสรรพาหารมาแล้ว คล้ายกับเป็นตัวเหี้ยวาดี ทั้งนี้ไม่รู้เป็นอย่างไร
ข้าพเจ้าก็พยายามแก้ทุกอย่างทำทุกอย่างเพื่อให้เป็นผลดี แต่ในที่สุดเกิดเฟเรียร์
ขึ้นมาเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็รับสารภาพ ข้าพเจ้าขอถวายถึงเมื่อมันเกิดอย่างนี้ ข้าพเจ้า
ตายอกตายใจ ข้าพเจ้ารับผิด แต่ข้าพเจ้าผิดเพราะขาดการร่วมมือ ข้อบกพร่อง
ต่าง ๆ เหล่านี้ข้าพเจ้าทำไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงมาหาท่านนายก ขอถวายตัวยอม
บังคมลาขึ้นอยู่ ต่อไปร่างกายไม่ตายชื่อก็เสียหมดแล้ว เสียตลอดชาติ ข้าพเจ้า
ได้ลงทุนไปหนึ่งล้านใคร ๆ ก็ว่านายเปลวนี้ได้ไปตั้งหลายล้าน เบิกเงินมาล้านเดียว
รวยตั้งหลายล้าน ความระแวงสงสัยมีอยู่ทั่วหมด หมดกำลังใจที่ข้าพเจ้าจะทำงาน
อย่างคุณชินหรือคุณกว้างบอกว่า ทำไมข้าพเจ้าทิ้งท่านนายกไม่สู้จนเย็บตา ก็
เย็บแล้วเย็บไม่ขึ้นมันก็ต้องนอนแหงแก๋อยู่นั่นเอง เป็นไก่ที่ถูกเด็ดปีกแทงจนนอนหงาย

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอ [illegible] ขอให้ท่านเสียภาษีเข้าในอัตราใหม่ แต่ข้าพเจ้าขอถามว่า ข้าพเจ้าจะทำอย่างไรได้ ไม่ว่าข้าพเจ้าจะอยู่ที่ไหน ข้าพเจ้าจะปฏิเสธไม่ยอมขึ้นภาษีไม่ได้ ข้าพเจ้าไม่มีทางเลือกอื่นเลย นี่ก็เหมือนกันเป็นอย่างนี้ มีคนมาขอให้ข้าพเจ้าขึ้นภาษีเข้าในอัตราสูงขึ้น ๕ เปอร์เซ็นต์ ข้าพเจ้าจะทำอย่างไรได้ ข้าพเจ้าก็ต้องขึ้นภาษีเข้าให้ตามที่เขาขอมา ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่ชอบใจก็ตาม ข้าพเจ้าก็ไม่มีทางเลือกอื่นเลย นี่ก็เหมือนกันเป็นอย่างนี้ มีคนมาขอให้

เราก็ขายของเป็นตามคนไปเมืองนอก [illegible] ขายที่กรมศุลกากร และเราจะขายไข่ต้มอย่างเมืองนอกขายไข่เน่า เพราะว่าพ้นมากด้วยกัน และข้าราชการบางคนที่ไปซื้อไข่ ถ้าคนไหนได้ไข่ที่ต้มแกมว่าสรรพาหารเขาขายไข่ดีจริง ถ้าคนไหนไปโดนเอาไข่เน่าเขาก็บอกว่าสรรพาหารเขาขายไข่เน่ามาขายให้เรา แม้บางประการที่ท่านได้ดำหนิติเตียนข้าพเจ้าก็มิได้ดำหนิท่าน อย่างเป็นต้นว่าคนที่ได้รับประโยชน์จากสรรพาหารก็มีเหมือนกันไม่น้อย เช่นเป็นต้นว่าชาวบ้านตลอดจนข้าราชการทั้งหลายในกระทรวงต่าง ๆ เขาก็ได้มารับเอาอันค้าของสรรพาหารเป็นรายเดือนก็มีเพื่อนำไปจำหน่ายในราคาถูกให้แก่ข้าราชการ นอกจากนั้นแล้วยังมีประการต่อไปก็คือว่าเวลานี้แม้ว่าถึงแม้ว่าถึงฉะนี้รัฐมนตรีจะได้ช่วยบัญชาการต่าง ๆ แต่มันก็มีผลเหมือนค้ากันอยู่เป็นต้นว่าในเรือนจำที่เราส่งลูกหมูไปให้เลี้ยง และหมูนั้นกำลังจะโตขึ้นมา หรือที่กระทรวงกระเกษตรที่เราให้เขาเพาะพันธุ์หมู มันก็กำลังจะโต และในส่วนที่เราได้สั่งพ่อหมูจากต่างประเทศเพื่อนำมาผสมกับแม่หมูไทยนั้น ก็กำลังจะมาจากอเมริกา หรือที่เรือนจำเกษตรบางเขนเราก็ได้ให้เขาช่วยเพาะพันธุ์หมูเขาก็กำลังทำ ซึ่งท่านจะเห็นได้ว่าข้าพเจ้าไปเอาพันธุ์หมูมาจากภาคใต้เป็นจำนวนมาก ส่วนการทำให้หมูมีราคาสูงขึ้นเพราะว่าหมูหายากและขายดีดังนี้จึงมีการเลี้ยงหมูกันเป็นการใหญ่ แล้วในขณะเดียวกันทางเราก็ได้ช่วยเหลือ และในการที่จะช่วยเหลือให้ความสดวกเขาให้เร่งรัดก็กำลังส่งเสริมกำลังทำกันอยู่ที่จะแก้การเร่งเร้าผลิต อำนาจการผลิตนั้นจะให้เห็นในวันพรุ่งนี้นั้นไม่เห็น ถ้าตราบใดการยังตามนั้นไม่พอกับปริมาณและยังไม่ลดแล้วราคาถูกไม่ได้ นี่ก็ยอมรับเพราะฉะนั้นจึงได้พยายามจะเร่งทุกสิ่งทุกอย่าง การเลี้ยงหมูจะต้องใช้อำหรือถ้าไม่มีราคาแพงอีก เพราะเหตุว่าข้าวราคาแพงอำก็ราคาแพงตามจะควบคุมราคาหนักเข้าก็เกิดการไม่ขายรำ ปัญหาก็พันตะวันพันตะเกอย่างนี้เราก็ไม่อยากจะใช้กฎหมายควบคุมเพราะควบคุมแล้วจากเดิมเรียน ถ้า

[illegible] ที่ไม่ยอมจดทุนให้ [illegible] ๆ นั้นแหละ ตัวจริงเขาอยู่เบื้องหลังก็ได้นะ ผมก็ไม่รู้เรื่องเหมือนกัน ที่ผมพูดนี่ก็เพื่อหวังประโยชน์ต่อบ้านเมืองเท่านั้น ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้ตระหนักถึงความสำคัญในข้อนี้ด้วย ขอให้ท่านเลิกพรรคเลิกพวกเสียก่อนเถิด ต่างคนต่างไม่ไหว จนกระทั่งตั้งให้ข้าพเจ้าเป็นนายกฯ ก็ไม่ยอมให้ข้าพเจ้าเข้ามาบริหารประเทศ ๆ ก็ด่า ไปหัวเมืองก็เขาด่าหน้าเอ็ง พี่น้องร่วมท้องจนไม่อยากไป จนที่สุดข้าพเจ้าคนไม่ไหวคิดว่าเมื่อสิ้นสมัยของข้าพเจ้าแล้วจะขอเป็นนักการเมืองเมื่อไม่สามารถจะเป็นไปตามคุณธรรมดังข้าพเจ้าต้องลาออก นี่เป็นของธรรมดา ข้าพเจ้าจะไปอยู่ได้อย่างไร ข้าพเจ้าไม่ได้ขัดข้อง เมื่อมีการชำระมัญชาข้าพเจ้าก็ยินยอมเป็นของธรรมดา นี่ผมขอพูดกว้าง ๆ ข้าพเจ้าก็ล่วงไปอย่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตาม แต่อย่างไรก็ดี ถ้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายจะได้พิจารณาหาวิธีอุดมคติของรัฐบาลแล้ว ข้าพเจ้าก็จะได้รับการร่วมการลงการชาชญา ตามมาตรา ๕๙ ก็ได้

สมาชิกในที่ประชุมหัวเราะ

นายทองเปลว ชลภูมิ ร้อยเอก : ขอขอบคุณท่านที่ได้มีคุณธรรมเป็นที่ตั้งเป็นรายๆ ข้าพเจ้าจะได้แถลงให้ทราบสิ่งใดไม่ว่าจะเรื่องใดก็ได้ ๆ ในการนี้ ส่วนปัญหาข้อขัดข้องของรางท่านสมาชิก ๔—๕ คนดังอภิปรายกันมานี้ ข้าพเจ้าก็ทราบ ข้าพเจ้าจะขอแถลงใจเป็นข้อ ๆ ไป แต่ขณะเดียวนี้ ๖ โมงครึ่งแล้ว ข้าพเจ้าก็ทราบว่าเราพักกันชั่วคราวแล้ว ๒ ทุ่มครึ่งก่อยมาว่ากันดีกว่า และท่านสมาชิก ๔—๕ ท่านที่ข้องใจนั้น ข้าพเจ้าก็จะได้มาแถลงข้องใจให้ท่านในตอน ๒ ทุ่มครึ่ง ท่านมีอะไรที่ซักถามมาให้หมด ข้าพเจ้ายินดีจะตอบไม่ทันหน้าเลย เพราะจำเลยรวบรวมมานานเต็มทีแล้ว และขณะนี้ก็ไม่ได้แก้ตัวอะไร แต่ขอเพียงว่าอย่างน้อยก็มีเหตุอันควรปราณีบ้าง

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอพัก ๒ ชั่วโมง เริ่มประชุมใหม่เวลา ๒๐.๓๐ นาฬิกา

ที่ประชุมหยุดพักเวลา ๑๗.๓๐ และเริ่มประชุมใหม่ เวลา ๒๐.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป ในวาระต่อไปนี้เป็นวาระผู้สนับสนุนผู้เสนอเปิดอภิปราย ผู้ใดสนับสนุนเชิญ

นายดุสิต บุญธรรม (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าเป็นสหชีพ ซึ่งโดยชื่อนั้นเป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล แต่สำหรับคนที่รู้ความจริงก็ได้ทราบโดยชัดแจ้งว่า สหะชีพมิได้สนับสนุนรัฐบาลไปทุกกรณี เราก็เลือกอยู่บ้างเหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านผู้เสนอฝ่ายประชาธิปัตย์ มีหลักฐานอันใดที่แสดงให้เห็นโดยชัดเจนว่ารัฐบาลนี้ได้ทำการบริหารประเทศมาอย่างเหลวแหลกแล้ว ข้าพเจ้าก็เชื่อว่าสหชีพก็พร้อมที่จะเล่นรัฐบาลนี้ลงทันที

เมื่อคืนวานนี้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งกาญจนบุรี ได้กล่าวถึงการครองชีพของประเทศต่าง ๆ และได้กล่าวถึงว่า ในขณะนี้เกือบจะทั่วโลกหรือทั่วโลกได้เลิกการควบคุมอาหารแล้ว ข้อความนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ได้กล่าวในรัฐสภานั้นมันเป็นเรื่องที่คลาดเคลื่อนต่อความจริง การที่ว่าคลาดเคลื่อนต่อความจริงนั้น ก็โดยอาศัยว่าในระยะ ๓—๔ เดือนที่แล้วมานี้ ข้าพเจ้าได้ผ่านไปณะประเทศต่าง ๆ ในอเมริกา และยุโรปหลายประเทศด้วยกัน และได้มีโอกาสสังเกตความเป็นอยู่ของประเทศหลายประเทศ จึงคิดว่าอาจจะให้ความจริงในข้อนี้แก่รัฐสภาบ้าง แต่ความจริงนั้น เมื่อคิดดูครั้งหลังกว่าเป็นประโยชน์ต่อราชการ จึงตลอดเวลา ๒—๓ ชั่วโมงที่ผ่านมานี้ ทำให้ข้าพเจ้าสังเวชใจเป็นอย่างยิ่ง ว่าจะเสนอข้อเท็จจริงกันนี้หรือไม่ ถ้าหากว่าเสนอไปแล้วก็เป็นการสนับสนุนรัฐบาล แต่เมื่อนึกถึงว่า สิ่งเหล่านี้เป็นความจริงแห่งประชาชนทั้งหลาย ตลอดจนรัฐบาลก็ควรจะได้ทราบความจริงแล้ว

ข้าพเจ้าก็ตั้งใจและตัดสินใจว่า ถ้าหากว่าเราเสียคนหรือได้ชื่อว่าเป็นคนขาดเพราะเหตุ
ว่าได้นำความจริงมาแถลงในสภา ให้ประชาชนได้ฟังแล้ว ก็เต็มใจที่จะรับข้อเท็จจริง
ในประการแรก ซึ่งขอเล่าเสียก่อน ก่อนที่จะได้ชักถามข้อความที่ข้าพเจ้าสงสัย
ในวิธีการที่รัฐบาลได้กระทำมา ในระหว่างที่ข้าพเจ้าไปราชการต่างประเทศก็ยอม
จะแถลงว่า ความจริงสภาพการณ์ต่าง ๆ ในโลกเวลานี้โดยละเพาะประเทศซึ่ง
สงครามแล้ว เป็นสิ่งที่เรียกว่าพูดถึงเลียบไม่ออกที่เดียวว่า ความเป็นอยู่ในประเทศ
เหล่านั้น ประชาชนอยู่กันอย่างคนหรือสัตว์ สำหรับประเทศซึ่งไม่ได้ถูกภัยสงคราม
อย่างแท้จริง อย่างอเมริกา ในอเมริกาเวลานี้ยังมีการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภค
บางชนิดจนกระทั่งบัดนี้ รัฐบาลอเมริกันก็ยังควบคุมน้ำตาลอยู่ เมื่อเดือนที่แล้วนี้สภา
Congress อเมริกันก็ยังโหวตควบคุมน้ำตาลไปจนกระทั่งถึงเดือนตุลาคม นั่นเป็น
ประเทศที่เราถือว่าอุดมสมบูรณ์อย่างยิ่งและยังไม่ถูกภัยสงครามจริง ๆ ในด้านยุโรป
ประเทศซึ่งไม่ถูกภัยสงครามจริง ๆ อย่างเช่นประเทศสวีเดนเซอร์แลนด์และประเทศ
เหนือเช่นสวีเดน เป็นต้น ในสวีเดนเซอร์แลนด์ก็ยังควบคุมขนมปัง ควบคุมเนยควบคุม
เนื้อและเช่นเดียวกัน ประเทศสวีเดนได้มีการควบคุมอาหารอย่างนี้ ประเทศยังกล่าว
นั้นอย่าพูดถึงเลยดีกว่า เพราะประชาชนในชั้นมนุษยกลางยากต่ำมากอย่างแสนสาหัส
อย่าพูดถึงว่าควบคุมอาหารเลย ในประเทศอังกฤษเอง เสื้อผ้าก็ยังควบคุมกันอยู่
กระทั่งถึงบัดนี้ ต่อไปนี้ข้าพเจ้าอยากจะชี้ถามถึงการบางอย่างของรัฐบาลซึ่ง
กระทำไปโดยที่ข้าพเจ้าไม่มีความเข้าใจว่า เหตุใดรัฐบาลจึงทำเช่นนั้น ข้อแรกที่จะถาม
รัฐบาลคือว่า ข้าพเจ้าไม่เข้าใจหรือเพราะอะไรรัฐบาลจึงส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยน
ต่างประเทศในตลาดมืด ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าทำไมรัฐบาลยินยอมให้พวกที่มีของ
หรือปอนด์ในตลาดมืดสั่งซื้อสินค้าได้ตามชอบใจ เพราะการกระทำเช่นนั้นเป็น
กระทบกระเทือนทำให้มีการซื้อกันที่จะซื้อเงินตราต่างประเทศ เมื่อเป็นเช่นนี้
เงินตราต่างประเทศในระหว่างก่อนข้าพเจ้าที่จะไปราชการต่างประเทศ ซึ่งสมัยนี้

ไม่ยอมให้มีการกระทำขนาดนั้น สมมติว่าราคาแพงขึ้นจากดอลล่าร์แพงถึง ๒๕ บาท เท่านั้นเอง แต่ด้วยเหตุที่รัฐบาลพยายามส่งเสริมให้มีการซื้อขายดอลล่าร์ หรือปอนด์ในตลาดมืดนั้นตามชอบใจ ดอลล่าร์ก็จะขึ้นเป็น ๒๐ บาทเศษ ทำให้เงินตราของประเทศตกต่ำลงไป นอกจากนั้นยังมีผลกระทบกระเทือนถึงข้าราชการทบรหารราชการขนาดการ หรือควบคุมการแลกเงินต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ทั้งหมดถึงจะบริสุทธิ์ผุดผ่องแต่การกระทำอย่างนี้ถึงอย่างไรก็อาจที่จะมัวหมอง เพราะเหตุว่าเป็นที่ทราบชัดได้ตลอดเวลานี้ว่า ฝ่ายที่ได้รับเงินตราจากทางราชการไทย ได้นำเงินเหล่านั้นไปขายที่ในตลาดมืดเป็นอันมาก ข้าพเจ้าเคยได้ทราบจากทางศุลการัฐบาลเองด้วยซ้ำไปว่าในเวลาต้องการ องการณ์รัฐบาลยังต้องไปซื้อจากตลาดมืดด้วยเหมือนกัน สำหรับเงินตราต่างประเทศ ถึงหากว่าข้าราชการเหล่านั้นจะบริสุทธิ์เพียงใด ก็ตดไม่ได้ที่จะมีคนเขาว่า ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าทำไมรัฐบาลส่งเสริมในประการนั้น ประการที่ ๒ เป็นเรื่องลับเนื่อง จากประการที่ ๓ ข้าพเจ้าอยาก จะทราบว่า เพราะเหตุใด รัฐบาลจึงยอมให้ผู้ที่มีเงินตรา ต่างประเทศซึ่งมีของเขาเองนั้น สั่งซื้อสินค้าได้อย่าง ตามชอบใจ เมื่อเขาได้ดอลล่าร์ หรือเงินปอนด์เข้ามาแล้วราคาของก็สูงแพงขึ้นเพราะว่าจะต้องบวกกับค่าขนส่งและอะไรอีกร้อยแปด ข้าพเจ้าก็เรียนเรียนเศรษฐกิจมาเพียงเล็กน้อย ก็พอที่จะเข้าใจว่า ที่รัฐบาลทำเช่นนั้นก็เพราะว่าอยากจะให้ ของเข้ามามาก ๆ อย่างที่เรียกว่าให้มีซัพพลาย (Supply) มากขึ้น แต่เท่าที่ศึกษาเศรษฐกิจมาเพียงเล็กน้อย ก็พอจะรู้ว่าราคาถูกแพงของสินค้าไม่ได้ขึ้นแต่ปริมาณอย่างเดียว ย่อมรวมจนถึงส่วนสัมพันธ์ซึ่งกัน และกันของสินค้าด้วย และเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็เท่ากับว่า ท่านยอมให้สั่งของนั้นมราคาแพงสูงลิ่วและของเหล่านั้นที่สั่งมาก็ไม่เห็นมีความจำเป็น แก่ประเทศหรือการครองชีพอย่างใดเลยเช่นเป็นต้นว่าของพวกปลาสติค แต่เมื่อเขาสั่งเข้ามาแล้ว พวกเราเห็นเข้าก็อยากจะได้อย่างนี้ก็ช่วยให้ของสินค้ามีราคาสูงขึ้นตามไปด้วย บรรดาของต่าง ๆ ที่เราเห็นอยู่ในประเทศเราเวลานี้ยกตัวอย่างง่าย ๆ ก็มีเบียร์แม้แต่ ๆ น

มีขายทั่วไปและมีหน่ำซ้ำยังประกาศในหนังสือพิมพ์ว่าขายปลีกและส่งด้วย แต่ในระยะ
เวลา ๔ เดือน ที่ข้าพเจ้าอยู่ในประเทศอเมริกาข้าพเจ้าได้เคยเห็นหน้าแป้งไม่กี่ครั้ง
เพราะว่าเขาไม่มีในยุโรปและจะไม่ได้พบ แต่ในประเทศเรายังมีขายอยู่แพร่หลายหรือ
อีกอย่างหนึ่งเบียร์ก็ทำส่งออกเองซึ่งประเทศเดนมาร์คเป็นผู้ทำก็ยังหาไม่ค่อยได้ และ
ในสวิเดนซึ่งมีอาณาเขตติดกับเดนมาร์คก็ไม่มีเบียร์ขนมขายเลย ทั้งนี้เพราะ
เหตุไรก็เพราะเหตุว่ารัฐบาลในประเทศเหล่านั้นไม่เคยยอมให้ใครส่งสินค้าที่ไม่จำเป็น
ในการครองชีพเข้าประเทศของตนเลย เพราะว่าถ้าสั่งของเข้ามาแล้วยังจะทำให้เสีย
เงินตราไปโดยใช่เหตุและมีหน่ำซ้ำยังจะทำให้ของในประเทศที่ผลิตขึ้นภายในมีราคาขึ้น
ตามขึ้นไปด้วย แต่ข้าพเจ้าสงสัยว่าทำไมรัฐบาลนี้จึงยอมให้เมืองเราทำเช่นนั้น และ
ยกประการหนึ่งบรรดาเอกชนหรือตามบริษัทห้างร้านต่างๆ ก็ได้รับเงินตราในอัตรา
แลกเปลี่ยนโดยมีดอลล่าร์ ๑๐ บาท หรือปอนด์ละ ๔๐ บาทนั้นเมื่อสั่งสินค้าเข้ามาแล้ว
ทำไมรัฐบาลจึงไม่ทำการควบคุมราคาสินค้าที่พ่อค้าสั่งเข้ามาขาย อย่าให้มันแพงขึ้น
เพราะว่าคนเหล่านั้นได้รับเงินตราจากรัฐบาลไป รัฐบาลอาจจะควบคุมและกำหนด
ลงไปได้ ข้าพเจ้าจำได้ว่าในกฎกระทรวงพาณิชย์เคยมีจนถึงว่า ถ้ารัฐบาลเห็นสมควร
ก็อาจจะชักสินค้านั้นได้ก่อน แต่ว่ารัฐบาลก็ยอมปล่อยให้มีคนขายสินค้าเหล่านี้ซึ่งได้
มาจากดอลล่าร์และเงินปอนด์ของรัฐบาลในราคาตามชอบใจ อันนี้ทำให้คนเข้าใจผิด
ที่รัฐบาลปล่อยอย่างนั้นก็เพราะมีบุคคลสำคัญในคณะ รัฐบาลมีผลประโยชน์ในการ
ที่สินค้าเหล่านั้นแพงด้วย เพราะนะนั่นเองสินค้าในเมืองไทยจึงได้แพงขึ้นข้าพเจ้า
ในการที่อภิปรายเรื่องนี้ หรือซักถามข้อความเหล่านี้ยอมรับอยู่เหมือนกันว่ารัฐ
นี้ได้ทำให้การครองชีพขึ้นกว่าเท่าเป็นอันมาก เช่นเสื้อผ้าซึ่งทางองค์การ อ.
จัดทำเสื้อผ้าให้ถูกลงไปเป็นอันมากนี้ยอมรับว่าเป็นความสามารถของรัฐบาลประ
หนึ่ง แต่ว่าความจริงเรื่องสั่งเสื้อผ้านั้นก็พูดกันมากก็มีเรื่องมากเหมือนกันขอที่
รัฐบาลไว้แต่เพียงว่าท่านไม่ได้ให้ อ.จ.ส. เท่านั้นจัดการสั่งซื้อแต่คนเดียว รัฐ

ปล่อยให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ สั่งซื้อสิ่งของกันตามใจชอบและการซื้อตามใจชอบนี่ก็มีอะไรอะไรมากเหมือนกันข้าพเจ้ายอมรับว่ารัฐบาลทำให้กิจการของบ้านเมืองดีขึ้นพอใช้ แต่ว่าความจริงควรจะทำให้ดีกว่านี้มากจึงส่งสัยเป็นอย่างยิ่งว่าทำไมรัฐบาลจึงไม่ทำ นอกจากเรื่องสงสัย ๒—๓ ประการแล้วข้าพเจ้ายังมีข้อความอื่น ๆ อีกบางประการซึ่งทำให้จิตใจอยู่ไม่ได้ที่จะต้องถาม ตามที่รัฐมนตรีท่านหนึ่งในคณะรัฐบาลชี้แจงบอกว่าในการที่ให้สั่งซื้อเข้าของเส้นหมึกอะไรนั้นเป็นเรื่องของคณะกรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคซึ่งไม่ใช่เรื่องของกระทรวงพาณิชย์ ข้าพเจ้าก็มีความรู้สึกขอบใจท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ซึ่งช่วยกรุณาชี้แจงได้ประการหนึ่งว่าท่านเป็นคนชักใยคณะกรรมการควบคุม ๆ แต่ว่าที่ท่านอภิปรายนั้นทำให้เกิดความสงสัยที่ท่านบอกว่าในการไปตรวจเส้นหมึกอะไรพวกนี้ท่านส่งผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีและหัวหน้าฝ่ายควบคุมและตำรวจสันติบาลไปตรวจท่านรัฐมนตรีพาณิชย์เองแถลงไว้เช่นนี้ และยังได้แถลงต่อไปว่า ตำรวจสันติบาลนั้นยังมีการเปลี่ยนตัวทุก ๆ วันแต่ทางด้านตัวสั่งราชการกระทรวงพาณิชย์เองท่านหาได้เปลี่ยนไม่ ในสมัยเมื่อหม่อมหลวงกรีเป็นรัฐมนตรีพาณิชย์ เรามีงานท่านอย่างนี้เหมือนกัน และเราคอยส่งคนไปตรวจเหมือนกันว่าเขามีของจริงหรือไม่ และในสมัยที่หม่อมหลวงกรียังอยู่ในกระทรวงพาณิชย์นั้นเราอาจจะส่งคนไปตรวจว่าของมีจริงหรือไม่เราไม่เคยใช้คนตายตัวเลย เราไม่ได้ให้คนรู้ตัวว่าเขาจะต้องไปตรวจเมื่อใด เมื่อหยิบเบอร์ถูกใครผู้นั้นก็ไป คนส่งเองก็ไม่รู้ล่วงหน้าด้วยซ้ำ แต่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสมัยนี้ ท่านข้าราชการท่านรู้ตัวอยู่ตลอดเวลาว่าท่านจะเป็นผู้ไปตรวจของแต่จะมีอะไรนอกจากนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ นี่ข้าพเจ้าสงสัยว่าการที่ว่ารัฐบาลทำไมจึงทำเช่นนั้น ท่านรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลผู้หนึ่งได้พยายามชี้แจงแสดงเหตุว่าการครองชีพแร้นแค้นนั้นเป็นเรื่องของเหตุการ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจและรู้สึกสลดใจเป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากว่ารัฐบาลจะนึกว่าสภาพทั้งหลายเป็นไปตามเหตุการณ์ซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงได้แล้ว เราจะมีรัฐบาลทำไมนี่

รัฐสภาทำไม ก็ปล่อยให้เหตุการณ์เป็นไปตามเรื่องตามราวของมันดีกว่า การที่เรายกย่องให้คณะหนึ่งขึ้นมาบริหารประเทศนั้นก็เพราะเราไว้เนื้อเชื่อใจว่าเขาสามารถจะปรับปรุงกิจการบ้านเมืองและความเป็นอยู่ของบ้านเมืองให้ทันและเหมาะสมกับเหตุการณ์ คนที่เข้ามาอยู่ในคณะรัฐบาลจะต้องมีโครงการต่างหน้าเพื่อคุยเผชิญต่อเหตุการณ์ ท่านจะไปพลิกตำราการเมืองเล่มไหนมาก็จะยืนยันเช่นนั้น ท่านจะต้องมาคุยเต็มปากว่า ถ้าข้ามาเป็นรัฐบาลหลังสงครามแล้วจะทำอย่างไรบ้าง แต่จะต้องมานั่งคุยว่าถ้าหากว่าในฐานะปัจจุบันนี้เป็นอย่างนั้นๆ จะทำอย่างไร ไม่ใช่ว่าปล่อยให้อะไรๆ เป็นตามเหตุการณ์ดังที่ว่า ไม่เช่นนั้นการมีรัฐบาลก็ไม่จำเป็นอะไรเลย ขอให้กรุณามะรวมข้อข้องใจของข้าพเจ้าเหล่านี้ด้วย

๒๐.๕๘ น.

พล ร.ต. ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลควรจะได้ตอบหรือชี้แจงกิจการในบางสิ่งบางอย่าง เพราะว่าก็พยายามที่จะจับประเด็นและข้อสงสัยของท่านสมาชิกแต่ละท่านพอจะรวบรวมได้ ตามนี้ก็คิดว่าตอบในเรื่องที่ราษฎรชนะพวกเราสนใจกันอยู่มาก คือในเรื่องค่าของการครองชีพ ถ้าที่ข้าพเจ้าจะได้ชี้แจงในเรื่องค่าของการครองชีพและนโยบายรัฐบาลได้จัดทำไปตลอดจนกระทั่งอุปสรรคนานาประการซึ่งจะได้เอามาตีแผ่ในสภาก็ได้เห็นเพียงเป็นการวินิจฉัยนั้น ข้าพเจ้าขอกลับไปถึงเรื่องปัญหาเรื่องสถิติของคอยที่เมื่อวานนี้ได้มีการกล่าวกันในเรื่องสถิตินั้น ข้าพเจ้ามีความเสียใจที่จะแจ้งทราบว่า คุณสากาจไปได้สถิติที่ไม่ถูกต้องมา เพราะว่าท่านบอกว่า ท่านจะโยงเอามาเฉพาะเป็นธรรมดาของที่ไปจะโยงเอามาก็ย่อมเป็นของที่ไม่บริสุทธิ์ เพราะฉะนั้นท่านก็ได้ตัวเลขที่มันผิดไป จึงกลับเป็นว่าค่าของการครองชีพมันสูงไป ที่ท่านอภิปราย ความจริงนั้นข้าพเจ้าเองไม่อยากจะยืดยังจะบอกให้อย่างจริง

ได้ ว่าท่านไม่ได้ตัวเลขมาซึ่งข้าราชการชั้นผู้น้อยได้ทำซึ่งยังไม่ได้เสนอให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ได้มีการตรวจเช็คและถ้าได้มีการตรวจเช็คแล้วก็จะได้เข้าใจว่าได้มีการทำโดยเข้าใจคลาดเคลื่อน ทั้งนี้ขาพเจ้ามิได้หมายความว่าสถานนั้นจะต้องมีการคลาดเคลื่อน แต่จะต้องมีการตรวจเช็คกันเสียก่อน แต่ทุณสงวิได้ไม่ขะโมยมาก่อนที่จะมีการเช็คกัน ที่ขาพเจ้ากล่าวดังนี้ ขาพเจ้าก็เข้าใจอยากจะชี้แจงต่อไปว่า เส้นกราฟที่ขาพเจ้านำมาชี้แจงที่ทุณเคยถูกซักว่าดังนี้จะไร เป็นท้านของเรา ขาพเจ้าเห็นนั้น คือเป็นกิจการซึ่งเขาได้กระทำตั้งแต่ก่อนสมัยสงครามและระหว่างสงครามก็ไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปประการใด คือทำโดยถือหลักการอย่างนั้น เมื่อได้ถือว่าเป็นเรื่องการเปรียบเทียบเรา ก็ควรจะเปรียบเทียบจากของซึ่งมีมูลฐานอันเดียวกัน ถ้าว่าเมื่อครั้งเดิมตำแหน่งอย่างไรครั้งต่อๆ มาก็ควรทำไปอย่างนั้น จึงจะเปรียบเทียบได้ว่ามันขึ้นหรือลง ทนดูแต่ครั้งก่อนเท่าที่เราทำนั้นมีสินค้าประมาณ๒๐ชนิด เช่นข้าวสาร แสงต่าง ค่าเช่าบ้าน เครื่องนุ่งห่มและของเบ็ดเตล็ด ทนในระหว่างสงครามราวนี้ของบางสิ่งบางอย่างก็เกิดขาดแคลนและหาไม่ได้ บางอย่างหาได้แต่ในตลาดมืดและราคาสูง คนก็ไม่บริโภคกัน เมื่อเป็นเช่นนี้สิ่งของต่างๆเหล่านี้ในทางการคำณวนเขาจะตัดทิ้งเสียก็ไม่ได้ เพราะว่าเส้นกราฟต่างๆ นี้ทำด้วยของต่างๆ เหล่านี้ และจะหาราคาก็ไม่ได้เพราะผลก็ไม่ค่อยใช้กัน ในที่สุดเขาก็ทำให้มันประจำเสียเรียกว่า คอนแสตนท์ หมายความว่าอย่างน้ำมันหมูในระหว่างสงครามก็ไม่ค่อยมี มีแต่เปตวหมู แต่ก่อนสงครามตรละเท่านี้บาท เขาคิดตรละเท่านี้บาทเรื่อยมา หมายความว่าเป็นคอนแสตนท์เรื่อยไป ทนการกระทำเช่นนี้ ก็ปฏิบัติอย่างนี้เรื่อยมาด้วยเหตุและเส้นกราฟที่ขาพเจ้าเอามาชี้แจงในสภานี้ปฏิบัติในแนวหลักนี้ และที่ขาพเจ้าได้กล่าวว่าได้มีการคลาดเคลื่อนวันไปนั้นก็เพราะเมื่อประมาณเดือนกุมภาพันธ์มานี้ โดยเหตุที่เจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญได้มีงานทางอื่นทำแต่มีข้าราชการชั้นผู้น้อยอยู่ และได้เอาตัวคอนแสตนท์ซึ่งถือเป็นประจำกันมา

ห้ตายปีแล้วเข้ามาเปลี่ยนแปลงเสีย จำแนกสินค้าเป็น ๔ ประเภทซึ่งข้าพเจ้าได้ไป
ตรวจดูก็ในเรื่องน้ำมันหมู ปลาทูนึ่ง น้ำตาลทราย น้ำปลา ผ้าตายสองสีกากี บุหรี่
ไม้ขีดไฟ ผ้าขาวหักคืบ ถะไรพวกนี้ ก็ไปเปลี่ยนแปลงเอาตามราคาที่เป็นอยู่ใน
ปัจจุบันนี้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็ทำให้มันผิดไปใช้เปรียบเทียบกันไม่ได้ เพราะ
เดิมมูลฐานอย่างหนึ่งแล้วก็บัดนี้มาถอมูลฐานอีกอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นที่คุณสอได้
มาก็ผิดไปตามลักษณะอย่างนี้ ความจริงนั้นถ้าเราจะคำนวนกันตามมูลฐานที่ใช้
เป็นหลักในการคำนวนแล้ว เส้นกราฟของข้าพเจ้าก็ไม่ใช่เป็นเส้นกราฟอย่างของ
คุณสอ ข้าพเจ้าจะอ่านให้ฟังได้ว่าดังนี้ เมื่อรัฐบาลนี้เข้ามาในเดือนสิงหาคมนั้น
เมื่อเดือนกรกฎาคมนั้นได้ถึงปี ๒๔๗๑ เป็น ๓๐๐ เดือนกรกฎาคมปี พ.ศ.
๒๔๘๙ เป็น ๓๑๒๒ เดือนสิงหาคมซึ่งรัฐบาลได้เข้ามา ๓๐๕๗ ในเดือนกันยายน ๓๐๓๙
ในเดือนตุลาคม ๓๐๑๕ ในเดือนพฤศจิกายน ๓๐๐๓ แล้วมาในเดือนธันวาคม ๓๐๓๗
แล้วก็มาในเดือนมกราคม ๓๑๔๖ ในเดือนกุมภาพันธ์ ๓๑๕๐ ในเดือนมีนาคม ๓๑๕๔
และในเดือนเมษายน ๓๒๑๒ ตามนี้ย่อมจะเห็นได้ชัดแล้วว่า ค่าของการครองชีพ
ได้สูงขึ้น นี่เมื่อกล่าวโดยส่วนรวมตามอัตราที่ได้เปรียบเทียบ แต่การสูงขึ้นนั้น
หาได้สูงขึ้นไปถึง ๑๔๑๒ ดังที่คุณสอกล่าวไม่ กล่าวคือว่า ได้สูงจากประมาณ
เมื่อรัฐบาลเข้ามา ๑๑๒๒ ถึง ๑๒๗๒ ก็เป็นอันว่า สูงขึ้นไปประมาณหนึ่งร้อยอย่างนั้น
เป็นต้น ทีนี้ข้าพเจ้าก็ใคร่จะชี้แจงให้ทราบด้วยว่าที่คุณสอถือปรายว่าเส้นกราฟนั้น
นั้นเป็นการชี้ให้เห็นถึงความตกต่ำแห่งค่าของเงินตรา และ ดร. โซติ ก็มีความเห็น
เช่นนั้นจึงพูดเปรียบเทียบว่าเดี๋ยวนี้เรา ๑ บาทก็เหมือนไม่กี่สตางค์ เก้าสตางค์ แปด
สตางค์ ความจริงตรรชนีนั้นไม่เกี่ยวหรือสัมพันธ์กับค่าของเงินตราเลย หาได้
เป็นเช่นนั้นไม่ ตรรชนีนี้ข้าพเจ้าเอามาแต่ตัวเลขก็มีความมุ่งหมายว่าจะแสดงแต่
เปรียบเทียบถึงมูลฐานในการคำนวนอย่างเดียวกัน ความจริงก็ไม่ใช่ตรรชนีที่ อับ
ทูเดย์ หรือจะเรียกว่าค่าของการครองชีพโดยแท้จริงเพราะมีตัวคอนแสตนท์บางตัว

ตะไรต่อตะไรต่าง ๆ บ้าง ความจริงเฉลี่ยราคามันเปลี่ยนแปลงไปช้า คนแสดนท์แต่ถึงกระนั้นก็จะใช้สำหรับเปรียบเทียบกับปรวัตมันมา ก็เป็นประโยชน์ในด้านการเปรียบเทียบ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้ให้หลักการไปใหม่ว่ามนุษย์ทุกคนมีชีวิตอยู่ย่อมต้องอาศัยปัจจัย ๔ เป็นเครื่องอาศัย นี่เป็นหลักของธรรมชาติที่เป็นจริงและเป็นหลักในทางพระด้วย กล่าวคือว่าบุคคลที่ได้อุปสมบทใหม่ขุนนิชฌาจารย์จะสั่งสอนให้รู้ว่าให้มีความพอใจที่อยู่ที่อาศัยและอาหารหยูกยาและเครื่องนุ่งห่มมนุษย์อยู่ได้ด้วยของสำคัญ ๔ อย่างนี้ และตรรชนีที่ท่ามาแล้ว แม้จะเป็นเรื่องประวัติศาสตร์ก็ตามแต่ก็ว่าสิ่งที่เอามาใช้สำหรับคำนวนมันน้อยไปเพียง ๒๐ อย่างเท่านั้น เพราะฉะนั้นขอให้คำนวนมากขึ้นอีกหน่อย ในที่สุดเขาก็ได้ไปกระทำอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งขึ้นมาเป็นเรื่องใกล้เคียง กับเรื่องค่าของเงิน กล่าวคือเขาได้คำนวนโดยอาศัยหลักของราคาการซื้อขายปลีก คือเป็นเรื่องตรรชนีราคาสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของซึ่งคนมีคนจนซื้อในราคาเดียวกัน แต่ข้าพเจ้าอยากจะเปิดให้เห็นนิดหน่อยว่า การไปซื้อก็ควรไปซื้อในลักษณะเดียวกัน เพราะว่าคุณเทกฤทธิ์บอกว่าไปซื้อปลาทูตัวละบาท ข้าพเจ้าก็สงสัยเพราะแม่ครัวข้าพเจ้าซื้อไม่เป็น แต่ว่าจะตลอดถึงกับข้าพเจ้าก็ได้ ข้าพเจ้าก็ไปถามพวกในสำนักงานสหชนายก บอกว่าไม่ถึง ๑ ซื้อตัวละ ๑๐ สตางค์ และสอบถามผู้อื่นก็บอกว่าซื้อ ๓ ตัวบาท และบางท่านก็บอกว่าข้าพเจ้าว่า ๕ ตัวบาท นี่ก็แต่เพียงความคิดนึกของคุณเทกฤทธิ์ ซึ่งอาจจะไปซื้อจากบางร้านซึ่งเขาขายแพง ถ้าซื้อต่อหน่อยก็อาจจะถูก เพราะฉะนั้นในการสอบราคา เจ้าหน้าที่เขาจึงสอบทุกวันและเฉลี่ยเป็นอาทิตย์ คือเป็นราคา ๗ — ๑๔ — ๒๑ และ ๒๘ แล้วจึงเฉลี่ยเป็นเดือน หมายความว่าจะสอบถามวันใดวันหนึ่ง ย่อมเป็นการแน่นอนไม่ได้ วันที่สอบถามว่าในที่เขาสอบราคามานั้นเป็นสินค้าถึง ๗๙ อย่าง มากกว่าที่เป็นอันมาก และเป็นราคาซึ่งเขาขายปลีกกันจริง ๆ เป็นสินค้าซึ่งสำคัญที่เรียกว่าราคาแน่นอนและเป็นสินค้าที่ทุกคนรู้จักกันโดยทั่วไป ทั้งมีความสำคัญ

ในงบรายได้ของครอบครัว นอกจากนี้เขายังได้เทียบเคียงราคากับการสอบทางกองวิชาการ และทางกรมการค้าภายใน เมื่อเขาได้คำณวนดังนี้แล้วเรื่องก็ใกล้เคียงเข้ามายังขนกับสถานะการณ์ในปัจจุบัน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเขาก็คำณวนในทางวิชาการ ซึ่งข้าพเจ้าได้สอบเขาดูเหมือนกัน เป็นเรื่องในทางการคำณวนของเขาโดยใช้สูตร $\frac{\sum \left(\frac{P_1}{P_0}\right)}{N_1}$ ตัวเอ็มตะแคงเรียกว่า ซิกม่า

P_1 คือราคาสินค้าแต่ละชนิดในแต่ละเดือน

P_1 ,, ,, เดือนฐาน (กรกฎาคม)

N. ,, จำนวนสินค้าในแต่ละหมวด

เมื่อได้คำณวนเลขดรรชนีของสินค้าแต่ละหมวดแล้ว จึงนำเลขดรรชนีแต่ละหมวดมาเฉลี่ยเป็นเลขดรรชนีรวม ขณะสินค้าทั้ง ๒ หมวด (๗๕ อย่าง) อีกชั้นหนึ่ง สินค้าแต่ละหมวดนั้น เป็นต้นว่าในประเภทอาหารซึ่งเป็นของสำคัญสำหรับชีวิตของมนุษย์เขาก็ได้แบ่งออกไปเป็นอาหารพื้นเมือง และอาหารต่างประเทศอาหารพื้นเมืองก็มี เป็นต้นว่าข้าวสาร และข้าวก็คือว่าเขาข้าวสาร ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งคนทั่วไปรับประทาน นอกจากนี้ก็มีประเภทเนื้อสัตว์ หมูสามชั้นหมูแดง หมูเปตว เนื้อวัวสันใน เนื้อวัวสันนอก ปลาช่อนสด ปลาดุกสด ปลาทูนึ่ง ด้วนแต่เป็นของดีๆ ทั้งนั้น ประเภทผักก็มีผักกาด ผักคน้ำ แตงกวา ผักบุ้งฯ เครื่องชำก็มีหอม กระเทียม น้ำตาล น้ำปลา เกลือเม็ด น้ำตาลทรายหนึ่ง น้ำตาลทรายสอง น้ำตาลทรายสาม น้ำตาลทรายสี่ แล้วก็มีไข่เป็ด มะพร้าว มันเทศ กล้วยน้ำว้า ขุนเส้น ถั่วเขียว มีหลายๆ อย่างด้วนเป็นของดีทั้งนั้น ประเภทอาหารเหล่านี้เขาก็คำณวนดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวนี้ เมื่อรัฐบาลนี้ได้เข้ามาเลี้ยงได้เลี้ยงหนาหูเหลือเกิน จึงได้ทำให้แน่ และไม่มีอิทธิพลประการใด เพราะเป็นหลักวิชาการ ก็ให้เขาทำให้แน่และให้เรียบร้อย สงสัยเหลือเกินของก็ถูกหลายสิ่งหลายอย่าง แต่

ทำไมจึงบอกว่าแพง แล้วผู้ที่บอกว่าแพงก็ยกเอาแต่หมูแต่ไข่ซึ่งแพงจริง ๆ และความจริงก็เป็นอย่างที่คุณหญิงเปลวว่า พวกเราไม่ใช่ล้ายโง่จะได้กินไข่กันทุกวัน เรากินหลายอย่าง ซึ่งตามธรรมดาที่คนจะกิน เมื่อสรุปแล้วโดยถัวเฉลี่ยนกรกฎาคม เป็นร้อยเปอร์เซ็นต์แล้วเราคำนวนขึ้นค้าแต่ละชนิดแต่ละเดือน และตามดูครัวข้าพเจ้าได้ชั่งแล้วก็จะปรากฏออกมาเป็นขึ้นค้าแต่ละอย่างโดยเป็นเปอร์เซ็นต์ จนถึงเดือนมีนาคม ความจริงอย่างไข่เบ็ดขึ้นเป็น ๑๓๕ ครั้นพอถึงจะเป็น ๑๐๐ ก็เป็น ๑๓๕ มะพร้าว ๑๓๕ มันเทศ ๑๓๒ กล้วยน้ำว้าน้ำหมัก ๑๐๐ ก็คงเป็น ๑๐๐ คงเส้นคงวา ปูนเค็น ๑๒๐ ถั่วเขียว ๙๑ อย่างนี้เป็นต้น เมื่อคำนวนลงไปแล้วก็ถือเป็นดังนี้ กรกฎาคม ๑๐๐ กันยายน ๑๐๕ ตุลาคม ๑๑๓ พฤศจิกายน ๑๒๕ ธันวาคม ๑๐๐ มกราคม ๑๐๕ กุมภาพันธ์ ๑๐๕ มีนาคม ๑๑๓ ดังนี้เป็นต้น ต่อไปสินค้าจากต่างประเทศก็มีเรื่องนม โอวัลติน เห็ดหูหนู หอม มันฝรั่ง นมข้น นมสด ครีม อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เครื่องนุ่งห่ม ซึ่งเดิมทำกันมามีขายสะดวกอย่าง ผ้าลายสองสีกากี กับผ้าดิบหาดิบ นมผ้าต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เพราะมนุษย์ไม่ได้ใช้ผ้าแต่เพียงสองอย่าง เช่นผ้าลายสองสีกากี ผ้าชาตินี้ ผ้าตีนจีน ผ้าลายสองสีขม้า ผ้าต่าง ผ้าดิบ ผ้าปรินต์ต่าง ๆ ก็ทำอย่างที่ข้าพเจ้าชี้แจง ในที่สุดก็สรุปการเฉลี่ยตอนท้ายเรื่องก็จะเป็นดังนี้ สำหรับประเภทข้าราชการพลเรือนโดยถือเดือนกรกฎาคม เป็นมาตรฐาน ๑๐๐ แล้วในเดือนมีนาคมก็ขึ้นไปเป็น ๑๑๗ นี่แพงขึ้น ข้าพเจ้ายอมรับรอง ทีนี้สำหรับข้าราชการต่างประเทศเดือนกรกฎาคม ๑๐๐ มีนาคม ๙๗.๕๑๗ นี่เขาทศนิยม ๓ ตัว แต่ทนเครื่องนุ่งห่ม ๑๐๐ ในเดือนกรกฎาคม มีนาคม เหลือเพียง ๖๑.๑๓๓ เท่านั้น แล้วก็ประเภทหมวดยาก็ตกลงไปอีกเหลือ ๙๓.๙๗ แล้วก็เครื่องก่อสร้างสำหรับบ้านเรือน อะไรต่ออะไรอีกตกลงเหลือ ๙๙.๒๕๗ ดังนี้ค่าข้าราชพระราชบัญญัติควบคุมอะไรต่ออะไรแล้วจึงถือว่าคงเดิมอยู่ ส่วนข้อเท็จจริงข้างนอกจะขึ้นค่าอะไรต่ออะไรกันบ้าง รัฐบาลไม่สามารถที่จะเอามาคำนวนทางวิชาการได้ก็

ขึ้นไปอยู่ ๑๐๐ เรื่อยมา ในที่สุดก็สรุปว่าค่าของการครองชีพนั้นได้ลดลงเหลือ ๘๕.๑๑๔ นี่ก็พอจะสรุปได้แล้วว่าตั้งแต่รัฐบาลนี้เข้ามา เราได้ทำให้ค่าของการครองชีพลดลงไปได้นิดเดียว แต่ที่ว่าค่าของการครองชีพไม่ได้สูงขึ้น ข้าพเจ้าขอบรรดาท่านสมาชิกผู้ได้สนใจในทางวิชาการ ในทางตัวเลข ข้าพเจ้าเองและเจ้าหน้าที่พร้อมที่จะพิจารณาให้ตัวเลขเหล่านี้ ค่าของการครองชีพคิดโดยทั่ว ๆ ไป ไม่ใช่อาหารอย่างเดียวเท่านั้น เพราะสิ่งซึ่งจะเป็นปัจจัย ทำให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้ ก็ต้องอาศัยหลายสิ่งหลายประการ สรุปว่า เมื่อข้าพเจ้าเข้ามา ข้าพเจ้าคิดว่าเป็น ๑๐๐ แต่บัดนี้ ข้าพเจ้าได้ทำให้ลดเหลือเพียง ๙๕.๑๑๔ ก็เป็นอันว่าทำให้ค่าครองชีพได้ลดลงมาบ้างเล็กน้อย หรือไม่ได้ทำให้ค่าครองชีพหรือของแพงเกินไป เมื่อเราพิจารณาถึงเรื่องต่าง ๆ เราก็จำเป็นจะต้องได้สถิติ มิใช่ด้วยอารมย์ เพราะว่าความเดือดร้อนของคนก็มีต่าง ๆ นา ๆ คนนั้นอย่างโน้น คนนี้อย่างนี้ แล้วเราจะไปเถียงกันได้อย่างไร เมื่อไรจะเถียงกันเสร็จ เพราะฉะนั้นก็จำเป็นจะต้องพิจารณาตัวเลขสถิติต่าง ๆ ตัวเลขสถิติเหล่านี้คุณสอกก็ตามไม่ทัน เพราะว่าข้าพเจ้าเอามาไว้เสียก่อนและคุณสอกก็ตามไม่พบ ทันเมื่อข้าพเจ้าชี้แจงมาดังนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็อยากจะแจงต่อไปว่า ปัญหาเรื่องการครองชีพนี้ รัฐบาลถือว่าเป็นโปลิซีอันสำคัญ และเราเองได้ทุ่มเทกำลังกัน คณะรัฐมนตรีได้มีการประชุมกันเป็นเรื่องใหญ่โตดังที่ได้ปรากฏแก่ประชาชนแล้วว่าคณะรัฐมนตรีประชุมกันนักต่างคืนต่างวัน จนเป็นที่สงสัยและสงสารกันทั่วไป

นอกจากนั้นทุกกระทรวงในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรี ก็ได้สั่งการทุกกระทรวงต้องแสดงว่าได้ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพไปประการใดบ้าง บางที่เรายังอาจมองไม่เห็นว่ากระทรวงสาธารณสุขจะช่วยได้อย่างไร หรือกระทรวงศึกษาจะช่วยได้อย่างไร ดังประชาชาติเขาถาม ข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นว่ากระทรวงการสาธารณสุข พอทหารเขาออกไป หยูกยาต่าง ๆ เขาก็ขายให้ด้วยราคาถูก และ

บางที่ประชาชนเราไม่มียาใช้ เราก็พยายามสั่งยาต่าง ๆ มาเท่าที่จะหาได้ แล้วเราก็ขายให้แก่ประชาชนในกรุงเทพ ฯ นี้ เราก็ต้องเป็นคลังยาขึ้น เช่น ที่สุขศาลาบางรัก บ้าง กระทรวงสาธารณสุขบ้าง ประชาชนซื้อได้เสมอ และถ้าจะซื้อได้สะดวก ก็ต้องมีใบตรวจของแพทย์ แล้วก็จะขายในราคาที่ถูก เช่นเดียวกับที่สั่งกระดาษหรือสมุดเข้ามา ก็ขายในราคาที่ย่อมเยาว์ และขายเอากำไรนิด ๆ หน่อย ๆ เป็นการช่วยเหลือนักเรียน ค่าครองชีพตกได้อย่างไรและเฉลี่ยได้อย่างไร ข้าพเจ้าจะได้ชี้แจง คือมิใช่มาพูดกันเฉย ๆ ก่อนที่ข้าพเจ้าจะชี้แจงในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าก็อยากที่จะให้ใคร่ครวญในกิจการทั่วไป เพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกและประชาชนบ้าง ที่รัฐบาลได้สามารถจัดการให้ค่าของการครองชีพตกมาได้นิดหน่อย เท่าที่เป็นอยู่ขณะเพราะอะไรกัน และที่รัฐบาลทำได้เท่านี้มีเหตุผลและอุปสรรคประการใดบ้าง แล้วท่านจะข้องใจว่าจะสมควรอย่างไรก็แล้วแต่จะเห็นควร คือว่าข้าพเจ้าได้พิจารณาดูแล้ว และรัฐบาลก็เชื่อว่า ที่เราพิจารณาคงจะถูก คือเราได้พิจารณาดูว่า ประเทศไทยเรานี้เป็นประเทศศักดิ์กรรม เราจึงไม่ค่อยมีการอุตสาหกรรม การอุตสาหกรรมก็อยู่ในประเภทที่เริ่มต้น พอเริ่มต้นก็มีสงครามเข้ามา การอุตสาหกรรมนั้นก็ซบเซาไป และมีสมาชิกบางคนว่าแทนที่จะดำเนินการต่อไปกลับขายเสียบ้าง นี่ก็เป็นความจริงในเรื่องความเป็นธรรม ของบางอย่างรัฐบาลไปบังคับซื้อเขามา มีหมายบังคับตามพระราชบัญญัติเกณฑ์สิ่งของเครื่องใช้ในราชการทหารนั้น เมื่อหมดความจำเป็นจะใช้แล้วก็ควรขายคืนให้เขา เมื่อรัฐบาลยุติธรรมแล้ว ก็ต้องทำอย่างนี้ แต่เราไม่ใช่ทำลายอุตสาหกรรม เมื่อขายคืนแล้วก็ให้เจ้าของเขาไปทำ เขาอาจทำได้โดยสมรรถภาพไม่เลวหรือดีกว่ารัฐบาลก็ได้ นี่ข้าพเจ้าต่วงล้ำไปในอำนาจของกระทรวงอุตสาหกรรม เพราะฐานะของอุตสาหกรรม ก็อยู่ในฐานะเริ่มต้น เราจะหวังการอุตสาหกรรมเพื่อตัดค่าครองชีพนั้น เราหวังมากนักหาได้ไม่ ในเวลานี้เรามีเงินตราต่างประเทศ เราจะซื้อเครื่องจักร และเครื่องอุปกรณ์มาให้เป็นหลักฐานเพื่อตัดค่า

ของอย่างหรือเงินมาให้ได้โดยเร็วฉันทันด่วนก็หาซื้อไม่ได้ จะปรับปรุงโรงงาน
ให้มีสมรรถภาพและส่งเสริมในเรื่องทุนรอน ขยายถึงการเพิ่มให้เราสามารถทำไ
ซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมจะชี้แจงให้ท่านทราบได้ พวกเร
รู้ว่าของทุกอย่างมองตั้งแต่ศีรษะถึงเท้า เป็นของที่เราทำได้ที่ไหน เราซื้อมาจาก
ต่างประเทศทั้งสิ้น ข้าพเจ้าขอให้ท่านสมาชิกและประชาชนได้คิดดู ทุกสิ่งทุกอย่า
มองตั้งแต่ศีรษะจนตลอดเท้าเป็นของซึ่งเราอาศัยต่างประเทศทั้งสิ้น ก็เมื่อเป็น
เช่นนั้นแล้วเราจะทำอย่างไร เราทำเองก็ไม่ได้ การยุติธรรมก็ยังไม่แข็งแร
เมื่อเช่นนี้ก็จะต้องเอามาจากที่อื่น ต้องเอามาจากต่างประเทศเขา ก็ในการที่เร
จะเอามาจากต่างประเทศเขานั้นเราไปเอามาอย่างไร เราไปเอาเงินบาทซึ่งเราบอกว่
มีอยู่ ๒ พันล้านกว่าหมุนเวียนกันจนกระทั่งถึงเงินเพื่อไปซื้อเขาหรือ ไม่มีใครเขาขาย
ให้เรา เราไม่สามารถจะเอาเงินบาทของเราไปซื้อเขาได้ เราก็จำเป็นที่จะต้องหาเงิน
ตราต่างประเทศ ทีนี้เงินตราต่างประเทศเราได้มาจากที่ไหน เมื่อตอนเกิดสงคราม
ถูกฝรั่งหรือทำให้ยิ่งไปเอามาใช้ไม่ได้ เมื่อเลิกสงครามเขาผ่อนให้เขานั่นผ่อน
มาให้ใช้ทีละ ไม่เข้มงวดมาให้ใช้จ่าย เขาปล่อยมาก็เพื่อมาใช้หนี้เงินกู้และใช้ออกเมื่อ
หลังจากนั้นเท่านั้น รวมความก็หมายความว่าเงินตราต่างประเทศเราไม่มี ความจำ
เป็นจะมีอยู่บ้างเล็กน้อย แต่ก็เปรียบเหมือนไม่มี เพราะว่าน้อยเหลือเกิน เราจะทำ
ได้อย่างไรนอกจากต้องขายสินค้าให้ต่างประเทศ เมืองไทยมีอะไร ข้าพเจ้าไม่โกหก
ท่านและข้าพเจ้าโกหกท่านไม่ได้ เรามีข้าว ยาง ดีบุก ไม้สัก หรือไม้ต่าง
เหล่านี้เป็นสินค้าเด่นชัดของประเทศไทยแต่ไหนแต่ไรมา นอกจากนั้นเป็นสิ่ง
เบ็ดเตล็ดเป็นครั่ง เขา กระดูก หนัง อะไรต่ออะไรพวกเหล่านี้ สินค้าเบ็ดเต
เหล่านี้มีค่าประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของสินค้าออกทั้งหมดตามสถิติ คือหมายค
จะถือว่าส่งไปขายนอกประเทศ ๑๐๐ ล้านบาท ก็เป็นสินค้าประเภทจับฉ่ายนี่ ประม
๒๐ เปอร์เซ็นต์ คือประมาณ ๒๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นปัญหาของข้าพเจ้าจึงกว

ไปถึงปัญหาของคุณศุภชัย ซึ่งข้าพเจ้าก็ต้องขอพูดว่ายังฟังคำชี้แจงของท่านไม่เข้าใจดี เพราะฉะนั้นการอภิปรายก็อาจจะผิด แต่ความเข้าใจของข้าพเจ้ามีดังนี้ว่า ก็ทำไมของซึ่งเขาไม่คุมท่าไมรัฐบาลจึงลุม ส่วนของที่เขาคุมรัฐบาลก็ไปคุมด้วย ข้าพเจ้าฟังไม่ถนัดดังเรื่องอยู่ในลักษณะอย่างนี้ ข้าพเจ้าอาจเข้าใจถูกก็ได้ ทนเรียงเป็นอย่างนี้ คือ ข้าพเจ้าไม่ได้เอาสัญญาสมบูรณ์แบบขึ้นมาอ้างเป็นข้อแก้ตัว แต่ท่านสมาชิกและประชาชนก็ย่อมทราบได้ว่า เรามีสัญญาสมบูรณ์แบบจริง ๆ และสัญญาก็ได้ผูกมัดเราอยู่ถ้าท่านไม่เชื่อไม่เปิดดูข้อ ๓๓ — ๓๔ และดูสัญญาไตรภาคีข้อ ๓ ข้อ ๒ เป็นต้น มันได้ผูกมัดเราอยู่รวมทั้งการควบคุมการเศรษฐกิจการเงินการอะไรต่าง ๆ ซึ่งเราได้รับความกรุณาจากเขามาเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคมนี่เอง เราจะทำอะไรต่าง ๆ ก็ต้องได้รับความเห็นชอบของเขานั่นข้อความตกลงเขียนไว้อย่างนั้น เพราะฉะนั้นไม่ใช่ข้าพเจ้ายกมาอ้างแต่ความจริงมันมี อีกข้อหนึ่งว่าเลิกสงครามกับญี่ปุ่นเพิ่งออกไปได้เป็นตอนแรกเท่านั้นซึ่งเป็นการเริ่มต้นเท่านั้น เมื่อ ๒ — ๓ วันนี้ได้เงินมาห้าแสนเหรียญเข้าขนาดการนำออกเป็นตั๋วปุกลอยแรกที่ขายไป แต่เรากำลังขาย คือ ของเมื่อเตรียมแล้วก็คงจะต้องเตรียมต่อไป แต่กว่าจะเตรียมนั้นต้องกินเวลาเท่าใด เมื่อเช่นนั้นข้าพเจ้าไม่ได้นึกตัวหรือหลีกไปว่าสัญญาสมบูรณ์แบบนี้เป็นการแก้ตัวกัน ความจริงเป็นข้อแก้ตัวจริง ๆ เมื่อเช่นนั้นข้าพเจ้าจึงได้ขบหัวใจ ซึ่งบางท่านอาจจะผิดหวังเป็นตับก็ได้ แต่ข้าพเจ้าถือว่าเป็นหัวใจ เมื่อได้พิจารณาดูแล้วว่าในเรื่องที่เราจะแก้ค่าของการครองชีพนี้จัดการปัญหาการต่างประเทศเสียก่อน และปัญหาต่างประเทศนี้คือการแก้ไขบรรดาพันธกรณีซึ่งได้มีอยู่ และข้าพเจ้าขอชี้แจงด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า พันธกรณีเหล่านี้ข้าพเจ้าไม่เคยได้ไปโทษรัฐบาลไหนเลย เมื่อเป็นสัญญาสมบูรณ์แบบ ข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการพร้อมกับท่านเสนีย์และข้าพเจ้าเป็นสมาชิกยกมือให้ท่าน ข้าพเจ้าไม่เคยบอกว่าท่านทำถูกทำผิด ข้าพเจ้าบอกว่าไม่มีทางทำอย่างอื่นนอกจากเซ็นให้เขา แล้วข้าพเจ้าไม่ได้บ่น ไม่ได้ว่า เพราะข้าพเจ้า

มีจิตใจคิดถึงประชาชนอื่นเช่นเดียวกับอยากให้คนอื่นคิดถึงตกข้าพเจ้าเหมือนกัน เมื่อ
เช่นนี้เราจึงเจรจาขอแก้ไขกับเขา เราได้ตกลงขอแก้ไขเรื่องข้าวรวม ๒ ครั้งแล้ว
มีการเจรจาเรื่องดีบุก ยาง ไม้สัก โดยลำดับ เมื่อถึงเรื่องการต่างประเทศ รัฐบาล
พร้อมที่จะชี้แจงว่ารัฐบาลทำอะไรบ้าง ครั้งสุดท้ายวันที่ ๘ นี้เอง ทั้ง ๆ ที่เราคิดว่าจะ
ลาออกแล้ว แต่เมื่อเรายังไม่ลาออกก็ทำงานต่อไป ได้เท่าไรก็เท่านั้น วันที่ ๗ ก็เสนอ
หัวข้อความตกลงและสัญญาการทหาร ซึ่งสมาชิกอยากจะทราบว่าผลของการเจรจานี้
เป็นประโยชน์อย่างไร รัฐบาลบอกเลิกการทหารได้อะไรมาบ้าง ข้าพเจ้าไม่สามารถ
จะชี้แจงรายละเอียดในที่นี้ได้ แต่รวมความว่าความหวังครั้งสุดท้ายในฐานะที่ข้าพเจ้า
เป็นรัฐบาลก็ทำเร็จไปเมื่อวันที่ ๗ แต่ไม่หมายความอย่างที่คุณสอ ว่าเราจะหยุดเพียง
เพียงเดี๋ยว แต่ว่ายุติเสียที่ชั่วคราว ต่อไปในสัญญาสมบูรณ์แบบกับหนังสือแลกเปลี่ยน
ก็ทำไว้พิจารณาต่อไป ซึ่งจะทำความเข้าใจกัน และข้าพเจ้าขอถือโอกาสขอบคุณ
รัฐบาลอังกฤษและอเมริกาซึ่งเห็นอกเห็นใจ เขายอมแก้ไขพันธกรณีต่าง ๆ โดยเฉพาะ
การแก้ไขครั้งหลังสุดเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคมนี้เอง เป็นต้น ที่นี้ถ้าเราจะมัวมารอให้
กิจการดำเนินกันไปจนกระทั่งวันที่ ๗ พฤษภาคมนี้เราจึงจะเริ่มทำงานนั้นย่อมทำ
ไม่ได้ พันธกรณีที่ได้แก้ไขดังเช่นในเรื่องข้าวเราก็สามารถหาเงินหาทองมาได้ทัน
สมควร รวมตลอดถึงการขายทองให้อเมริกาซึ่งก็มีการตกลงกันบ้างแล้ว ข้าพเจ้า
ใคร่ที่จะชี้แจงเหตุของรัฐบาลเพื่อที่จะให้ทราบว่าในขณะที่เรายากจนค้นแค้นเรามีความ
จำเป็นที่จะต้องแก้ปัญหาความเป็นความตาย ของบ้านเมืองโดยเฉพาะเรื่องเงินตรา
ต่างประเทศในขณะที่รัฐบาลแก้เงินตราต่างประเทศอยู่ เรารู้ว่าการแก้ไขทางด้าน
เรามีทองอยู่เราก็อาจขายหมุนเวียนเป็นเงินตราต่างประเทศได้ ถึงว่าจำนวนจะ
มากมายนัก คือประมาณ ๔๐ กว่าล้าน สำหรับการแลกเปลี่ยนทางราชการ
๒๕๐ ล้านตามราคาในตลาดมืดก็คือว่าเราพอที่จะได้มาพอสมควร ก็ทำไมประ
ก็เหมือนเลขชนเวลามั่งมีเราก็สะสมไว้มีบ้านเรือนที่ดินทองหยองก็เมื่อเวลาขาย

ต้นแค้นไม่มีบัญญาทางอื่นแล้ว เราจะยอมกินทองกันกระนั้นหรือ หรือจะกินดิน เราก็จำต้องขายแม้จะเป็นทอง เพราะเราขายไม่ใช่ขายสำหรับล่มจมแต่ขายสำหรับแก้ตัว เมื่อแก้ตัวกลับคืนมาได้แล้วเราจะซื้อทดแทนซื้อทองเท่าไรก็ซื้อได้ ราคาทองของโลกไม่ใช่ราคาทองในกรุงเทพ ฯ มันเป็นระดับซึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงเท่าใดนัก อาจไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย อย่างมากก็เสียค่าคอมมิชชั่นซึ่งย่อมเป็นการสมประโยชน์กับที่เราจะได้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงเห็นว่าเป็นธรรมดามันก็จำต้องเสีย และการขายนั้นไม่ได้ขายให้ร้านค้าหรือบริษัทใด แต่เราขายให้กับรัฐบาลอเมริกันโดยตรง เพราะฉะนั้นเราก็เริ่มหาเงินตราต่างประเทศ ทันข้าพเจ้าก็อยากจะเปรียบเทียบในทางคำนวนสักหน่อยว่าประเทศของเราเมื่อเวลาเข้าสู่สงครามแล้ว การงานทุกอย่างเรียกว่างอยเปลี่ยไปเลย ต่อพราไรซึ่งหมายความว่าหยุดอยู่กับ สมมติว่ารถยนต์หรือก้อนหินก้อนหนึ่งวางอยู่กับที่ในตอนแรกเราจะผลักให้เคลื่อนที่นั้นเราต้องใช้กำลังมากแต่เมื่อให้เคลื่อนที่ไปแล้วน้ำหนักที่จะใช้ก็เบาลงไป นี่เป็นหลักการคำนวนและเป็นหลักของธรรมชาติด้วย เพราะฉะนั้นในตอนแรกนี้จึงต้องกินแรงและต้องใช้ความพยายามทุกสิ่งทุกอย่างและดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมานี้ว่าเราต้องผูกพันในเรื่องการต่างประเทศ เราจะต้องหาเงินหาของอะไรต่ออะไรเพื่อจะเป็นแรงงานที่จะทำให้การเคลื่อนไป และกรรมหนึ่งของมัน ถ้าแต่เคลื่อนไปแล้วเราก็ใช้กำลังน้อยลงไปเป็นลำดับก็เป็นการผ่อนกำลังของรัฐบาลในการจัดทำ เมื่อพูดถึงเรื่องนี้ข้าพเจ้าอยากจะพูดต่อไป คือไปเกี่ยวเรื่องหนังสือพิมพ์ ซึ่งคุณเดือนเท่าที่ข้าพเจ้าจำได้ ได้ต่อว่ารัฐบาลว่าอย่างหนังสือพิมพ์ตะวันเป็นพวกของรัฐบาลไปเขียนเรื่องด่าฝ่ายค้าน เรื่องนั้นจะเป็นจริงหรือไม่ก็แล้วแต่ แต่ข้าพเจ้าไม่เคยให้เงินบำรุงหรือให้เงินอย่างอื่นแก่หนังสือพิมพ์ใด จะถูกหรือผิดเขารับผิดชอบแต่ข้าพเจ้าก็อยากจะถามท่านสมาชิกว่าหนังสือพิมพ์นี้เป็นอยู่ทุกวันนี้สมบูรณ์นั้นหรือ ทางฝ่ายไหนใครเป็นให้การบำรุงคุณสุวิชช์บอกว่าได้ช่วยรัฐบาลตลอดเวลา การช่วยของท่านก็คือเขียนว่าข้าพเจ้าเขียนด่า

ข้าพเจ้าในหนังสือพิมพ์ อย่างนี้ว่าข้าพเจ้าไม่รู้ไม่ชี้ ทุกวันนี้ ก็เหมือนกันท่านไม่
ยกย่องท่านโดยไปเที่ยวด่าข้าพเจ้าที่ไหน ๆ ทั่วไป นี่หรือเป็นการช่วยข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าไม่เคยด่าท่านข้าพเจ้าว่าเราปกครองระบบประชาธิปไตย เมื่อมันรู้แล้ว
อะไรมันโหดหะไรเป็นคุณแก่บ้านเมืองแล้วก็อย่าไปเล่นมันเข้าในขณะที่เป็นโทษเช่นนี้
หนังสือพิมพ์มันชี้ข้าพเจ้าเป็นนายกข้าพเจ้าก็ไม่คัดค้านอย่างหนึ่งอย่างใด ใคร
จะลงข่าวอย่างหนึ่งอย่างใดก็ลงไป และใครมีอุดมคติอย่างไรก็เขียนลงไปได้ข้าพเจ้า
ไม่ว่า แต่ประชาชนผู้อ่านจะเป็นผู้ตัดสินเองว่าหนังสือพิมพ์ลงข่าวนั้นไปเป็นอย่างไร
บ้าง และการอภิปรายกันนี้ประชาชนก็ได้ยินทั่วทั้งราชอาณาจักร์ ใครจะตำหนิติเตียน
รัฐบาลอย่างไรบ้าง จะถูกหรือผิดนั้นข้าพเจ้าไม่รู้สึกตกใจ เพราะเหตุว่าเรื่อง
เหล่านี้ประชาชนผู้พึงอยู่ทั่วพระราชอาณาจักร์นั้นเป็นผู้ตัดสินเองว่าจะเข้าทางฝ่ายไหน
หรือกะไรนี่ก็เป็นเรื่องของประชาชนที่จะพิจารณาเอาเอง ที่ข้าพเจ้าได้ออกมาเช่น
ไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าจะโกรธหนังสือพิมพ์ได้ ถ้าหากว่าข้าพเจ้าโกรธหนังสือพิมพ์ลงข่าวเช่น
ไหนบ้างร้ายให้กับข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็จะเล่นงานหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นทันที
และข้าพเจ้าก็มีสิทธิด้วย นอกจากนั้นยังมีข่าวต่อไปในเชิงว่านายกรัฐมนตรีจะไปขอ
ผู้สำเร็จราชการบอกให้ออกพระราชกฤษฎีกาเรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่ได้ไปขอ
ผู้สำเร็จราชการให้ออกพระราชกฤษฎีกาอะไรหามิได้ ความจริงมันเป็นอย่างนี้ ส่วนในเรื่อง
กรณีสวรรคตนั้นข้าพเจ้าจะยังไม่กล่าวในที่นี้จะเอาไว้แถลงในตอนสุดท้ายและอีกอย่าง
หนึ่งข้าพเจ้าก็ได้พิจารณาดูแล้วว่าปัญหาในเรื่องแก้การครองชีพนี้เป็นเรื่องซึ่งจะต้อง
แก้กันไม่ใช่ในระยะเวลาอันน้อย เมื่อข้าพเจ้ามาเป็นรัฐบาลข้าพเจ้าก็รู้ตัวอยู่
ได้มีการตักเตือนให้ข้าพเจ้าคอยหลุมที่เขาได้ขุดพรางไว้ว่ารัฐบาลแก้ค่าครองชีพได้
ข้าพเจ้าก็ได้บอกว่า ถ้าข้าพเจ้าแก้ค่าของการครองชีพไม่ได้แล้วก็ลาออกและแล้ว
ประชาชนเลิกตำหนิรัฐบาลก็พยายามแก้และถึงแก้อย่างเต็มที่อย่างที่เป็นอยู่เวลานี้
เมื่อทำการแก้อย่างนี้ไม่เป็นที่พอใจท่านแล้ว รัฐบาลก็จะออกไปทำไมข้าพเจ้า

จะได้ชี้แจงให้ท่านทราบต่อไป ข้าพเจ้าก็ได้บอกหนังสือพิมพ์ว่าถ้าจะให้ข้าพเจ้าทำแล้วก็จะต้องให้ความเป็นธรรมแก่ข้าพเจ้าด้วย และในเวลานั้นเราก็การที่จะขายของอยู่เหมือนกัน หนังสือพิมพ์ก็นั่งอยู่ในที่นั้นทุกฉบับก็ทราบดี ข้าพเจ้าบอกว่าการแก้นี้ยากอยู่ไม่ใช่ว่าเป็นเรื่องแก้ง่าย ๆ เพราะมันฝังลึกซึ้งนักอยู่และโดยฉะเพาะอย่างยิ่งภายหลังสงคราม ข้อมมีว่าถ้าข้าพเจ้าจะหาเงินได้สัก ๓๐๐ ล้านบาท ข้าพเจ้าก็ต้องนึกถึงทรงก่อนที่เดียวเพราะว่าถ้าลงใจที่จะขายเพื่อจะหาเงินให้ได้ ๓๐๐ ล้านบาท เพราะเวลานี้เขาผ้าก็ต้องแพงหมู่ ข้าพเจ้าจะแก้ในเรื่องเสื้อผ้าให้ถูกลงก็จะต้องสั่งเสื้อผ้าเข้ามามาก ๆ ให้พอกับความต้องการของประชาชนและในเรื่องนี้รัฐบาลก็ได้จัดการอยู่แล้ว และการที่จะทำให้ของเหล่านี้เข้ามามากก็จำเป็นจะต้องมีเงินมีทองพอที่จะซื้อของเข้ามาได้บ้างพอสมควร และเข้ามาโดยไม่ขาดสายก็เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ข้อมมีว่าข้าพเจ้าหาเงินได้เวลานี้ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ขอให้คิดดู ในวงการค้านั้นเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้นไม่มีอะไร ไม่มีค่าอะไรเท่าไร แต่ว่ามันดีกว่าไม่ทำเพราะเรามีหวังจะได้เงินก้อนอื่นหยอย ๆ เข้ามาและจะได้ให้มันเดินเป็นสายไป เป็นกระแสร์น้ำไหล ข้าพเจ้าได้ชี้แจงอย่างนี้ว่าเราจะข้อมมีว่ามีเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เราสั่งผ้าเข้ามาช่วยในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าก็ขอให้เขาฟังว่ากว่าเราจะได้เงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทมานั้น ก็จะกินเวลาหลายอาทิตย์ พอเมื่อได้เงินมาแล้ว กว่าจะเอาเงินนั้นไปซื้อของโดยจะให้พ่อค้าสั่งหรือรัฐบาลจะสั่งมันก็กินเวลาอีกหลายอาทิตย์ ซื้อของเสร็จแล้ว กว่าจะเอาของลงเรือ กว่าเรือจะเดินทางมาถึงมันก็กินเวลาเป็นเดือน และเมื่อของมาถึงเป็นรุ่นแรกแล้วเราก็นึกว่าเป็นการสำเร็จแล้ว เสื้อผ้าจะถูกภายในวันสองวันสามวันสี่วันนั้นคงไม่ได้ ความจริงอันนี้ต้องให้เวลาแก่รัฐบาลตามสมควร ข้าพเจ้าบอกว่าอย่างเร็วที่ข้าพเจ้าชักตัวอย่าง ๆ นี้ก็กินเวลาสองสามเดือนเสียแล้ว กว่าที่เราจะได้ของมาก็เป็นเวลานาน แต่เราก็แก้ปัญหาอันนี้ยังไม่ตกก็ของมีของมามาก ๆ และต่อเนื่องกันจึงจะแก้ตก หนังสือพิมพ์ฉบับไหนจะปฏิเสธ

ว่างว่าข้าพเจ้าไม่ได้พูดอย่างนั้นและในการให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์นั้นข้าพเจ้าพูดอย่
ใช่ไหม หนังสือพิมพ์ส่วนมากเขียนว่านายก ฯ คุยว่า ถ้าแก้ขาดไม่ถูกสองสามเ
จะลาออก แต่ถ้าเราบ่วงอันนี้เป็นบ่วงรัดคอข้าพเจ้าตลอดมา ข้าพเจ้าจะ
อย่างไรหนังสือพิมพ์ก็ไม่เข้าใจ เรื่องยิ่งไปกันใหญ่ หนังสือพิมพ์ลงว่านายวิฑู
บอกว่าเจ็ดวันจะแก้ของให้ถูกและบอกว่านายวิฑูรศน์นั้นคงจะเป็นศัลยแพทย์ คือแก้
ให้ถูกภายในเจ็ดวัน ไม่วันอาทิตย์ก็วันจันทร์ ไม่วันจันทร์ก็วันอังคาร อย่างน้อย
เข้าวันหนึ่งภายในเจ็ดวัน ข้าพเจ้าได้ไปซักถามนายวิฑูรศน์ แต่เขาบอกว่า เขา
เป็นบ้าตกที่จะพูดอย่างนั้น และในฐานะที่ข้าพเจ้ารับราชการมานาน โดยฉะเพ
เล่นการเมืองมาเป็นเวลาสิบห้าปี ข้าพเจ้าคงไม่บ้าพอที่จะพูดเช่นนั้นเป็นอันข
ข้าพเจ้าอยากจะพูดถึงหนังสือพิมพ์วารศัพท์ฉบับก่อน เมื่อข้าพเจ้าเป็นรัฐมนต
ว่าการกระทรวงมหาดไทย บอกว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย บอกว่า
ปรามมานะเรียให้สิ้นภายในหกเดือน ข้าพเจ้าได้เรียกบรรณาธิการเขามาบอกว่าย
นึกว่าผมเป็นบ้าจะพูดเช่นนี้ เรื่องนี้แม้ห้าสิบปี หกสิบปีก็ทำไม่ได้ ว่าอย่างมาก
เสียหายเท่าวารศัพท์ฉบับนั้นได้ตายไปแล้ว ไม่ใช่วารศัพท์ฉบับใหม่ เป็นวารศัพ
สมัยเก่าอย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าถึงแม้ว่าจะไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญประการใดก็ตาม
แต่ก็ว่าก็มีความชำนาญในราชการพอที่จะรู้ว่าในการที่จะหาญกล่าวว่าแม่น้ำ รถร
ขึ้นให้ถูกภายในสองเดือนข้าพเจ้าก็เป็นบ้า และความจริงข้าพเจ้าไม่ได้กล่าว จะ
หนังสือพิมพ์ฉบับไหนจะเถียงว่าข้าพเจ้ากล่าวอย่างนั้น และประชาชนก็เชื่อยู่ตลอ
เวลา ข้าพเจ้าก็ไม่กล้าที่จะใช้อารมณ์โมโหอาการดังที่ข้าพเจ้าอภิปรายแล้ว เพร
จะเกิดเข้าใจผิดขึ้น ข้าพเจ้าทนยอมเสียดีกว่า แต่ว่าเมื่อไรประชาชนและความยุติธ
ธรรมมีมาแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าก็อาจไม่เสียดีกว่าก็ได้ ที่ข้าพเจ้าพูดดังนี้ข้าพเจ้า
พูดโดยมีหลักฐาน และไม่กล้าพูดพล่อย ๆ ในฐานะที่เป็นนายกรัฐมนตรีของประเ
ทั้นปัญหาก็มีว่าเราจะดำเนินการในเรื่องการหาเงินตราต่างประเทศอย่างไร เพ

ถูกควบคุมในเรื่องข้าว ในเรื่องต้นยุก เรื่องยาง เรื่องไม้ เราจึงได้ตัดตาย
ในกรณีในเรื่องเหล่านี้มาโดยตำดับ และบัดนี้ข้าพเจ้ามีความยินดีที่จะกล่าวให้
ทราบว่าในเรื่องข้าวนี้เราก็ได้ราคาตามที่รัฐบาลได้มาถึงให้สำเร็จแล้ว และ
ข้าพเจ้ามีความหวังว่า แล้วภาระผูกพันธ์ในเรื่องข้าวซึ่งท่านสมาชิกหนักอกหนักใจว่า
จะหลุดวันที่ ๓๑ นี้หาคมเราจะเป็นอย่างไร ข้าพเจ้ามีความมั่นใจที่จะเรียนให้
ทราบว่าข้าพเจ้ามีความหวัง หวังเป็นอย่างไรนั้นก็ตามแต่ไม่ใช่หวังในทางเดียว
เท่านั้นในทางดี แต่ขออย่าเข้าใจว่าจะเป็นการดี โดยวิธีการกักตุนข้าวหรืออะไรนั้นไม่ใช่
ที่รัฐบาลใหม่มาจะเป็นอย่างไรนั้นข้าพเจ้าไม่ทราบ แล้วแต่เขา ที่นี้ในเรื่องไม้เรา
ส่งไปได้ฟรีแล้ว แต่โดยเหตุที่พ่อค้าไม้ที่เบิกคูเลตกันเกินไป ไม้ก็ไม่ค่อยออก
ก็ไม่ค่อยซื้อเพราะราคาไม้ภายในแพงกว่าราคาไม้ภายนอก พวกพ่อค้าเขาจะเอา
ราคาแพงกันเกินไป ในเรื่องยางเวลานี้ส่งได้ไม่มีอะไรผูกมัด ส่วนในเรื่องดีบุกก็ได้
ผ่อนคลายไปแล้ว ทำไมเราจึงไม่ได้จัดการให้มีการขายดีบุกตั้งแต่เดิม ตราบใด
ยังไม่มีการตกลงในเรื่องการส่งออกแล้วเราก็ส่งสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ แต่บัดนี้เราก็ได้มี
การตกลงให้ออกได้แล้ว ทางสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ และในโอกาสที่นายประกิต
สุมที่ได้เดินทางออกไป รัฐบาลก็ได้มอบหมายในเรื่องนี้ไปด้วยเพื่อให้ไปตกลง
เสียก่อน เราก็ได้เคยบอกเขาว่าเมื่อไรจะได้ตกลงกันเสียที เราก็อยากจะให้ออก
ก็พยายามตกลงกันที่จะขาย ที่นี้เมื่อเขาตกลงแล้ว เขาก็ได้ส่งนายแพกนั้นมาทำการ
ที่กรุงเทพฯ นี้ เรื่องดีบุกและยางเหล่านี้ ในครั้งแรกพ่อค้าจะต้องเอาเงินมาให้เรา
๑๐ เปอร์เซ็นต์ คือเราต้องการเงินตราต่างประเทศมาก แล้วในที่สุดไม่มีพ่อค้า
คนใดที่จะส่งเลย ที่นี้ต่อมาเราก็ตกลงไปเหลือ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ขอให้เรา ๕๐
เปอร์เซ็นต์ก็เอาเถอะ แม้กระทั่งบัดนี้พ่อค้าก็ยังไม่สมัครใจจะส่งดีบุกของเขา คือ
ยังมีปกปูเลตตันมีอยู่ ได้มีการกักตุนมานานแล้ว และเมื่อเขาแน่ใจว่าเมื่อใด
ของโลกจะไม่ขึ้นแน่แล้ว เขาจึงจะขายออกไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตอบ

ปัญหาของคุณคึกฤทธิ์ว่า ถ้าเราตั้งโรงควบคุม ขอโทษครับข้าพเจ้าไม่เข้าใจคำนั้นเ
ซึ่งพูดไม่ถูก คือถ้าเราไม่ควบคุมสินค้า ๔ อย่างนี้แล้ว ก็หมายความว่าเราก็ไม่มีเ
ตราต่างประเทศ เพราะว่าสินค้า ๔ อย่างนี้เป็น ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของสินค้าออกน
ประเทศ ถ้าเราไปควบคุมสินค้าเบ็ดเตล็ดได้ ๓๐ เปอร์เซ็นต์แล้วก็ไม่พอในการชด
และในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เมื่อรวมความแล้ว ข้าพเจ้าขอสรุปดังนี้ว่า ในความ
พยายามของรัฐบาลที่ปลดเปลื้อง พันธกรณีที่ผูกมัดเราอยู่ในแง่เศรษฐกิจก็ได้ปล
เปลี่ยงไปพอสมควรแก่ความมุ่งหมายในเรื่องนี้แล้ว และในการที่ได้สนับสนุนให้
การส่งของออก สิ่งสินค้าเข้านั้นเป็นเรื่องของกระทรวงพาณิชย์และถ้าจะพูดกันต่อไ
ต้องชี้แจงกันอีกรูปหนึ่ง ข้าพเจ้าจะขอรอบรัดที่ได้มีการแก้ปัญหาอะไรต่าง ๆ มา
เป็นความมั่นคง ความมั่นคงนั้นจะด้วยการถูกบังคับ หรือเราจะทำอะไรตามใจไม่
ก็ตกลงกับเขา เราก็เดินมาเป็นขั้นเป็นตอน และในที่สุดเราก็มาถึงการค้าโดยเ
เมื่อรัฐบาลมาถึงการค้าโดยเสรี ตามสมควรเช่นนี้ แล้วท่านควงก็บอกว่ารัฐบาลข้า
เคานโยบายอันไปใช้ ความจริงข้าพเจ้าไม่ได้ว่าอะไรเลยถึงจะเคาของท่านมาใช้ ก็
ก็เคาเพราะเป็นบ้านเมืองของเราต้องเราไม่ถือว่าเป็นของใคร แต่มีสมาชิกในพรร
ประชาธิปัตย์ของท่านว่ารัฐบาลทำอย่างนี้ ทำไมปล่อยให้มีการค้าโดยเสรี จะเป็
คุณสมบัติอย่างไรข้าพเจ้าจำไม่ได้ ดูเหมือนจะเป็นคุณสมบัติว่าอย่างนั้น ว่าที่ไ
ไปปล่อยการค้า ต้องคุมเขาไว้ ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการดีมาก ไม่ทราบว่าจะถือว่าม
ทนพันธกรณีย์ได้แก้ไปแล้ว และจัดการให้มีการจัดการเคลื่อนไหวตามลำดับขั้
วิสัยของพ่อค้าเขา เพราะว่าสมาชิกและประชาชนคงเห็นกับข้าพเจ้าว่าการที่ท่า
ราชการไปยุ่งกับการค้าขายมากมายนักจะทำให้เกิดผลไม่ดี เพราะฉะนั้นก็ได้พยาย
จัดระเบียบไม่ให้ทางราชการไปยุ่งกับการค้ามาโดยลำดับ ในเวลานี้เรียกว่าเ
จะเป็นการเสร็จแล้ว เมื่อเช่นนี้ก็ปรากฏว่าสินค้าเข้าสินค้าออกได้เริ่มเดิน และ
ความพยายามของรัฐบาลในเรื่องอื่น ๆ ยังเพื่อจะเป็นอุปกรณ์ในการจัดซื้อสิ่ง

ของกองทัพการจัดซื้อ ซึ่งเราก็ได้จัดการให้มีการซื้อสิ่งของเข้ามาเพื่อช่วยเหลือประชาชนและบูรณะประเทศ ทั้งกองทัพการจัดซื้อนี้เราได้เครดิตมา ๓๐ ล้านเหรียญและมีเงื่อนไขว่าเงินนี้จะเอาไปซื้อของตามชอบใจไม่ได้ ต้องซื้อของเหลือใช้จากสงครามในด้านแปซิฟิกเท่านั้น ทั้งของบางอย่างไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน รัฐบาลก็ไม่ซื้อ เราได้เครดิต ๓๐ ล้าน แต่ถึงเวลานี้ใช้เพียง ๕ ล้านเศษ ข้าพเจ้าไม่ค้างเลย แต่ไม่จำเป็น แล้วจะให้เรากู้อีก ๓๐ ล้านมาทำไม จะบอกว่ารัฐบาลไม่มีเครดิตกู้เงินเขาไม่ได้ ไม่ใช่เช่นนั้น เขาถามว่าจะเอาอีก ๓๐ ล้านเหรียญไหม ซึ่งเท่ากับ ๑๐๐ ล้านบาท จะเอามาทำไม ๓๐ ล้านเวลานี้จ่ายไปเพียง ๕ ล้านกว่าเท่านั้น ไม่รู้ว่าจะเอาไปซื้ออะไร ของเหลือใช้จากสงคราม ไม่มีประโยชน์แก่ประชาชน ข้าพเจ้าไม่ต้องการจะซื้อของที่ไม่ได้ช่วยค่าของการครองชีพ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่ซื้อ เงินเวลานี้ยังซื้อไม่หมดแล้วเราจะกู้เงินมาทำไมอีก อินเดีย ๕๐ ล้านรูปี ซึ่งจะต้องขอร่วงจากอินเดีย และจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังเสียก่อน เขาไม่เร่งนี่ เราก็ซื้อของมา จนบัดนี้ก็ได้ประมาณ ๒๐ ล้านรูปี ทั้งของต่างๆ เหล่านี้รวมทั้งกิจการต่างๆ เหล่านี้ข้าพเจ้าครบรายรวมกันไป ขอให้คิดว่าประเทศไทยในความเห็นของเราอาจจะนึกว่าใหญ่โต แต่ความจริงเราเป็นประเทศเล็ก เราใหญ่นะเพราะเนื้อที่ หาดูได้ในเมืองไทยมีเรือสินค้าสำหรับไปต่างประเทศสักลำ ๗ ลำหรือไม่ ไม่มีเลย แต่ก่อนเราเคยมีเรือของบริษัทไทยเดินเรือทะเล มีเรือเทพสุดาศรีสุนทร นางเสือง สุริโยทัย เราเคยไปอเมริกาไปถึงอเมริกาไปไหนๆ ก็ได้ แต่พอเกิดสงครามเข้าเขาก็เอาของเราไปหมดไม่มีเหลือสักลำ ของต่างๆ ที่เราซื้อไว้เมื่อซื้อแล้วมันปิดมาเมื่อไรก็ไม่รู้ หามิได้ ในการหาเรือบรรทุกของต่างๆ เหล่านี้หาได้ยากเหลือเกิน เพราะการสงครามเพิ่งเลิกใหม่ๆ ทหารที่ถูกทิ้งกระจัดกระจายอยู่ตามเกาะต่างๆ รัฐบาลประเทศไหนแม้แต่รัฐบาลสหรัฐอเมริกาก็ถูกด่า ประชาชนบอกว่าเขาอยากจะเห็นพ่อเขา เขาอยากจะเห็นผัวเขา เขาอยากจะเห็นลูกเขา

ทหารต่าง ๆ ไปอยู่ในเกาะต่าง ๆ มีกวมและแนต เกาะครีตเดียนและเกาะต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น เขาต้องเอาเรือไปขนทุกอย่างมา แล้วเราจะให้อเมริกันเอาเรือมาขนของเรานั้นอย่างไร ฉะนั้นการที่จะว่าจะให้รัฐบาลทำอย่างไรนั้นจะต้องให้ความเข้าใจรัฐบาลด้วย ไม่ใช่เรามีเงินมาได้ง่าย ๆ ต้องหันมาทางกระเบื้องกระดาษกว่าจะได้มาแล้วเมื่อได้มาแล้วรัฐบาลไม่ให้นั่ง ก็ได้รับจัดการซื้อหามา แต่แทนที่จะได้ขนมาแต่ไม่มีเพราะเรือต่าง ๆ เขาเอาไปขนทหารแล้วขนอาวุธยุทธภัณฑ์ก่อนเสียก่อน และที่เราได้อะไรมาบ้างก็ด้วยความเมตตากรุณาและด้วยการดำเนินการเจรจาในทางการทูตมากกว่าในทางการค้า เรื่องตัดตึง เซด เข้ามานี้ไม่ใช่มาในทางการค้า เป็นเรื่องของรัฐบาลอเมริกัน เราขอร้องเขาอย่างนั้นอย่างนี้ ในที่สุดเราต้องเสียค่าใช้จ่ายมากมายเพียงใดที่ส่งเรือของเราไป และเมื่อเรือ ๆ นั้นก็ส่งไปอีกพวกหนึ่งแต่ก็เป็นเรือคหุปุปะ และก็มีของอยู่ในที่ต่าง ๆ กระจัดกระจาย มีตั้งแต่พืชผลเกาะกวม แล้วขนมาไม่ได้ เราต้องเอาเรือชะนิดปุปะของเราซึ่งพอแล่นได้ หนังสือพิมพ์ก็ลงข่าวว่าเรือสำคัญหายไปเสียแล้ว ความจริงมันน่าจะหายอย่างยิ่ง ไม่ใช่เป็นเรือของราชนาวีไทยแล้วไม่มีใครจะเอาเรือชะนิดนั้นไปเดิน คือมันไม่ปลอดภัย แต่เราต้องเอาที่คหุปุปะไปขนมาอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ขอความเห็นใจว่าเราแก้จาก ๑๐๐ มาได้ ๙๐ มันเป็นอย่างนี้ ก็ยังมันไม่รู้จะทำอย่างไรดีกว่านี้ แต่ไม่ใช่เรากอดมือกอดเท้าเรามีความพยายามอยู่ตลอดเวลาในการที่จะจัดการเรื่องของการครองชีพ และที่ว่าทำไมเราไม่แก้ปัญหาทั้งนั้น แต่ประชาชนเดือดร้อนอยู่ในเวลานี้เป็นเรื่องอาหาร ก็อาหารแพงทำไมไม่มีในเรื่องอาหาร ข้าพเจ้าก็ยังนึกเดอร์ถึงหนังสือพิมพ์เช่นเดียวกัน บอกว่ามันไม่เป็นธรรม มันไม่เป็นธรรมอย่างไร เพราะว่าธรรมดาผู้ซึ่งผลิตเหล่านี้เป็นคนไทยส่วนมาก และเขาต้องค่าใช้จ่ายในการครองชีพของเขาตามสภาพที่เป็นอยู่มันจะเป็นธรรมหรือไม่ถ้าบังคับเขาว่า เขาเอาไข่ไปขายต้องขายฟองละ ๓๐ สตางค์อย่าง คือ ๔ เท่า ของ

ก่อนเวลาสงครามจะเป็นธรรมหรือไม่ ในเมื่อเขาต้องซื้อของขึ้นแพง ค่าขนส่งแพง และอาจจะมีค่าน้ำชาอะไรต่าง ๆ นานาเหล่านี้ แล้วในที่สุดเมื่อแกขายได้แล้วขายวันยังค่ำตั้งแต่เช้าจนค่ำจนเย็นไม่ได้ผ้าไม่ได้คืบเดียว มันเป็นธรรมหรือไม่ ที่จะไปคิดกับราษฎรซึ่งเป็นคนไทย ข้าพเจ้ามองว่าข้าพเจ้าไม่ได้สนับสนุนผู้ขายอาหารที่จะให้ทำอย่างนี้ แต่ทว่าข้าพเจ้าให้ความเป็นธรรมแก่เขา และความจริงในทางประวัติ บุคคลผู้ขายอาหารนี้ได้ขึ้นราคาสินค้าของตัว ภายหลังที่พ่อค้าผู้ขายเครื่องอุปโภคได้ขึ้นราคาก่อนแล้ว ข้าพเจ้ามีหลักฐานยืนยันได้พวกนี้ขึ้นก่อนแล้วแกก็ต้องขึ้นของแกตามไป ในทางตรงกันข้ามก็เป็นธรรมเหมือนกัน รัฐบาลมีทางที่จะบังคับให้แกลด แต่ตราบใดรัฐบาลยังแก้ราคาสิ่งของทั่วไปให้เป็นที่เรียบร้อยไม่ได้ก็ไม่เป็นธรรมแก่เขา ข้าพเจ้าไม่ได้สนับสนุนผู้ผิดเหล่านั้น เพราะรัฐบาลทำเดี๋ยวนี้ ถ้าเราควบคุมตลาดเราอาจทำได้ แล้วเราก็บอกว่าเทศบาลช่วยกันไป ไข่ให้ขาย ๒๐ สตางค์ เราก็ทำได้ อย่างแบบนานาประเทศเขา แต่แล้วเราก็เลยไม่มีไข่กิน เพราะไม่มีใครเอามาขาย ถ้าเอามาขายในที่สุดก็ขาดทุน ผู้เอาไปขายในตลาดมืดอย่างที่เราท่านรู้แล้ว เมื่อเราจัดการให้แกเป็นธรรมแล้ว แกไม่ยอมลด รัฐบาลก็ตีหัวแกได้ ในเรื่องอื่น ๆ ได้ลดลงไปบ้างนั้น ทำไมในเรื่องอาหารจึงสูงขึ้น เมื่อคิดเป็นส่วนรวมลงไปแล้วก็สูงขึ้นร้อยหนึ่งเป็นร้อยสิบหก หรือร้อยละยี่สิบ อย่าพูดถึงนะเพราะเรื่องหมูเรื่องไข่ แต่ของอย่างอื่นก็มีถูก มีแพงคิดถัวได้สูงจากร้อยเป็นร้อยละยี่สิบ ข้อสำคัญอยู่ที่ในการลด คือเมื่อเราต้องการเงินตราต่างประเทศเข้ามาก ๆ พอที่จะกดราคาตลาดมืดลง ไม่ใช่รัฐบาลไปส่งเสริมตลาดมืด แต่ทว่าเรายังไม่มีทางจะทำอะไร ถึงจะไม่ส่งเสริมก็เหมือนการส่งเสริม ถ้าเราไปจัดการกับเขา ก็อย่างที่ข้าพเจ้าชี้แจง ในเรื่องไข่ก็หายไปจากตลาด ถ้าจะซื้อขายก็ซื้อขายกันยากและนาน ข้าพเจ้าจะชี้แจงเดี๋ยวนี้ เราต้องการเงินตราต่างประเทศมาก ๆ สำหรับจะซื้อของเข้ามา และเพื่อเสถียรภาพ

แห่งเงินตรา เราก็ต้องมีการส่งออกนอกประเทศซึ่งสินค้าของเราก็มีส่งออกไปอย่างนี้แล้ว โดยที่ว่าสินค้าประเภทราคาต่างประเทศซื้อขายยากอย่างไร คุณวุฒิ ได้ชี้แจงไว้นั่น และข้าพเจ้าขอบคุณ คุณควง ก็ให้ความเป็นธรรมแก่รัฐบาล โฆษณาที่ไหนก็บอกว่าทุก ๆ ประเทศร่ำรวยยิ่งกว่าเมืองไทยมากมายนัก หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านจะค้านข้าพเจ้าไม่ได้เลย เราก็ต้องเปรียบเทียบ ๆ คือเปรียบให้เรามีจิตคิดและความหวังเข้มแข็ง ในการยุคสำหกรรมเราก็ต้องเปรียบเทียบว่าเป็นอย่างไร เมื่องจีนเงินตรา ๔ หมื่นเหรียญจีนเท่ากับหนึ่งเหรียญดอลล่าร์จะอยู่ในโซเต็ดลักซ์ หรือจะมาเมืองไทยต้องเสียค่าโดยสารเท่าไร ๓ ถึง ๔ แสนเหรียญ ต้องเอาเงินใส่ตะกร้าไปซื้อระที่ออฟฟิต กินข้าวก็ต้องกินหมื่นแสนอย่างนี้ เราก็ต้องเปรียบได้ว่า เมืองไทยของเราเป็นเมืองพระ ทุกอย่างนั้นเราก็ต้องเตือดร้อนบ้าง และเตือดร้อนในเรื่องการเข้าคิวอะไรนั่น ข้าพเจ้าก็เห็นใจว่าประชาชนเตือดร้อน แต่ความเตือดร้อนอย่างนี้เราเปรียบกับก่อน ข้าพเจ้าก็ได้เคยไปมา และได้เห็น จะซื้อตั๋วหนึ่งต้องเข้าคิว ๓ วัน ซื้อปตาไม่ได้ บางทีต้องตื่นไปเข้าคิวตั้งแต่ ๓ ถึง ๔ ตาฝนตกแดดโหและความหนาว อะไรอย่างนี้ พวกเราเข้าคิว ๒—๓ ชั่วโมงก็ได้ ข้าพเจ้าเห็นความลำบากของท่าน แต่ทว่าอย่าลืมว่าเรา เป็นคนไทย เราเคยลำบากมามากสองร้อยปีนี่มาเราไม่เคยลำบากเราก็เคยดี ลำบากเข้าบ้างซิ เพื่อทจะช่วยประเทศชาติ เมื่อเป็นดังนั้นก็ได้ทราบว่าสินค้าส่งออกไป และได้กำไรมากพ่อค้าก็อยากส่งสินค้าออกไป และเมื่อส่งสินค้าออกไปแล้ว สั่งสินค้าเข้ามาก็ได้กำไรอีกด้วยหนึ่ง ก็มีการขนส่งที่จะส่งสินค้าออกกัน ส่งกันโดยทางปรกติโดยทางศุลกากรไม่ได้ มันก็ส่งกันในทางอื่น อย่างอาหารเอาไปซิ ถั่วเหลืองถั่วเขียวเอาไปซิ ไข่ไก่ น้ำมันหมู กุนเชียงนั้นไม่ได้เพราะเป็นของกิน เค่ส่วนเรื่องอื่นแกเอาไปศุลกากรไม่ได้แกก็เอาไปทางน้ำ ชายความกรุณาว่าชั้งทะเลของเมืองไทยตั้งไม่ จะเอาตำรวจที่ไหนไปยืนอยู่เต็ม ทนนกจะบกล่ำกันอย่างไรก็ไม่รู้ ตั้

ไปยึดเอาที่ดินกว้างขวางกะไรต่าง ๆ แม่น้ำใหญ่ไม่ไปกั้นขอกแม่น้ำน้อย ขอกนั้นไปกั้นขอกการทำลายมันมีมากมาย รัฐบาลรับว่าเราไม่สามารถจะป้องกันมันได้ เป็นความผิด แต่ทว่าเป็นความผิดของประชาชนและท่านสมาชิกคงจะเห็นใจว่าจะให้เราทำอย่างไรในเมื่อศีลธรรมของประชาชนภายหลังสงครามนี้มันเสื่อมโทรม และการแก้ไขในเรื่องเสื่อมโทรมนี้เราก็ได้ตั้งคำถาม ๆ ทำกันขึ้นมา ได้อภิปรายกันไปข้อต่อไป ซึ่งรัฐบาลก็พร้อมที่จะอภิปรายกันในเรื่องนี้ แต่ก็ควรเห็นความยากลำบากบ้าง จะทำอย่างไร ฝั่งทะเลพันห้าร้อยไมล์ยังมีทางบกอีกเยอะแยะ ประกอบกับคนของเราไม่ค่อยจะเป็นของลำบาก ทีนี้รัฐบาลมีเครื่องมืออะไรบ้างที่จะปราบปรามลักลอบการหนีภาษี ข้าพเจ้าอยากจะเล่าให้ท่านฟังดูว่าความยากลำบากของรัฐบาลเป็นอย่างไร แม้เราจะมีการที่จะปราบปรามการลักลอบออกนอกประเทศ กระทรวงพาณิชย์ไม่มีเรือแพก็ไปขอเรือตอร์ปิโดจากกองทัพเรือเขามาสองลำ ๆ หนึ่งเราก็ส่งไปทางใต้ อีกลำหนึ่งเราก็เอาไว้ทางเหนือ ลำหนึ่งก็ตรวจตราไปทางใต้ อีกลำหนึ่งก็ตรวจตราขึ้นมาทางเหนือ แล่นไปแล่นมาเพลาก็ขาดไปเสียลำหนึ่ง ก็คงเหลือลำเดียว ทีนี้ก็มีเสียงว่าอีกลำหนึ่งนี้ก็ไปครวญอยู่เสียบ้าง ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจ จึงบอกว่าขอหยุดตรวจสักฐานมาดูบ้าง ท่านเชื่อว่าหยุดตรวจสักฐานนั้นลำบากเป็นการยากที่จะให้หยุดตรวจสักฐาน ทีนี้บอกว่าเรือตอร์ปิโดพังไปแล้ว ก็ขอเรือกวาดทุ่นระเบิดเขามาอีกลำหนึ่ง ข้าพเจ้าได้โทรศัพท์ถึงหลวงนาวาฯ บอกว่า ขอเรือกวาดทุ่นระเบิดอีกลำหนึ่งเถอะ เขาก็บอกว่าเครื่องไฟฟ้ามันเสียพังไปแล้ว ต้องซ่อมตั้ง ๖ เดือน ส่วนคุณอาศัยเมื่อได้ฟังนายกชี้แจงแล้ว ดังนี้ก็ไปพบกับนายบัดเดอร์ บอกว่าเรื่องมันเป็นอย่างนี้ มีความลำบากอย่างนี้ เขาก็ไปเอาเรือมาให้สองลำ ซึ่งเป็นเรือที่เขาจะเอาไปทิ้งทะเลอยู่แล้ว เราก็ได้ใช้นี่กฉักลอยอยู่จนบัดนี้ ขอให้ท่านดูว่ารัฐบาลได้ทำ ได้พยายามแค่เพียงนี้อะไร ๆ มันไม่ดีไปหมดอย่างนี้ แล้วจะให้ทำอย่างไร ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นนายกรัฐมนตรีไปพูดกับอังกฤษเขา เขาบอกว่าขอให้กรุณาหน่อยเถิด ช่วย

ปราบการฉ้อราษฎร์บังหลวงให้ได้ผลแรงที่ ข้าพเจ้าจะจัดการต่อนี้ เขาก็ส่งเรือส่งแหมาช่วยกวดขันให้ อย่างนี้เป็นต้น เราก็พยายามทุกวิถีทางในการที่จะปราบ ปัญหาที่แพงเวลานี้พ่อค้าก็พร้อมที่จะซื้อในราคาสูง ๆ ราคาอาหารก็ถีบขึ้นไป และนอกจากนั้นเส้นเครื่องที่ข้าพเจ้าพิจารณานี้ก็มีลักษณะในเดือนพฤศจิกายนนี้ว่าคนมีเงินน้อยที่จะซื้อเพราะเป็นฤดูพืชผลธัญญาหารไม่อุดมสมบูรณ์ ชาวนาเสร็จจากการทำนาก็เงินมีทองขี้ทองขี้หยอง เงินก็สูง ค่าของการครองชีพก็สูงขึ้น มันเป็นอย่างนี้ทุกอย่างนั่น ข้าพเจ้าอ่านเส้นโค้งดูเป็นอย่างนี้มันเกี่ยวกับเรื่องพืชผลอาหาร พ่อค้าพร้อมที่จะสู้ในราคาสูง นี่ก็เป็นความเสียในการที่อาหารมีราคาสูง แต่ก็มีความดีเพราะเหตุที่ผู้ผลิต ๆ กันเป็นการใหญ่อย่างที่ข้าพเจ้าไปเยี่ยมราษฎรจังหวัดอยุธยา ข้าพเจ้าเคยไปเสมอรู้ว่าเดิมเมื่อเสร็จนาก็ต้อนไก่กินเหล้าทีเดียวนี้เมื่อเสร็จการทำนาก็ทำถั่วเขียวและพืชผลอื่น ๆ เพราะราคาดีแทนที่จะกินเหล้าที่ไก่กัดปลาแล้วก็เป็นประโยชน์ในรายได้ของเขา แล้วส่งสินค้าไปต่างประเทศได้มากและสั่งสินค้าต่างประเทศเข้ามาอาหารแพงบ้างเรียกว่า ๑๐๐ เป็น ๑๒๐ หรือเอาเถอะตรง ๆ ๑๒๐ จะให้รัฐบาลทำอย่างเดียวได้ผลทุกสิ่งทุกประการนั้น รัฐบาลไม่สามารถจะทำได้เพราะว่าธรรมชาติบังคับ นักเศรษฐศาสตร์ย่อมรู้ว่าเรากดทางนี้โป่งทางนั้นกดทางนั้นก็โป่งทางนี้เป็นเรื่องที่ว่าได้บ้างเสียบ้าง แต่ทางนี้ดีกว่าก็เอาทางนี้จะไม่ให้เสียเสียเลยย่อมไม่ได้ ความจริง ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะชี้แจงยืดมากมายเพราะว่าสมาชิกยังมีประเด็นอื่นซึ่งข้าพเจ้าจดเอาไว้แล้วเวลานี้ไม่ได้ดูจึงปากเปล่ากัน ขอชี้แจงหักการก่อนเมื่อข้าพเจ้าสำรวจหัวข้อที่สมาชิกข้องใจข้อไหน ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะชี้แจงต่อไปในขั้นเอาเรื่องของแพงก่อน ส่วนเรื่องสรรพาหารข้าพเจ้ามอบให้คุณทองเปลว ชำนาญของคุณหลวงเชวงกับคุณวิลาศไป เรื่องนโยบายกระทรวงข้าพเจ้าว่าไปแล้ว ร้อนเต็มทีขอนั่งก่อนแล้วจะอภิปรายต่อไป

๑๖ น.

นายเลียง ไชยกาล (อุบลราชธานี) : ดูเหมือนว่าอภิปรายกันไปจะออกไปหน่อย ท่านนายก ฯ ได้อภิปรายมาเป็นเวลาประมาณสองชั่วโมง ในส่วนเท่าที่กระผมได้ตั้งข้อกล่าวหาของฝ่ายค้านมีอยู่ว่า รัฐบาลดำเนินการเหยียดชนชั้นเกษตรกร เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน แต่ข้ออภิปรายทั้งสองชั่วโมงนี้ โดยมากเป็นเรื่องที่รัฐบาลพยายามที่จะรับว่าได้มีการดำเนินเหยียดชนชั้นเกษตรกรในข้อต่าง ๆ และเพราะเหตุที่ท่านได้พูดมายืดยาวกระผมก็เกรงว่าจะลืมประเด็นนั้นเสีย และจะลืมความสำคัญไปเสียด้วย โดยเมื่อคำนึงนี้กระผมได้นั่งคิดดูแล้วว่าตามข้อหาข้อแก้นี้ กระผมมีความเห็นโดยบริสุทธิ์ใจว่ารัฐบาลนี้สามารถออกได้แล้วโดยเหตุดังจะกล่าวต่อไป แต่ก่อนอื่นขอทำความเข้าใจสักเล็กน้อย เมื่อได้ฟังกันไปพูดกันมาผมก็มีความข้องใจหลายประการ จึงอยากขออนุญาตท่านผู้เป็นประธานชี้แจงข้อคำของฝ่ายผู้ค้านญัตตินี้สักสองสามข้อ และค้านคำท่านนายกรัฐมนตรีกล่าวเมื่อตะกี้นี้บ้างเพียงเล็กน้อย แต่ขอให้ถือว่าเป็นการชี้แจงความเข้าใจกัน เพราะตามที่พูดมาเข้าใจว่าคงสลับซับซ้อน โดยเหตุที่มีสมาชิกบางท่านได้กล่าวคัดค้านฝ่ายเสนอญัตตินี้ว่าสภาไม่ใช่ที่ ๆ เราจะมาเถียงกัน ควรจะปรึกษาหารือประนอมกันควรจะทำงานกันคำกล่าวนี้นี้ทำให้กระผมรู้สึกเศร้าใจว่าพวกเราเข้าใจในหน้าที่ของเราคลาดเคลื่อนไป กระผมอยากกล่าวว่าหน้าที่ของสมาชิกสภาไม่ใช่ว่าจะไปกู้เงินสรรพาหาร หรือจะเอาเงินสรรพาหารมาซื้อหมู แต่กระผมเข้าใจว่าหน้าที่การที่เรามาเป็นฝ่ายสนับสนุนหรือค้านในเวลาประชุมปรึกษากฎหมายหรือกิจการงานฝ่ายบริหารนี้ กระผมจึงมีความเข้าใจเหมือนกันว่าผู้แทนราษฎรบางคนได้พยายามกล่าวต่อประชาชนว่า พวกเรามาเถียงกันมากเกินไป ซึ่งความจริงท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้พูดหลายหนแล้วว่าท่านมีความประสงค์เช่นนั้น เพราะการที่เรามานั่งเถียงกันนี้ ถ้าจะว่าให้ถูกต้องแล้วผมเห็นว่าเราไม่ได้มาทำหน้าที่ของเรา

โดยพร้อมมูล กระผมขอประทานกราบเรียนข้อนี้เป็นข้อแรก ยกข้อหนึ่งกล่าวมาการกล่าวขึ้นบ่อย ๆ ในเวลาอภิปราย กระผมจะถือประเด็นในข้อที่ว่าได้มีสมาชิกและรัฐมนตรีบางท่านได้กล่าวในสภานี้ว่าทำไมจึงมีแต่ที่รัฐบาล ไม่เห็นแนะนำอะไรเลย และในที่สุดก็ว่าให้หนังสือพิมพ์ในทำนองเดียวกัน กระผมก็อยากจะเรียนทำความเข้าใจกันเหมือนกันว่าเราน่าจะสำนึกในหน้าที่ของเราเป็นอย่างดี การค้านไม่จำเป็นจะต้องมีอะไรเลย การที่อ้างว่ารัฐบาลโน้นทำอย่างนั้น ทำไมถึงไม่คิดมาถึงรัฐบาลนี้ทำไมถึงคิด อันนี้ก็ไม่ใช่หน้าที่ของผู้ค้าน หน้าที่ของผู้ค้านคือคิดการต่าง ๆ เพื่อก่อ เพราะว่าผู้ตั้งนั้นโดยมากสำหรับคนที่มีสุขุม มักจะได้กับความรู้สึกนึกคิดมาจากประชาชน ถึงคนหนึ่งอาจจะเป็นส่วนน้อยก็ได้ ส่วนมากก็ได้ ถ้าเป็นส่วนมาก เราก็ว่าเป็นเสียงของประชาชน อย่างไรก็ดีกระผมยังขอยืนยันว่า หนังสือพิมพ์ก็ตามทางฝ่ายค้านก็ตามย่อมจะมีติเตือนอยู่บ้างและแนะนำอยู่บ้าง แต่ว่าอยู่ภายในวิสัยของการคัดค้านติเตือน ดังที่ผมเรียนถามมีความเพียงว่าสิ่งนั้นอย่าทำ ควรทำอย่างนี้โดยกว้าง ๆ ยกตัวอย่าง สุราพาหารอย่าทำแต่ไม่ควรทำอย่างนั้น ที่ว่าไม่ควรจะขายก็ขาย กระผมค้านไป แต่ไม่ใช่ไปสั่งสอนกันว่าให้ทำอย่างนั้นอย่างนี้ หนังสือพิมพ์ติเตือนอยู่เป็นอันมาก ยกตัวอย่างวิจารณ์แก้ของแพง อยู่ ๆ ให้ไปขายเนื้ออย่างนั้นมันจะได้หรือ และบอกว่าอย่าไปขายท่องเที่ยวนั้นเป็นเรื่องของการครองชีพซึ่งพูดกันมา ๒ วันแล้ว ยกข้อหนึ่งอยากจะเรียนถามความเข้าใจต่อไป จะมีถึงปัญหาเรื่องที่ว่าทำไมผมจึงเรียนว่าเมื่อผมนั่งถึงตำบลนั้น แล้วจึงกล่าวว่ารัฐบาลนี้ออกไปแล้วนั้นหมายความว่าอย่างไร ก่อนอื่นกระผมขอขอบคุณ คุณท้องเปลว รัฐมนตรี เพราะว่าอะไร เพราะว่าประหยัดเวลาของชาติเป็นอันมาก กระผมได้ยินมาว่า ซึ่งผลที่สุดคาดคนเอาจริงจังกันซึ่งทางพิจารณาอย่างศาล ก็ไม่ค่อยเหมือนการเมือง ก็พอฟังได้ แต่ถึงอย่างไรก็เป็นปัญหา การที่ท่านรัฐมนตรีท้องเปลวได้รับข้อประเด็นสำคัญ ด้วยผมคิดว่า

ตัดเวลาได้มาก โดยเหตุว่าท่านได้ยินมาว่าองค์การสรรพาหารนั้นไม่สามารถจะ
ไปได้ ท่านได้บรรยายถึงโครงการณ์ต่าง ๆ ในองค์การนั้น และความขัดข้อง
ต่าง ๆ แม้ที่สุดท่านก็บอกว่า มีเสียงคนหลายแห่ง ได้บ่นต่าข้ายห่าบ้าง
ยาพาห่าบ้างอะไรบ้าง ผมจึงขอยกย่องว่าท่านเป็นนักการเมือง เป็นลูกผู้ชาย
เป็นคนจริงคนหนึ่งที่น่าสรรเสริญ และเป็นข้อที่ผมจะนำมาอภิปรายต่อไป ใน
ขณะเดียวกันเราคงได้ยินท่านสมาชิกหลายท่านรับรองว่า กิจการ บัญหา ของ คุณ ทอง
อันนี้เป็นของที่และถือนับหนึ่งในเมืองตัวการที่เรียกว่าจำเลยได้รับแต่วันนั้น ผู้
ที่ถูกตัดสายไปเชิงชั้นประชาชนทั้งหลายที่พึงแต่ผู้สนับสนุนเท่านั้นก็จะต้องถูก
พากย์วิจารณ์ไปตามบุญกรรมของคนที่สร้างขึ้น ประชาชนของท่านเป็นอย่างนั้น
อันนี้ผมขอกราบเรียนว่าผมจะจำกัดเวลาเพื่อนก็ขอได้โปรดทราบ คือในขณะนี้
เมื่อนจะเป็นที่รับกันว่านี่ได้แถลงให้ฝ่ายประชาธิปัตย์ได้ทราบว่าในขณะที่รัฐบาลเดิม
ได้เข้ามารับเป็นรัฐบาลต่อเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคมศกนี้เองจากก่อนนั้น คือเมื่อ
วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๔๙๘ รัฐบาลนายควง อภัยวงศ์ ได้ถูกกฎหมายฉบับหนึ่ง
ที่ยกย่องแนะนำของสมาชิกผู้มีเกียรติว่าควรจะทำอย่างนี้ นายควงก็สำรวมภาพต่อสภา
ว่าไม่สามารถจะทำได้แล้วก็ลาออกไป กรณีอย่างนี้เราจะเปรียบได้ว่าเหมือนคนหนึ่ง
กำลังเป็นไข้อยู่หมอคนหนึ่งกำลังรักษาอยู่ และมีหมออีกคนหนึ่งว่าเจ็บไม่ไหว
หรอกไปเถอะฉันจะรักษาเอง จะหมอคนนั้นก็ลาออกบอกว่าฉันไม่ไหวแล้ว หมอ
คนใหม่มาชงตรง ๆ อย่างนี้หมายความว่าฉันจะขอเป็นหมอประจำจนตาย และ
ถ้อยคำหมายความว่านั้นสามารถที่จะทำให้ดีกว่าท่าน ทีนี้ในนี้เป็นเรื่องบริหารของประ
เทศชาติซึ่งรัฐบาลคณะนี้ได้รับช่วงจากรัฐบาลนายควง ฯ ซึ่งลาออกไป ก็หมาย
ความว่ารัฐบาลนี้มีสมรรถภาพที่จะสร้างความมั่นคงให้แก่ประเทศชาติ ไม่ใช่หมาย
ความว่าฉันจะมารักษาตำแหน่งรัฐบาลอยู่ตลอดไป ไม่ใช่หมายความว่าอย่างนั้นถ้า
ท่านเข้าใจของผมไม่คลาดเคลื่อน ทีนี้ในข้อที่เรียกว่าการครองชีพ ซึ่งเนื่องหา

ที่เต็มไปด้วยหมายถึงการปรับปรุงเศรษฐกิจผิดพลาด ปัญหาว่าผิดพลาดหรือไม่ ก... อยากจะพูดรวบรัดที่สุด ผมกล้าได้ว่ารัฐมนตรีทองเปลว ฯ ผู้ซึ่งเป็นตัวก... ก็ได้รับในสภา ฯ นั้นแล้ว ซึ่งความจริงเรื่องนี้ได้ถกเถียงในสภา ฯ มา ๒ ... ในขั้นต้นท่านรัฐมนตรีและรัฐมนตรีบางท่านก็ได้พยายามยืนยันว่าโครงการณ์นี้... โครงการณ์ที่รัฐบาลทั้งคณะได้อนุมัติไป และเป็นการทำที่ชอบที่ควร แต่... เป็นที่ขัดกันทั่วประเทศว่า ท่านรัฐมนตรีทองเปลว ฯ ได้ยอมรับว่าโครงการ... นั้นนั้นไม่สามารถจะทำได้ แต่ขอรับผิดชอบเป็นส่วนตัว ปัญหาเรื่องของรับผิดชอ... เป็นส่วนตัวเป็นเรื่องที่ผมจะขอเรียนต่อไป เพราะว่าประเด็นส่วนนี้น่าจะตัดได้... ของจะถูกหรือแพงไม่มีใครตำหนิรัฐบาล ยกตัวอย่างว่าพรุ่งนี้เกิดสงครามขึ้น... จะแพงขึ้นเท่าก็ไม่มีใครว่าอะไร แต่ขอให้ดำเนินเศรษฐกิจให้ถูกต้องพอควร... สำหรับตำรามือรัฐบาลนี้เป็นผู้อนุมัติโครงการณ์นั้นนี้ ซึ่งดูเหมือนจะเรียกว่า... เป็นโปลิซีได้ เป็นโครงการณ์ที่ใหญ่โตมโหฬาร เป็นโครงการณ์ที่ทุกคน... ยิ่งกว่านั้น ๆ ในปัญหาเศรษฐกิจการขายทองก็ดี การปฏิบัติเพื่อบำบัดทุกข์... สุข จะกล่าวแต่เพียงแจกเงินให้แก่ประชาชนก็ดีไม่เป็นที่สนใจเท่า แต่ของค์การ... ที่ว่านั้นประชาชนถือว่าสำคัญ เป็นเม็นโปลิซีของรัฐบาล และเป็นเงื่อนงำที่จะแ... ว่ารัฐบาลนี้ดำเนินการผิดพลาดหรือไม่ ที่ผมพูดนี้เชื่อใจว่าทุก เราได้พูดกัน... ๒ วันแล้ว เพราะฉะนั้นปัญหานี้ผมคิดว่าเป็นปัญหาใหญ่ เมื่อรัฐบาลได้เข้า... อีกเหตุจริงปรากฏว่ารัฐบาลได้ดำเนินการเศรษฐกิจผิดพลาด และโครงการณ์... ท่านรัฐมนตรีทองเปลวก็เป็นการผิดพลาดดังที่ท่านได้รับสารภาพอย่างยืดยาว... หนังสือพิมพ์ก็ได้ตัดไปเต็มที่แล้ว ปัญหามีว่ายังจะมีอีกไหมในโลกปัญหาเศรษ... อย่างอื่นที่รัฐบาลยังคิดว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งกว่า ถ้าคิดว่าปัญหานี้เป็นปัญหา... ขอสร้างเรื่องต่อไป ว่าโครงการณ์ต่าง ๆ ที่เราได้รับรองมาแล้วนั้นรัฐบาลต้องรับผิดชอบ... รับผิดชอบมีความหมายว่าอะไร เราก็ต้องรู้ตัวของเรา เมื่อเรารับว่าผิด...

ผิดพลาดอะไรที่ได้รับการตุต่า เสียดสี เย้ยหยัน จากหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่ง
เคราะห์ดีถ้ารัฐมนตรีท่องเปตว ฯ ไม่รับสารภาพแล้ว การกล่าวของเรานั้นอาจจะ
เป็นการบีบแข้งบีบขา เป็นบ่างช่างยุอะไรเหล่านั้น ซึ่งเป็นคำกล่าวที่ได้ยินมาแทบ
นับครั้งไม่ถ้วน กระผมจึงคิดว่าเป็นข้อที่จะวินิจฉัยได้แต่ว่า รัฐบาลดำเนินการ
เศรษฐกิจผิดพลาดหรือไม่ ทั้งนี้กระผมไม่มีความมุ่งหมายยิ่งไปกว่ารัฐบาลนั้นควร
จะแสดงเกียรติยศอันยิ่งใหญ่ตั้งแต่เป็นรัฐบาลนี้มากระผมก็ไม่เคยพูดเลย ควรนั้น
กระผมก็ไม่อยากพูดเรื่องนี้เลยอยากจะพูดเรื่องกรณีสงครามมากกว่า ความจริง
การตั้งโครงการณ์อันสำคัญนั้นไม่ใช่เป็นการช้าช้า กระผมมารับในทันเพื่อความ
ยุติธรรม แม้แต่คนสำคัญในโลกมีสัตเตอร์ และนโปเรียนก็ตามที่ทำไปก็เพื่อ
ช่วงชิงต่อประเทศชาตินั้นนั้น และเขาก็ปฏิบัติตนของเขาตามนโยบายนั้น ความ
ริ่งโครงการณ์นั้นท่านรัฐมนตรีท่องเปตวก็ได้สร้างขึ้นด้วยความน่านับถือ ความ
ริ่งดูเหมือนวันแรกของการตั้งโครงการณ์ก็เคยมีคนทักท้วงรัฐบาล ผมเองก็ไม่ได้
ทักท้วงเป็นนิสัยของผู้มีเกียรติก่อนจะทำอะไรท่านก็มักจะแสดงโอกาสให้ผู้อื่นติชม
ได้เต็มที่ แต่กาลัญญุตา ผู้รู้จักกาลเวลา มัตตัญญุตา ความรู้จักประมาณ
อัตตัญญุตา ความรู้จักตน

สมาชิกในที่ประชุมทั้งเรา

นายเลียง ไชยกาล (ขุนตราชธานี) : ในเรื่องที่ท่านรัฐมนตรีท่องเปตว
ว่าปากแดง ๆ ทาลิปสติก ไปเป็นคนคิดค่อยในเรื่องหมู ท่านก็จะต้องยอม
ว่ามีผิดพลาดเหล่านั้นจะแก้ว่าเป็นความผิด พลาดที่เราจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ นั่นหาได้ไม่
ทั้งนี้กระผมไม่ได้ตำหนิฉะเพาะท่านนายกหรือท่านรัฐมนตรีผู้ใด แต่ว่าเมื่อใดใน
นิติบัญญัติเราพลาดแล้วเราก็ต้องยอมรับอย่างลูกผู้ชาย อย่างของท่านรัฐมนตรี
ท่องเปตว ความสำคัญอีกอันหนึ่งก็คือความสุจริตใจ นี่เป็นข้อสำคัญ ทั้งนี้ผมจะ

อย่างนี้ได้ปัญหาต่าง ๆ ก็จะสิ้นสุดลง ปัญหาเรื่องโกงนั้นก็พอจะรับกันในสภาฯ เพราะคุณทองเปลวก็เป็นข้าราชการคนหนึ่งในกองทัพ ท่านนายกรัฐมนตรีก็รับว่าเรื่องไปขนข้าวก็มี นี่แสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์ทั้งหมดได้เกิดโกงกันขึ้น ยกตัวอย่างว่าได้ส่งรัฐมนตรีและตำรวจไปได้ส่วนหนึ่งในภาคใต้ หรือได้มีการจ้างนายตำรวจอย่างพันตำรวจตรี เผือน ทองชัย ซึ่งลาออกจากตำรวจแล้วไปเที่ยวตรวจเรือหนีภาษีต่าง ๆ นี่แสดงให้เห็นว่ามีเหตุเหล่านี้แล้ว คือในเรื่องการโกง เมื่อเช่นนี้แล้วข้าพเจ้าขอให้ยุติในเรื่องโกง คือไม่ต้องเถียงกัน ซึ่งรัฐบาลก็รับแล้วว่ามีเรื่องโกงจริง แม้แต่สมาชิกในสภาซึ่งเป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลเอง เช่นคุณบรรจง ศิริธรรญ ขุนนิรันดรชัย หรือแม้แต่ตัวอาจารย์เดือนก็ยังเคยให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่ามีการโกงเกิดขึ้นจริงเป็นปัญหาที่รับฟังกันได้ เพราะปัญหาเรื่องการแทรกแซงในการเมืองระหว่างข้าราชการประจำกับข้าราชการการเมืองแล้วก็กลายเป็นตุ๊บหน้าประจุกไปหมด ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าท่านได้ส่งผู้ผิดไปพิพากษาในที่สุดศาลก็ยกฟ้องแล้วในที่สุดก็ได้ประโยชน์อะไรบ้าง ปัญหาข้อนี้ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ข้าพเจ้าได้เรียนธรรมในเรื่องพระพุทธเจ้านั้น ข้าพเจ้าขอเรียนในปัญหาที่อกุศลเจตนาใหญ่เสียก่อนว่าทุกข้อนี้อาจยกขึ้นผู้ใหญ่ตลอดจนเล็กน้อย ถ้าเราเคร่งครัดลงไปไม่หันหน้าต่างตาใครแล้วในที่สุดก็จะไปได้ ข้าพเจ้าไปดูตามตลาดเป็นเรื่องทุจริตคอรัปชั่นของเด็กตลาดเค้าทำไมจึงแพงนี่เป็นต้น แต่ข้าพเจ้าหยุดฟังท่านนายกพูดไปตั้ง ๒ ชั่วโมง ในที่สุดก็เอยถึงเรื่องของแพงซึ่งเป็นการดำเนินการเศรษฐกิจผิดพลาดหรือไม่ จึงจะต้องย้อนกลับมา ทีนี้ขอนโยบายของสภานั้นถ้าหากว่าจะทำกันโดยวิธีลงคะแนนนั้น ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าการตายตกประชาชนก็ยังฟังอยู่ในเวลานี้ เหตุผลก็บ่งอยู่แล้วว่ารัฐบาลทางคณะรัฐมนตรีและทางองค์การสรรพาหารได้ทำการเศรษฐกิจจนผิดพลาดเหลือเกิน เราจะมาว่ากันว่าสภานี้เห็นว่าไม่ผิดพลาดดูว่าก็จะเรื่องน่าเสียใจ แต่ถ้าแม้ว่าจะมีการโวตไปอีกอย่างหนึ่งก็เป็น

การไม่ดี ข้าพเจ้าจึงขอฝากความนี้ไว้แก่คณะรัฐมนตรีนำไปพิจารณาในเรื่องปัญหาของแพง เมื่อพูดถึงมาถึงตัวก็โทษกันข้าพเจ้าไม่อยากจะเถียงกันให้มากเกินไป เพราะว่าไม่ใช่เป็นการพูดกันระหว่างเราร้อยสองร้อยคน ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่กำลังฟังวิทยุอยู่ในวันนี้ไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน คิดเหมือนกับเราพูดต่อหน้าคนสองหมื่นคน ถ้าไปพูดว่าก็เป็นการโกหกคนสองหมื่นคน แต่ถ้าพูดว่าของถูกเหลือเกิน ก็จะเป็นการโกหกกับคนสองหมื่นคนเหมือนกัน และอะไรเราก็รู้กันอยู่ในอกของพวกเราแล้วโดยสถิติ แต่ก็ฟังไม่ได้เรื่อง ที่ท่านรัฐมนตรีกล่าวอะไร ๆ ข้างสถิตินั้น เราก็เชื่อว่าเป็นสถิติจริง ๆ และเป็นตัวเลขที่เจ้าหน้าที่ได้มาหรือเป็นตัวเลขอะไร และสถิติที่ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยได้ข้างถึงเรื่องคนร้ายว่ามีจำนวนเท่าใด โดยทางตำรวจเป็นผู้ส่งมา เพราะว่าทางตำรวจเป็นผู้ทำในเรื่องนี้โดยฉะเพาะ แต่สำหรับเรื่องสถิตินั้นข้าพเจ้าเห็นว่าอาจจะเป็นการผิดพลาดบ้างก็ได้ เพราะว่าถ้าเขาจับผู้ร้ายได้ ๑๐๐ คน เขาก็อาจจะบอกว่าจับได้เพียง ๑๐ คนก็ได้ โดยลงในสถิติเป็นตัวเลขมาเสนอท่าน อย่างนี้อาจจะเป็นการผิดพลาดก็ว่าได้ เมื่อรวมความแล้วคงกล่าวได้ว่าสถิติของท่านรัฐมนตรีมหาดไทยที่เกี่ยวกับโจรผู้ร้ายนั้น เป็นสถิติที่แสดงให้เห็นว่าโจรผู้ร้ายลดน้อยลง แต่กระผมยังสงสัยว่าทำไมท่านไม่ทำสถิติเรื่องการกินสินบนของเจ้าหน้าที่ว่ามีเท่าใด เจ้าหน้าที่ตำรวจจับผู้ต้องหาทิ้งเสียเท่าใด หรือว่าไม่รับตัวมา ไม่มีตัวกลับมาเท่าใด เหล่านี้ทำไมไม่ทำ ข้าพเจ้าคิดว่าเขาคงทำเหมือนกัน แต่ว่าสถิตินั้นนั้น เขาเก็บไว้ในชั้นชักเสียหรือจดเอาไว้ในสมุดเล่มที่สอง คือสมุดมีอยู่สองเล่ม เล่มหนึ่งเป็นสถิติส่งให้ทางการ ยกตัวอย่างโจรผู้ร้ายลดลงเท่าใดมากขึ้นเท่าใด ก็เล่มหนึ่ง คือเล่มที่สอง เขาเก็บเขาไว้ในเล่มนี้คงมีสถิติยอกว่าได้กินสินบนเท่าใด ยิ่งผู้ต้องหาทิ้งเท่าใด และอีกเรื่องหนึ่งเช่นอย่างที่ท่านนายกกล่าวว่า คนที่ถูกจับอยู่ในบ้านท่านนั้นก็ได้ออกจากบ้านไปแล้ว และเมื่อวานนี้เองคุณเสียนได้นั่งรถไปถามดูว่า คนที่ถูกจับนั้นออกไปจากบ้าน

ที่จริงหรือไม่ ที่ได้ความว่าเดือดร้อนนั้นยังไม่ได้ตกไปไหน เรื่อง
นี้เป็นอย่างนี้ ซึ่งมันเป็นเรื่องเล็กน้อยเดียวนี้ ความจริงเราควรจะได้รับฟังถึง
เรื่องนโยบายของรัฐบาลดีกว่า ว่ารัฐบาลได้ดำเนินการนโยบายตามที่แถลงไว้
หรือไม่ ควรที่จะว่ากันถึงเรื่องใหญ่ ๆ เสียก่อน ไม่ควรที่จะนำเอาเรื่อง
ปิดเตล็ดมาพูด เวลานี้เราก็ทราบกันอยู่แล้วว่าประเทศของเรา เวลานี้ภัยของ
เศรษฐกิจกำลังคุกคาม เพราะเหตุว่ารัฐบาลได้ดำเนินนโยบายผิดพลาด จึงทำให้
ค่าของเงินราคาสูงขึ้น แต่ถึงกระนั้นก็ดี ยังมีผู้สนับสนุนรัฐบาลอีกหลายท่าน อย่าง
ที่คุณหญิงเปลื้องได้พูดมาเมื่อวานนี้ว่าอย่าเพ่งเล็งอย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นขอให้ท่าน
ทั้งหลายฟังด้วยความเป็นธรรม เพราะว่าท่านได้กล่าวรวมเป็นจำเลย และท่าน
รับว่าผิดอย่างใหญ่หลวง ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอให้เกียรติยศแก่ท่านรัฐมนตรีทุกท่าน
ที่ได้ชี้แจงข้อข้องใจต่าง ๆ ของสมาชิกมาเป็นอย่างดียิ่ง

๒.๔๕ น.

นายประเวศ บริราช (ลำปาง): เท่าที่ได้พูดกันมาเรื่องเศรษฐกิจว่า
ประเทศไทย เราเดือดร้อน อย่างมากมายในเรื่อง เศรษฐกิจ ในเรื่อง ของแพงนั้น
ผมคิดว่าเห็นจะเป็นเพราะประเทศไทยเราไม่ได้ถูกสงครามอย่างจริงจัง เราจึง
เดือดร้อนกันเหลือเกิน และเหลือเกิน ถ้าประเทศเราถูกสงครามจริง ๆ
เพียง ๑ ใน ๑๐ ของประเทศอื่นเข้าแล้ว เราคงไม่มีเรื่องเศรษฐกิจ เรื่องเศรษฐกิจ
เท่าที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ คือว่า เหล่าประเทศซึ่งท่านทั้งหลายได้รับกันอยู่นั่นแล้ว เห็นอยู่แล้ว
ของเครื่องอุปโภคบริโภคที่ท่านต้องการให้ลดราคาลงอย่างเร็วมาก ผมคิดว่าถ้าลด
ตามใจที่ท่านชอบ ประเทศก็ล่มจม และเรื่องที่จะให้เครื่องอุปโภคบริโภคที่ลดลง
เหล่านี้มาจากไหน มาจากผู้บริโภคที่นั่งดูอยู่ทุกวันนี้ หนังสือพิมพ์ผู้บริโภค และ
ฝ่ายค้านก็ผู้บริโภค ส่วนมากท่านลองคิดดูสิว่าเดี๋ยวนี้ถ้าผ้าลดลงเหลือหลาละ
๑๐ สตางค์อย่างเมื่อก่อนสงครามเมื่อปี ๒๔๗๓ ใครจะปลูกฝ้าย ไม่มีใครปลูก

ข้าวจะ[illegible] หรือมีอยู่หนึ่งเม็ดปี [illegible]
เก็บเกี่ยว [illegible] ชาวนาก็ย่อไม่มีปัญหา เพราะจะมี
เท่าที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ ทั้งรัฐบาลก็พยายามให้ราษฎรของการครองชีพต่ำลง ๆ ตลอดทั่วถึง
ตรงนี้จะเป็นสิ่งที่จะทำให้ประเทศชาติเราเจริญขึ้นอย่างไม่มีปัญหา เพราะถ้าเรา
ตรงนี้ไปแล้วเราก็จะล่มจม ท่านนายกรัฐมนตรีพูดเมื่อกี้ [illegible] ท่านประกาศตั้งแต่
ศีรษะของเราตลอดจนไปถึงเท้ามีอะไรบ้าง ที่เราทำขึ้นในประเทศไทยได้ต้องมาจากต่าง
ประเทศทั้งนั้น สิ่งนี้ไม่ใช่พูดกันเดี๋ยวนี้ ข้าพเจ้าตั้งแต่จำความได้ตั้งแต่เกิดมา
จนเป็นผู้แทนก็ได้ยินคำนี้มาช้านาน แต่ทำไมเราจึงไม่แก้สิ่งนี้ ก็เพราะของดีใน
ประเทศถูกเหลือกินเราก็ละเลยความจำเป็นข้อนี้มาโดยตลอด เวลาก็ไม่ตรงกับที่ทำ
ในประเทศ เพราะฉะนั้นในสมัยนี้เป็นโอกาสอันเหมาะเกินที่จะให้อุตสาหกรรม
และศิลปกรรมของประเทศเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไปมาก ๆ ของที่ซื้อจากต่างประเทศ
ตั้งเท่าตัวก็เท่าตัวจะลดน้อยลงไป แต่ถ้าท่านต้องการให้ถูกเร็วอย่างสมใจของท่าน
ผู้บริโภคนั้น ขอว่าเราอย่าได้ควบคุมราคาอย่างตายตัวเลย แม้แต่ของที่เรา
ต้องสั่งจากต่างประเทศมาก็ตาม ในเรื่องการแก้ไขการเศรษฐกิจของ
ราษฎรนี้ เราก็รู้อยู่แล้วว่าจากข้าราชการส่วนใหญ่ [illegible]
ราษฎรของเรา [illegible] ถ้าข้าราชการทั้งหลายได้เงินเพิ่ม
มาก ๆ [illegible] เราก็จะไปกดขี่อะไรกับชาวนาเพื่อเอาเงินเพิ่มมากมีเงินเท่าไร
พอใช้ ที่มันสิ้นเปลืองมากมายนั้นพอหักทิ้งได้ แต่ถ้าเราไม่ให้เพิ่มมากอย่างนี้
ครูเป็นเพราะเหตุใด ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่อยากจะชี้ตัวอย่างง่าย ๆ มาให้
ใส่ฟ้าวันเดียว ท่านดูซิถูกถูกระเบียบแล้วภายในระยะเวลาอันสั้นเขาก็แก้ไขให้ใช้
ใช้ได้ และรถรางก็เดินให้เราใช้ได้ภายในเวลาอันเร็ว นั่นเพราะเหตุใด เพราะ
คนงานของเขาทั้งหมดได้เงินเดือนสูงก็ตั้งใจทำงานจริง ๆ เพียงแต่สมุหบัญชี
เขาเท่านั้นได้เงินมากกว่าพันบาทต่อ ๓ เดือน มากกว่ารัฐมนตรีปกครองประเทศ

สมุหบัญชีไฟฟ้าวัดเลียบได้[illegible] เพราะฉะนั้นถ้าเราจะมัวคิดการปรับปรุงให้งานของเรามีมาตรฐานขึ้น และให้ข้าราชการมีเงินพอที่จะซื้อของกินของใช้ โดยไม่ต้องเบียดบังในเรื่องของแพงก็เพิ่มขึ้นไปทุกหย่างมานมานแล้ว หามีมาตรหาไม่ได้ไม่ต้องกลัว จะต้องมีทางหามาได้วันยังค่ำ

อีกข้อหนึ่งซึ่งดูเหมือนจะเป็นเหตุนี้ คุณเฉลิมบอกว่าเรื่องของสรรพาหารของแพงขายถูก ไม่มีในยุคไหนเลย ไม่เคยมีมานมนานแล้ว ในเรื่องขับไซด์มันน่าจะทำต่อไปได้บ้าง บางอย่างซื้อแพงมาขายถูก บางอย่างเราก็ซื้อถูกมาขายแพง ซึ่งจะหักกันไปได้ ทั่วโลกท้ากันไม่ใช่จะมีแต่ในเมืองไทย เพราะฉะนั้นในเรื่องของเศรษฐกิจนี้ ในเรื่องข้าวแพง ถ้าถูกเร็วไป ชาวนาก็ไม่ปลูกข้าว ถ้าผ้าถูกเข้า ช่างทอก็ไม่ทำ ถ้าน้ำตาลถูกมากอีก ชาวไร่ก็ไม่ปลูกอ้อย ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้เห็นในเรื่องน้ำตาลว่า ครั้งหนึ่งน้ำตาลถูกลง เหลือราคากิโลละ ๒๐ สตางค์ ชาวไร่อ้อยเลยไม่อยากจะปลูกอ้อยกันเลย ผลจำนวนลง ผลที่สุดโรงน้ำตาลเกิดเป็นหยอกเหย่งขึ้น ในกรุงเทพ ฯ นี่จึงเหลือเพียงกิโลละ ๗ มาทถูกว่า เพราะฉะนั้นถ้าท่านต้องการให้ของถูกแล้ว ไม่ใช่ให้ถูกเดี๋ยวนี้ ต้องทำให้แพงเสียก่อน คนมีผู้ผลิตมากแล้ว ที่ทุกสิ่งมันถูกของเอง อย่าไปเร่งรัดมันนักเลย ถ้าจะให้หมูถูกก็เลิกเลี้ยงหมูตัวเมียเสีย

ขอมาชี้กในที่ประชุมหัวเราะ

ในเรื่องเศรษฐกิจ ผมเห็นว่าเป็นวิธีที่เหมาะสมแก่เหตุการณ์อยู่แล้ว ถ้าขืนรุนแรง พวกเราซื้อผ้าและของใช้อย่างที่ว่าตั้งแต่ศีรษะจนถึงเท้า ต้องใช้ของต่างประเทศ แล้วอีกหน่อยประเทศจะเป็นอย่างไร ขอให้ท่านทั้งหลายได้ทราบไว้บ้าง ควรผลิตของแพงอีกสักพักเถอะ แล้วต่อไปจะได้กินของถูกจริง ๆ

๒๒.๕๔ น.

นายปรีดี พนมยงค์ (ต่อ) : ท่านนี้ข้าพเจ้าจะได้ในปัญหาเ
เศรษฐกิจนี้ ก็อยากจะขอประทานโทษอันเนื่องแต่ความน้อย คือข้าพเจ้าเอง
ทนัยโทษต่อหน้า เพราะรัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลที่มีกรุณาอาจารย์ข้าพเจ้าอยู่ด้ว
หลายท่าน และนอกจากนั้นก็ยังมีท่านที่รู้จักมักคุ้นและที่รักนับถือหลายท่า
เพราะฉะนั้นมติกรรมอันใดที่ข้าพเจ้าจะขอนี้ก็ขอโทษด้วย

ที่สุดขอนอกปรารภนิดหน่อยว่าข้าพเจ้าหมายจะมาแถลงในรัฐบาลก็หามิได้ ดังที่ยุติมติที่ท่า
ท้วงน้ำกล่าวแล้ว และข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าจะเป็นเรื่องที่น่าจะของเวรของกรรมกันต่อไ
ถึงแม้ว่าบางครั้งข้าพเจ้าจะถูกระทบกระทั่งจากคำพูดว่าจากท่านนายกรัฐมนตรีว่าตามที่
ข้าพเจ้าก็ไม่ถือสาท่าน

ทีนี้ปัญหาอันแรกที่ข้าพเจ้าจะกล่าวในที่ประชุมวันนี้ก็อยากจะกล่าวแก่
ข้องใจในปัญหาใหญ่ คือปัญหาสถิติซึ่งท่านรัฐมนตรีก็ดี สมาชิกหลายท่านก็
สนับสนุนรัฐบาลอย่างมากมายก็ดี ตลอดจนท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กล่าวอ้างถึ
หมายว่าสถิตินั้นเป็นคำข้างสำคัญในการยืนยันโต้ตอบกับสมาชิกฝ่ายค้าน ปัญหาสถิติ
เมื่อจะเรียนต่อสภานี้ว่าทางฝ่ายค้านไม่เคยปฏิเสธเลยแม้แต่คนเดียวว่าไม่ดีไม่เป็นหลั
สำคัญ แต่จะสำคัญได้ต้องมีเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นเครื่องสนับสนุนด้วย เพียงแ
สถิติเท่านั้นไม่ใช่หลักอันแน่นอนเสมอไป จะได้โปรดรับทราบว่าไม่เสมอไป
ยกตัวอย่างคำกล่าวของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กล่าวว่า โจรผู้ร้า
ชุกชุม เพราะเกี่ยวกับคดีรับซื้อของโจรฉกลักต่าง ๆ หลังสงครามผู้ร้ายถึงชุกชุ
นักต่างถูกตามหลักวิชาวิทยา ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านศึกษามาบ้าง เพราะว่า
ท่านเป็นข้าราชการทหารชั้นนายพันเอกโดยว่า สถิติกรมตำรวจ
เกี่ยวกับคดีลดน้อยลงแล้ว ท่านว่าวิกฤตการณ์ทำให้เกิดโจรผู้ร้าย แต่สถิตินี้
ตัวอย่างนี้การเรียนสถิติอย่างง่ายนั้นเป็นไปไม่ได้ ต้องเชื่อโดยมีเหตุผล

ปัญหาอีกอันหนึ่ง ขอประทานโทษท่านประธานเป็นอย่างมาก คือข้าพเจ้ารู้สึกตั้งแต่ครั้งแรกในเรื่องบู๊อิค ความแรกรู้สึกว่าแปลกมากและรู้สึกเสียใจที่ท่านรัฐมนตรีต่างประเทศ นายกรัฐมนตรีก็ดี ยืนยันเหตุอันเดียวว่ารถบู๊อิคนี้เป็นเครื่องรักษาเกียรติของรัฐบาล คือเป็นเกียรติของรัฐบาลนั้นอย่างยิ่งยวด ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนประชาชน รู้สึกเศร้าสลดใจเป็นกำลังที่บอกว่า ถ้าหากว่าเกียรติของรัฐมนตรีของประเทศไทยมันตกอยู่ที่รถบู๊อิคแล้ว ถ้ารถบู๊อิคพวกนี้เข้าเขียงกงวันไหนแล้ว ฐานะเกียรติของรัฐมนตรีก็ไม่มี และถ้าราคารัฐบาลเช่นนี้แล้วก็จะออกล่วงว่าไม่มีรัฐบาลชุดไหนจะต่ำราคาเท่ากับรัฐบาลชุดนี้ ข้าพเจ้าจะขอคราคาอย่างนี้คือ ๆ กับว่ารถบู๊อิค ๒๐ คัน ๒๐๐,๐๐๐ บาทนี้

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอเตือนท่านว่าที่ท่านพูดนี้เป็นนโยบายเศรษฐกิจต่างประเทศ ท่านได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว ขอให้จบประเด็นเสียที เมื่อคืนนี้ เรื่องความสงบเรียบร้อยข้าพเจ้าขอให้หมดสิ้นแล้ว เอาข้อสำคัญที่เดียว

นายปรีญญา ฐูตามาตย์ (กระบี่) : ขอประทานโทษ เกี่ยวกับเรื่องรถนี้ เกี่ยวกับงบประมาณการเศรษฐกิจ ถ้าตั้งงบประมาณไว้ดีแล้วเศรษฐกิจก็คงจะไม่ตกต่ำเดือดร้อน ข้าพเจ้าขอชี้แจงตั้งนี้มิได้นอกเรื่อง ผมเรียนด้วยความเคารพ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ถ้าหากตั้งงบประมาณไว้ถูกแล้ว วิกฤตการต่าง ๆ ก็คงไม่รุนแรงถึงอย่างนี้ ผมขอต่อให้จบ สมมติว่ารถบู๊อิค ๓๘ คัน ราคา ๒๐๐,๐๐๐ บาท รัฐมนตรี ๓๘ คน แบ่งรถบู๊อิคกันคนละคัน รถบู๊อิคก็ตกคันละ ๓๐,๐๐๐ บาท ค่ายศรีของท่านรัฐมนตรีก็ตก ๑๐,๐๐๐ บาทต่อหนึ่งคน เป็นอย่างนี้ข้าพเจ้าจึงสลดใจมาก ปัญหาของเรื่องเศรษฐกิจของบ้านเมือง นี่ก็เป็นเรื่องซึ่งว่าจะโต้กันไปตลอดรุ่งตลอดค่ำก็ไม่จบ เพราะมีเรื่องขัดแย้งจริงปลีกย่อย และที่ข้าพเจ้ายกปัญหานี้ขึ้นมากก็เพื่อจะวินิจฉัยปัญหาเศรษฐกิจว่าผิดพลาดหรือไม่นั้น ประจักษ์

พระสามัญจำเลยคนสำคัญของคดีอุบลการวรรณ ในเรื่องนี้ได้รับสารภาพอยู่หยก ๆ มาตอน
ท้ายก็ให้ลงมาตรา ๒๑ แต่ท่านให้ลงการลงอาญาผิดตามมาตรา ๔๑ ซึ่งหากที่ศาล
การลงอาญานั้น แต่ยังมีพยานอาจสาบานยันว่าเศรษฐีกิจถูกต้อง ท่านนายกเอง
พยายามบอกว่าปัญหาในเรื่องเศรษฐีกิจนี้ยังถูกต้องอยู่ดังเดิมนั่นเอง เรื่องนี้ความ
จริงผมไม่อยากจะพูด แต่ที่พูดนี้ท่านประชาชนคงจำได้ว่าครั้งหนึ่งผมได้ยกกระทู้ถาม
ท่านนายก ฯ เรื่องการแก้ของแพง ซึ่งข้าพเจ้าก็ขอขอบคุณท่านประชานที่ให้
โอกาสผมได้ปัญหาเศรษฐกิจในนั้นเพราะเป็นเรื่อง ๗—๘ เดือนมาแล้ว หลักใหญ่ ๆ
คือค่าของการครองชีพของรัฐบาลนั้นมันถูกลงบ้างหรือเปล่า อย่าเอาตรรชนีมาชี้ชวน
ถูกเลย และอย่าได้ปฏิเสธเลยว่า หมูหรือไก่ สองอย่างเท่านี้ทำมันแพงขึ้น
ความจริงทุก ๆ อย่างราคามันแพงขึ้นและท่านอ้างหนักหนาว่าท่านทำให้ผ้าถูกลง
ประชาชนก็พากันหัวเราะเยาะ ตลอดจนพ่อค้าก็ด้วย บอกว่าไม่ใช่ฝีมือของรัฐบาล
ชุดนี้เลย ที่ของถูกก็เพราะสินค้าเข้ามาก เพราะภายหลังสงครามแล้ว การเ
การแพ การสั่งซื้อสินค้าก็สะดวก และสินค้าก็ทยอยกันเข้ามา ราคาก็ถูกล
ไปบ้าง การเงินการทองรัฐบาลก็ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือแก่พ่อค้า เรื่องเศรษฐ
อันนี้ท่านประชานถ้าหากว่าไม่เชื่อถือข้าพเจ้าขออ้างประชาชนในทันทีพังในคืนนี้ ว
ให้ไปเดินถามแถวสำเพ็งดูว่าราคาผ้าที่ถูกนั้นรัฐบาลนี้ช่วยเหลืออะไรบ้าง นี่ผมข
ยืนยันไปถามดูเถอะ เรื่องเป็นอย่างนี้ ที่นี้หลายสิ่งหลายอย่างที่ยังแพงอยู่นี
รัฐบาลก็พยายามจะเปรียบเทียบไปในแง่ว่าท่านเข้ามาในเดือน เมื่อก่อนหรือ
ก็ตั้งจะมาคล้ายกับว่าตั้งทะเลาะเบาะแว้งกันเมื่อก่อนเลยว่า หรือฉันก็ตั้งจะทำให้
เพราะฉะนั้นไม่ใช่ปัญหาที่เราจะมาโต้กัน เรามาโต้กันถึงปัญหาจะเพาะหน้าเลยว่า
ว่าค่าการครองชีพลดลงหรือเปล่า แล้วท่านก็อ้างตัวตรรชนีเป็นหลักฐานอยู่
หาตรรชนีนั้นนั่น หวังจะเป็นกรณีจูงใจท่านนายกรัฐมนตรีได้ เพราะ
ท่านเคยเป็นรัฐมนตรีสมัยจอมพล ป. ครั้งนั้นดัชนีค่าครองชีพหรือดัชนี

พูดเมื่องของจอมพล ป. ใช้ได้ไหม ก็เห็นควรทั้งนั้น และท่านก็ท่าเป็นสถิติจนบัดนี้ ซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้ปฏิเสธว่าจะไม่ประกอบกรณีวินิจฉัย แต่ต้องปรับสภาวะการณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนี้จึงจะไปกันได้ นี่เป็นหลักอันหนึ่ง ทีนี้เมื่อข้าพเจ้ากล่าวถึงเรื่องของแพง ข้าพเจ้าก็อยากจะขอย้อนกล่าวถึงเรื่องข้าวสาร นี่เป็นหัวใจของชาวบักษ์ใต้ ผมเข้าใจว่าเรื่องเดือดร้อนในเรื่องข้าวสารไม่มีภาคไหนเสมอที่จะทนทุกข์ทรมานเท่ากับชาวจังหวัดภาคใต้ นี่ความจริงอันนี้ข้าพเจ้าเชื่อว่าประชาชนทั้งหลายคงจะเป็นพยานเราได้ดี โดยฉะเพาะจังหวัดภาคใต้ทุกจังหวัดได้กะทบกระทั่งเรื่องข้าวสารเป็นที่หนึ่ง ฉะเพาะจังหวัดกระบี่ของข้าพเจ้าเองข้าพเจ้าเคยยืนยันว่าราษฎรบางคนไม่ใช่ทั้งจังหวัดถึงกับอดข้าวตายแล้วก็มี แต่ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยยืนยันหนักหนาว่าไม่มีใครอดข้าวตายนั้นก็ฟังยาก ท่านบอกว่าจะวินิจฉัยอะไรต้องวินิจฉัยด้วยเหตุผลไม่ใช่ด้วยอารมณ์ ข้าพเจ้าก็อยากจะเชื่อเพราะรัฐมนตรีมหาดไทยกับข้าพเจ้าโดยส่วนตัวแล้วนับถือท่าน แต่สภาพการไม่ให้ข้าพเจ้าเชื่อท่านได้เลยเพราะข้าพเจ้าไปประสพกับสภาพมาแล้วจริง ๆ นี่อย่าลืมว่าไม่ใช่ลดทั้งจังหวัดนะ เมื่อเช่นนี้แล้วจะก่อให้เกิดความเคลือบใสเชื่อถือได้อย่างไร ก็เชื่อไม่ได้ เพราะเหตุการณ์บังคับ อย่าลืมว่าปรากฏการณ์เป็นการก้าวการออกปรายของท่านเองในตัว ข้าพเจ้าพูดนี้ไม่ได้ปรารถนาเสกสรรปั้นข่าวหรือบิดแข้งบิดขาเอาความจริงมาพูด ข้าวสารที่ท่านสั่งคุณเตียงก็ดีหรือใครก็ดีไปปฏิบัติให้ความพิศดแก่ชาวบักษ์ใต้นั้น ความจริงคุณเตียง ฯ ไม่ใช่ผู้พิศดชาวบักษ์ใต้แต่เป็นผู้พิศดตัวเขาเอง ถ้าพิศดก็พิศดได้หนึ่งเปอร์เซ็นต์ในร้อยเท่านั้น ทีนี้ในปัญหานี้ผมจะขอย้อนกล่าวอีกครั้งหนึ่งว่า ปัญหาเราจะโต้กันอย่างมากที่สุดก็คือค่าแห่งการครองชีพ ค่าแห่งการครองชีพอันสำคัญยิ่งก็คือเครื่องบริโภคคือข้าวสารเป็นอาหารการกินนั้นเป็นเครื่องยังชีพของมนุษย์ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีได้อ้างมาแล้ว

ส่วนกรณีปัญหาค่าครองชีพสูงเพียงนั้น ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนเท่าใดนัก ที่นักการที่ฝ่ายค้านถือเป็นการเปิดอภิปรายขึ้นมานั้น เราก็ถือว่านโยบายส่วนใหญ่ของรัฐบาลนี้ได้ดำเนินลงแล้วในด้านเศรษฐกิจ คือหลักส่วนใหญ่ของรัฐบาลนี้จะต้องกระทำก็คือหลักการแก้ของแพงให้มันถูกลง ข้อนี้การแก้ของแพงให้ถูกลงนี้ รัฐบาลจะปฏิเสธไม่ได้ว่าข้าพเจ้าเพิ่งเข้ามารับงานยังต้องตระเตรียมตัวตะไรต่าง ๆ นา ๆ อย่างเพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าได้กล่าวขึ้นมาแล้วว่า ทุกรัฐบาลจะต้องเตรียมตัวไว้เมื่อจะเข้ามาเป็นรัฐบาล โดยฉะเพาะอย่างยิ่งรัฐบาลก็จะออกแถลงเรื่องนโยบายประธานโทษคุณทองอินทร์ เรื่องพระราชบัญญัติคุ้มครองค่าใช้จ่ายที่ดินรัฐบาลคุณควงไปนั้น เป็นปฏิกิริยาของคุณทองอินทร์อยู่แล้วว่าจะต้องทำให้ของถูกลง เพราะคุณควงแพ้ญัตติเรื่องทำให้ของถูกลงจึงลาออกไป เพราะฉะนั้นเมื่อคุณทองอินทร์เข้ารับหน้าที่ก็จะต้องทำให้ของถูกลงและคุณหลวงธำรง ฯ ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าไม่รู้เรื่อง เพราะฉะนั้นท่านก็เป็นสมาชิกประเภทที่ ๒ และต่อมาก็เป็นรัฐบาลเรื่อย ๆ มาจะปฏิเสธว่าไม่ต้องทำหรือจะไปต่อจะไรนั้นไม่ได้ แต่สุดท่านก็อ้างเรื่องของต่างประเทศมาอ้อน นี่ผมไม่รู้จะตอบท่านอย่างไร ที่ว่าแก้ไม่ได้เพราะแก้ของต่างประเทศไม่ได้ ก็หมายความว่า ถ้าแก้ของต่างประเทศไม่ได้แล้วก็จะปล่อยให้ประชาชนย่ำแย่เช่นนั้นหรือ ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนของปวงชน ข้าพเจ้าจะยอมปล่อยให้เป็นไปอย่างนั้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นจะไปเห็นว่าไม่ถูกต้องแต่ผมก็ต้องด้านจะโทษส่วนตัว ความรักและนับถือกันก็มีไม่น้อย เคยขึ้นรถพิเศษมาด้วยกันก่อนท่านขึ้นเป็นรัฐบาล แล้วทำไมจะไม่รักกัน แต่ส่วนเรื่องของชาติแล้วไม่ได้ที่เดียว ต้องว่ากันเด็ดขาดจับดำบนจะเล่น ร่ำเพลงดำบแล้วอย่าพลาดถ้าพลาดผมพ้นจริง ๆ เสย นี่เป็นเรื่องของจิตใจ แต่เมื่อออกไปข้างนอกแล้วผมต้องยกมือสาธุท่าน เพราะท่านเป็นผู้ใหญ่กว่าผม และเมื่อท่านไม่สามารถจะแก้ของให้ถูกลงได้แล้วจะไม่ให้ผมค้านได้อย่างไร และผมขอชมเชยท่านรัฐมนตรีสงครามทุกท่านรับผิด ถ้ารัฐมน

ทุกคนเป็นอย่างท่านแล้วบ้านเมืองไทยก็ไม่เป็นดังนี้ ถ้อยคำผิดแล้วรู้สึกตัวว่าผิด ประชาชนย่อมให้อภัยให้ท่านเสมอ ข้าพเจ้าไม่เคยถือคนที่รู้สึกผิดแล้วรู้สึกสำนึกตัวว่าผิด ไม่มีใครหาว่าเป็นคนเลวเลย แม้พุทธมารซึ่งเป็นมหาโจร พระพุทธเจ้าท่านยังโปรดให้เป็นพระอรหันต์ได้เหมือนกัน แต่นี่ไม่อย่างนั้น บางคนถือทิษฐิมานะกุโลกุเลอะไรต่าง ๆ นา ๆ เศรษฐกิจของชาติจึงไม่เดิน

ทีนี้ข้าพเจ้าขยับมาด้านกระทรวงพาณิชย์สักหน่อย นี่เกี่ยวกับเรื่องข้าว คุณวิลาศพยายามชี้แจงมากหนาในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ในด้านหลักทรัพย์ก็มีคุณสานนท์ สายสว่างเป็นพะยานยืนยัน แต่ทางนี้สมาชิกฝ่ายค้านก็ยังไม่ได้มีใครประณามคุณวิลาศเลยว่าคุณวิลาศโกง เราพูดโต้กันในเรื่องหลักการเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ท่านกลับขอให้เราแสดงหลักฐานออกมาว่าท่านโกงอย่างไร ก็ให้ชี้มงมาเรื่องท่านโกง เรื่องนี้ผมก็อยากขอเรียนต่อท่านประธานและประชาชนว่า ถ้าคุณวิลาศโกงก็คงไม่ทิ้งหลักฐานให้คุณปรีญญา ฯ จับได้หรอก แต่ไม่ใช่หมายความว่าคุณวิลาศ ฯ โกงหรอก แต่การโกงนั้นจะจับมือคนชั้นรัฐมนตรีนี้ยากเหลือเกิน เมื่อเป็นเช่นนี้เถ้าเมื่อคุณวิลาศ ฯ ไม่สามารถรักษาการครองชีพ เรื่องข้าวซึ่งเป็นเรื่องสำคัญแล้วท่านรัฐมนตรีคงไม่สามารถรักษาการครองชีพและเครื่องบริโภคให้ตกลงได้ สมกับสถานะการณ์ที่คอมมิวนิสต์เป็นแล้วผมเสียใจเหลือเกินที่จะให้ความสนับสนุนไม่ได้ และรู้สึกภูมิใจว่ามีสายตายาวพอที่จะเห็นรัฐบาลนี้ว่าไม่สามารถปฏิบัติการนี้ได้ ผมจึงไม่ให้ความไว้วางใจต่อรัฐบาลนี้มาจนบัดนี้ นี่ขอให้ประชาชนโปรดเป็นพะยานข้าพเจ้าด้วย

๒๓.๑๒ น.

นายทองเปลว ชลภูมิ รัฐมนตรี : ท่านผู้เป็นประธาน ขอโทษทีข้าพเจ้าต้องลุกมาพูดอีกครั้งหนึ่งเพราะเหตุว่าได้เกิดมีการกล่าวขวัญถึงข้าพเจ้า จริงอยู่ข้าพเจ้าจะเป็นจำเลย ข้าพเจ้าก็ยอมรับแต่ว่าโดยฉะเพาะข้าพเจ้าใคร่ขอความกระจ่า

ใจกับท่านสมาชิกบางท่านโดยฉะเพาะคุณเดียง ไชยกาศ คุณเดียง
ได้กล่าวเมื่อตะกี้นว่าข้าพเจ้าได้รับสารภาพผิดในการดำเนินเศรษฐกิจผิดพลาด แต่
ให้เกียรติยศศรัทธาในตัวข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้ารับผิดอย่างลูกผู้ชาย ความจริงในเรื่อง
นั้นข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอชี้แจงความเข้าใจกับคุณเดียง ไชยกาศ และสมาชิกผู้มีเกียรติ
และท่านประชาชนทั้งหลายสักเล็กน้อย ในเรื่องการดำเนินการเศรษฐกิจนั้น ความ
จริงเมื่อตะกี้นข้าพเจ้าได้ไปดูในเรื่องปัญหาที่รัฐบาลได้แถลงไว้ในนโยบายทั่วไป
ในเรื่องการแถลงนโยบายทั่วไปนั้นเกี่ยวด้วยอัตราค่าครองชีพ โดยฉะเพาะอย่างยิ่ง
ในเรื่องโครงการณ์เสบียงทหาร เราถือว่าเป็นแต่สิ่งหนึ่งในหลายสิ่งที่เราจะกระ
เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้ถือว่าองค์การสรรพาหารนั้นเป็นเมนโปลิซของรัฐบาลนี้ เพร
การแก้เศรษฐกิจเรานั้นเราจะใช้อย่างหนึ่งอย่างใดนั้นย่อมไม่ได้ เปรียบเสมือน
เราอาจจะต้องใช้ยาเขียวยาแดงหรือยาฉีดอย่างอื่นก็ได้ ถ้าเปรียบเทียบดังค่า
สรรพาหารก็เสมือนยาแดงมันยังไม่ได้ครบทีเดียว ข้าพเจ้าเองเมื่อคืนบ่ายข้าพ
ก็ได้เล่าให้ฟังแล้วว่าชุดมติของเรามีเป็นอย่างไร ข้าพเจ้ารับสารภาพ ข้าพเจ้า
จริง ข้าพเจ้ารับว่ามันมีมาอย่างนั้น มันทำไปไม่ได้ ! เพราะฉะนั้นเมื่อข้าพเจ้าทำ
ไม่ได้ข้าพเจ้าจึงมาขอถอยออกต่อท่านนายก ฯ ถ้าหากว่าท่านนายก ฯ มีคนประจำ
รับช่วงงานจากข้าพเจ้าได้ แต่รัฐบาลก็คิดว่าถ้าหากว่าจะถอยเรื่ององค์การสรรพา
เป็นเมนโปลิซแล้วก็หน้าที่ของฝ่ายประชาธิปัตย์หรือฝ่ายค้าน ก็จะได้ถือเอาเป็นแ
ถามตอบทีเดียว แทนที่จะต้องถามมาถึง ๗ แนวนี้ เรื่องเป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าใคร่
ขอชี้แจงความเข้าใจแก่คุณเดียง ฯ และคุณปรีญญา ฯ ที่องค์การสรรพาหารเป็น
โปลิซ และข้าพเจ้าเข้าใจว่าในทางมารยาทของทางการเมืองแล้วรัฐบาลควรจะถ
และด้วยมารยาทของการเมืองนั้นรัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าเราอยู่ในอารยะ
ในฐานะส่วนตัวข้าพเจ้า ๆ ไม่ได้ปฏิเสธเลย และข้าพเจ้าก็ยอมรับว่าได้พูดเมื่อ
ถ้าว่าผลของงานซึ่งข้าพเจ้าตั้งใจไว้คงยากจะให้ได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ตามที่ข้าพเจ้า

แล้วมันไม่ได้ มันได้ไม่ถึง มันได้ ๕๐ หรือ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ข้าพเจ้าไม่ได้บอกว่าจะได้มากอย่างนั้น เพราะมันมีอุปสรรคอย่างนี้เหตุละ และข้าพเจ้าเองข้าพเจ้าบอกว่าข้าพเจ้าทำไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงต้องลาออก นี่มันเป็นเรื่องส่วนตัวข้าพเจ้า ไม่ใช่เป็นเหมือนโยบายของรัฐบาล ข้าพเจ้าขอบคุณความเข้าใจกับคุณเสียง และคุณปรีญญาในแง่นี้ ส่วนตัวข้าพเจ้านั้นเป็นอันแน่นอนแล้วว่า ข้าพเจ้าจะกราบถวายบังคมลาอยู่ ข้าพเจ้าทำไม่ไหว ข้าพเจ้าก็ต้องไปเสนอรัฐบาล จะหาคนอื่นมาทำแทนข้าพเจ้าก็ทำไป เพราะเหตุว่าไม่อยากเป็นเหมือนโยบายเพราะเหตุว่ามีหลายกระทง มีเรื่องการค้าต่างประเทศ การค้าภายในที่เราปล่อยไป การแก้ไขสถานะการณ์เงินตรา สิ่งสินค้าเข้ามามันมีหลายเรื่อง ซึ่งอยู่ในเรื่องแก้ไขมาตรฐานการครองชีพ โดยฉะเพาะท่านสรรพากร ในฐานะข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรีคนหนึ่งโดยฉะเพาะลุปสรรคมันเป็นไปอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอรับสารภาพต่อรัฐบาลว่าไปไม่ไหวแล้ว ข้าพเจ้ามารับตำแหน่งมาอีกว่า ไปไม่ไหว ผมทิ้งใจ ๓๐๐ เปอร์เซ็นต์มันไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงลาออก เรื่องเป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงใคร่จะขอชี้แจงความเข้าใจ เพราะไม่อย่างนั้นจะรู้สึกว่า ทางรัฐบาลไม่รักษามารยาทอะไรต่ออะไรต่าง ๆ ซึ่งเป็นการรู้เรื่องราว และข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านนายก ฯ คงจะยืนยันในการลาออกของข้าพเจ้า และเป็นคนละเรื่องทีเดียว

๒๓.๑๙ น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : ปัญหาที่เราเข้าใจกันนี้ ถ้าจะจับประเด็นก็ถูกต้องแล้วเราก็คงจะไม่ไปกันใหญ่มากมายนัก ข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจว่าผู้ที่พยายามฉกฉวยเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นกรณีคัดค้านว่าเราจะตงมติ อย่างไรนั้นได้มีความหมายแต่ไหน ตามที่ผู้เสนอญัตติได้ตั้งประเด็นในเรื่องรัฐบาลได้ดำเนินการเศรษฐกิจผิดพลาดนั้น คำว่าเศรษฐกิจนั้นจะหมายความแต่ไหน ข้าพเจ้าก็ให้ท่านนักเศรษฐศาสตร์ได้พิจารณาต่อไปด้วย ปัญหาในเรื่องนี้

เกี่ยวโยงไปถึงปัญหาหลาย ๆ ประการ และเกี่ยวโยงไปหลาย ๆ กระทรวง ซึ่งท่าน
เศรษฐศาสตร์ทั้งหลายคงจะรับทราบ และโดยฉะเพาะปัญหาในเรื่องเศรษฐกิจนี้ถ้า
สนับสนุนผู้เสนอได้ถือหลักว่าเศรษฐกิจคือ สรรพาหาร ซึ่งผู้สนับสนุนผู้เสนอได้ถือ
เช่นนี้ แต่ปัญหาทางเศรษฐกิจที่เราต้องปรึกษากันอยู่ก็คือว่าเราปรึกษาแต่
การสรรพาหารเท่านั้น ปัญหาเศรษฐกิจเป็นหลักใหญ่และกว้างขวางซึ่งแม้ผู้เสนอ
ก็ได้ตั้งประเด็นเรื่องนี้มาอภิปรายมากมาย เช่นเป็นต้นว่าในเรื่องการครองชีพ
เรื่องข้าว ในเรื่องสรรพาหารและเรื่องอื่น ๆ เพราะฉะนั้นกรณีที่ท่านจะถือว่าท่าน
รัฐมนตรีสั่งราชการกระทรวงการคลังได้ถือว่าท่านไม่สามารถจะดำเนินการเศรษฐกิ
เรื่องสรรพาหารไปนั้นไม่ได้ถือว่าการไม่สามารถดำเนินไปได้นั้น ไม่ใช่เป็นการดำ
การเศรษฐกิจผิดพลาด แต่เป็นเรื่องที่ดำเนินการไปนั้นได้ประสพอุปสรรคอื่น
สามารถดำเนินต่อไปเพราะฉะนั้นปัญหาเพียงข้อเดียวถ้าแม้ว่าท่านผู้เป็นธรรมทั้งหม
จะได้ถือหลักว่าในการยกประเด็นข้องขึ้นมาหลาย ๆ ข้อ และข้อ ๆ หนึ่งหลาย
ประเด็นนั้น แต่เพียงประเด็นเดียวเท่านั้นผู้พิพากษาที่ตัดสินนั้น จะเอาแต่ฉะเพ
กรณีปลีกย่อยเป็นเครื่องตัดสินของผู้ที่จะให้ความเป็นธรรมต่อรัฐบาลนั้นจึงไม่เป็นก
สมควร ปัญหาที่เราจะได้โต้เถียงกันนั้นยังมีอยู่มากมาย ฝ่ายผู้สนับสนุนผู้เส
ก็ได้พยายามที่จะชี้ว่าบรรดาตัวเลขและสถิติต่าง ๆ ไม่ถูกต้องนั้น ทางรัฐบาลก็
พยายามชี้แจงว่าบรรดาสถิติต่างๆนั้นเราได้ถือเป็นเครื่องประกอบการพิจารณาเท่า
เราไม่ได้ถือเป็นหลักว่าสถิตินั้นเป็นเครื่องที่จะแสดงได้อย่างแท้จริง แต่ในลักษณ
การทำงานของเรานั้น ถ้าเราไม่ถือหลักสถิติเป็นเครื่องประกอบการพิจารณา
เราจะถือแต่ความรู้สึกเป็นเครื่องที่จะประกอบการพิจารณาซึ่งเป็นการไม่สมควร
ฉะเพาะปัญหาที่ฝ่ายค้านได้พยายามชี้แจงว่า ได้พยายามให้โอกาสแก่รัฐบาลนี้
บริหารกิจการของประเทศมาเป็นระยะเวลา ๗ เดือนเศษนั้น ขอนอกเรื่องเข้ามา
คำพูดนั้นเป็นสิ่งที่ยังฟังไม่ได้ เพราะว่าฝ่ายค้านได้แสดงตนไม่ให้ความร่วมมือร่

ไม่ได้ให้ความไว้วางใจต่อรัฐบาลนับตั้งแต่เริ่มต้นมาแล้ว และปัญหาอันยิ่งใหญ่ที่รับผิดชอบโดยฉะเพาะในการบริหารภารกิจของประเทศนั้นท่านต้องไม่ลืมว่า ถ้าม้วาเราทำมากและยุ่งมากเท่าไรก็ยิ่งมีผิดมาก ถ้าแม้ว่าเราทำน้อยก็ผิดน้อย ไม่ทำเสียเลยก็ย่อมไม่มีผิด เพราะฉะนั้นการบริหารกิจการอะไรละไปนั้นก็ย่อมผิดบ้างถูกบ้างเป็นธรรมดา นี่เราถือเป็นภาษิตติดตัวอยู่ทุกผู้ทุกคน คือบรรดาบุคคลที่ไม่เคยทำอะไรเลยนั้นก็ไม่เคยทำอะไรผิดเช่นเดียวกันฝ่ายค้านซึ่งยังไม่มีโอกาศบริหารกิจการของประเทศชาติในเวลานี้ ท่านก็ไม่เคยทำอะไรพลาดและภาระกิจของท่านที่ทำอยู่ทุกวันนี้ ท่านไม่มีอะไรพลาด เพราะว่านอกจากท่านจะได้ให้ข้อแนะนำคัดเตือนหรือขบวนรัฐบาลนิดหน่อยมากก็ตาม แต่ถ้าเราได้กระทำหน้าที่โดยถูกต้องแล้ว เราก็ควรกระทำหน้าที่นะเพาะในสภานี้เท่านั้น ข้าพเจ้ายืนยันได้ว่าตลอดระยะเวลา ๓๔—๑๕ มีข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรนี้ข้าพเจ้าได้กระทำหน้าที่นะเพาะในสภาเท่านั้น นอกสภาแล้วข้าพเจ้าไม่ได้เคยไปกระทำอะไรให้เป็นที่เสื่อมเสียหรือทำลายจิตต์ใจประชาชน แต่โดยฉะเพาะฝ่ายค้านนั้นจะเห็นได้ว่านอกจากจะได้พยายามเผยแพร่ศาสนาประชาธิปไตยอะไรของท่านก็ตาม แต่เป็นการเผยแพร่ที่เอาสิ่งที่ล่วงแล้วไปปราศัยโดยฉะเพาะเรื่องรัฐบาลชุดนี้เป็นเรื่องที่สมาชิกนำมาอภิปรายกันแล้ว ก็ไม่ควรที่จะเอาไปปราศัยต่อบรรดาราษฎรที่ระการเลือกตั้งมา การเลือกตั้งพฤติภาพบรรดาสิ่งต่าง ๆ ก็ไม่สมควรที่จะเอาสิ่งเหล่านั้นไปเผยแพร่ในลักษณะที่ต่อย ๆ ใส่ยาพิษเข้าไปในหมู่ประชาชนเสมอมา นี่ข้าพเจ้าขอบใจที่ทางฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลซึ่งได้พยายามชี้ให้เห็นว่าได้พยายามร่วมมือกับรัฐบาลเป็นอย่างดีตลอดมานั้น การร่วมมือของท่านนั้นก็คือร่วมมือในการที่จะช่วยบำบัดข่าวอกุศลให้หมดในหมู่ประชาชนเท่านั้น การที่สมาชิกกล่าวอ้างถึงพระราชบัญญัติคุ้มครองค่าใช้จ่ายของประชาชน และท่านอภิปรายไปในลักษณะติชอเท็จจริงเรื่อย ๆ มานั้น ถ้าได้ตรวจดูรายงานการประชุมสภาที่แล้ว ๆ มานั้น ท่านจะเห็นได้ว่าข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวเลยว่า กฎหมายคุ้มครองค่า

ใช้จ่ายของประชาชนนั้น จะเป็นการขูดรีดราษฎรประชาชน ข้าพเจ้าถือ
หนักว่าราคาเครื่องอุปโภคบริโภคได้ขึ้นมาสู่ระดับสูงเช่นนี้ เราควรจะใ
ตรึงราคาเหล่านั้นไว้ชั่วระยะหนึ่งก่อน และในความคิดโดยเราก็ควรจะทำอะไร
จะเป็นลักษณะรุนแรงหรือค่อนโยนตามสมควรแก่กาละเทศะ และเมื่อข้าพเจ้าได้
เสนอพระราชบัญญัตินั้นขึ้นไปแล้ว ก็ชรบทรัฐสภาในสมัยนั้นจะได้รับรองและใ
โดยกาศบริหารกิจการตามพระราชบัญญัตินั้น แต่ฝ่ายประชาธิปัตย์ได้พยายามโต้เถีย
คัดค้านในวาระที่ ๒ โดยฉะเพาะชื่อพระราชบัญญัติ และพระราชบัญญัตินั้นได้ตกไ
แล้วโดยมรรยาทในทางการเมือง ข้าพเจ้าถือว่าเมื่อมติของสภาไม่ยอมให้รัฐบา
ในขณะนั้นปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินั้นแล้ว เราก็จุดนั้นได้ ตามที่มีสมาชิกผู้หนึ่
ได้กล่าวถึงว่า จะมาเป็นผู้นั่งรักษาเก้าอี้ เพียงเป็นรัฐบาลเท่านั้น ทุกคนก็ย่อมท
รับอยู่ว่า ทุก ๆ คนก็ย่อมจะมีหน้าที่ในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ไปตามที่ได้รับมอบหม
เพื่อคุณประโยชน์ต่อประเทศชาติตามสมควร ถ้าเราไม่ถือหลักในการปฏิบัติหน้
ตามที่ได้รับมอบหมายแล้วก็เป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ ในการที่ข้าพเจ้าเข้ามาเป็นร
มานี้ จะต้องไม่พยายามที่จะเข้ามานั่งเก้าอี้ของเป็นรัฐมนตรีเสมอไป ถ้าทำการ
ใดจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ แม้ว่าจะเป็นการกระทบกระเทือนหนัก ข้าพเจ้า
พร้อมที่จะปฏิบัติตามที่ได้รับความไว้วางใจจากสภา ตามที่มีสมาชิกใดกล่าวอ้าง
บรรดาสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งซ่อมเข้ามานี้ ไม่ได้รับเลือกเข้ามาโดยความสุจริ
ข้าพเจ้าเสียใจที่จะกล่าวว่าเป็นการดูถูกบรรดาราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหลายว่า
ไม่ได้ใช้สิทธิเลือกตั้งโดยบริสุทธิ์ใจนั้น ก็เป็นการดูหมิ่นประชาชน เมื่อคิด
เช่นนี้ ก็เป็นเหตุที่น่าอับอาย เราเป็นผู้แทนของปวงชนทั้งหลาย แต่เราดู
ว่าบรรดาประชาชนเหล่านั้นไม่สามารถจะใช้สิทธิเลือกตั้ง ตามที่เราเห็นสมควร
บางท่านยังกล่าวว่า การเลือกตั้งนั้น ถึงแม้ว่าในเขตที่เจริญแล้วฝ่ายท่านก็ได้
เลือกตั้ง ซึ่งมีความหมายตรงกันข้ามว่า บรรดาสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งมาในเขต

หรือฝ่ายบุคคลที่ได้มีส่วนกับพรรคที่สนับสนุนรัฐบาลนั้น เป็นบุคคลที่ไม่เจริญ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ประชาชนทั้งหลายได้รับทราบว่า ราษฎรทั้งหลายได้รับการดูหมิ่นเหยียดหยามจากประชาธิปัตย์ การที่สมาชิกได้กล่าวถึง นายเตียง ศิริขันธ์ ซึ่งขณะนี้ได้ปฏิบัติภารกิจในต่างประเทศนั้น เป็นการกล่าวอ้างถึงว่า บุคคลผู้นั้นได้ทำความผิดร้าย ๆ กับว่า ได้กระทำการทุจริตโกยหาผลประโยชน์ส่วนตัวนั้น ข้าพเจ้าได้รับทราบในการปฏิบัติในเรื่องนี้มาตลอด ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่าในเรื่องนี้ นายเตียง ศิริขันธ์ ได้ปฏิบัติเพียงจะทำการตรวจสอบผู้กระทำการทุจริตเท่านั้น ครั้นต่อมาข้าวทางปักษ์ใต้ได้มีการขาดแคลนขึ้น ทางรัฐบาลจึงได้มอบหมายให้ดำเนินการในเรื่องการสั่งเตียงส่งข้าวไปมอบให้แก่คณะกรรมการจังหวัด เพื่อดำเนินการปันส่วนข้าวนี้ให้แก่ราษฎร การปันส่วนข้าวของราษฎรทางปักษ์ใต้นั้นได้กระทำโดยคณะกรรมการจังหวัดเท่านั้น ฉะนั้นการกล่าวพาดพิงถึงบุคคลที่ไม่มีโอกาสได้แก้ตัวในที่นี้ ข้าพเจ้าในฐานะที่ได้ร่วมรับผิดชอบในคณะรัฐบาลในปัจจุบันนี้จึงขอชี้แจงให้ทราบไว้ในที่นี้ด้วย ปัญหาอีกข้อหนึ่งที่ท่านนึกว่า การโกงทุจริตโดยทั่วไปนั้นมีอยู่มาก ขณะนี้ข้าพเจ้าก็ขอกล่าวว่าคนโกงและคนทุจริตนี้ย่อมมีอยู่ไม่ว่าในสมัยใดทั้งสิ้นแต่ว่าในขณะใดที่กระทรวงใดกระทรวงหนึ่งถูกม้วนตัว ความทุจริตก็มากขึ้นเป็นเงาตามตัวไม่ใช่ว่ารัฐบาลปฏิเสธว่าจะไม่มีคนทุจริตคิดโกงก็หาไม่ แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่มีบุคคลใดปฏิเสธความรับผิดในขณะที่ต้องรีหารภาระกิจของประเทศและก็กำหราบปราบปรามกัน และถ้าเราสามารถจะดำเนินคดีฟ้องร้องต่อโรงศาลได้เราก็ได้ดำเนินการไป สำหรับปัญหาโจรผู้ร้ายขอเรียนชี้แจงว่าการโจรผู้ร้ายนั้น ถ้าไม่ถือสิทธิเป็นเครื่องเทียบเคียงแล้วเราจะอาศัยตัวเลขอะไรเป็นเครื่องประกอบเล่า จริงอยู่ความรู้สึกของราษฎรในบางท้องที่อาจจะรู้สึกว่าการโจรผู้ร้ายชุกชุมก็ได้ แต่ความรู้สึกของราษฎรบางแห่งก็คิดว่าโจรผู้ร้ายได้ลดน้อยลงไปบ้างแต่ฉะนั้นเราก็ควรถือทั่วทั้งประเทศไม่ใช่ว่าถือฉะเพาะท้องที่เท่านั้น การที่สมาชิกกล่าวถึงการคมนาคมนั้น

ข้าพเจ้าขอถือโอกาสชี้แจงในที่นี้ด้วยตามที่ผู้แทนได้อภิปรายไว้ ๒ ท่านนั้น
ได้กล่าวประเด็นว่าเป็นประเด็นที่ดำเนินการเศรษฐกิจ พาณิชย์ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ไม่
มารถบริหารกิจการนั้นได้ เพราะฉะนั้นที่ได้มีสมาชิกอภิปรายบางเรื่องเกี่ยวกับการคมนา
กับการอุตสาหกรรมนั้นจึงเป็นการตั้งข้อกล่าวหาที่ผิดจากประเด็น ปัญหาเรื่องการ
คมนาคมนั้น ข้าพเจ้าก็ได้ชี้ว่า ในระยะ ๓ เดือนเศษที่ข้าพเจ้าได้รับหน้าที่ทางด้าน
การคมนาคมนี้ โดยฉะเพาะอย่างยิ่งการรถไฟเราได้เพิ่มขบวนรถโดยสารและ
ขบวนรถสินค้าอีกหลายขบวนได้มีรถจักรและรถสินค้าเข้ามาในประเทศเพิ่มขึ้นอีก
และเราสามารถที่จะขนข้าวส่งให้สหประชาชาติเป็นจำนวนวันละไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ ตัน
ซึ่งนาจการขนส่งทางรถไฟนี้ได้ทวีขึ้นมากกว่าเดิม แต่ทั้งนี้ย่อมจะถือว่านั้น
เรื่องธรรมดา แต่ข้าพเจ้าก็คิดว่าในการที่ได้มีการขนส่งทางรถไฟสะดวกขึ้น
จำนวนมากขึ้นกว่าเดิมนั้นก็เป็นธรรมดาอยู่เองที่ถือว่าเป็นโดยที่เราพยายามแก้ไข
อุดช่องโหว่เท่าที่เราสามารถจะทำได้ จริงอยู่การโดยสารรถไฟก็ดีในเรื่องการคมนา
อื่น ๆ ก็ดีก็ย่อมเป็นธรรมดาอยู่ซึ่งประเทศไทยเราไม่ใช่เป็นประเทศที่เราสร้างรถ
หรือรถตู้และเครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้โดยง่ายดาย เราต้องสั่งซื้อต้องหาซื้อต่างประ
ท่านก็ย่อมจะทราบแล้วว่าการส่งสินค้าได้ทำลายเส้นทางคมนาคมไปเป็นอันมาก
เมื่อมีการทำลายไปมากมายเช่นนี้เราก็ต้องหาซื้อเครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งเรา
ต้องสั่งเข้ามาจากต่างประเทศและข้าพเจ้าได้ไปบริหารการคมนาคมนี้ ก็ได้พยายาม
ที่จะซื้อเครื่องอุปกรณ์ในการรถไฟ การไปรษณีย์การทางเข้ามาและได้ส่งนายช่าง
ออกไปดูและซื้อเครื่องอุปกรณ์การรถไฟเข้ามาเพื่อที่จะบูรณะการขนส่งในการรถไฟ
ให้สะดวกมากขึ้นตามสมควร และฉะเพาะการไปรษณีย์เราก็ได้พยายามซื้อเครื่อง
อุปกรณ์มาเพิ่มเติมเป็นอันมาก ฉะเพาะการทางท่านก็จะเห็นได้แล้วว่า เราก็พยายาม
จะบริหารตามงบประมาณที่ผ่านในสภานี้ จึงสามารถที่จะบูรณะทางต่าง ๆ
การเดินทางได้สะดวก แต่ว่าเราจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ทุกช่องทันใจคนนั้นก็เป็น

ได้ยาก ในการดำเนินงานทางการบินนั้นเราได้เพิ่มสายการบินทั้งในและนอก ประเทศขึ้นซึ่งได้ขยายความสะดวกในเรื่องนี้ตามสมควร แต่จะให้ขยายความ ออกเท่าที่ประชาชนต้องการก็ย่อมจะเป็นไปไม่ได้ในขณะสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ในทางด้านการอุตสาหกรรม ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า ถ้าท่านไม่ลืมว่าข้าพเจ้า ได้เคยแถลงนโยบายเมื่อขอความไว้วางจากสภานั้นว่า รัฐบาลนี้นโยบายที่จะดำเนิน การอุตสาหกรรมขนาดหนัก ส่วนอุตสาหกรรมเบา อุตสาหกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ นั้น รัฐบาลจะให้เอกชนและพร้อมที่จะให้การสนับสนุนส่งเสริมตามสมควร เมื่อข้าพเจ้า ได้มาดำเนินงานในด้านอุตสาหกรรมนี้ ก็ได้พิจารณาว่าการอุตสาหกรรมใหญ่ รัฐบาลควรจะดำเนินต่อ และอย่างไหนไม่ควรจะดำเนินไป และในเรื่องนี้เราก็ได้ พิจารณาถึงกิจการซึ่งเป็นส่งเล็กส่งน้อยแล้วเราก็เลิกแต่ขายไป เช่นโรงงานกระดาษ ชานอ้อย ซึ่งเป็นเรื่องเล็กน้อยเราก็ปิดกรรมการขึ้นราคาและขายคืนให้เจ้าของไป โรงงานสับปะรดซึ่งเป็นเรื่องไม่สลักสำคัญนัก และเป็นเรื่องที่สามารถจะเป็นอุตสาหกรรม ในครอบครัวได้เราก็ขายไป และโรงงานที่เล็ก ๆ น้อย ๆ โดยนัยเพราะคือโรงงาน อัดน้ำมันพืช ในสมัยสงครามเราได้บังคับซื้อโรงงานนี้มาในพระราชบัญญัติเกณฑ์ พลเรือนอุตสาหกรรมทหาร และโดยอำนาจกฎอัยการศึกนั้นได้มีบทบัญญัติว่า ถ้าเราเกณฑ์เขามาแล้ว เมื่อเราไม่ใช้เราก็ต้องขายคืนให้แก่เจ้าของ ซึ่งในข้อนี้ รัฐบาลได้ขอให้เจ้าหน้าที่กรมพระธรรมนูญทหารบกตีความ ก็ได้ตีความในเรื่องนี้ และได้ดำเนินการขายคืนให้แก่เจ้าของไป ส่วนอื่น ๆ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่นอุตสาหกรรมทำน้ำอัดลมโซดา อุตสาหกรรมทำแก๊ส โรงทำน้ำส้มสายชู เหล่านี้ เราเห็นว่าเป็นเรื่องที่รัฐบาลไม่น่าทำ เพราะเป็นเรื่องปลีกย่อยเล็กน้อย ให้เอกชนไป รัฐบาลก็ขายโรงงานเหล่านี้ให้แก่ประชาชน และรัฐบาลให้การสนับสนุน ในการที่จะดำเนินการอุตสาหกรรมนี้ต่อไป ไม่ใช่เป็นการเลิกล้ม ส่วนอุตสาหกรรม ใหญ่ รัฐบาลจะได้ดำเนินงานต่อไปนั้น ข้าพเจ้ามีโครงการณ์จะสร้างโรงงาน

น้ำตาลอีกไม่น้อยกว่า ๔ โรง และโครงการณ์สร้างโรงที่ ๓ ที่จังหวัดอุดรและต่อไ
จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีแผนการณ์เป็นอัน ๆ แต่ปัญหาที่เราจะนำเครื่องจักรโรงน้ำตาลให้ได้ในระยะเวลาอันสั้นนี้เป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เพราะว่าโรงงานที่เขาสร้างเครื่องจักรให้เราได้นั้น ส่วนมากเขาบอกมาว่าจะสร้างได้ในระยะ ๑๒ เดือน ๑๘ เดือน หรือ ๓๐ เดือนบ้าง แต่มีโรงหนึ่งเขาสนองขายมาแต่เป็นโรงเก่า ก็อยู่ในระหว่างการพิจารณา ในขณะนี้ก็เป็นเรื่องวางแผนการณ์และงบประมาณ ๆ เพราะอุตสาหกรรมน้ำตาลนี้ได้ผลกว่าปี ๒๔๙๗ จำนวนเป็นอันมาก ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจว่าผลที่ผลิตนั้นได้สูงขึ้นกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ส่วนโรงงานทอผ้าที่บางแห่งได้อาศัยกำลังไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้า เมื่อโรงไฟฟ้าไม่ให้แรงไฟได้พอเพียงก็ผลิตผ้าได้มีจำนวนน้อย เมื่อข้าพเจ้ารับงานเบื้องต้นนั้น เราสามารถจะจ่ายแรงงานไฟฟ้าได้เพียง ๑ ใน ๔ ของทั้งสิ้นเท่านั้น บัดนี้สามารถขึ้นได้ ๒ ใน ๓ แล้ว โรงงานสามารถพอที่จะขยายไปอีก ถึงแม้ว่าเราจะขาดทุนบ้างก็น่าจะทำ เพราะเป็นสิ่งเราจะต้องส่งเสริมให้ราษฎรปลูกฝ้ายเป็นอย่างมากด้วย และข้าพเจ้ามีโครงการณ์ซึ่งได้รับจากอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ที่จะสร้างโรงงานทอผ้าขึ้นทางภาคอีสาน ซึ่งเป็นแหล่งปลูกฝ้ายมากที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย ส่วนในทางด้านเหนือนั้นเราก็มีโรงงานอยู่ที่พิษณุโลกแล้ว แต่ข้าพเจ้ายังมีโครงการณ์ที่จะพยายามสร้างโรงงานทอผ้านั้นไปภาคอื่น ๆ และข้าพเจ้าได้เตรียมที่จะสร้างโรงงานฆ่าสัตว์ทันสมัย และก็คิดว่าสามารถที่จะสร้างโรงฆ่าสัตว์ทันสมัยนี้ได้สำเร็จในระยะเวลาอันสั้น สำหรับโรงงานทำกระดาษนั้นก็ได้เร่งรัดการผลิตขึ้น เมื่อข้าพเจ้าเข้าไปรับงานนั้นปรากฏว่าโรงงานทำกระดาษสามารถผลิตกระดาษได้วันละ ๒ ตัน และบัดนี้ก็สามารถผลิตได้ประมาณวันละ ๕ ตันแล้ว และยิ่งกว่านี้เราได้พยายามลดค่าการครองชีพเกี่ยวกับการอุตสาหกรรมให้ลดลงมาตามสมควร เช่นเมื่อข้าพเจ้าเข้าไปรับงานในเรื่องเกี่ยวกับการอุตสาหกรรมนั้น ท่านจะปรากฏแล้วว่าน้ำตาลทรายขาวได้ขายอยู่

กิโลละประมาณ ๓๒ บาท โดยคิดเฉลี่ย แต่เมื่อข้าพเจ้าไปรับงานมาทอนั้น
เจ้าก็ให้ตราคาน้ำตาลทรายแดงเหลือกิโลละ ๗ บาทโดยคิดเฉลี่ยเช่นเดียวกัน และ
การที่ข้าพเจ้าได้ขายในราคาที่เอากำไรแต่น้อยที่สุด เพียงพอที่จะเลี้ยงตัวเอง
นั้น สำหรับให้โรงงานมีรายได้พอที่จะรักษาตัวเองได้ตามสมควร และตลาด
ในกรุงเทพฯ มีรถไฟวิ่ง ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ส่วนในเรื่องการส่งเสริมการอุตสาหกรรมใน
ครอบครัวนั้น ในการที่เราจะส่งเสริม ข้าพเจ้าได้มองไปในหลักที่จะเร่งเร้าให้
ประชาชนได้กระทำ และได้วางโครงการณ์ไว้ตามสมควร แต่ในเรื่องที่รัฐบาล
เข้าไปทำเองในลักษณะการทอกระสอบ การทอผ้า ซึ่งเป็นเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่นนั้น
ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย และไม่พร้อมที่จะดำเนินงานเองในลักษณะเล็ก ๆ น้อย ๆ และ
ข้าพเจ้าขอชี้แจงในการที่เราต้องขายโรงงานอุตสาหกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้แก่
ประชาชนนั้น เป็นเรื่องที่ว่าเป็นเรื่องอุตสาหกรรมเล็ก เช่นโรงทำโซดา ทำน้ำส้ม
สายชู ทำกระดาษชักสำเนา เหล่านี้เป็นต้น แต่อุตสาหกรรมใหญ่ ๆ นั้น ข้าพเจ้า
ได้พยายามเร่งในการผลิตให้มากยิ่งขึ้น และในเรื่องการผลิตนี้เป็นเรื่องที่รัฐบาล
พยายามเร่งรัดอยู่เป็นอันมาก ตามที่ท่านทั้งหลายได้รับทราบจากทางรัฐบาลแล้ว
ความจริงในเรื่องแก้ปัญหาการเศรษฐกิจในขณะนี้ เป็นปัญหาซึ่งท่านทุกท่านถ้า
พยายามให้ความเป็นธรรมอันแท้จริงแล้ว ในการผลิตหมู่ก็ต้องใช้เวลาอันนาน แต่
อย่างไรก็ตาม ตามที่รัฐมนตรีก่อน ๆ ได้พยายามชี้แจงมาเป็นอันมากแล้วนั้น
ก็แสดงให้เห็นแล้วว่าเราไม่ละเลยในการผลิตเครื่องอุปโภคบริโภคให้มากยิ่งขึ้น แต่
ในการผลิตเหล่านี้เราก็ต้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์ต่อเนื่องกันเป็นหลาย ๆ ทาง ข้าพเจ้า
ก็ไม่ขอย้ำในปัญหาต่อไปว่า การที่เราจะพิจารณาญัตตินั้น เราต้องพิจารณา
ด้วยเหตุผลตามสมควร ไม่ใช่ว่าพิจารณาตามอารมณ์ ท่านจะเห็นได้ว่า
ตลอดระยะเวลาที่แล้วมา ท่านไม่ได้ให้ความเป็นธรรมเพียงพอแก่รัฐบาล ยกตัว
อย่างข้าถูกกล่าวเป็นเรื่องของธรรมชาติ แต่ถ้าเป็นของแพงขึ้นนั้นเป็นความผิดของ

รัฐบาล ต่อท่านเอาทั้งขึ้นทั้งล่อง ถ้าเป็นเรื่องของลูกลองแล้วก็บอกว่านั่นเป็น
ธรรมชาติ ถ้าของแพงขึ้นก็บอกว่านั่นเป็นความผิดของรัฐบาลที่ไม่สามารถ ... ถ้า
จะเอาอย่างใดก็เอาอย่างหนึ่ง ถ้าจะเอาว่ารัฐบาลไม่สามารถทั้งสองอันก็หมดไป
แต่ท่านจะเอาทั้งหัวทั้งก้อยก็เป็นสิ่งที่ไม่สมควร และการอภิปรายนั้นเราก็ต้องอาศัย
ข้อเท็จจริง ข้าพเจ้าขอย้ำอีกว่า การให้ข้อเท็จจริงที่ผิดพลาดนั้นเป็นสิ่งที่รัฐบาลไม่
ไม่พึงปรารถนา โดยฉะเพาะอย่างยิ่ง ปลาทูตัวละบาทนั้นเป็นไปไม่ได้ เมื่อเช้านี้
แม่ครัวของข้าพเจ้าซื้อมา ๕ ตัวบาท เว้นแต่ท่านจะไปซื้อจากบุคคลที่ท่านพอใจ
เป็นพิเศษ

๒๓.๕๐ น.

นายเชิงจือ ลือประเสริฐ (สงขลา) : โดยที่เราได้พูดกันมาเป็นเวลา
สองวันสองคืนเกี่ยวกับเรื่องการเศรษฐกิจนี้ ก็พอจะสรุปรวมความได้ว่าการขาดแคลน
และการครองชีพสูงนั้นก็เนื่องมาจากสาเหตุใหญ่ ๆ สองประการ ประการที่หนึ่งก็คือ
การผลิตภายในประเทศลดน้อยลง และประการที่สองก็คือ การขาดแคลนเงินตรา
ต่างประเทศ ในเรื่องการผลิตลดน้อยลงนี้ ทั้งนี้อาจจะเป็นผลเนื่องมาจากการ
สงครามราษฎร์ของอุบัติ ไม่ได้ทำมาหากินตามสมควรเช่นเวลาปรกติ และโรงงาน
อุตสาหกรรมหรือเครื่องประกอบโรงงานอุตสาหกรรมบางอย่างขาดแคลน ทำให้การ
ผลิตลดน้อยในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่ารัฐบาลไม่ได้ พยายามช่วยเหลือส่งเสริมให้การ
ผลิตทวีมากขึ้นตามสมควร และในด้านการจัดหาเงินตราต่างประเทศนั้น ข้าพเจ้าย
เห็นว่ารัฐบาลหาได้ ทำการส่งเสริมสนับสนุนให้มีสินค้าออกนอกประเทศเท่าที่ควร
เป็นไม่ เป็นที่ทราบกันอยู่ว่าประเทศไทยเรา สินค้าสำคัญที่จะส่งออกขายต่างประเทศ
นั้นก็มียู่อย่างด้วยกันดังที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงแล้ว คือข้าว ไม้ต่าง ๆ ยา
และดีบุก ในเรื่องข้าวเราก็ได้พูดกันมามากแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอผ่านไป
ข้าพเจ้าจะขอพูดในเรื่องยาง ในเรื่องยางนี้ไม่มีผู้ใดกล่าวถึงเลย ยางเป็นสินค้าสำคัญ

ของประเทศเราในจังหวัดภาคใต้ทั้งหลายราษฎรมีการครองชีพอยู่ได้เพราะยางและดีบุก
แต่สงครามเสร็จสิ้นมายางยังไม่ได้มีการส่งออกนอกประเทศ ทั้งนี้เพราะรัฐบาล
ได้ทำการควบคุม ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงว่าในเรื่องยางเราต้องถูกผูกพันข้อตาม
สัญญาสมบูรณ์แบบ แต่ในเรื่องนี้ถ้าข้าพเจ้าจำไม่ผิด เมื่อประมาณเข้า ๕ หกเดือน
ท่านเคยมีแถลงการณ์ของสถานเอกอัครราชทูตอังกฤษ ซึ่งตอนนั้นยังเป็นสถานทูต
อังกฤษอยู่ได้แถลงว่าเนื่องจากมีพ่อค้าต้องการจะส่งยางออกนอกประเทศ มาขอ
อนุญาตบ้างอะไรบ้าง ซึ่งทางสถานทูตก็ได้ปฏิเสธว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของประเทศไทย
ไม่เกี่ยวกับทางสถานทูตอังกฤษ จึงทำให้ข้าพเจ้าสงสัยว่าเรื่องยางนี้จะเป็นอย่างไร
และถึงแม้ว่าเราจะได้รับการควบคุมจาก ต่างประเทศข้าพเจ้าก็อยากจะขอทราบว่า
รัฐบาลได้พยายามบ้างหรือเปล่าที่จะขอร้องผ่อนผันในการส่งยางออกนอกประเทศได้
บ้างตามสมควร ในเรื่องยางในเรื่องขาดแคลนเงินตราต่างประเทศนี้รัฐบาลพยายาม
ทุกวิถีทางดังจะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้ตั้งบอร์ดอย่างที่ท่านนายกเรียกว่าบอร์ด ๒ บอร์ด
๔ บอร์ด อะไรนั่นก็เพื่อควบคุมสินค้าการเข้าออกเพื่อจะให้ได้เงินตราต่างประเทศ
เอามาจับจ่ายใช้สอยซื้อของที่จำเป็น มาบรรเทาความเดือดร้อนของราษฎรแต่ก็ไม่
เป็นผลสำเร็จ ภายหลังได้มีการเปลี่ยนให้ส่งสินค้าออกโดยเสรี สินค้าบางอย่างให้ส่ง
ออกได้เพื่อให้พ่อค้าส่งกัน ทั้งนี้เพื่อจะดำเนินการให้มีเงินตราต่างประเทศมากขึ้น
ถึงแม้เงินตราต่างประเทศที่อยู่ในมือของรัฐบาลหรือในมือของเอกชนก็ตาม ยิ่งกว่า
นั้นคงไม่มีพ่อค้าคนใดทำการค้าขายอยู่ในประเทศไทยเมื่อได้เงินตราต่างประเทศแล้ว
ก็จะไม่เอามาทำประโยชน์เพื่อชื่อของที่เมืองไทยยังไม่มีอยู่ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาล
ให้สินค้าบางอย่างออกนอกประเทศ โดยรัฐบาลได้ยื่นมือเข้าไปเกี่ยวข้องในเรื่อง
เงินตราต่างประเทศนั้นก็รับว่าเป็นผลดีอยู่บ้าง นี่แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลได้เห็นความ
สำคัญในเรื่องเงินตราต่างประเทศเป็นอย่างมาก ถึงกับได้มีการขายทองเพื่อได้เงิน
ตราต่างประเทศ แต่ในการที่ปล่อยสินค้าบางอย่างออกโดยเสรีนั้นในเวลาเดียวกัน

เมื่อมีคุณก็ต้องมีโทษ สินค้าบางอย่างที่รัฐบาลปล่อยไปนั้นเกิดแพงขึ้น ประชาชนที่จะต้องบริโภคก็ซื้อหาด้วยราคาแพง เพราะมีการส่งออกไปขายนอกประเทศได้ปริมาณของก็ย่อมลดน้อยลงฉะนั้นการแพงขึ้นก็ย่อมเป็นธรรมดา ส่วนยางนั้นภายในประเทศเราก็ไม่มีโรงงานทำวัตถุของใช้จากยางเป็นล่ำเป็นสัน ข้าพเจ้าเข้าใจว่าโรงงานยางมีอยู่ไม่เกิน ๒ โรง ยางเหลืออยู่ในประเทศของเราตั้งแต่สงครามตามสถิติข้าพเจ้าได้มา สถิตินี้ข้าพเจ้าไม่ได้โชมยมา เพราะฉะนั้นสถิตินี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าถูกต้อง ข้าพเจ้าขอเชามาแถลงก็จดมาอย่างแน่นอน ในปี ๑๙๔๒ หรือปี ๒๔๗๕ เราได้โควตาการส่งยางออกนอกประเทศในอัตราสูงสุด ๒๐,๐๐๐ ตันต่อปี ในปีนี้เป็นปีที่เราได้อัตราสูงสุด และเราเคยส่งยางออกนอกประเทศได้ถึงปีละ ๔๒,๐๐๐ ตัน แสดงให้เห็นว่าเรามีปริมาณยางที่ทำขึ้นมาก แต่ในระหว่างสงครามการส่งยางออกนอกประเทศนอกจากส่งไปให้ประเทศญี่ปุ่นประเทศเดียวแล้วประเทศอื่นส่งไม่ได้ ยางที่มีเหลือตกค้างอยู่ในประเทศมาก ข้าพเจ้าจึงขอคำนวนง่าย ๆ ข้าพเจ้าจะไม่คิดถึงยางที่ตกค้างอยู่ในระหว่างสงคราม ข้าพเจ้าคิดถึงยางที่ยางจะผลิตขึ้นได้ในระหว่างสงคราม โดยเทียบถัวสถิติปีเก่า ๆ อย่างน้อยที่สุดในเดือนหนึ่งเราควรจะมียางออกได้ ๓,๕๐๐ ตันเป็นอย่างน้อย ข้าพเจ้าคำนวนอย่างน้อยและข้าพเจ้าจะไม่พูดถึงในปี ๒๔๘๕ ข้าพเจ้าจะพูดฉะเพาะในปี ๒๔๗๐ ตามสถิติที่ข้าพเจ้าได้มา ยางออกจากท่ากรุงเทพ ฯ ในระยะเวลา ๕ เดือนนี้มีเพียง ๓๐๐๐ ตันเท่านั้น ซึ่งตามธรรมดาถ้าเทียบตามสถิติเราผลิตยางได้ในเดือนหนึ่ง ๒ พัน ๕๐๐ ตัน ใน ๕ เดือนเราควรจะส่งยางออกนอกประเทศได้ ๑๒๕๐๐ ตัน แต่เราก็ส่งออกได้เพียงพันตันเท่านั้น จำนวนที่เหลือตกอยู่ไปข้างไหนหมด หายไปไหน ตกอยู่ในประเทศหรือ เท่าที่ข้าพเจ้าได้สำรวจดูมันไม่อยู่ในประเทศ ข้าพเจ้าเสียดายยางจำนวนนี้เป็นจำนวนซึ่งเราควรจะได้เงินตราต่างประเทศเป็นจำนวนไม่น้อย แต่รัฐบาลก็ได้วางวิธีการเสียแล้วสนับสนุนการเอายางออกนอกประเทศ ท่านไม่ข้าพเจ้าจึงกล่าวเช่นนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีก็กล่าวแล้ว

รัฐบาลหวังจะได้เงินเหรียญจากการส่งยางออกนอกประเทศร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าเมื่อไม่มีพ่อค้าส่งท่านจึงตกมา ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ๆ ก็ไม่มีใครส่ง เมื่อเรามาเทียบดูก็ไม่ไม่มีใครส่งก็เพราะมันขาดทุนไม่มีพ่อค้าที่ไหนที่จะยอมขายขาดทุน ตามธรรมดาเจ้าราชการก็ต้องทำงานจึงจะได้เงินเดือน พ่อค้าก็ต้องค้าขายจึงจะได้เงินกิน พ่อค้าบางจะให้ค้าอย่างอื่นเขาก็ทำไม่เป็นก็ต้องค้ายาง ถ้าเมื่อรัฐบาลไม่ให้ออกยางก็มีเหตุอยู่มากมายเช่นนี้ พ่อค้าจะทำอย่างไรก็เองพ่อค้าก็ต้องหาทาง เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้ยางจึงได้มีการลักลอบเอาออกนอกประเทศซึ่งเรื่องนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่ารัฐบาลคงทราบเรื่องดีแต่รัฐบาลก็ไม่เห็นทำอะไร นี่ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องพิเศษที่จะป้องกันไม่ให้ยางหนีออกนอกประเทศ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายถ้าข้าพเจ้าว่ายางออกนอกประเทศท่านคงจะสงสัยว่านำออกได้อย่างไรยางไม่ใช่ทองหรือเพชรที่จะเอาติดตัวออกไปได้ ยางมีจำนวนน้ำหนักเป็นพัน ๆ ตันจะเอาออกไปได้อย่างไร ข้าพเจ้าจะขอชี้แจงให้ทราบว่าไม่ได้ตักถอยหนีออกไปดังที่ท่านนายกแถลงมันเป็นการออกโดยถูกต้อง แม้ถึงฝั่งทะเลยาวตั้งพันห้าร้อยไมล์ข้าพเจ้าจะชักตัวอย่างให้ฟังว่าออกอย่างไร สมมติทางจังหวัดตรังซึ่งมีอำเภอตั้งเป็นท่าเรือถ้าข้าพเจ้าจะถอยเอายางออกข้าพเจ้าก็เอายางตงเรือ แต่ว่าออกว่าข้าพเจ้าจะส่งเอายางที่ข้าพเจ้ามีอยู่นี้ไปไว้ที่จังหวัดสตูลหรือกิ่งอำเภอทุ่งหว้าหรือหยงสตา ซึ่งมันอยู่ใกล้ ๆ และอำเภอเหล่านี้ก็ไม่มีโรงงานทำยางแล้วเอาไปทำไม เจ้าหน้าที่ท่านก็ให้ออกไป นี่พูดถึงด้านเรือทางด้านรถไฟก็ไปทำนองเดียวกัน ยางเป็นจำนวนมากในขบวน ๆ หนึ่งมีจำนวนหลายตู้และทุกวันด้วย ส่งไปยังสถานีปลายทาง เมื่อไปถึงสถานีสุไหงโกโลกแล้วยางนั้นก็เปลี่ยนจากตู้ไทยเป็นตู้มลายู และเมื่อเปลี่ยนตอนกลางคืน ตอนเช้าก็มาแจ้งว่าเป็นยางมลายูจะขอผ่านแดนประเทศไปยังมลายูโดยผ่านทางปาดังเบซาร์ ซึ่งความจริงมันเป็นยางของไทย แต่ว่าได้กลับเป็นของต่างประเทศไปแล้วข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลคงทราบแต่ทำไมไม่หาทางแก้ไข ยางจำนวนที่ต้องส่งไป ข้าพเจ้าคิดว่าสถิติ

ที่ข้าพเจ้าได้มานั้น ข้าพเจ้าพยายามหาอย่างใกล้เคียงและคำนวณอย่างน้อยที่สุดแล้ว
ในจำนวน ๓๓,๕๐๐ ตัน นี้เป็นเงินตราต่างประเทศเท่าไรที่เราควรจะได้มา รัฐบาล
ก็บอกว่า ๕๐% พ่อค้าส่งยางไม่ได้ก็ทำไมไม่พิจารณาหาทางตลอดลงไป เมื่อปฏิบัติ
ไม่ได้เราก็ต้องไปดูสาเหตุว่าทำไมปฏิบัติไม่ได้ นี่ต้องฟังความเห็นของข้าพเจ้าหรือ
ผู้ที่ให้ความคิดเห็นบ้าง แต่ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ารัฐบาลฟังหรือเปล่า ข้าพเจ้าไม่เห็น
ปฏิบัติ ยางจำนวนที่ข้าพเจ้าได้เรียนเป็นจำนวนหมื่นห้าพันตัน ในระยะ ๘ เดือนที่
จำนวนยางเหล่านี้ต้องเสียไป ค่าหิ้วออกนอกประเทศรัฐบาลจะเสียอะไรไปเท่าไร
ข้าพเจ้าจะกราบเรียนให้ทราบต่อไปนี้ ค่ารายได้จากศุลกากรยางขาดไปเพราะยาง
หิ้วออกนอกประเทศไม่ต้องการใช้ศุลกากรถ้าคิดเป็นตันละ ๓๐ บาท ในจำนวน
หมื่นห้าพันตันนั้นเป็นจำนวนเท่าไร เป็นจำนวนแสน ภาษียางในจำนวน ๓๓๕๐๐ ตัน
เป็นจำนวน ๒ ล้านเศษ รายได้จากอากรแสตมป์ยางหนึ่งภาษีก็ไม่ต้องบี้ อากรแสตมป์
คิดราคายางอย่างต่ำที่สุด เอาตัน ๔ หมื่นบาท อากรแสตมป์ ๑๐ ตัน เป็นเงิน ๒๐๐ บาท
๓๓๕๐๐ ตัน เป็นเงินแสนกว่าแต่ละประการสำคัญนอกเหนือไปที่จะต้องเสียเป็นค่าใช้
จ่ายอีกมาก สุดท้ายเราเสียหมด เมื่อภายหลังปรากฏว่าการผลิตยางของโลกมาก
และได้มีการกำจัดยางเราจะเอาตัวเองที่ไหนไปแข่งกับเขา ข้าพเจ้าได้ไปดูทั่วหน
แล้วเห็นว่ายางผลิตออกมาแต่ไม่มีเลย รัฐบาลพยายามที่จะแก้ว่าฝรั่งเขาควบคุม
เรามีทางทำได้เมื่อฝรั่งเขาควบคุมทำไมเราไม่จัดซื้อเขาไว้เราก็ว่าอย่างนั้นว่า
มีราคาสูง ยางของเราราคาต่ำ ก็เหมือนกับน้ำใครจะไปซื้อมันอยู่ การส่ง
ตู้หนึ่งมีกำไรหลายพันบาท ไม่ได้ส่งตู้เดียวเป็น ๓๐ ตู้ แม้เอาเงินเหรียญมาก็
ตลาดมืด ตามที่ข้าพเจ้าว่ามานี้ ข้าพเจ้าได้คำนวน ๖ ทาง คิดทางหนึ่งทาง
ที่เราได้จากของราชการ และยกทางหนึ่งเป็นการคำนวณของข้าพเจ้า คำนวณ
เหรียญตลาดมืด ซึ่งมีการซื้อขายกันในเดือนหนึ่งท่านจะซื้อเกินเท่าไรเหรียญ ๕๐
เป็นเงินเท่าไร กว่าล้านเหรียญหรือ ๕๐ กว่าล้านบาท คิดตามราคาตลาดที่

ให้เห็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าว่าท่านสมาชิกสังคมในจังหวัดภาคใต้ ทุก ๆ คนคงจะทราบดีอยู่แล้ว แต่ข้าพเจ้าไม่เห็นมีใครพูดกัน พูดมานานแล้วในเรื่องการยกย้ายน้ำยางออกนอก ข้าพเจ้าคิดดูที่จะต้องนำเอาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตมากล่าว ความจริงข้าพเจ้าไม่อยากกล่าว แต่เพื่อจะชี้แจงให้รัฐบาลเห็นว่าในการที่เขายอมทำ คือยอมให้มีการยกย้ายน้ำยางออกนอกประเทศนั้น เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องได้มีผลประโยชน์อย่างไร ข้าพเจ้ามีหลักฐานพร้อมที่จะแสดงได้ ถ้าท่านต้องการอย่างน้อยยางก้อนโตกรัมจะต้องเสียให้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายเป็นเงิน ๓๒๐ บาท ๑๐ ตันต่อหนึ่งกิโลเสียเท่าไร เสียหมื่นสองพันบาทไม่ใช่เงินจำนวนเล็กน้อยแล้ว ยางที่ออกเป็นจำนวนเท่าไร ๑ หมื่นกว่าตันคิดถึงเป็นเงินถึง ๓๐ กว่าล้านบาท เงินจำนวนนี้ควรจะเป็นของรัฐบาล ข้าพเจ้าเสียดายเช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้อิจฉาเจ้าหน้าที่เขาได้ข้าพเจ้าเสียดายว่าควรจะเป็นของรัฐบาล ถ้าเผื่อรัฐบาลหาทางผ่อนผันคือยอมให้มีการเอา ๕๐ เปอร์เซ็นต์ขอเป็นแต่เพียงว่า ๑๐ กิโล ๓๒๐ บาทเท่ากับเสียให้เจ้าหน้าที่ก็จะเป็นการดี แต่นี่ไม่ได้อะไรเลยเมื่อเห็นว่าไม่มีทางจะบีบไว้ได้ก็ควรจะจัดซื้อเอาไว้ก็ไม่เห็นจัดซื้อ ข้าพเจ้าจึงมีความสงสัยและในเรื่องยางนี้ข้าพเจ้าจะขอกล่าวย้อนไปสักเล็กน้อย เพราะเหตุว่าในการแถลงนโยบายของกระทรวงพาณิชย์ใน ด้านการค้าต่างประเทศรัฐบาลจะส่งเสริมเผยแพร่สินค้าของเกษตรไทยทั้งใน ด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้เป็นที่นิยมในต่างประเทศตั้งแต่สงครามเสร็จสิ้นมาจนกระทั่งบัดนี้ชาวสวนยางไม่ได้รับการบำรุงอะไรเลย น้ำส้มยางสักไหเดียวรัฐบาลไม่เคยเอาเฟอกเอาไปขายบ้างส่วนให้แก่ราษฎร ซึ่งประเทศบ้านใกล้เรือนเคียงเขาจัดทำกันอยู่ แต่ของเราเป็นเหตุให้เกิดการขาดแคลนน้ำส้มยาง การขาดแคลนน้ำส้มยางนั้นทำให้คุณภาพของยางต่ำในเวลานี้ เราจะหายางชั้นหนึ่งได้ยากเต็มทียางที่เราจะมีได้นั้นเป็นเพียงชั้น ๓ ๔–๕–๖ สำหรับชั้นหนึ่ง, สองหาได้ยากมากยางของเราจึงมีราคาตกต่ำ ควรที่จะทำให้คุณภาพยางเหล่านี้ดีขึ้น ส่วนในด้านการยุติสาหกรรมเท่าที่ท่านรัฐมนตรีได้แถลง ข้าพเจ้าเห็นใจว่าท่านได้พยายามช่วย

เหตุอหตายอย่าง แต่ในเรื่องวัฒนธรรมเหมืองแร่ข้าพเจ้าไม่ได้ทราบว่าท่านได้ช่วยเหลือไปแต่ว่าเพียงใด เพราะแร่ดีบุกเป็นสินค้าสำคัญของประเทศไทยอีกประเภทหนึ่งเหมือนกัน แต่ตั้งแต่สงครามเสร็จสิ้นมาข้าพเจ้าไม่เห็นมีเหมืองแร่เหมืองใดเปิดขึ้นแล้วเราจะเอาแร่ที่ไหนไปขาย ต่างประเทศเพื่อให้ได้เงินตราต่างประเทศเข้ามาแร่ที่ขายกันอยู่เวลานี้คือแร่ที่ขุดไว้เก่าในระหว่างสงครามไม่ใช่แร่ที่ขุดขึ้นมาใหม่ เพราะเหมืองต่าง ๆ ต้องเสียหายไปหมด ข้าพเจ้าใคร่จะขอคราบเรียนข้อข้องใจอันนี้ ข้าพเจ้าใคร่จะขอคราบเรียนถามข้อเท็จจริงดังนี้ว่า รัฐบาลได้กรุณาจัดสั่งเครื่องมือในการประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่มาช่วยเหลือชาวเหมืองแร่บ้างหรือไม่ ส่วนในเรื่องที่ข้าพเจ้ากล่าวถึงยางออกนอกประเทศในเรื่องแร่ก็ทำนองเดียวกัน เมื่อยางออกได้ แร่ก็ออกได้ แต่ในเรื่องแร่ข้าพเจ้าไม่สามารถหาตัวเลขมาให้ได้ เพราะที่ออกมากที่สุดก็คือ จังหวัดภูเก็ต ข้าพเจ้าขอให้ท่านสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดภูเก็ตช่วยกรุณาสนับสนุนข้าพเจ้าด้วยในเรื่องนี้

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าคิดว่าเราได้ประชุมกันมากเป็นเวลาพอสมควรแล้ว แต่เมื่อจะปิดการประชุมข้าพเจ้าได้รับญัตติด่วนมากระทู้ พันตำรวจพัฒน์ นิลวัฒนานนท์ ซึ่งให้มีการประชุมทุก ๆ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๒ เป็นต้นไป จนกว่าจะเสร็จสิ้นการอภิปราย และขอให้เริ่มตั้งแต่เวลา ๑๐ นาฬิกาวันพรุ่งนี้ มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมพิจารณา

พ.ต.ท. พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าขอให้มีการเปิดประชุมทุกวันนี้ เมื่อ ๒—๓ วันก็ประชุมกันมาแล้วทุกวัน ทำไมจะต้องประชุมกันทุกวัน การที่ประชุมทุกวันนั้น เป็นการนัดเป็นคราว ๆ ข้าพเจ้าหมายความว่าการเปิดอภิปรายทั่วไปในการนี้ เราทำกันโดยเปิดเผยทั่วไปโดยมีการกระจายเสียงให้ฟังกันทั่วประเทศ และต่างประเทศใกล้เคียงด้วย ด้วยเหตุนี้ การอภิปรายเท่าที่ปฏิบัติมาแล้ว ทั้งถ้อยคำดูจะไม่เป็นการเหมาะสมทั้งนั้น ท่านย่อมรู้เรื่องดี แต่

บางคราวอาจจะกระทบกระเทือนถึงฐานะของประเทศชาติ ถ้าเราปล่อยให้เป็นไปอย่างนี้โดยไม่รวบรัดกว่าถ้าจะสู้กงาก็ใหม่ ข้าพเจ้าก็อดกลั้นในเรื่องนี้ อย่าเสียดายเวลาเลย ถ้อยคำปรายก็อย่าปรายให้รวบรัดแสดงปฏิกิริยาของชาติก็จะแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอแสดงอย่างนี้ก็ให้เรามีมติพร้อมในประชุมเวลา ๑๐ นาฬิกา ก็ด้วยความเห็นใจ เพราะอยู่กันทุกคืนจะได้นอนพักได้

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานก่อนที่ข้าพเจ้าจะได้พิจารณาถึงปัญหาที่ว่าเราจะมีการพิจารณากันดังที่คุณพิมล์มาเสนอญัตติ ข้าพเจ้าเสียใจจริง ๆ ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๒ ในชีวิต ข้าพเจ้าไม่ปาดซิดเต็มตี ไม่มีโอกาสได้พูดให้รัฐบาลได้ทราบ ข้าพเจ้าขอให้พิจารณาด้วย

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องที่ท่านว่าข้าพเจ้าก็เข้าใจแล้ว คือร่างญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปนี้เป็นของฝ่ายประชาธิปัตย์ อภิปรายทั่วไปในนโยบายทั่วไปของรัฐบาล การอภิปรายในนโยบายทั่วไปของรัฐบาล เป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกฝ่ายได้มีโอกาสซักไซร้ไล่เลียงในนโยบายและการปฏิบัติของรัฐบาล และรัฐบาลได้มีโอกาสชี้แจงแสดงเหตุผลว่า ที่รัฐบาลได้ปฏิบัติมาในนโยบาย ถ้าไม่ไว้วางใจเป็นประการใด เป็นสิทธิของสมาชิกแต่ละพรรคมีสิทธิและถ้าใช้สิทธินั้นข้าพเจ้าในฐานะเป็นประธานเป็นกลาง จะให้ข้าพเจ้าทำอย่างไร ฝ่ายผู้เสนอญัตติได้อภิปรายแล้ว ต่อไปก็ต้องเป็นหน้าที่ของฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ซึ่งมีอยู่ในข้อบังคับข้อที่ ๔๐ วรรคสุดท้ายแล้ว และรัฐบาลก็มีโอกาสที่จะลุกขึ้นได้ทุกโอกาสและรัฐบาลจะถือสิทธิตามวรรคสุดท้ายก็ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้จะให้ข้าพเจ้าทำอย่างไร ข้าพเจ้าก็ต้องให้รัฐบาลลุกขึ้นพูด เรื่องเป็นอย่างนี้ ที่ท่านว่าต่อไปถึงเรื่องว่าจะประชุมกันต่อไปหรือไม่

นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ข้าพเจ้าเห็นด้วยที่จะให้มีการประชุมทุกวัน แต่มีปัญหาว่าในวันที่ ๒๓ เดือนนี้ซึ่งเป็นวันที่เจ้าหน้าที่หยุดงานเพราะเป็นวันสำรวจสำมะโนครัว วันนั้นจะงดการประชุมหรือไม่

พล. ร.ต. ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : ที่เรามาประชุมนี่ก็ไม่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่เท่าใดนัก รัฐบาลเห็นว่าไม่ควรยกเว้นควรจะว่ากันให้เสร็จไปเลยทีเดียว

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นสมควรที่จะให้มีการประชุมทุกวัน นับตั้งแต่วันที่ ๒๒ เดือนนี้เป็นต้นไป และเริ่มต้นตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมตกลงให้มีการประชุมทุกวันตั้งแต่วันที่ ๒๒ เดือนนี้เป็นต้นไป เริ่มตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๐.๒๕ นาฬิกา ของวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๙๐